OPREŞTE INFLUENŢELE OCULTE SĂ INTRE ÎN CASA TA SAU ÎN COMUNITATEA ÎN CARE TRĂIEŞTI

IZBĂVEŞTE-NE DE CEL RĂU

VRĂJITORIE
POKEMON
MAGIE ALBĂ
HARRY POTTER
PĂGÂNISM
WICCA
SPIRITISM
GHICITORI
ASTROLOGIE
SATANISM
MAGIE NEAGRĂ
VOODOO
FRANCMASONERIE
OCULTISM

CINDY JACOBS

IZBĂVEȘTE-NE DE CEL RĂU

CINDY JACOBS

Editura *Alfa Omega Publishing*

CUPRINS

DEDICAȚIE

Această carte este dedicată, cu recunoștință, tuturor partenerilor mei de rugăciune.

Astăzi mă aflu în viață datorită rugăciunilor voastre.

MULȚUMIRI

Atunci când scriu o carte, întocmirea părții cu mulțumiri este una din fazele mele preferate, și poate este așa, deoarece se numără printre ultimele operațiuni pe care le fac, după ce am terminat întreaga carte de scris, și am ieșit de sub orice încordare. Însă, mai mult decât atât, lucrurile stau așa, deoarece atunci inima mea se îndreaptă spre toți aceia care mi-au fost alături, în timpul acestei călătorii lungi și solitare.

Bineînțeles că, în primul rând, vreau să-I mulțumesc Domnului, care este Sursa și Puterea mea. Îți mulțumesc din toată inima.

Nu sunt genul de scriitoare care să scrie doar de dragul de a scrie – chiar dacă acum îmi place să o fac mai mult decât îmi plăcea înainte. Pentru a scrie e nevoie de multă disciplină și de a mă încuraja pe mine însămi să continui. Mai mult decât atât, sunt necesare și discuțiile cu oamenii, cum ar fi cele cu soțul meu, Mike. El mă aude deja de doi ani plângându-mă de această carte și sunt sigură că va fi încântat să afle că am terminat-o. Dragul meu, îți mulțumesc foarte mult.

Vreau să le mulțumesc și copiilor mei care, în ciuda faptului că au stat în mijlocul bătăliei, m-au încurajat să merg mai departe. Vă iubesc foarte mult și sunt mândră de voi. De asemenea, vreau să le mulțumesc și celorlalți membri ai familiei mele, mamei, surorii și celorlalți care au stat alături de mine – sunteți minunați!

Doresc să adresez mulțumiri conducerii Organizației Generalii Mijlocirii, mai ales lui Polly, care m-a ajutat la manuscris. Mulțumesc că ai îndurat alături de mine toate situațiile dificile!

Beth Ward, îți mulțumesc că mi-ai făcut curățenie în casă, că te-ai rugat pentru mine și că mi-ai păstrat viața în ordine!

Le mulțumesc lui Peter, Doris, John, Paula și celorlalți care au citit manuscrisul.

Apoi, doresc să îmi exprim recunoștința față de cei care lucrează la Editura Regal, pentru curajul pe care l-au avut de a

publica această carte. De asemenea, vreau să îmi exprim cele mai alese sentimente de prețuire față de Steven Lawson, pentru munca excelentă și profundă de editare a acestei cărți. Steve, îți mulțumesc pentru imaginea bună pe care mi-ai creat-o. Îi mulțumesc și lui Bayard Taylor, pentru implicarea sa în verificarea textului din punct de vedere teologic. Sunt sigură că m-ai salvat de niște pietre care mi-ar fi fost aruncate în cale. Dumnezeu să te binecuvinteze!

În cele din urmă, vreau să le mulțumesc tuturor partenerilor mei de rugăciune, care mi-au însuflețit rugăciunile, de fiecare dată când acestea erau pe cale să-și piardă puterea, apoi clubului de prietene format din Mary, Leslyn și Beth, pentru ajutorul pe care mi l-au acordat în cercetare, pentru felicitări și ciocolată. Îmi exprim față de voi recunoștința veșnică.

În sfârșit, în ce mă privește, cred că voi da o petrecere! Aleluia, am terminat! Mulțumesc, Doamne!

CUVÂNT ÎNAINTE

Generația mea a crescut vizionând două programe: *„Casper, fantoma prietenoasă"(Casper the Friendly Ghost)* și *„Vrăjit" (Bewitched).* Le-am urmărit pe ambele cu regularitate, considerându-le drăguțe, comice și distractive. Copiii acestui mileniu îi au pe *„Pokemon"*, *„Harry Potter" (Harry Potter)* și *„Sabrina, vrăjitoare la 16 ani" (Sabrina, the Teenage Witch).* Oare, rămân acestea doar niște programe inocente de divertisment, fantezii inofensive și o modalitate lipsită de orice pericol de a-ți petrece dimineața de sâmbătă? Nu cred! Lupii încă mai obișnuiesc să umble îmbrăcați în haine de oi iar Satan continuă să apară sub înfățișarea unui înger de lumină.

Foarte puțini oameni din biserică au realizat influența nefastă pe care o au asupra copiilor noștri spiridușii, vrăjitoarele și monștri care defilează de-a lungul și de-a latul ecranelor televizoarelor și ocupă rafturi întregi din magazinele noastre de jucării. Din nefericire, foarte mulți oameni nu și-au dat seama de lucrul acesta. Casper și Harry par atât de drăguți, încât îți vine să-i îmbrățișezi. Ce rău ar putea ei să facă? Foarte mult!

În calitate de pastor, eu îmi învăț biserica despre dușmanul nostru care caută să înghită și să distrugă. Vreau, oare, să spun, prin aceasta, că în fiecare păpușă, în fiecare program de televiziune sau în filme ar exista câte un duh rău? Nu, bineînțeles că nu. Însă trebuie să fim conștienți de faptul că ne aflăm într-un război spiritual. Capul de pod strategic al invaziei curente îl reprezintă spectacolele de divertisment, mai ales emisiunile care au rolul de a-i amuza pe copii. De altfel, infiltrația demonică în cultura noastră depășește cu mult monștri de buzunar și vrăjile adolescenților. Trebuie să fim cu ochii în patru. Inoculați cu infiltrația progresivă, sistematică, a acestor reprezentări ale întunericului, am devenit ca broasca proverbială din vasul de fiert apă, care stă liniștită pe fundul lui și nu știe că este gătită. Suntem programați să acceptăm răul și nici măcar nu ne dăm seama de aceasta, deși ar trebui să știm care sunt planurile

dușmanului, ca să putem lupta împotriva lor, printr-o mijlocire strategică.

Cindy Jacobs este o membră credincioasă a bisericii mele din Colorado Springs și îmi este prietenă de o viață Este îndrăzneață, directă, deschisă, echilibrată și sensibilă. Când dă semnalul de deșteptare, trebuie să ne trezim, să fim atenți și să acționăm. Nu cunosc pe nimeni mai calificat în a scrie o asemenea carte. Ea este persoana indicată să ne cheme în această bătălie spirituală împotriva invaziei ocultismului în societatea noastră.

Ca și fondatoare, alături de alții, a Organizației Generalii Mijlocirii și ca autoare a cărților *„Stăpânind porțile vrăjmașului"(Possessing the Gates of the Enemy)* și *„Vocea lui Dumnezeu" (The Voice of God),* ea a condus până acum zeci de mii de creștini în primele linii ale a bătăliei spirituale în rugăciune. Ea ne-a învățat cum să auzim vocea lui Dumnezeu, cum să transmitem darurile profetice și ce înseamnă să intrăm în războiul care se desfășoară în locurile prea înalte.

Cu câțiva ani în urmă, Cindy a adus o nouă perspectivă, de care aveam nevoie în lucrarea femeilor, prin cartea *„Femei ale destinului)" (Women of Destiny).* Provocarea ei directă, bazată pe Biblie, i-a făcut pe mulți să-și schimbe paradigmele, iar biserica a fost edificată din nou cu privire la planul lui Dumnezeu pentru femei *și* bărbați.

Prin această carte, Cindy își asumă o responsabilitate și mai mare decât până acum. Ea demască planul dușmanului nostru pentru acest mileniu. Și nu numai că vorbește despre jocuri, care nu sunt altceva decât uneltele de la nivelul inferior ale acestei încrengăturii de planuri demonice, ci expune și comploturile. Apoi sapă mai adânc, pentru a da în vileag principiile pe care le-a folosit Satan, pentru a îndepărta fiecare generație tot mai mult de Dumnezeu, făcând-o să se îndrepte spre ocultism.

Mulți dintre noi ar vrea să exileze toate vrăjitoarele la Salem sau să admită că acestea trăiesc doar în țări îndepărtate. Ne-ar place să ignorăm ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Însă Cindy nu ne permite să facem acest lucru. Ea recunoaște pericolul naivității în Biserică și își dă seama că atunci când noi, creștinii, ne închidem

ochii, riscăm să expunem biserica sau chiar societatea, invaziei de superstiții, ghicire și altor influențe oculte.

Acum câțiva ani, Cindy a auzit despre creșterea popularității vrăjitoriei, a mișcării New Age și a magiei negre. Alarmată, ea a început să cerceteze, să vadă cât de departe s-au întins aceste curente. Veți fi profund șocați de ceea ce a descoperit ea la prima vedere. Da, ar putea exista o vrăjitoare chiar la ușa de alături. Copiii din vecinătate pot să se joace cu blesteme sau să vorbească cu spiritele. Este evident că diavolul a căutat să-și înfigă ghearele în bisericile și în însăși pătura societății noastre.

Totuși, Cindy Jacobs nu apasă pe butonul panicii. Mai degrabă, ne conduce cu măiestrie prin pașii pe care trebuie să-i facem, pentru a ne proteja pe noi, familiile și comunitățile noastre. Și nu se oprește doar aici. Cindy continuă să ne arate modul în care, prin puterea Duhului Sfânt, putem submina și întoarce spre bine, ceea ce Satan intenționa să facă spre răul nostru.

Dacă v-ați întrebat vreodată care este adevărul despre despre Casper, Pokemon sau Harry Potter, atunci trebuie să citiți această carte. Dacă vreți să luați parte la stoparea atacurilor dușmanului, atunci trebuie să puneți în practică rezultatele cercetărilor lui Cindy Jacobs, descoperite și prezentate cu claritate în fața ochilor noștri. Această carte nu este un simplu proiect de cercetare a lucrărilor diavolului ci un plan de acțiune menit să contracareze practicile expuse aici. Prin această carte, avem uneltele prin care putem zdrobi blestemele transmise din generație în generație, ne protejăm familia și scoatem din rădăcină răul care caută să ne împresoare și să ne învăluie. Mesajul lui Cindy Jacobs este unul plin de speranță – o declarație pe care noi, cei din biserică, putem s-o îmbrățișăm. Acum, haideți să Îi permitem lui Dumnezeu să ne izbăvească de cel rău!

Dutch Sheets
Pastor Senior
Spring Harvest Fellowship
Colorado Springs, CO

INTRODUCERE

Scrierea acestei cărți a fost cea mai mare provocare cu care m-am confruntat în viața mea. Uneori îmi venea să renunț, dorind ca altcineva să preia această sarcină. Totuși, până la urmă, m-am străduit să-mi sfârșesc cursa, deoarece sunt convinsă că cea mai mare parte a Trupului lui Hristos nu este informată cu privire la ocultism.

În perioada în care am făcut cercetări, în vederea scrierii acestei cărți, se petrecea ceea ce eu aș numi un fenomen de trezire a ocultismului. Mulți oameni din biserică nu sunt conștienți de ceea ce se întâmplă, însă eu doresc să-i informez.

Am scris această carte și pentru a declara în locurile prea înalte că nouă, creștinilor, nu ne este teamă de lucrările diavolului. Cel care este în noi e mai mare!

O mare parte din informațiile cuprinse în această carte au fost culese din cărți și Website-uri oculte. Domnul mi-a dat o incredibilă măsură de har, pentru a putea citi aceste informații – pe care în mod normal nu le-aș accepta în casa mea – și totuși, să mai fiu apoi în stare să dorm ca un copilaș. Slavă lui Dumnezeu în veci!

Pe parcursul scrierii acestei cărți, familia mea s-a întărit și mai mult în fața atacurilor spirituale. Fiul meu, Daniel, s-a confruntat cu unele situații interesante, dar a ieșit cu bine din ele. Și fiica mea, Mary, împreună cu soțul ei, Tom, au avut de dat lupte spirituale. Însă soțul meu, Mike, a rămas tare, ca o stâncă. De fapt, am ieșit victorioși cu toții din aceste încercări.

Am decis să nu tratez în această carte anumite aspecte ale ocultismului, cum ar fi sectele și spiritismul diferitelor triburi. Astfel de informații au fost furnizate complet în alte surse.

Doresc ca această carte să fie folosită de generațiile viitoare ca o sursă de referință. Chiar dacă unele elemente specifice – cum ar fi jocurile – se pot schimba, Satan își schimbă doar geanta cu șmecherii, însă principiile lui vor rămâne aceleași.

De asemenea, intenționez ca această carte să aibă o aplicație practică pentru viața voastră. Pe măsură ce citiți fiecare capitol, e mai

mult ca sigur că veţi descoperi domenii care ţin de ocultism, în care v-aţi implicat, cum ar fi citirea horoscopului sau purtarea talismanelor de noroc. La sfârşitul cărţii am inclus două capitole care vă vor conduce prin paşii pocăinţei şi ai zdrobirii robiei faţă de puterea ocultului. În capitolul 9, am introdus o listă de verificare a practicilor oculte. Puteţi folosi această listă, aplicând-o la viaţa voastră, sau să întocmiţi o listă proprie.

Sunteţi gata să vă deschideţi larg ochii? Să începem.

PREFAŢĂ

De-a lungul anilor, am fost onorată să fiu folosită de Dumnezeu în eliberarea multor oameni de sub puterea ocultă. Printre aceştia, se numără adepţi ai mişcării New Age, vrăjitoare, satanişti şi amatori în ale ghicirii. O mare parte din informaţiile oferite în această carte mi-au parvenit de la aceşti oameni minunaţi, care sunt acum liberi în Hristos.

Am folosit întâmplările, discernământul şi povestirile acestor persoane, provenite din medii oculte, deoarece ne vor ajuta să ne deschidem ochii la ceea ce se întâmplă cu adevărat în jurul nostru şi ne vor pregăti să ne ocupăm mai bine de toate aceste aspecte. Totuşi, trebuie în acelaşi timp să îi protejez pe oamenii aceştia. Unii dintre ei încă se mai confruntă cu ameninţări serioase, venite din partea unor criminali cu preocupări oculte. Prin urmare, nu am folosit numele lor, şi câteodată am mascat detaliile cuprinse în povestirile lor, pentru a împiedica recunoaşterea lor. Chiar dacă nu pot da numele acestor persoane, toate informaţiile folosite de mine au fost confirmate din surse multiple.

CAPITOLUL 1

OCHI LARG DESCHIŞI

Într-o frumoasă zi de primăvară am intrat într-o librărie. Aceasta făcea parte dintr-un imens lanţ de librării care dispun de o cafenea şi de scaune confortabile, în care cititorii se pot relaxa şi citi. În acea zi, m-am dus, ca de obicei, la secţiunea cu materiale creştine.

În timp ce mă plimbam de-a lungul culoarelor, am observat un indicator pe care scria „New Age". Credeam că am fost atrasă spre secţiunea respectivă din pură curiozitate, dar mai târziu mi-am dat seama că Duhul Sfânt era Cel care mă îndruma. Termenul „New Age" nu era nou pentru mine. Predasem seminarii despre războiul spiritual, în care îi avertizasem pe oameni despre pericolul ocultismului. De asemenea, obişnuiam să îi sfătuiesc pe cei care doreau să iasă din mişcarea New Age, care este bazată în mare măsură pe metafizica orientală.

Ceea ce am văzut m-a şocat! Secţiunea destinată acestor cărţi era destul de mare. În faţa mea se aflau mai multe rânduri de cărţi de ocultism, inclusiv câteva referitoare la practicile Wicca, la magie şi la toate tipurile de ghicire. M-am oprit în faţa secţiunii destinată cărţilor de tarot şi am citit titlurile: *„Cărţi de tarot voodoo"*, *„Cărţi de tarot egiptene"*. Erau zeci de asemenea cărţi, din care puteai alege. M-am oprit din numărat când am ajuns să văd 17 sortimente diferite, doar pe un singur raft! Apoi, pe un alt raft, am descoperit un set care te instruia cum să faci farmece, însoţit de propria lui păpuşă voodoo. La o secţiune etichetată drept „Ocultism", am găsit manuale despre călătorii astrale (în afara trupului), despre cum să-ţi foloseşti abilităţile de medium şi despre ghicire.

OCULTISMUL ÎN MIJLOCUL NOSTRU

Mi se învârtea capul, la gândul atâtor materiale oculte aflate în oraşul meu atât de drăguţ, renumit prin influenţa sa creştină.

Locuiesc în Colorado Springs, Colorado, unde există cel puţin 135 de misiuni şi alte câteva biserici de o mărime considerabilă. Unii oameni îl numesc „Wheaton West", după titlul de centru al lumii evanghelice, deţinut de Wheaton, Illinois, de multă vreme. Magazinul era plin de studenţi, de mame care îşi aşteptau copiii de la antrenamentele de fotbal şi de copii. Asemenea oameni se aflau în jurul meu! Iar toată această uriaşă selecţie de materiale oculte era chiar la îndemâna lor.

CÂND AM IEŞIT DIN MAGAZIN, AM FOST CUPRINSĂ DE O MÂNIE SFÂNTĂ. TRUPUL LUI HRISTOS TREBUIA SĂ STIE CE SE ÎNTÂMPLĂ ÎN NAŢIUNEA NOASTRĂ!

Atunci mi s-au deschis ochii. Un lucru pe care l-am descoperit, în calitatea mea de scriitoare, era că librăriile nu se aprovizionează decât cu cărţile care se vând, iar ceea ce vedeam îmi adeverea că *în oraşul meu* exista un public destul de mare, interesat să cumpere acest gen de materiale. Când am ieşit din magazin, am fost cuprinsă de o mânie sfântă. Cineva trebuia să ia măsuri în această privinţă. Trupul lui Hristos trebuia să ştie ce întâmpla în naţiunea noastră. Mulţi oameni i-au pus sub semnul întrebării pe Pokemon şi pe *Harry Potter*. Dar ştiu ei cât de multe materiale oculte există în oraşul lor? Trebuie să li se spună!

Încep să fac cercetări

În mijlocul furiei mele, am auzit o voce liniştită, care mă întreba: „De ce nu faci *tu* ceva în această privinţă?" Eram sigură că aceasta nu venea de la mine. Desigur, scrisesem şi alte cărţi. De fapt, ultima dintre ele, intitulată *„Femei ale destinului"*, care dezbătea rolul femeii în biserică, stârnise un adevărat scandal, care abia acum începea să se stingă. Adevărul era că nu mai eram dispusă să îndur şi alte presiuni.

Totuşi, am primit confirmarea că trebuie să scriu despre ocultism, când i-am întâlnit pe Bruce şi Claudia Porter, la o altă librărie, de lângă Denver. Bruce fusese pastorul tinerei de 17 ani,

Rachel Scott, care murise împuşcată în 1999, la Liceul Columbine din Littleton, Colorado. Mi-a relatat povestirea, deja binecunoscută, a indivizilor înarmaţi, care o împuşcaseră pe Rachel Scott în picior. Apoi au întrebat-o: „Crezi în Dumnezeu?". Când ea a răspuns afirmativ, au tras din nou şi au omorât-o.

Ne amintim cu toţii prea bine detaliile de la Columbine: un profesor şi 14 elevi omorâţi; 23 de oameni răniţi. Avem multe motive să credem că ucigaşii de la Columbine vizionaseră unele programe video cu conţinut violent, însă m-am întrebat adesea dacă nu cumva fuseseră influenţaţi în egală măsură şi de ocultism. În mod cert, arătau a fi demonizaţi. La urma urmelor, cine altcineva, decât o persoană posedată de demoni, ar putea împuşca pe cineva în cap, ca apoi să poată vorbi cu calm despre cum îi arată creierii împrăştiaţi pe podea? *Ştiu că ceea ce spun este destul de şocant, însă acesta este motivul pentru care am intitulat acest capitol „Ochi larg deschişi".*

O prezentare a practicii Wicca

Când am vorbit cu familia Porter despre cei doi băieţi care o omorâseră pe Rachel, i-am întrebat dacă vor să mă însoţească la secţiunea de cărţi despre ocultism a librăriei, pe care am şi găsit-o imediat. Era mai extinsă decât cea din Colorado Springs. Printre cărţile pe care le-am examinat, am găsit şi cartea lui Silver Raven Wolf, *Vrăjitoarea adolescentă (Teen Witch)*, una din cele mai bine vândute cărţi despre acest subiect. Pe coperta din spate a cărţii scria cu litere îngroşate: „Deci, vrei să te faci vrăjitoare?"

Îmi simţeam inima din ce în ce mai grea, pe măsură ce îi răsfoiam paginile. Raven Wolf spunea că a fost crescută într-o familie baptistă, care mergea regulat la biserică. Primul ei set de cărţi de tarot îl primise cadou de la verişoara ei. Acesta a fost începutul convertirii ei *de la* creştinism la Wicca, termen care înseamnă practicarea vrăjitoriei.

Scrisă într-un stil vioi, cartea arată diferenţele dintre vrăjitorie şi creştinism. Raven Wolf prezintă vrăjitoria astfel încât să pară plauzibilă şi chiar încântătoare, fiind foarte evidentă capacitatea ei de a-i ademeni pe tinerii credincioşi sau alte persoane care nu sunt bine ancorate în stânca solidă a credinţei creştine.

Am arătat familiei Porter capitolul în care Raven Wolf scrie despre natura zeităţilor Wicca:

> Vrăjitoarele Îl consideră pe Dumnezeu atât de genul masculin cât şi de genul feminin, astfel că noi I ne adresăm atât prin formula „Domnule" cât şi prin formula „Doamnă". Alteori, Îi spunem simplu, „Spirit". Ne dăm seama că Allah, Isus şi Buddha sunt faţete ale părţii masculine a lui Dumnezeu. Totuşi, trebuie să acordăm aceeaşi importanţă şi părţii feminine a lui Dumnezeu, pe care o numim „Doamnă". În religia creştină, partea feminină a lui Dumnezeu este reprezentată de Maria, însă Maria nu are acelaşi statut cu Dumnezeu.

(Pe când scriam ultimul paragraf din acest manuscris, mi s-a întâmplat un lucru ciudat. Ecranul computerului a început să pâlpâie, s-a făcut gri, programul pe care-l foloseam s-a închis, apoi s-a stins şi calculatorul. M-am oprit ca să mă rog şi L-am rugat pe Domnul să-i inspire pe mijlocitorii care mă susţineau în rugăciune s-o facă mai în serios).

Între timp, pe măsură ce închideam în acea zi cartea *„Vrăjitoarea adolescentă" (Teen Witch)*, luasem o hotărâre. Ştiam că trebuia să scriu o carte, în care să avertizez Trupul lui Hristos despre invazia ocultă care se năpustea asupra naţiunilor lumii. Când mă îndreptam spre ghişeu, să-mi cumpăr prima carte ocultă dintr-o nouă colecţie, mă rugam în tăcere pentru a avea putere. Trebuia să fi văzut privirea femeii de la casa de marcat. I-am mormăit ceva de genul: „am nevoie de ea pentru cercetările mele", după care m-am îndepărtat repede.

Valul crescând al ocultismului

Majoritatea dintre noi am auzit despre Pokemon. Este peste tot! Fără a fi o unealtă ocultă la fel de evidentă ca şi cărţile de tarot, acest joc popular le arată într-un mod subtil copiilor, în vârstă de 4 ani, cum să practice clarviziunea, să cheme spiritele sau să se iniţieze în alte ritualuri păgâne. Toate aceste lucruri sunt foarte periculoase.

Chiar şi în *Newsweek* s-a publicat un articol intitulat „Ei bine, este Pokemon un personaj rău?" Din nefericire, subtitlul trăgea concluzia: „Probabil că nu, însă profesorii şi părinţii continuă să se îngrijoreze că s-a mers prea departe."

Articolul ne dezvăluie cât de răspândit şi de acceptat a devenit acest joc japonez cu monştri:

> DJ-ul din Los Angeles a anunţat un concurs telefonic pentru câştigarea unor bilete la premiera filmului de animaţie *Pokemon*. Compania Warner a primit pe panoul publicitar 70 000 de telefoane *pe minut*. Mesajul a fost recepţionat: Pokemon continuă să rămână un monstru.

Acesta este doar un indiciu al faptului că ocultismul este înrădăcinat în cultura americană, aflându-se peste tot, pe internet, în versurile celor mai renumite cântece şi în şcolile publice. Preoţii Wicca obişnuiesc să facă invocări în adunările consiliilor orăşeneşti, vrăjitoarele îşi convoacă întâlnirile în campusurile facultăţilor, care erau odată creştine, iar poliţia foloseşte mediumi, pentru a da de urmele criminalilor.

Armata americană le permite în mod oficial membrilor ei să practice ritualurile Wicca. O astfel de organizaţie există în cadrul celei mai mari baze militare din ţară, la Fort Hood, în Killeen, Texas. Asemenea vrăjitoare practică ceea ce ele numesc *magia albă*. Ele afirmă că nu fac decât farmece bune şi că cei care practică magia neagră şi pronunţă vrăji menite să aducă distrugere sunt, de fapt, oameni neiniţiaţi. Totuşi, Scriptura interzice în mod vehement orice formă de vrăjitorie, indiferent dacă este albă sau neagră. (vezi Deut. 18:10-12). (Puteţi citi mai mult despre modul în care vrăjitoria este inspirată de influenţele demonice în capitolul 4).

Ocultismul la televizor

Ocultismul a invadat în egală măsură televiziunea şi cinematografele. V-aţi uitat de curând într-un ziar cu *programe de televiziune?* Cele trei filme: *„Buffy, asasinul vampirilor"(Buffy the Vampire Slayer), „Vrăjit"(Charmed) şi „Sabrina, vrăjitoare la 16*

ani,(The Teenage Witch) cu temele lor demonice, îi ţintesc atât pe adolescenţi cât şi pieţele Generaţiei X. Iată cum sună reclama pentru *„Vrăjit"(Charmed)*: „Ei se află peste tot". Personajele din acest serial, Prue, Piper şi Phoebe înfruntă mai multe uşi încuiate decât ar putea să deschidă vreodată. Dacă ne-am întreba câţi copii le vizionează pentru că sunt interesaţi să afle cheia de a deschide acele zăvoare, ne-am trezi la realitate.

Din fericire, serialul *„Legături ciudate"(Freaky Links),* al reţelei Fox, a fost anulat pe la jumătatea primei lui părţi, în anul 2001. Acel serial a demonstrat cât de departe pot merge reţelele de televiziune. Serialul *„Legături ciudate" "(Freaky Links)* avea şi un Website care le înlesnea copiilor accesul la informaţii despre Wicca, le oferea instrucţiuni de pronunţare a vrăjilor şi conexiuni cu alte Website-uri oculte.

Prin crearea unor seriale cum ar fi *„Buffy"*, m ass-media nu a făcut altceva decât să promoveze ocultismul. Este trist să recunoaştem, dar cea mai mare vină o poartă mass-media americană care, fără îndoială, a poluat naţiunile din întreaga lume cu filmele şi programele ei de televiziune.

Cât de multă influenţă a avut ocultismul şi cei care lucrează în mass-media, sub inspiraţie demonică, asupra unor evenimente asemănătoare masacrului de la Columbine şi din alte şcoli? Vom dezbate acest lucru în capitolul 3, împreună cu altele asemănătare, menite să ne deschidă ochii.

Cine crede în fantome?

Un mijloc de verificare a modului în care ne influenţează aceste filme, cărţi şi seriale îl constituie aşa-numitul sondaj de opinie.

Serviciului de ştiri Charisma, din 2 noiembrie, 1999, a comunicat rezultatele unui sondaj de opinie, potrivit căruia, mulţi oameni sunt înspăimântaţi de filmele de groază. Aproape jumătate din populaţie şi-a afirmat credinţa în fantome, în vreme ce un procent şi mai mare şi-a exprimat îngrijorarea vizavi de creşterea popularităţii filmelor, cărţilor şi programelor de televiziune care înfăţişează partea întunecată a supranaturalului.

Sondajul efectuat de Serviciul de Ştiri Scripps Howard şi de către Universitatea Statului Ohio continuă să spună că 25 % din cei care au votat în anii '80 credeau în spirite. La începutul anilor '90, 39 % dintre alegatori credeau că fantomele ar putea fi reale.

Noul sondaj a dezvăluit de asemenea că 28 % din alegători credeau că vrăjitoarele moderne au puteri mistice iar 54 % erau îngrijoraţi de efectele pe care le au asupra oamenilor cărţile şi filmele contemporane despre „monştri, cum ar fi vampiri, vrăjitoare şi alte fiinţe supranaturale."

Acesta este momentul potrivit ca Trupul lui Hristos să facă un pas înainte şi să spună: „Da, supranaturalul este un fapt real, dar nu trebuie să vă fie teamă, pentru că puterea lui Dumnezeu este cu mult mai mare. Dacă vreţi să vedeţi dovada puterii Lui, veniţi la biserica noastră."

DE CE TREBUIE SĂ VEDEM ADEVĂRUL

Ca şi creştini, trebuie să fim dispuşi să recunoaştem profunda infiltraţie a ocultismului în societatea noastră. Acesta trebuie să fie un subiect pe care trebuie să-l abordăm dintr-o perspectivă clară, obiectivă, având informaţiile necesare.

În timp ce scriam această carte, am căutat intens materiale creştine care să expună ocultismul. Din păcate, am găsit foarte puţine. Fie că nu s-a scris despre subiectul acesta, fie că acestea s-au publicat în mod restrâns şi pentru scopuri individuale sau nu au ajuns în librării. Oricare ar motivul, mijlocitorii au nevoie de materiale bune, provenite din surse de încredere, pentru a putea fi străjeri eficienţi pe ziduri.

Nu vreau să spun că nu există nimeni care să ia o poziţie împotriva invaziei oculte. În mod evident, există oameni care se roagă şi lucrări foarte bune pe internet, care expun tacticile lui Satan. Dar avem nevoie de mai multe.

Deşi acest manual conţine doar noţiunile de bază, menite să expună acest domeniu, sper ca el să fie ca şi rostogolirea unei pietre mari, care să scoată la iveală toţi gândacii care se ascundeau dedesubt.

Factorul fricii

Când mi-am început cercetările, în vederea scrierii acestei cărţi, am vizitat librăriile din Colorado Springs, alături de una din partenerele mele de rugăciune. În timp ce stăteam aplecate şi ne uitam la *„Cartea Vampirilor: Enciclopedia celor vii"(The Vampire Book: The Encyclopedia of the Undead)*, aceasta mi-a şoptit „Cindy, nu simţi apăsarea de aici?" I-am răspuns, puţin amuzată „Bineînţeles că da! Este puternică, nu-i aşa?" Am cumpărat cartea aceea groasă şi am plecat acasă.

Mulţi oameni m-au întrebat dacă nu mi-e frică să ţin în casă asemenea cărţi oculte.

Scriind această carte, mi-am dat seama cât de tare se tem creştinii de ocultism. Foarte puţini mi-ar cere să-i îndrum în a face un tur al bibliotecii de cărţi de tarot sau de texte Wicca pe care le-am colecţionat.

Sincer vorbind, ne-am izolat în biserică. Majoritatea credincioşilor nu ştiu ce se petrece în lumea laică. Nu suntem sarea şi lumina care ar trebui să fim.

Poate că unul din motivele pentru care acest subiect este atât de controversat se datorează faptului că Trupul lui Hristos se teme de blestemele sau de consecinţele unor asemenea preocupări, şi ar dori să le evite. Dragii mei, noi ne aflăm într-o bătălie pentru sufletele oamenilor şi pentru naţiunile din care facem parte şi nu putem lupta eficient împotriva uneltirilor lui Satan, dacă nu îi cunoaştem planurile.

Este important să mergem puţin mai departe şi să analizăm motivul pentru care ne este atât de frică de obiectele oculte. Bineînţeles, nu cred că ar trebui să le păstrăm în casă. Mă voi referi mai mult la această problemă în

DACĂ DĂM CREZARE UNEI SIMPLE CREDINŢE IRAŢIONALE, ACEASTA DESCHIDE UŞA ÎN FAŢA UNOR PUTERI DEMONICE, CARE VOR INTRA ŞI VOR ACŢIONA PE BAZA EI.

capitolul 9. Însă cred că se poate întâmpla ca mulți credincioși să provină din medii pline de superstiții și că acest fapt le poate întări și mai mult teama de a nu fi blestemați de vrăjitoare.

Superstițiile

Superstițiile au la bază principii oculte, de care Statele Unite și alte națiuni din întreaga lume abundă. Ați auzit vreodată superstiții de felul: „Să nu treci pe sub o scară sprijinită de perete", „Să nu deschizi umbrela în casă!" „Dacă spargi o oglindă, vei avea 7 ani de ghinion" sau "Nu lăsa să treacă prin fața ta o pisică neagră, deoarece vei avea ghinion". Majoritatea dintre noi am auzit asemenea zicale și poate, le-am și repetat, ceea ce dovedește că am dreptate.

În dicționar, superstiția este definită ca fiind o „credință irațională". Însă, atunci când o conectăm la un sistem de credințe supranaturale păgâne, ea devine superstiție ocultă, ceea ce îi conferă o și mai mare putere, deschizând o ușă în fața apăsării.

În lumea aceasta, se manifestă numai două puteri supranaturale: una care vine de la Dumnezeu și din împărăția Lui și o alta care vine din împărăția diavolului. Dacă dăm crezare unei simple credințe iraționale, aceasta deschide ușa în fața unor puteri demonice, care vor intra și vor acționa pe baza ei. Una din cele mai obișnuite modalități de raportare a multor societăți la superstiția ocultă este prin așa-numita credință în noroc.

În Statele Unite există o uriașă credință în noroc. Ce ne spunem unul altuia, înainte de merge la un examen? „Noroc, Joe." „Noroc, Susie." Indiferent că ne dăm seama sau nu, de fiecare dată când urăm cuiva noroc, dăm crezare unei superstiții oculte împământenite. Ca și creștini, trebuie să știm că viețile noastre nu sunt guvernate de noroc, ci că destinele noastre se află în mâna unui Dumnezeu capabil și iubitor, care nu are o natură schimbătoare.

Credința în noroc poate fi atât de adânc înrădăcinată în viețile noastre, încât s-ar putea să ne fie greu să ne curățim gândirea, încetând dintr-o dată să-i mai dăm crezare. De fapt, la puțin timp după ce lucrasem la acest capitol, mă jucam cu familia mea Monopoly. M-am surprins, în timp ce dădeam cu zarul, că am spus ceva de genul: „Ei bine, zarule, vreau un dublu de 6". Dintr-o dată

m-am oprit și am realizat că mă jucam în mâinile „Doamnei Noroc", așa cum o numim noi în America. Mulți jucători la jocurile de noroc i se adresează „acesteia" de fiecare dată, chiar înainte de a da cu zarul sau de a face un pariu la curse.

O scurgere a credinței

Acest mediu plin de superstiții, în care am crescut, poate să ne facă să ne pierdem credința, atunci când ajungem în preajma unor vrăjitoare sau sataniști. Am întâlnit creștini care cred că Dumnezeu se va îngriji de toate nevoile lor, dar care se tem, totuși, de oamenii cu preocupări oculte. Nu ar trebui să fie așa. Dacă sunt unii cărora ar trebui să le fie frică și să tremure, atunci aceștia ar trebui să fie ocultiștii, pentru că puterile demonice îi influențează în mare măsură și le controlează viețile.

Stăteam odată cu o prietenă într-o cafenea din Buenos Aires, Argentina. În același hotel, în care misiunea lui Ed Silvoso, Harvest Evangelism, ținea un seminar, se desfășura și o conferință pentru vrăjitoare. Holul era plin de boluri de cristal, de cărți de tarot și de alte obiecte oculte. Prietena mea s-a uitat în jur și a șoptit cu sufletul la gură: „Cindy, suntem într-o cafenea plină de vrăjitoare." M-am uitat în jur și am început să râd. Aceasta m-a întrebat imediat de ce râd. Am zâmbit și i-am ripostat cu o voce scăzută: „Mă gândeam că Dumnezeu le-a adunat aici, tocmai pentru ca noi să ne rugăm pentru ele, ca să fie născute din nou. Aceasta a dat doar din cap și a oftat, exprimându-și acordul printr-un zâmbet discret.

Nu vreau să mă înțelegeți greșit, realizez seriozitatea cu care trebuie tratat acest subiect și sunt pe deplin conștientă de puterea spiritiștilor implicați în ocultism. Am predat ani de zile seminarii despre războiul spiritual și am condus multe grupuri de mijlocitori. Deși îmi dau seama că există o putere în ocultism, sunt familiarizată și cu Cuvântul lui Dumnezeu care ne spune: „Cel care este în voi este

ESTE NEVOIE DE CURAJ PENTRU A CITI ACEASTĂ CARTE . CREDEȚI-MĂ, ȘI MIE MI-A TREBUIT MULT CURAJ SĂ O SCRIU.

mai mare decât cel ce este în lume" (1 Ioan 4:4). Nu trebuia să mă tem, în acea cafenea din Argentina. Nu aveam nici un motiv să-mi fie frică să scriu această carte şi nici vouă nu trebuie să vă fie teamă să o citiţi. Amintiţi-vă aceste lucruri, când citiţi paginile acestei cărţi. Satan nu este mai mare decât Dumnezeu.

Doar începutul

Este nevoie de curaj pentru a citi această carte. Credeţi-mă că şi mie mi-a trebuit mult curaj să o scriu. Ceea ce veţi citi s-ar putea să vă şocheze. Am fost surprinsă să descopăr cât de multe secte ale vampirilor există în Statele Unite. Un fapt cunoscut, în rândul acestor secte, este că mulţi reprezentanţi ai lor îşi beau sângele reciproc. Într-una din plimbările mele prin centrul oraşului Colorado Springs, am descoperit un magazin cu podoabe înfăţişând vampiri. Într-o cutie de sticlă, se aflau tot felul de inele şi medalioane, pe care le puteai vedea prin apăsarea unui buton care rotea bijuteriile. Da, în drăguţul meu orăşel există oameni interesaţi de vampiri. În acelaşi magazin (care nu se declara în mod oficial a fi ocult) existau rafturi întregi pline cu cărţi de genul *„Închisori şi Dragoni" (Dungeons and Dragons)*, cu reviste şi jocuri oculte. În timp ce scriu despre aceste lucruri, *mă întreb cum arată librăriile din oraşul vostru*. După asemenea plimbări v-aţi putea întoarce acasă cu ochii larg deschişi.

CAPITOLUL 2

MAGIE, ZEITĂŢI ŞI PRINDEREA SUFLETULUI

Pentru a înţelege această carte, trebuie să-i fixăm o temelie solidă, pe stânca Cuvântului lui Dumnezeu. Este foarte trist să admitem că majoritatea credincioşilor nu ştiu nimic despre avertizările Bibliei împotriva magiei, prinderii sufletului, astrologiei, ghicirii şi altor lucruri asemănătoare cu acestea. Să aruncăm, astfel, o privire la ceea ce afirmă Biblia despre aceste activităţi oculte.

Chiar dacă multe din secţiunile acestui capitol necesită o gândire profundă, vă rog să nu săriţi peste ele. Informaţiile conţinute în aceste părţi constituie unelte de referinţă valoroase, de care veţi avea nevoie acum şi în viitor. În continuare vreau să arăt ce spune Dumnezeu despre magie şi despre anumite practici interzise de El. De asemenea, voi oferi unele materiale teologice folositoare şi voi defini numeroşi termeni, care vă vor ajuta să înţelegeţi restul cărţii.

EFESUL NE ESTE DAT CA EXEMPLU

Când ne uităm la avertismentele Bibliei împotriva magiei, avem nevoie să înţelegem anumite moduri de gândire caracteristice lumii din perioada în care a fost scrisă Biblia. Cea mai clară imagine în acest sens ne este oferită de cartea Efeseni şi de un studiu făcut asupra oraşului Efes.

„Dintre toate oraşele greco-romane străvechi, Efesul – al treilea ca mărime din imperiu – era cu mult mai deschis decât altele în faţa magiei, ghicirii şi a altor feluri de înşelătorii", scria profesorul Bruce M. Metzger de la Seminarul Teologic Princeton.

Deoarece existau atât de mulţi locuitori ai Efesului, implicaţi în ocultism, nu este de mirare că Pavel a scris în Faptele Apostolilor că mulţi vrăjitori au ajuns să-L cunoască pe Hristos, ca Mesia:

> Mulţi dintre cei ce crezuseră, veneau să mărturisească şi să spună ce făcuseră. Şi unii dintre cei ce făcuseră vrăjitorii, şi-au adus cărţile şi le-au ars înaintea tuturor: preţul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginţi (Faptele Apostolilor 19: 18-19).

Iată ce afirmă C. Peter Wagner, scriitor şi expert în probleme privitoare la creşterea bisericii, despre acest pasaj, estimând valoarea cărţilor arse în Efes:

> Valorau în total cincizeci de mii de arginţi. Ernst Haenchen spunea că „a fost arsă valoarea echivalentă a plăţilor pentru 50 000 de zile". Dacă fiecare monedă de argint reprezenta plata pentru o zi de muncă de 8 ore, la preţul de 10 $ pe oră, totalizând, în America de azi, 80 de $ pe zi, atunci suma s-a ridicat la 4 milioane de dolari. S-au ars destul de multe cărţi, nu glumă!

Ocultismul în lumea lui Pavel

Lumea în care trăia şi scria Pavel era plină de idolatrie, superstiţie şi magie. Oamenii venerau zei şi zeiţe. Artemis (care în Faptele Apostolilor 19:28 apare sub numele de Diana efesenilor), prin manifestările ei evidente, era principala zeiţă a Efesului. Locuitorii din Efes au construit un templu extraordinar, în onoarea ei, care este considerat una din cele şapte minuni ale lumii antice.

OAMENII DIN ZILELE LUI PAVEL ERAU FOARTE SUPERSTIŢIOŞI. EI FĂCEAU FARMECE ŞI FOLOSEAU AMULETE PENTRU A SE PROTEJA DE SPIRITELE RELE.

Artemis, zeiţa Efesenilor

Artemis era zeiţa vânătorii, zeiţa mamă, zeiţa naturii (sau a pământului) şi a fertilităţii. În Egipt, ea purta numele de Isis. În Efes, din aceeaşi categorie a zeităţilor infernului, mai făceau parte şi Hekate, Selene şi Ereschigal. Relaţia exactă dintre aceste zeiţe ne este înfăţişată în mod diferit, de la un învăţat la altul, însă majoritatea lor au căzut de acord asupra faptului că Hekate era stăpâna vrăjitoriei, iar Selen, zeiţa pământului. Probabil că Ereschigal era cea mai întunecată dintre ele, conform unei surse care afirma că oamenii o chemau atunci când voiau ca ea să le facă descântece de dragoste unor parteneri homosexuali.

După cum vedeţi, oamenii din vremea lui Pavel erau extrem de superstiţioşi. Ei îşi petreceau o mare parte din timp făcând farmece. De asemenea, foloseau amulete magice, pentru a se proteja de spiritele rele.

Scrisorile efesenilor

Amuleta este un obiect ocult, având un rol de protecţie, care este purtat pentru a alunga spiritele rele sau pentru a-i dărui unei persoane puteri supranaturale. Locuitorii Efesului purtau amulete numite *Ephesia Grammata* sau scrisorile Efesenilor. Aceste „scrisori" nu au nici o legătură cu epistola biblică a Efesenilor; mai degrabă erau descântece magice scrise pe amulete. Cuvintele erau folosite în moduri superstiţioase, ca să-i protejeze pe oameni de spiritele rele sau ca să-i ajute în ocazii speciale. De exemplu, există o relatare despre un luptător din Efes, care a concurat la jocurile olimpice din antichitate, în timp ce avea la gleznă o astfel de amuletă Ephesia Grammata. El l-a învins de câteva ori la rând pe adversarul său din Miles, până când scrisorile respective au fost descoperite şi confiscate. După aceea, atletul din Miles a putut câştiga cu uşurinţă trei meciuri la rând.

S-ar putea să vi se pară absurd, dar fie că vă vine să credeţi fie că nu, unele din aceste farmece au putere – dacă n-ar fi aşa, oamenii nu le-ar mai folosi. Unele amulete sunt doar nişte ornamente

superstițioase, dar altele au în dosul lor puteri de pe tărâmul demonic.

Puterea cuvântului

Pe măsură ce făceam cercetări în domeniul ocultismului, am fost uimită să descopăr tăria și puterea Cuvântului lui Dumnezeu, mai ales în cartea Efeseni, scrisă de Pavel, care ne arată că puterea lui Dumnezeu biruie puterea ocultă. Pavel folosea anumite cuvinte și nume, pentru a elibera puterea spirituală. Oricine făcea parte dintre neamuri și devenea creștin în Efes, înțelegea utilizarea acestor cuvinte, prin care Pavel arăta că puterea lui Dumnezeu este cu mult mai mare decât puterea ocultă.

Rugăciunea de la începutul cărții Efeseni este foarte relevantă pentru noi, cei de astăzi, atunci când începem să studiem despre ocultism. Este esențial să înțelegem ideea pe care vrea Pavel să o evidențieze:

> Și care este față de noi, credincioșii, *nemărginita* mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești, mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și *orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.* (Efeseni 1: 19-21, sublinierea aparține autoarei).

Am subliniat expresia „orice nume care se poate numi", pentru că în papirusurile magice (în sulurile scrise) din acele zile, erau invocate foarte multe nume, pentru a întări protecția unei persoane împotriva bolii sau a altor tipuri de spirite rele. Pavel face o declarație uimitoare, atât pentru cei din vremea lui, cât și pentru generațiile care aveau să vină: Hristos este mai presus de toate lucrurile și de toți. Nu trebuie să ne fie teamă de ceea ce am putea suferi din cauza acestor puteri, deoarece nouă ni s-a dat un nume care este mai presus de orice nume iar numele lui Isus este singurul care

le întrece pe toate. Oamenii din Efes nu aveau nevoie să adauge nici un alt nume, la numele lui Isus, și nici noi nu trebuie s-o facem.

Puterea numelui

Profesorul Clinton Arnold de la Universitatea Biola subliniază implicațiile expresiei „orice nume care se poate numi". În uimitoarea sa carte *Efeseni: Putere și magie (Ephesians: Power and Magic).* Arnold scrie că invocarea numelor este un lucru important în exorcizări și în incantațiile spiritiștilor, atât în iudaism, cât și în păgânism. Deci faptul de a avea un nume, mai presus de orice nume, ilustrează supremația lui Hristos. Efeseni 1:22, extinde ideea printr-o declarație puternică:

> El i-a pus totul sub picioare, și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii.

Observați asemănările și legătura cu Psalmul 110:1:

> Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale."

Rugăciunea pe care o spun din toată inima mea este ca, pe măsură ce studiați această carte, să realizați că prin Hristos și prin sângele Său răscumpărător, ni s-a dat toată *puterea* și autoritatea asupra oricărui nume, care poate fi chemat, atât în cer, cât și pe pământ. Nu trebuie să ne fie frică de puterile demonice. De fapt, tocmai contrariul este adevărat. Lor trebuie să le fie frică de noi!

Hadesul este biruit

Pavel își întărește punctul de vedere, printr-un alt pasaj plin de putere, aflat în Efeseni:

> De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor." Și acest „S-a suit", ce înseamnă decât că înainte Se pogorâse în părțile mai de jos ale pământului?

> Cel ce S-a pogorât este acelaşi cu Cel care s-a suit mai pe sus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile. (4:8-10)

Hristos a „luat robia roabă", prin faptul că S-a pogorât în părţile de jos ale pământului. Înălţarea Lui ulterioară ne arată, în mod clar, că Hristos a biruit împărăţia Hadesului, a lumii de jos sau a Şeolului, cum este denumită în Vechiul Testament.

Vrăjitoarea din En Dor (pe care regele Saul a consultat-o în I Samuel 28), chema spiritele morţilor sau ale *ov*-ilor, cum se numesc în ebraică. Ea nu era doar o persoană care vorbea cu morţii, ci este posibil ca ea să fi avut legături şi cu spiritele din lumea de jos.

În zilele lui Pavel, spiritele din Hades aveau nume precum „Hekate". Această zeiţă a lumii subterane era onorată şi se considera că avea autoritate peste „cheile Hadesului". Oamenilor din Asia Minor le era teamă de Hades iar inscripţiile de pe pietrele funerare, găsite în toată regiunea, demonstrează acest fapt.

Cuvintele lui Pavel

Multe din cuvintele din Efeseni erau extrase din percepţiile contemporane ale vremii lui Pavel asupra puterilor supranaturale. Aşa cum am observat mai devreme, Pavel, sub inspiraţia Duhului Sfânt, foloseşte de mai multe ori cuvinte pline de putere, care arată că măreţia lui Dumnezeu este mai mare decât orice putere demonică.

Am intrat în aceste detalii, pentru că scriitori Noului Testament au presupus anumite lucruri pe care noi, uneori, nu le înţelegem. Contextul cultural din zilele lui Pavel era diferit de cel din zilele noastre. Trebuie să înţelegem în totalitate ce vrea să ne transmită Scriptura, inclusiv contextul ei cultural, pentru a vedea în mod clar ameninţarea ocultismului asupra oricărei generaţii.

Aplicarea Scripturii

Mai există şi alte versete ale Scripturii, care definesc termeni ai magiei. Noi trebuie să ştim ce spune Biblia, pe măsură ce vom începe să studiem mai amănunţit anumite domenii, care pot să pară, la început, inofensive. Acest aspect este valabil mai ales în capitolul

următor, intitulat „Jocul copilului", când ne vom referi la jocurile copiilor sau la programele de la televizor. Mulţi dintre noi am fost atât de mult infuenţaţi de ocultism, încât ne va fi greu să acceptăm adevărul. Unele din aceste programe, cum ar fi *„Casper, Fantoma prietenoasă"(Casper the Friendly Ghost)* şi *„Vrăjit"(Bewitched)*, ne sunt atât de dragi şi de familiare. Aşa cum spunea Dutch Sheets, la începutul acestei cărţi, ele ne aduc în memorie amintiri plăcute din copilărie. Însă, nu vom putea înţelege sistemul de gândire înşelător, care ne-a fost implantat în gânduri şi în minte, prin asemenea imagini, dacă nu îl studiem în lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

MAGIE SAU ÎNŞELĂTORIE?

Deoarece voi folosi cuvântul „magie", pe tot cuprinsul acestei cărţi, aş vrea să-l definesc aici. Când scriu despre magie, nu mă refer la jocurile de societate sau la scoaterea unui iepure dintr-o pălărie; acest termen are mai multe înţelesuri oculte, însă eu voi folosi sensul lui cel mai larg.

> Astfel, magia este o formă de comunicare cu lumea supranaturală. Prin ea, se încearcă o modificare a cursului unor evenimente prezente şi/sau viitoare, prin ritualuri (mai ales, cele care implică imitarea simbolică a unor lucruri pe care persoana practicantă doreşte să le vadă împlinite), şi/sau prin recitarea unor formulări care descriu rezultatul dorit şi/sau invocarea zeilor, demonilor sau spiritelor despre care se crede că s-ar afla în substanţe naturale.

Un alt cuvânt biblic pentru magie este „vrajă".

Magia este termenul general pe care îl putem folosi pentru orice lucru care are legătură cu spiritismul, ghicirea, Wicca, citirea cărţilor de tarot, prezicerile care se fac prin citirea stelelor sau prin astrologie (care este tot o formă de ghicire), voodoo sau alte activităţi de genul acesta. Cei care practică magia, pronunţă adesea cuvântul magie într-un mod diferit, şi anume, „magick", pentru a se deosebi de magicienii de mâna a doua, care fac trucuri magice. Totuşi, pentru

că în cele mai multe traduceri moderne ale Bibliei, cuvântul apare fără *k*, voi scrie şi eu la fel.

Preluarea controlului

Magia mai poate fi definită şi ca un instrument de control. Vom studia mai îndeaproape acest aspect mai târziu, pentru că, prin acest gen de control, magia se poate infiltra chiar şi în bisericile noastre, fără ca noi să fim conştienţi de acest lucru.

În momentul de faţă, s-ar putea să vă gândiţi: *„Ei bine, Cindy, vrei să spui că eu practicam magia şi vrăjitoria, atunci când îmi citeam prezicerile astrologice şi îmi căutam zodia?* Exact! Mai târziu, în această carte, vă voi ajuta să renunţaţi şi să rupeţi puterea oricăror practici oculte la care aţi luat parte.

Prin foc

Acesta este unul din cele mai clare pasaje din Scriptură în care Dumnezeu precizează care sunt lucrurile pe care le interzice:

> Să nu fie la tine nimeni care să-şi treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meşteşugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei care cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morţi. (Deuteronom 18:10-11)

Versetul următor (12) declară că Domnul „urăşte" orice persoană care face asemenea lucruri.

Referirea la părinţii care îşi sacrifică copii sună foarte similar cu practica modernă a avortului.

> Să nu dai pe nici unul din copii tăi ca să fie adus jertfa lui Moloh, şi să nu pângăreşti Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul. (Leviticul 18:21).

Moloh (sau Moleh) era zeul cananit al focului, căruia i se

sacrificau copii. Dumnezeu i-a avertizat de mai multe ori pe israeliţi să nu aibă nimic de-a face cu Moloh. La ora actuală, prin avort, ne jertfim copii în numele zeilor societăţii noastre. Acest fapt este echivalentul din zilele noastre moderne al aducerii de sacrificii lui Moloh. Chiar dacă idolatria nu este intenţionată, are în mod cert ca ţintă satisfacerea personală. Datorită faptului că, prin jertfă, se eliberează o mare putere, sunt convinsă că forţele demonice sunt încântate de avorturi, ţinând cont şi de faptul că asemenea acte le conferă putere.

Păziţi-vă de vrăjitorie

În Scriptură, cei care practică vrăjitoria se află pe acelaşi plan cu cei care practică ghicirea. Sunt conştientă că adepţii Wicca vor spune că ei fac excepţie, când voi afirma că vrăjitoria are de-a face cu spiritele rele, şi că orice spirit diferit de Duhul Dumnezeului Celui Viu este demonic. Pavel i-a avertizat pe corinteni că nu pot să bea şi din paharul demonilor şi din paharul lui Dumnezeu – ei trebuiau să aleagă între cele două (1 Cor. 10:20-21).

Prezicerile şi ghicirea

Prezicerile şi ghicirea au rădăcini similare. Prezicerea este actul de a spune evenimentele viitoare. Ghicirea merge cu un pas mai departe, şi interpretează semnele, pentru a dezvălui informaţii ascunse. Există multe tehnici de ghicire. Câteodată ghicirea se face prin sacrificarea unui animal, cu scopul de a-i cerceta ficatul. Femeia menţionată în Fapte 16:16 era posedată un spirit de ghicire. Un comentator al Bibliei, Finis Dake, numeşte acest spirit „duhul lui piton sau al lui Apollo" şi ne oferă unele descoperiri menite să ne deschidă ochii: „Se credea că toţi cei care pretindeau că pot prezice evenimente viitoare erau influenţaţi de

MEDIUMII PERMIT UNUI DUH SĂ ÎI POSEDE ŞI SĂ ÎI CONTROLEZE. SE POATE PRESUPUNE, ASTFEL, CĂ PRIN EI VORBESC DUHURILOR CELOR MORŢI.

duhul lui Apollo, Pythius. Preotesele din templul lui se numeau Pythonesc."

Sunt multe programe sau reclame la televizor în care mediumii ghicesc viitorul oamenilor. V-ați întrebat vreodată cum fac aceasta? Bineînțeles, unii dintre ei sunt falşi şi nu vor decât să obțină bani de la cei care îi contactează. Totuşi, alții au puteri adevărate. Spiritele demonice, numite şi „familiare", ştiu totul despre familia celui care întreabă şi oferă aceste informații mediumului. Acesta s-ar putea să creadă că îl ajută pe cel care întreabă, când, de fapt, nu face decât să-l familiarizeze cu practicile vrăjitoriei. Acestea, după cum vom vedea într-o demonstrație clară, din secțiunea următoare, sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Spirite, descântece și mediumi

Mulți oamenii care sunt implicați în ocultism, inclusiv cei care practică Wicca, obişnuiesc să invoce spiritele şi să facă descântece. Pasajul din Deuteronom 18 interzice în mod clar asemenea practici, numindu-le o „urâciune" înaintea Domnului (versetele 9, 12). Credința unei persoane că practică magia albă nu schimbă cu nimic lucrurile. Biblia ne spune clar că nu trebuie să avem de-a face în nici un fel cu descântecele, indiferent dacă sunt albe, negre sau de altă culoare.

Acest pasaj din Deuteronom condamnă de asemenea mediumii şi pe cei care întreabă morții. Un medium se asociază cu spiritele din lumea subterană şi susține că poate lua legătura cu morții. Asemenea persoane se mai numesc şi spiritişti. Ele folosesc necromanția, adică stau de vorbă cu spiritele celor morți. Spiritismul de astăzi este o religie care combină adesea creştinismul cu necromanția. Mă voi referi mai mult la aspectul acesta pe parcursul cărții.

Mediumii permit unui duh cu rol de ghid să îi posede şi să îi controleze. Se poate presupune, astfel, că ei sunt de acord ca duhurile celor morți să vorbească prin coardele lor vocale. În felul acesta, oamenii pot fi foarte uşor înşelați. Din pricina durerii pierderii cuiva drag din familie, oamenii încearcă să ia legătura cu persoana

decedată. De fapt, ei nici nu ştiu că stau de vorbă cu demonii, care au luat controlul asupra coardelor vocale ale mediumului.

Un avertisment surprinzător împotriva implicării în practicile oculte, cum ar fi astrologia sau cititul în stele, se găseşte în Luca 12:29. La o primă privire, traducerea din limba engleză a acestui verset ni se pare destul de blândă: „Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, şi să nu vă frământați mintea." Unele traduceri avertizează împotriva unei minții pline de îndoieli şi îngrijorare. Totuşi, în urma cercetării mai profunde a rădăcinilor greceşti ale acestor cuvinte, se pare că o „minte neliniştită" înseamnă cu mult mai mult decât atât. Se poate referi, în egală măsură, şi la preocupări în domeniile astrologiei, meteorologiei sau în studiul corpurilor cereşti. Când ne uităm în contextul acestui pasaj, vedem că suntem mustrați. Apoi ni se reaminteşte că Dumnezeu va avea grijă de noi şi de viitorul nostru. Acest pasaj ar putea fi parafrazat astfel: Nu căutați ceea ce veți mânca sau ceea ce veți bea, apelând la ajutorul astrologilor care pretind că vă pot prezice viitorul, ci mai degrabă căutați-Mă pe Mine, pentru că Eu sunt viitorul vostru şi Eu voi avea grijă de voi.

Sunt mulți creştini care cred că au nevoie atât de Dumnezeu *cât şi* de moneda sau de talismanul lor purtător de noroc. Cred că în pasajul din Luca, citat mai sus, Tatăl nostru ceresc încearcă să ne spună că **„Eu sunt tot ce aveți nevoie"**.

SUPERSTIȚIA

Am auzit cu toții despre sportivi care sunt foarte superstițioşi. Unii cred că vor avea noroc, dacă mestecă un anumit tip de gumă, în timpul meciului, dacă folosesc un anumit baston sau mănâncă la un restaurant specific.

Art Modell, antrenorul echipei de fotbal Baltimore Ravens, a purtat acelaşi costum negru cu dungi şi a sosit la stadion cu exact 90 de minute înaintea începerii fiecărui meci, în anul 2001. Echipa lui se apropia de cupă şi s-a gândit că dacă îşi va păstra aceleaşi obiceiuri, acestea îi vor aduce mereu noroc. Însă, sportivii nu sunt singurii superstițioşi. Când eram mică, îmi spuneam în gând o dorință, şi apoi suflam lumânările de pe tort. Poate că şi voi ați făcut la fel.

Pe Satan nu-l deranjează să ne prindă în laţ, pentru o vreme, deoarece, prin ceea ce credem, primeşte putere asupra vieţilor noastre. Totuşi, va sosi o zi în care toţi cei care s-au încrezut în noroc vor trebui să plătească. Satan este distrugător şi el nu oferă o aşa-zisă binecuvântare, fără ca să ceară un preţ în schimbul ei.

Să arunci un bănuţ într-o fântână, după ce ţi-ai exprimat o dorinţă, sau să te uiţi după stelele căzătoare par a fi două acţiuni destul de inocente, dar dacă ne oprim să ne gândim la ele, trebuie să ne întrebăm „Cui ne împărtăşim dorinţele?". Când credem în noroc, ne îndreptăm spre ceva din afara domeniului uman. Iar dacă acel ceva nu este Dumnezeu, atunci, cine este? Uitaţi-vă încă o dată la 1 Corinteni 10:20-21. Noi nu putem bea din cupa demonilor *şi* în acelaşi timp şi din cupa Domnului. Participarea în practici oculte, la orice nivel, este păcat, iar Satan ştie că Biblia anunţă judecata pentru implicarea în asemenea lucruri.

Amulete şi talismane

Un alt pasaj din Biblie, care adesea este trecut cu vederea, interzice folosirea amuletelor, filacteriilor şi talismanelor.

> Vai de cele care cos pernuţe pentru subsiori şi fac mahrame pentru capetele oamenilor, de orice mărime, ca să prindă suflete! Socotiţi că veţi prinde sufletele poporului Meu, ca să păstraţi cu viaţa sufletele voastre? (Ezech.13:18).

Este evident că aceste femei foloseau talismanele pentru a face farmece, ca să fure sau să controleze sufletele oamenilor. N-o să vă vină să credeţi, dar aceste lucruri chiar se întâmplă. Cartea lui Arnold despre Efeseni descrie foarte bine amuletele şi o recomand cu tărie tuturor acelora care vor să afle mai multe despre acest subiect.

Liderii creştini sunt ţinte

De fiecare dată când călătoresc în America de Sud aud poveşti uimitoare despre preoţii voodoo, care aruncă blesteme asupra conducătorilor de biserici. Acest lucru se întâmplă şi în Nepal.

Charles Mendies, care conduce un orfelinat creştin de acolo, ne-a povestit despre anumiţi vraci care fac fierturi împotriva misionarilor. Să nu credeţi cumva că Statele Unite sunt scutite de asemenea practici. Cu câţiva ani în urmă, când un pastor foarte cunoscut a organizat întâlniri de trezire la San Francisco, un grup de oameni care practicau Wicca s-au adunat în faţa sălii şi au pronunţat vrăji împotriva lui.

Prinderea sufletelor pare ceva atât de înfricoşător, însă exact cu aceasta se ocupă preoţii voodoo şi vracii. Odată, m-am rugat pentru un lider creştin foarte cunoscut, care părea că şi-a pierdut minţile, deoarece îşi părăsise soţia, cu care trăia de mulţi ani, pentru o altă femeie mai tânără, şi nu avea nici un fel de remuşcări din această cauză. Este posibil ca vrăjitoria să fii acţionat împotriva lui. Cunosc cazuri de infiltrare a unei vrăjitoare în casele unor lideri creştini, care le-au făcut farmece bărbaţilor din familia respectivă, cu scopul de a-i face să comită adulter. Trebuie să ştim care sunt planurile lui Satan, pentru ca nu cumva, din pricina ignoranţei, să aibă vreun câştig de la noi (vezi 2 Cor. 2:11).

PRINDEREA SUFLETELOR PARE CEVA ATÂT DE ÎNFRICOŞĂTOR, ÎNSĂ EXACT CU ACEASTA SE OCUPĂ PREOŢII VOODOO ŞI VRACII.

Vestea cea bună este că Scriptura ne promite că Dumnezeu este împotriva descântecelor şi vrăjilor şi că El va smulge aceste lucrări din mâinile celor ce le practică (vezi Ezechiel 13:20).

Atacuri asupra căsătoriei

Mulţi bărbaţi şi femei aşteaptă prea mult, până ajung să să rupă puterea vrăjitoriei din viaţa partenerului lor. Acest lucru ar trebui făcut înainte ca ei să înceapă să se implice emoţional în relaţie. O dată ce cuplul ajunge să întreţină relaţii sexuale sau să se implice foarte mult emoţional, este cu mult mai greu să se înfrângă puterea duşmanului. Nu spun că această putere nu poate fi biruită dar, pentru a fi cu adevărat liberi, e nevoie de post şi rugăciune.

Sunt sigură că ultimul pasaj se referă la experienţe menite să îi facă pe mulţi din Trupul lui Hristos „să îşi deschidă ochii". În ultimii ani, Satan atacă cu o cruzime fără precedent căsătoriile, mai ales pe cele ale liderilor creştini. Trupul lui Hristos are nevoie de cărţi, cum ar fi *„Scutul rugăciunii" (Prayer Shield)*, de Peter Wagner. Trebuie să ne rugăm pentru conducătorii noştri, ca să nu fie afectaţi de satanişti şi de cei care practică magia neagră, căutând să îi blesteme sau să le bântuie sufletele.

Pentru a întări punctul acesta, în următoarele capitole vom studia pasaje ale Bibliei care tratează subiecte oculte.

ASIGURAŢI-VĂ VIITORUL

Vă felicit că aţi ajuns până aici. Nu mi-a fost uşor să scriu acest capitol. Totuşi, sunt convinsă că prin această carte îmi aduc contribuţia la protejarea generaţiilor viitoare, expunând întunecimea magiei în faţa luminii Evangheliei.

CAPITOLUL 3

JOCUL COPILULUI

Deoarece până în acest punct am ajuns să ne familiarizăm mai mult cu anumite aspecte, putem să privim mai îndeaproape la una din cele mai serioase ameninţări pe care o ridică invazia ocultă în societatea noastră. Pentru că mulţi dintre noi nu am cunoscut aceste lucruri, diavolul s-a strecurat în jocurile copiilor noştri, în filmele la care se uită şi în cărţile pe care le citesc.

S-ar putea să nu fim conştienţi de ceea ce se întâmplă cu copiii noştri, deşi este suficient să ascultăm ştirile, ca să ne dăm seama că au loc evenimente îngrozitoare. Rezultatele şcolare sunt foarte scăzute, copiii sunt dependenţi de droguri, unii îşi dau părinţii în judecată, se pretează la acte de vandalism fără precedent, împuşcă alţi copii, etc. Este şocant să fim martorii unor asemenea lucruri, având în vedere faptul că experimentăm în prezent cea mai puternică mişcare de rugăciune din istoria bisericii.

Este posibil ca noi să fii subestimat puterea şi amploarea ocultismului, în timp ce căutam soluţii la problemele naţiunii noastre? Această situaţie s-ar putea datora faptului că nu am mers la rădăcina problemei, în locul unde duşmanul îşi plantează primele seminţe ale magiei, superstiţiilor şi vrăjitoriei, adică în copiii noştri? Chiar dacă jocurile, cărţile şi filmele din zilele noastre nu vor mai fi la modă, Satan va folosi de fiecare dată aceleaşi principii pentru a-i înşela pe oameni. Când reuşim să discernem într-un anumit joc planurile celui rău, vom putea aplica mai bine ceea ce învăţăm şi la alte forme de divertisment. Vom înţelege mai bine influenţa anumitor jocuri şi seriale care ne-au plăcut atât de mult în copilărie.

De asemenea, este timpul să ne familiarizăm mai bine cu programele de divertisment din zilele noastre.

CU CE SE JOACĂ COPIII NOŞTRI

În capitolul 1, am menţionat jocul Pokemon, care este unul din cele mai populare şi mai periculoase jocuri care se află la îndemâna copiilor noştri de astăzi. Dar acesta nu este singurul, ci doar puntea de legătură spre alte jocuri care pun accentul pe fantezie şi îi conduc pe copii tot mai adânc în ocultism.

Invazia Pokemon

Satoshi Tajiri a inventat personajul Pokemon în 1996 şi l-a proiectat pentru jocul electronic Nintendo, care a devenit foarte popular în Japonia. În 1998, Nintendo, în colaborare cu Hasbro Wizards, de la secţiunea Coast, au adus jocul în Statele Unite, unde la foarte scurt timp, acesta s-a bucurat de un mare succes. Astfel, în prima lună de la lansare, versiunea sa galbenă s-a vândut în peste 1 milion de exemplare.

Pokemon este mai mult decât un joc pentru băieţi. Acum deţine cărţi de joc, o casetă video, un spectacol de televiziune, câteva filme şi o varietate de alte mărfuri însoţitoare, etc., chiar un website Pokemon şi un campionat mondial purtând acelaşi nume.

Ce te învaţă Pokemon

„Pokemon" este prescurtarea de la „monstru de buzunar" şi, până la data acestei scrieri, a fost reprezentat sub înfăţişarea a mai mult de 150 de personaje. La prima vedere, aceste personaje create pot părea inofensive, dar la o examinare mai atentă, vom descoperi asemănări şocante cu unele ritualuri oculte, cum ar fi Wicca.

Fiecare Pokemon are un set unic de puteri magice care se dezvoltă şi evoluează. Jucătorii, care sunt copii, primesc încurajarea de a-şi lua Pokemonul cu ei, oriunde se duc. Conform regulilor oficiale ale campionatului, faptul de a avea puterea Pokemonului în mâini, îi face „în stare de orice".

Există cărţi de joc cu chipul lui Pokemon, care pot fi cumpărate în seturi sau pot fi achiziţionate prin schimburi sau prin

lupte cu alţi Pokemoni. Cu cât un Pokemon este mai puternic, cu atât este mai greu să faci rost de cartea respectivă.

Jucătorii sunt numiţi antrenori. Cu cât un antrenor este mai bun, cu atât va colecţiona mai mulţi Pokemoni. Ash este băiatul erou şi antrenorul model. Copiii trebuie să se străduiască să-i urmeze exemplul. În unul din episoadele serialului de televiziune Pokemon, Ash îşi capturează al cincilea Pokemon, însă mentorul lui îi spune că cinci nu sunt de ajuns. Ash trebuie să aibă mult mai mulţi, dacă vrea să fie un maestru Pokemon – şi cu cât colecţionează şi antrenează mai mulţi, cu atât va avea mai multă putere în bătăliile viitoare.

Aşa că Ash încearcă să strângă Pokemoni mici, singuratici, care au mai multă putere. Înainte de toate, el trebuie să-l găsească pe Pokemonul medium, numit Kadabra, şi să-l fure de la antrenoarea lui, un medium telepatic, cu ochii roz, numită Sabrina. Cu Pokemonul fantomă Haunter de partea lui, acesta e sigur că va reuşi.

Însă, Ash subestimează puterea adversarei lui. În lupta cu Sabrina, fiecare îşi aruncă Pokemonul în aer, dar numai Kadabra se transformă într-un supermonstru în timp ce Haunter se ascunde. „Mi se pare că Pokemonul fantomă s-a transformat într-o stafie" spune Sabrina ironic.

Un alt dialog Pokemon dezvăluie valorile morale ale jocului. Gândiţi-vă puţin ce influenţă poate avea jocul asupra copiilor: „Poţi să prinzi un Mew, dacă trişezi cu un Gameshark".

„Ah, un Gameshark. Nu este bine să trişezi. Dar mulţi dintre voi mi-aţi cerut şi mi-aţi trimis această informaţie, aşa că ea e pentru voi, cei cărora vă place să trişaţi."

Gengar, o altă creatură inventată, are puterea de a blestema jucătorii de Pokemon. Acest fapt îi învaţă pe copii că într-un act de magie este bine să blestemi. Pokemon continuă să formeze trăsături de caracter păgâne în copii, prin faptul că încurajează jocurile de noroc.

Acest joc de fantezie, care urmăreşte în mod voit să ne seducă copiii, nu face decât să îi familiarizeze cu tărâmul demonic. În cartea *„Pokemon şi Harry Potter: Atracţie fatală"*, pastorul Phil Arms ne ilustrează foarte bine faptul că Pokemon este o întrupare a mişcării New Age şi a altor caracteristici oculte, dintre care voi menţiona doar două:

- Pokemonul Evee se poate metamorfoza sau schimba în trei feluri de Pokemon. Cu toate acestea, antrenorul trebuie să folosească pietre, pentru a ajuta transformarea. În jocul Pokemon, există pietre de apă, pietre de fulger şi pietre de foc. Mai sunt şi alţi Pokemoni care pot fi transformaţi cu ajutorul acestor pietre. „Ocultiştii vorbesc despre multe feluri de pietre cu puteri magice. Adepţii mişcării New Age cred că unele pietre, cum ar fi cristalele, emană o energie care poate vindeca sau chiar să transmită gânduri", scrie Arms.
- Pokemonul Psyduck are puteri telepatice şi mentale incredibile. El crede că sunt ale lui şi nu realizează că sunt ale demonilor care îi dau această putere. „Psyduck îşi înfrânge duşmanii, hipnotizându-i, uitându-se direct în ochii lor, şi împrejmuindu-i cu un baraj de energie mentală. Conceptul New Age care ilustrează această abilitate se numeşte modificarea stării de conştiinţă" explică Arms.

Copiii de patru ani, care participă la jocurile Pokemon, sunt expuşi tuturor efectelor acestora. În vreme ce creatorii acestui joc afirmă că el este o simplă formă de divertisment, în realitate, pe măsură ce copiii adună tot mai mulţi Pokemoni, învaţă să practice clarviziunea, să invoce spiritele, să practice controlul minţii şi să se implice în artele magiei. Aşa cum am arătat şi în capitolul doi, Scriptura interzice cu desăvârşire toate aceste lucruri!

Învaţă copiii matematica?

Unii care fac reclamă jocului Pokemon se laudă că acesta îi învaţă pe copii matematică, în timp ce cumpără şi vând cărţile de joc. Acest aspect poate fi adevărat, însă putem aproba jocul Pokemon numai pe această bază? Atunci ar trebui să-i lăsăm în egală măsură să facă pariuri la cursele de cai sau să vândă droguri. Când cineva face pariuri pentru o cursă şi se înregistrează, trebuie să îşi cunoască

şansele. Când cineva vinde droguri, trebuie să ştie să cântărească cantitatea produsului şi cum să calculeze preţul.

Consecinţe periculoase

Roadele acestei forme incipiente de magie şi vrăjitorie ar trebui să ne înspăimânte pe toţi. Tema jocului Pokemon este: „trebuie să-i prinzi pe toţi". Un astfel de scop, poate avea ca rezultat un comportament obsesiv, vicios şi violent.

Unele şcoli au interzis jocul şi cărţile din cauza conflictelor care au survenit în urma lor. De exemplu, în Philadelphia, patru copii de la o şcoală generală au fost arestaţi, pentru că şi-au atacat colegii şi le-au furat cărţile de Pokemon. În Quebec, un elev de 14 ani a fost înjunghiat într-o bătaie care s-a iscat pe marginea jocului.

Una din cele mai alarmante consecinţe ale jocului Pokemon s-a petrecut în Tokyo, unde s-a difuzat ştirea că aproximativ 700 de copii au prezentat nişte simptoame ciudate, cum ar fi convulsii, stări de vomă şi altele, în timp ce vizionau desenele animate Pokemon. Canalul de televiziune din Tokyo a impus ca următoarele episoade să fie însoţite de avertismentul referitor la posibilitatea de periclitare a sănătăţii în urma vizionării lor.

În ce proporţie sunt copiii din societatea noastră fascinaţi de acest joc? Primul film Pokemon a avut vânzări în valoare de 50,8 milioane de dolari, doar în primele cinci zile. Compania americană Wizards of the Coast, cu sediul în Renton, Washington, cea care a prezentat jocul, în ianuarie 1998, pretinde că a vândut mai mult de două milioane de seturi ale începătorului, fiecare în valoare de 10 dolari.

Biblia ne avertizează în 1 Timotei 4:1:

> Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credinţă ca să se alipească de *duhuri înşelătoare şi de învăţăturile dracilor* (sublinierea aparţine autoarei).

Primul salt spre ocultism

„Cât de mult putem să ne apropiem de ocultism şi să îl

numim doar 'o formă socială de divertisment, influență reciprocă și dezvoltare a imaginației copiilor', se întreabă pastorul Brett Peterson, cu privire la Pokemon".

Acesta este un joc care te inițiază în ocultism. Compania Wizards of the Coast are un website (www.wizards.com) care, nu numai că descrie jocul Pokemon, dar furnizează și alte informații, chiar mai periculoase, despre alte jocuri de fantezie pe care le fabrică, inclusiv unele despre magie intitulate: „Adunarea" și „Închisori și dragoni".

„Satan își începe întotdeauna orice lucru prin faptul că îți oferă momeala" scrie Phil Arms. „În acest caz, el le oferă copiilor o formă de divertisment fantastică și distractivă, o deviere de la realitate... Totuși, pe măsură ce copiii se familiarizează cu jocul Pokemon, este inevitabil să-i ținem departe de a-și juca propriul rol în lumea fanteziei."

Jocul magic: Adunarea

„Jocul magic: Adunarea", este un joc ocult de cărți, mult mai periculos. S-a estimat că, în 1998, la acest joc au luat parte 500 000 de oameni și au fost vândute mai mult de 2 miliarde de asemenea cărți de joc. Jocul a fost inventat de Richard Garfield, în 1993.

Imediat ce am deschis pachetul de cărți de joc, mi-am putut da seama instantaneu că era vorba de ceva foarte rău. Cărțile, care se împart în două categorii: „ființe" și „vrăjitorie", arată imagini cu vrăji, invocații și monștrii. Iată câteva exemple din jocul începătorului:

- Cartea Coercion (vrăjitorie) spune: „Bunătatea umană este simplă slăbiciune învelită într-un ambalaj frumos."
- Cartea Războinicul Ogre (ființă) spune: „Atacă și fii violent."
- Cartea Ucenicul Orgg (ființă) spune: „Orice ființă orgg știe cum să ucidă; antrenamentul o învață doar ce să ucidă."
- Cartea Mâna Morții (vrăjitorie) spune: „Atingerea morții nu este niciodată domoală."

- Cartea Toporul Lavă (vrăjitorie) spune: „Sunt menit să despic trupul, până ajung direct în suflet."
- Cartea Zombii Violenți (ființă) spune: „Din fericire pentru ei, nu este nevoie de prea mult creier pentru a măcelări și a mutila."

În acest joc, deții mai multă putere dacă colecționezi „mană" de diferite culori. Mana se obține din pământ, păduri și munți. Mana roșie, de exemplu, le oferă jucătorilor puterea „celor care fac descântece" roșii, putând distruge astfel pământul de sub picioarele lor. Dacă alegi mana roșie, alegi să acționezi și nu doar să vorbești. Cu abilitatea sa de a invoca asemenea creaturi, cum sunt dragonii, ogrii și goblinii, mana roșie este neîntrecută în agresiuni și excelează în a pricinui pagube. Acest lucru ne amintește de ceea ce scrie în Ieremia 8:12:

> Vor fi dați de rușine, căci săvârșesc astfel de urâciuni; nu roșesc și nu știu de rușine.

În acest verset, Dumnezeu se adresează israeliților care s-au reîntors pe vechile lor căi și L-au uitat pe Dumnezeu, deși El s-a îngrijit de nevoile lor și le-a dat mană din cer. În „Jocul magic: Adunarea", jucătorii nu roșesc de rușine, în dorința lor de a avea cât mai multă putere distrugătoare. Ironia este că numele biblic folosit pentru a desemna un dar primit de la Dumnezeu – și anume „mana" – a fost denaturat și aplicat în cel mai greșit mod.

Primele impresii

Este interesant cum am ajuns să mă familiarizez cu „Jocul Magic: Adunarea". Misiunea pe care soțul meu și cu mine am înființat-o, Generalii Mijlocirii, găzduia pentru prima dată o conferință în Brooklyn, New York. Era în acea perioadă în care Îl întrebam pe Dumnezeu dacă dorea sau nu să scriu această carte. O femeie prezentă acolo mi-a trimis o însemnare, prin care mă întreba dacă auzisem de „Jocul Magic: Adunarea", în care a inclus și o

fotocopie a unei cărţi de joc. Am fost îngrozită de cruzimea exprimată de acea carte de joc.

Mai târziu, m-am întors la hotelul în care stăteam. Când am ieşit din maşină şi mă îndreptam spre intrare, am observat pe bordură o carte de joc. Spre surprinderea mea, era o carte similară cu cea pe care o aveam înfăţişată pe copia xerox. Nu cred că a fost o simplă coincidenţă, ci mai degrabă un ghiont pe care îl primeam din partea Duhul Sfânt, de a mă apuca de acest proiect. Dumnezeu este uimitor!

Închisori şi Dragoni

Un alt joc, mai vechi, de fantezie sau de interpretare a unui rol, extrem de ocult în natura lui şi care nu trebuie sub nici o formă trecut cu vederea, este Închisori şi Dragoni. Denumit iniţial „Jocul Fanteziei", a fost creat de Dave Arneston în 1970. A fost jucat de milioane de oameni, a fost tradus în 12 limbi şi s-a vândut în 50 de ţări. În 1997, compania Wizards of the Coast a cumpărat jocul Închisori şi Dragoni, adăugându-l pe lista în continuă creştere a jocurilor de fantezie din catalogul lor.

În timp ce Pokemon şi „Jocul Magic: Adunarea" sunt jocuri de cărţi, Închisori şi Dragoni este un joc interactiv, de grup, în care se relatează întâmplări. Are mai multe manuale care îi învaţă pe jucători cum să facă descântece şi să interacţioneze cu demonii. Producătorii admit, fără nici o urmă de ruşine, că este un joc de vrăjitorie. Manualul de monştri al jocului Închisori şi Dragoni, cuprinde şi o listă cu titluri ale demonilor, cum ar fi Jubilex, lordul fără chip, care este descris ca fiind „cel mai dezgustător şi mai respingător dintre toţi demonii". Acest joc trebuie evitat cu orice preţ.

Vampirii: Mascarada

Vampirii: Mascarada este un alt joc mai recent, care câştigă tot mai multă popularitate şi se bazează pe interpretarea unui rol. A fost creat de scoţianul Mark Rein-Hagen care, în mod ironic, s-a nimerit să fie fiu de pastor. Jucătorii îşi iau nume de vampiri. Mulţi renunţă la numele lor, primite la naştere, pentru a-şi însuşi mai bine rolul unor vampiri. Astfel, devin fiinţe ale nopţii, care se joacă până

se luminează de ziuă. Jucătorii îşi interpretează rolul îmbrăcaţi în haine care sunt, de preferinţă, negre.

Unii jucători trec dincolo de barierele jocului şi încep să se comporte şi în viaţa de zi cu zi în moduri caracteristice vampirilor. Unii îşi pilesc dinţii şi devin membri ai unor cluburi de vampiri. Aceştia comunică între ei prin anumite semne secrete, pe care şi le-au creat ei înşişi. Se muşcă unii pe alţii de gât şi de braţe, până le curge sângele iar după aceea, îl beau. Faptul de a bea sânge este un lucru întâlnit adesea în ritualurile de magie neagră din satanism, de exemplu. Pasajul din Levitic 7:26-27 afirmă foarte clar că acest lucru este strict interzis.

> Să nu mâncaţi sânge nici de pasăre, nici de vită, în toate locurile în care veţi locui. Cine va mânca vreun fel de sânge, va fi nimicit din poporul său!

Cultul vampirilor

Cu toate că de multă vreme există poveşti cu vampiri şi felurite tipuri de oameni care practică asemenea ritualuri, cultul modern a luat avânt, prin apariţia, în 1977, a *„Jurnalului vampirilor"(The Journal of Vampirism)*, de Martin V. Riccardo, una din primele publicaţii periodice dedicate vampirilor. Astăzi, atracţia faţă de vampiri se observă în interesul activ manifestat de zecile de organizaţii de vampiri din Statele Unite şi Anglia, fiecare dintre ele având propria ei publicaţie periodică. Cele menţionate nu includ fan-cluburile dedicate programelor de televiziune cu vampiri, cum ar fi *„Umbre întunecate" (Dark Shadows)*, *„Cavaler pentru totdeauna"(Forever Knight)* şi *„Buffy, asasinul vampirilor"(Buffy the Vampire Slayer)*.

„Cartea vampirilor: Enciclopedia celor vii"(The Vampire Book: The Encyclopedia of the Undead), (care are o grosime de aproximativ cinci ţoli, 1 ţol = 2,54 cm, n. tr.) redă istoria cărţilor şi filmelor despre vampiri şi vorbeşte foarte amănunţit de atracţia pe care o au unii faţă de vampiri. Anumite secţiuni din această carte tratează subiecte cum ar fi moartea, nemurirea, ritualuri sexuale

interzise, putere sexuală și abandonare, intimitate, alienare, răzvrătire, violență și farmecul produs de lucrurile misterioase.

Cartea lui Anne Rice și filmul realizat după aceasta „*Interviu cu un Vampir*" *(Interview with a Vampire)* sunt probabil instrumentele cele mai utilizate de Satan pentru a răspândi și mai mult cultul deja destul de extins al vampirilor, așa cum am menționat mai înainte.

Îmi dau seama că citirea acestui material nu este plăcută. Credeți-mă, nu este plăcut nici să scrii despre așa ceva. Totuși, majoritatea oamenilor nu cunosc adevărul despre aceste lucruri. Așa cum am arătat deja cu privire la orașul meu, Colorado Springs, unde am descoperit că se vând podoabe cu vampiri, oamenii le cumpără pentru că vor să se identifice cu ei.

Tabla Quija

Există multe alte jocuri oculte, cum ar fi tabla de Quija. Creată în timpul trezirii mișcării spiritiste, de la mijlocul anilor 1800, Quija își are originea în practicile și tehnicile străvechi de ghicire și de citire a gândurilor. Chiar dacă s-au creat multe versiuni ale acesteia, totuși, Quija a fost prima de acest fel și rămâne și astăzi cea mai cunoscută și mai modernă tablă de joc vorbitoare. În privința vânzării, ocupă locul al doilea în lume, după Monopoly. Jucătorii care participă la acest joc ating cu degetele o piesă a acestuia (de pe planșetă), așteptând ca ea să să se mişte și să indice cifrele sau literele scrise în dreptul ei, răspunzând astfel, la întrebările pe care le-au adresat jucătorii.

Dacă ai jucat Quija sau orice alt joc din cele menționate aici, probabil că te-ai ales cu o anumită împovărare demonică și vei dori să citești capitolul 9.

Instrucțiuni pentru părinți

Cum își pot pune părinții copiii în gardă cu privire la pericolul ocultismului în jocurile la care vor fi expuşi? Iată câteva sfaturi.

1. Nu trebuie să fiți ignoranți cu privire la planurile lui Satan. Informați-vă cu ce jocuri se familiarizează copilul dumneavoastră printre prieteni sau la școală. Mergeți în magazinele de jucării sau cărți pentru copii și uitați-vă la produsele de pe rafturi. Dacă aveți acces la Internet, obțineți adresele unor pagini de web de pe cutiile cu jucării și verificați producătorii acestora.
2. Vorbiți mereu cu copiii voștri. Întrebați-i care sunt cele mai noi jocuri și jucării de la școală. Dacă vreți să mergeți un pas mai departe, cumpărați produsul dorit și studiați-l mai îndeaproape. Arătați-le copiilor că unele personaje ale acțiunii sunt urâte sau mânioase. Așezați jucăria în lumina standardelor biblice. Are o natură demonică? Manifestă puteri oculte? Este violentă? Arătați-le copiilor ce spune Scriptura despre fiecare din aceste caracteristici.
3. Citiți pasajele din Biblie pe care le-am inclus în capitolul 2 și explicați-le ce spune Scriptura despre magie, vrăjitorie și ocultism.
4. Verificați camera copilului. Observați dacă există vreo dovadă care să indice vreo implicare în ocultism. Dacă descoperiți ceva, vorbiți cu copilul dumneavoastră despre lucrul acela. Nu îl acuzați. Aflați de unde are acele materiale. S-ar putea să nu îi aparțină. Vom intra în mai multe detalii ale acestui subiect când vom studia despre obiceiurile oculte ale adolescenților.

DAR HARRY POTTER?

Într-o zi am răsfoit paginile ziarului „*AMERICA ASTĂZI*" *(USA TODAY)* și am observat două cărți pentru copii care se aflau pe lista celor mai bine vândute cărți ale ziarului New York Times. Ambele cărți, din seria „*Harry Potter*" *(Harry Potter)*, aveau titluri care păreau a fi oculte. Mai târziu am observat-o pe una din ele, „*Harry Potter și Piatra vrăjitorului*"*(Harry Potter and the Sorcerer's Stone)*, așezată într-un loc vizibil, într-o rețea locală de librării. Din curiozitate, am luat un exemplar să-l citesc.

Autoarea seriei *„Harry Potter”*, J. K. Rowling, este din Marea Britanie. Cartea este foarte uşor de citit. Te captivează prin faptul că istorisirea îţi atinge o anumită parte a sufletului. Eroul cărţilor, Harry, este un băieţel orfan de 10 ani care are puteri magice. Trăieşte o viaţă mizerabilă alături de unchiul său dur şi de vărul său, care este foarte răsfăţat şi răutăcios. Când împlineşte 11 ani, viaţa lui se schimbă, deoarece atunci află cine este şi este acceptat la Şcoala Hogwarts de Vrăjitorie şi Magie.

Harry învaţă la această şcoală să zboare cu măturile fermecate, să facă fierturi, să spună descântece, să se transforme şi să îndeplinească alte practici oculte. Toate acestea sunt învelite într-un ambalaj subtil, menit să încânte cititorii de rând, când îşi imaginează cum zboară Harry peste tot, cu incredibila sa mătura fermecată.

Inocent? Da. Dacă nu ştim ce ne învaţă Biblia despre magie, s-ar putea să ni se pară aşa. Îţi vine greu să-l critici pe săracul, nefericitul Harry, care află dintr-o dată că este „cineva” – de fapt, un personaj foarte puternic, însă departe de a fi inofensiv. El descoperă că poate să-şi folosească puterile magice personale pentru a face bine sau rău. Această idee a puterii personale stă în spatele celei mai mari atracţii exercitate de *„Harry Potter”*, însă fiind personală, e cert că nu vine de la Dumnezeu. Aceasta este într-adevăr o mare înşelăciune, de care Biblia ne avertizează în 1 Timotei 4:1. Trebuie să evităm toate aceste duhuri înşelătoare, care încearcă să ne seducă. Este vorba de aceeaşi chemare făţişă, crasă, prin care a ademenit-o şarpele pe Eva în grădină. Satan i-a spus că poate să cunoască toate lucrurile şi astfel va avea putere. El a păcălit-o, făcând-o să creadă că această putere poate fi obţinută departe de Dumnezeu. Aceasta este, într-adevăr, principala ispită a întregii magii.

La fel ca Narnia?

Călătorind prin ţară, mulţi oameni m-au întrebat dacă fantezia *„Harry Potter”* nu este asemănătoare cu cea din *„Cronicile din Narnia” (Chronicles of Narnia)*, de C.S. Lewis?

Răspunsul este nu. *Harry Potter* reflectă în mod clar o natură demonică. Cartea prezintă obiceiurile şi practicile oculte ca fiind acceptabile şi bune. Din contră, volumele despre *Narnia* trasează

graniţe clare între bine şi rău, iar ideea fundamentală a fiecărei povestiri este răscumpărarea.

Unii părinţi creştini susţin că citirea romanului *„Harry Potter”* le dă posibilitatea de a le explica mai bine copiilor lor aspectele greşite ale vrăjitoarelor şi ale magiei. Chiar dacă unii părinţi pot adopta o astfel de metodă, mă întreb dacă ar merge la un film „pentru adulţi”, cu scopul de a-l învaţa pe copil despre depravarea din pornografie.

Vârful iceberg-ului

O altă împrejurare care mi-a deschis ochii s-a petrecut odată, când treceam prin secţiunea unei librării cu cărţi pentru adolescenţi. Am estimat că aproximativ 70 % din cărţile expuse acolo erau axate pe subiecte oculte.

Trebuie să începem să ne rugăm serios, ca Trup al lui Hristos, împotriva acestor lucruri. Un aspect pentru care am putea mijloci este ca să apară scriitorii creştini, ale căror scrieri să depăşească orice lucrări publicate de lumea ocultă. Avem nevoie de cărţi reuşite, care să aibă o bază biblică şi să capteze interesul adolescenţilor. De ce sunt cărţile de genul *„Harry Potter”* atât de periculoase? În primul rând, pentru că ele schimbă din temelie tot ceea ce noi considerăm a fi normă în cultura noastră. Înainte, cei care se implicau în jocuri oculte erau etichetaţi ca fiind greşiţi, dar astăzi, acest lucru nu se mai întâmplă. Aceste cărţi sunt unelte oculte care-i familiarizează pe cititori cu vrăjitoria, ghicirea, descântecele şi cu puterile spirituale care nu vin de la Dumnezeu. Cărţi ca *„Harry Potter”* deschid acele uşi prin care o persoană poate intra, pentru a se familiariza cu obiceiurile oculte şi a le practica.

ACESTE CĂRŢI SUNT UNELTE OCULTE CARE-I FAMILIARIZEAZĂ PE CITITORI CU VRĂJITORIA, GHICIREA, DESCÂNTECELE ŞI CU PUTERILE SPIRITUALE CARE NU VIN DE LA DUMNEZEU.

Phil Arms vorbeşte în termeni duri despre ceea ce li se întâmplă copiilor noştri, în urma citirii volumelor despre *„Harry Potter"*:

> Cât de tragic este să văd părinţi care, în naivitatea şi ignoranţa lor, le oferă copiilor o distracţie care este, de fapt, o capcană mortală, care le poate distruge vieţile... Harry Potter este cu mult mai agresiv (chiar decât Pokemon şi alte jocuri), prin faptul că îi amăgeşte pe copii, trezindu-le interesul pentru vrăjitorie şi ocultism... Această serie atât de populară este cea mai bună ilustrare a felului de asalt psiho-spiritual exercitat asupra copiilor noştri.

Harry şi Wicca

Ştiu că mulţi oameni cu intenţii bune, inclusiv unii liderii creştini respectaţi, râd la ideea că *„Harry Potter"* stârneşte un interes mereu crescând faţă de vrăjitorie. Însă eu am descoperit că acest lucru este adevărat. O fetiţă de 13 ani din sudul Californiei este doar un exemplu. După ce a citit *„Harry Potter"*, ea a căutat cărţi care să o iniţieze în a deveni vrăjitoare, deoarece era „curioasă". Din fericire, această fetiţă avea o bunică credincioasă care nu i-a permis să meargă mai departe în ritualurile Wicca, însă mulţi alţii o fac.

Iată ce a declarat o fană a lui *„Harry Potter"*, în vârstă de 10 ani, pe nume Gioia Bishop din Napa, California, ziarului *San Francisco Chronicle*: „Voiam să fiu prima care ajunge la Hogwarts, pentru că îmi place ce se învaţă acolo şi vreau să fiu vrăjitoare".

În Anglia, Federaţia Păgânismului a fost atât de bombardată cu întrebări despre Wicca, cele mai multe venind din partea unor adolescente, încât grupul respectiv a trebuit să desemneze un funcţionar pentru tineret, a cărui principală responsabilitate era aceea de a răspunde la întrebările adresate de fanele lui *„Harry Potter"* care doreau să ştie cum pot să devină vrăjitoare. „Creşterea interesului pentru vrăjitorie este mai mult ca sigur legat de cărţi şi filme cum ar fi *'Harry Potter'*, *‚Sabrina - vrăjitoare la 16 ani'* şi *‚Buffy - asasinul vampirilor'*" a declarat Andy Norfolk, purtătorul

de cuvânt pentru mass-media al Federaţiei Păgânismului, potrivit site-ului britanic de ştiri "This is London".

Cei care practică Wicca sau alţi păgâni consideră că Harry Potter este un exemplu bun pentru cele care vor să devină vrăjitoare, asemenea Gioiei, chiar dacă, spun ei, nu urmează întru totul doctrinele adevăratei vrăjitorii. „Poate că este o prostie să iei ca model un personaj fictiv, cum este băieţelul vrăjitor, Harry. Dar în domeniul invizibil, unde imaginaţia este regină, inspiraţia ficţiunii poate fi cât se poate de relevantă. Cercetaţi mai adânc, ajungând la rădăcinile păgânismului, şi veţi descoperi o mulţime de poeţi care evocă imposibilul. De ce să nu se ia atunci în serios invocarea duhurilor şi descântecele?" scrie Dana Gerhardt, o colaboratoare permanentă a revistei *Mountain Astrologer*, care s-a declarat a fi o adeptă a păgânismului.

Un lucru care fascinează în cărţi ca *„Harry Potter"* este promovarea „magiei bune" ca protecţie împotriva „magiei rele". Aceasta nu este nimic altceva decât o perspectivă neo-păgână. Vreau să vă explic ce înţeleg prin aceasta: Din perspectivă păgână, lumea este văzută ca fiind conectată la o multitudine de forţe şi spirite nevăzute. Unele din aceste entităţi se află în habitate naturale, cum ar fi munţii, izvoarele şi câmpiile. Altele sunt rele şi chiar foarte rele. Câteva sunt spirite ale celor morţi. Astfel că, în această schemă, nu există o limită clară între bine şi rău; mai degrabă, există o tensiune constantă între ceea ce noi percepem ca fiind bun şi ceea ce simţim că este rău. În esenţă, acest lucru îi permite fiecărui individ să definească ce e bine pentru el şi să caute să se protejeze împotriva acelor forţe sau zei pe care îi consideră răi.

Aceasta intră în contradicţie cu perspectiva scripturală care se concentrează la Dumnezeu, Creatorul înţelept şi bun, care permite existenţa răului demonic, pentru ca să se manifeste acel bine mai mare, exprimat prin închinarea de bună voie. În lumea păgână, binele şi răul se manifestă în egală măsură, însă, în Biblie, nu există un asemenea echilibru. Binele lui Dumnezeu va triumfa în cele din urmă asupra tuturor relelor. Satan nu are nici o şansă. Puterea lui Dumnezeu nu are limite şi este cu mult deasupra tuturor principalităţilor şi stăpânirilor. Totuşi, dacă nu au grijă, chiar şi creştinii pot fi afectaţi de perspectiva păgână. Biblia este foarte

specifică în ce priveşte părerea lui Dumnezeu despre cei care predau păgânismul (şi prin extindere logică neo-păgânismul).

> Vai de cei care numesc răul bine, şi binele rău, care spun că întunericul este lumina, şi lumina întuneric. (Isaia 5:20)

MARILYN MANSON ŞI COMPANIA

În industria divertismentului se pot descoperi şi alte uşi către domeniul fanteziei. Pokemon şi *Harry Potter* sunt nişte exemple bune, dar mai există multe altele. Dacă ne uităm cu atenţie la muzică, jocuri video şi filme, vedem că Satan este la lucru. Şi nu numai că toate acestea ne familiarizează cu vrăjitoria, însă putem vedea în egală măsură că violenţa este considerată a fi un lucru bun.

Mai sunt şi alţi scriitori creştini care au evidenţiat legăturile clare care există între învăţăturile oculte din cântecele unor formaţii, cum ar fi Black Sabbath, Metallica, etc. De aceea, nu voi intra în detalii în ceea ce priveşte muzica.

Cu toate acestea, sunt mulţi oameni care se întreabă ce influenţă a avut asupra societăţii noastre muzica macabră a lui Marilyn Manson şi a altora ca el. Elevii de la Columbine susţin că printre altele, Eric Harris şi Dylan Klebold, cei doi elevi care şi-au împuşcat colegii, au fost inspiraţi în acţiunea lor de cuvintele lui Marilyn Manson. Chiar dacă Manson şi-a exprimat condoleanţe faţă de familiile victimelor de la Columbine, tot el a făcut şi comentarii de genul: „Eu joc rolul lui Anticrist şi voi speria America, aşa, legal". Înţelegem de ce comunitatea şi liderii bisericii locale nu au vrut ca Manson să ţină un concert în Denver. „Nu spunem că el este de vină pentru ceea ce s-a întâmplat în Columbine, însă afirmăm că încurajează şi justifică un astfel de comportament" a spus Jason Janz, pastorul de tineret din Colorado.

Cum am spus şi în primul capitol, industria filmului promovează ideile oculte. Uitaţi-vă cu atenţie la cele mai populare seriale *„Proiectul de vrăjitorie Blair" (Blair Witch Project), „Cartea Umbrelor" (Book of Shadows)* şi *„Magia practică" (Practical Magic).* De fapt, la sfârşitul anului 2001, s-a programat lansarea filmelor *„Vrăjitoria" (Witchcraft)* şi *„Harry Potter şi piatra*

magicianului" (Harry Potter and the Sorcerer's Stone). Filmele de acest gen pot promova activităţi oculte şi planta seminţe ale violenţei. Ştiaţi că actorul Christian Slater a apărut într-un film în care purta un pardesiu negru şi a pus exploziv în soluţia de curăţat a unei săli de sport pentru a se răzbuna pe „grămada" din şcoală? În acelaşi fel, numai că de data aceasta în realitate, şi ucigaşii de la Columbine purtau pardesie negre. Mulţi oameni sunt de părere că motivaţia lor de a ucide era să se răzbune pe sportivi şi pe cei din „grămadă" .

Trebuie să avem grijă ce programe vizionează copiii noştri. Faptul că anumite filme sunt interzise pentru minori nu înseamnă că ei nu se uită la ele. *Gazeta Colorado Springs* a trimis o minoră care urma să prezinte un raport la mai multe cinematografe din oraşul nostru, pentru a vedea dacă i se va permite accesul la filmele pentru adulţi. La nici unul dintre acestea nu i s-a interzis intrarea.

Curioasă în această privinţă, am stat odată la o coadă la un cinematograf din Colorado Springs şi mă uitam cum se vindeau biletele. Eram destul de aproape ca să aud titlurile filmelor pe care voiau oamenii să le vadă. Două fete, care se vedea că erau minore, au cumpărat bilete la un film pentru adulţi, fără ca funcţionarul de la ghişeu măcar să fii clipit o dată din ochi.

Casetele video şi violenţa

Nu poţi să intri într-un magazin de casete video, fără a te alege cu o experienţă care îţi deschide ochii. Sondajele de opinie stabilesc, la data scrierii acestei cărţi, că 90 % din familiile americane cu copii, au închiriat sau deţin jocuri video pe calculator. Aproximativ o treime din cele mai populare 100 de jocuri video au un conţinut violent. Multe din ele abordează teme oculte.

Unde vom ajunge cu atâta răutate? Haideţi să întoarcem timpul înapoi, la data de 20 aprilie, 1999, pentru a revedea cea mai groaznică întâmplare: masacrul de la Columbine din oraşul Littleton, Colorado. Chiar dacă nu se poate dovedi că evenimentul acesta, soldat cu împuşcări, a fost influenţat de ocultism se pot face totuşi unele conexiuni puternice. Unul dintre cele mai importante semnale

de avertizare ne este dat de jocul video Doom (Osândă), pe care Eric Harris şi Dylan Klebold se pare că îl jucau în mod repetat.

Conform scriitorului creştin, Bob Larson, şase persoane din cele care au participat la astfel de masacre petrecute în şcoli s-au implicat în acest joc al morţii. Chiar dacă nu toţi copiii care se joacă Doom ajung să practice ocultismul, acesta este un joc atât de rău, încât ar trebui să fim avertizaţi. Oamenii care se implică în astfel de jocuri deschid uşa în faţa apăsării demonice.

Nu trebuie decât să citim instrucţiunile de pe cutie, pentru a vedea că jocul Doom este o maşină a morţii care deschide uşi demonice. Pe partea din faţă a cutiei scrie: „Împlineşte-ţi instinctele". Instrucţiunile pentru Doom sunt pline de blasfemie şi demoni. Pentru a supravieţui, nu este nevoie decât să ai un instinct criminal. Pe pagina web a ucigaşului Eric Harris era înfăţişată o imagine de pe cutia jocului Doom.

Mulţi comentatori de ştiri caută posibile răspunsuri pentru aceste masacre care se petrec în şcoli. Potrivit unei publicaţii, recent au avut loc 16 asemenea atacuri în şcoli din Statele Unite şi unul în Taber, Alberta, Canada. Nu ştiu de nici un comentator laic care să fi făcut tărâmul demonic responsabil pentru aceste atacuri. Totuşi, după tragerea cu arme de foc de la Columbine, evanghelistul Billy Graham a declarat în faţa unui auditoriu larg: „În lumea noastră există demoni. I-am văzut la Liceul din Columbine, nu cu mult timp în urmă. Biblia ne spune că diavolul este un hoţ şi un tâlhar, care a venit să omoare şi să distrugă".

Cum este posibil ca nişte tineri buni şi drăguţi să crească şi să ajungă criminali în masă? Există o legătură strânsă între crimele care se petrec în şcoli şi jocurile video oculte. Dacă am studia aceste lucruri mai în profunzime, probabil am găsi mai multe legături cu alte influenţe oculte. Acest lucru nu mai este doar o simplă joacă de copii. Tinerii noştri se omoară între ei!

Implicarea în jocuri video violente îi face insensibili pe jucători şi îi rupe de realitate. În aceste jocuri, omori oameni, dar apoi ei învie din nou, la începerea unui alt joc. Acest lucru nu se întâmplă însă şi în viaţa reală. Limitele care despart fantezia de realitate sunt departe de a fi clare în minţile multor jucători. Cred că

aceste crime comise doar în imaginaţie deschid în mod repetat uşa în faţa influenţelor demonice.

Un fapt bine cunoscut de armata Statelor Unite este că aceste crime imaginare şterg limitele impuse de Dumnezeu, care opresc o persoană din a lua viaţa unei altei fiinţe în mod arbitrar. Iată ce mai spune Larson:

> Psihologia care se ascunde în spatele jocurilor video nu a fost concepută de industria jocurilor, ci de armată, ca un mod mai eficient de a-i face pe soldaţi să ucidă, în ciuda inhibiţiilor înnăscute. După Cel de al Doilea Război Mondial, Pentagonul era îngrijorat că doar 20 % din soldaţii trimişi în bătălie au tras în realitate cu arma. Până la războiul din Vietnam, rata a crescut până la 95 %. Care era motivul? Au fost folosite simulatoare pentru a-i face pe soldaţi insensibili, astfel încât uciderea oamenilor să li se pară mai „normală".

Nu critic strategia armatei de a folosi în mod legitim aceste jocuri video în antrenamente. Însă, există o mare diferenţă între această abordare şi copiii care se distrează cu fantezii demonice, pline de violenţă.

SFATURI PENTRU PĂRINŢI

Părinţilor, după cum ştiţi, nu putem lăsa sarcina de a ne supraveghea copiii în grija societăţii. Trebuie să veghem asupra lor, pentru a vedea unde îşi petrec timpul liber. Părinţii care îşi duc copiii la centre comerciale şi îi lasă acolo timp de şapte sau opt ore, ar putea rămâne surprinşi, dacă ar şti ce fac.

Sunt conştientă că lucrurile ajung să fie destul de dificile, atunci când copiii noştri devin adolescenţi, şi eu am crescut doi copii. Însă, doresc să fac câteva sugestii. Nu contează dacă copiii voştri sunt adolescenţi sau mai au până atunci, încă mai aveţi dreptul să ştiţi ce se întâmplă în camera lor. Adolescenţii care nu au nimic de ascuns nu îşi încuie camera şi nu au secrete. Bineînţeles, când încep să crească, îşi doresc să aibă intimitate. Nu la aceasta mă refer. Nu cred

că adolescenților ar trebui să li se permită să își încuie camera, când sunt plecați de acasă. Dacă vor să facă așa, înseamnă că au ceva de ascuns. Atâta timp cât voi plătiți toate cheltuielile casei și ei trăiesc în casa voastră, aveți tot dreptul să știți ce fac.

Iată câteva semnale de alamă, care vă indică faptul că adolescenții au probleme:

- Dacă au un comportament certăreț;
- Dacă își schimbă dramatic stilul de îmbrăcăminte. (Nu mă refer doar la pantaloni și tricouri largi (aceasta arată doar faptul că sunt copii), ci la faptul că încep să poarte numai haine negre, își fac unghiile cu ojă neagră și se dau cu ruj negru. (Da, există și băieți care folosesc ruj negru pe buze);
- Dacă citesc literatură ocultă;
- Dacă pun pe pereți afișe și postere pline de violență;
- Dacă ascultă grupuri oculte de muzică rock, cum ar fi Marilyn Mason și Metallica.

S-ar putea ca unii din voi să nu știți nimic despre tehnica numită „dragoste dură". Intervențiile în astfel de cazuri se fac prin metode drastice. Cassie Bernall era o tânără creștină care a murit la Columbine ca un martir. La un moment dat, Cassie începuse să fie implicată în vrăjitorie și în ocultism. Părinții ei au aplicat o dragoste dură și au făcut-o să-și rupă posterele din cameră, să arunce CD-urile agresive și casetele video care încurajau violența. De asemenea, au obligat-o să meargă la biserică. Drept răspuns, ea și-a predat viața în mâna Domnului și astăzi este în cer.

Sunt conștientă că nu toate povestirile în care intervin părinții se termină la fel de fericit, dar aceasta nu trebuie să vă împiedice să acționați. Dacă aveți un copil adolescent, care are astfel de postere pline de violență, rupeți-le. Faceți-o împreună cu copilul vostru, dacă vrea să se implice. Dacă se enervează, ceea ce s-ar prea putea întâmpla, sau dacă are peste 18 ani, puneți-l să aleagă între a distruge acele materiale sau a se muta de acasă, unde ar trebui să-și plătească singur cheltuielile.

Dacă ești un părinte care își crește singur copilul, în special dacă ești femeie, te sfătuiesc să mai chemi pe cineva, în cazul în care copilul ar reacționa violent. Adolescenții care sunt implicați în ocultism pot deveni violenți. Ar fi de asemenea bine să ai pe cineva care să se roage pentru tine și să rupă puterile întunericului care acționează în casa ta și în camera copilului tău.

Cred că este o idee bună să vă reamintiți, în acest punct, versetele de avertizare din Scriptură cu privire la aceste lucruri:

> Ca să nu lăsăm pe Satan să aibă un câștig de la noi; căci nu suntem în neștiință despre planurile lui. (2 Cor. 2:11)

Scriitorul creștin, Berit Kjos, ne oferă unele sfaturi foarte bune, pe care le puten folosi pentru a ne învăța copiii să se împotrivească înșelătoriei:

- SĂ-L CUNOASCĂ PE SINGURUL DUMNEZEU ADEVĂRAT. Când copiii Îl cunosc pe Dumnezeu, așa cum S-a revelat în Scriptură, vor recunoaște falsurile care încearcă să-i seducă.
- ALUNGAȚI ORICE ALȚI DUMNEZEI. Este tentant să credem vocile ademenitoare, care încearcă să ne ofere alternative la promisiunile minunate ale lui Dumnezeu. „Puterea este în tine", spun acestea. Nu asculta asemenea minciuni, ci mai degrabă ia seama la următorul avertisment:

> După ce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveți să faci după urâciunile neamurilor acelora. Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei care cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe morții. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului (Deut. 18: 9-12).

Toate „aceste lucruri" sunt demonstrate în cărțile despre *Harry Potter*. Aceste istorisiri au la fel de multă încărcătură spirituală ca și literatura creștină, însă această putere pe care o promovează vine de la alți dumnezei. Dacă adevărata ta comoara este adevărul lui Dumnezeu, pot să-i încurajez pe copiii tăi să nu citească asemenea cărți?

Părinți, permiteți-mi să vă îndemn să nu vă lăsați intimidați de societatea noastră modernă, care prescrie toleranța față de orice. A nu tolera răul este un lucru bun, și nicidecum unul rău. Trebuie să învățăm să fim lumină și sare în mijlocul unei lumi decăzute. Sarea, când este aplicată la început pe rană, ustură, dar după aceea, aduce vindecare.

În plus, dacă faceți parte dintr-o biserică în care se află și alți părinți cu copii mici, formați un grup de rugăciune, pentru a mijloci unii pentru alții. În 1993, împreună cu soțul meu Mike și cu liderii de misiune Luis și Doris Bush am decis să postim și să ne rugăm reciproc în fiecare miercuri pentru copiii noștri. Câțiva ani mai târziu ne-am întâlnit pentru a sărbători împreună răspunsurile la rugăciune pe care le-am văzut împlinite în copiii noștri, pe măsură ce fiecare dintre ei a ales să umble cu Dumnezeu. Postul continuă și în ziua de azi.

Pentru aceia dintre voi care aveți un copil care implică riscuri foarte mari, cu un comportament asemănător celui pe care l-am descris, vă recomand să citiți cartea Lindei Mintle *„Copiii omoară copii"*.

În acest capitol am văzut cum jocurile, cărțile, televizorul, muzica și casetele video atrag copiii în lumea violentă a ocultismului. O dată ce și-au asumat un rol în astfel de jocuri, următorul pas ar fi să se aventureze fățiș în lumea vrăjitoriei. Urmează să abordăm acest subiect în capitolul următor.

CAPITOLUL 4

VECINA MEA, VRĂJITOAREA

Ce crezi, când te gândești la o vrăjitoare? Este cineva care se îmbracă în negru și are unghiile făcute cu ojă de culoare neagră? Este o persoană care are organe de animale în frigider, pentru a face descântece? Te gândești la vrăjitoarea rea, din vest, care călătorește pe o mătură și îi tachinează pe oameni cu un râs drăcesc? Dacă aceasta este părerea voastră despre vrăjitoare, ar trebui să vă mai gândiți.

Vrăjitoarele și-au creat o nouă imagine în zilele noastre: Ele vor să ne facă să credem că sunt persoane iubitoare, folositoare și că ceea ce fac este bine. Folosind cea mai bună tehnică de marketing de pe Madison Avenue, au reușit cu succes să schimbe imaginea pe care o aveau oamenii despre ele.

Redescoperirea și infiltrarea acestor obiceiuri oculte din antichitate sunt reliefate în multe publicații. Iată un exemplu:

> „O mare parte din interesul pe care tinerii îl manifestă față de vrăjitorie se datorează cunoștințelor pe care le dețin vrăjitoarele... În realitate, vrăjitoria sau Wicca, cum i se spune tot mai mult în zilele noastre, este o religie cu puțini adepți, dar în continuă creștere, înrădăcinată în tradiții păgâne, care au prea puțin în comun cu sensul cunoscut al termenului de vrăjitorie. Wicca nu are nimic de-a face cu Satan, nu face rău celorlalți, de fapt, nu face nici un rău. Pentru cei care vor să se inițieze în vrăjitorie, există câteva cărți foarte bune, în librăriile locale. Cea mai importantă dintre ele este atât de sugestiv intitulată *Vrăjitoarea adolescentă" (Teen Witch).*

Care este sursa acestui citat? Poate vă gândiți că este dintr-o publicație Wicca. Nicidecum! Pasajul a fost extras din *Ziarul*

bibliotecilor școlare și a fost scris de un renumit bibliotecar de la Biblioteca Publică din New York. Ne este greu când ne dăm seama că el folosește o revistă școlară publică, care apare o dată pe săptămână, pentru a face reclamă religiei Wicca. Mă uimește să observ că principiul separării bisericii de stat vizează doar creștinismul.

INTEGRAREA ÎN ȘCOALĂ A RELIGIEI WICCA

Avem de-a face cu un complot, cu o amenințare serioasă, care privește toate națiunile din lume. Acesta implică prezentarea sub formă de adevăr a vrăjitoriei și integrarea ei în școli. Ținta ei cea mai mare o reprezintă tinerii. Satan și-a îndeplinit bine slujba, în timp ce noi, cei mai mulți creștini, dormeam. Care este scopul lui? El vrea să reintroducă și să pună din nou bazele închinării la zeii și la zeițele din antichitate. Acest fenomen nu are loc numai în America. Vrăjitoria prinde rădăcini din Scandinavia până în Germania și în America Latină. De multe ori, propaganda se face prin sloganul „să ne întoarcem la origini".

Una din cele mai mari amenințări la adresa celei dintâi dintre cele zece porunci „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine" (Exod 20:3), nu este magia neagră, ci ceea ce este cunoscut astăzi sub numele de magie albă sau Wicca.

Ce este Wicca și ce cred adepții acesteia? Pentru a descoperi aceste lucruri, m-am decis să fac acele călătorii menite să-mi deschidă ochii, despre care am vorbit în capitolul 1. M-am hotărât să merg direct la sursă, mai degrabă decât de a citi interpretarea altora. Am vrut să fiu destul de imparțială, pentru a vedea ceea ce scriu adepții Wicca despre ei înșiși.

Înainte de a aprofunda mai mult acest subiect, sunt conștientă de faptul că vor exista adepți ai vrăjitoriei, care s-ar putea să citească această carte din curiozitate. În primul rând, vreau să spun că nu cred că vrăjitoarele ar trebui ucise. Aș proteja dreptul lor la viață cu orice preț. S-au făcut multe lucruri în perioada Inchiziției sau a persecuțiilor, când acestea erau arse, pe care nu le scuz. Chiar mai mult decât atât, am fost îndurerată, pe măsură ce am studiat istoricul

unor asemenea evenimente. Îmi pare rău că vrăjitoarele au fost arse, torturate sau pedepsite, în toate acele moduri pe care nu vreau să le menționez, în timpul acelei perioade istorice întunecate: Inchiziția. De fapt, nici adevăraților creștini nu le-a fost foarte ușor, în acel timp istoric.

Asasinarea vrăjitoarelor

În timpul Inchiziției și a proceselor vrăjitoarelor din Salem, au fost folosite două versete biblice, pentru a se justifica asasinarea lor. Primul pasaj se găsește în Exod 22:18: „Pe vrăjitoare să n-o lași să trăiască." În același capitol scrie că cei care se culcă cu animale și cei care aduc jertfe altor dumnezei „trebuie nimiciți cu desăvârșire".

AVEM DE-A FACE CU UN COMPLOT, CU O AMENINȚARE SERIOASĂ, CARE VIZEAZĂ TOATE NAȚIUNILE DIN LUME. ACESTA IMPLICĂ PREZENTAREA SUB FORMĂ DE ADEVĂR A VRĂJITORIEI ȘI INTEGRAREA EI ÎN ȘCOLI.

Al doilea pasaj, din Levitic 20:27, descrie pedeapsa cu moartea pentru oricine care cheamă duhurile morților: „Dacă un om sau o femeie cheamă duhul unui mort, sau se îndeletnicește cu ghicirea, să fie pedepsiți cu moartea; să-i ucideți cu pietre: sângele lor să cadă asupra lor."

Unele vrăjitoare, care au scris despre această perioadă, cred că mii de femei care foloseau ierburi și făceau farmece au fost omorâte. Nu știu exact numărul de morți rezultat, dar cu siguranță, a fost mare. Știu că, de-a lungul istoriei, creștinii au fost arși pe rug, împreună cu vrăjitorii, mai ales în Evul Mediu.

Vrăjitoare sau preparatoare de licori otrăvitoare?

Unii scriitori Wicca au sugerat că pasajul din Exod a fost tradus greșit și că cele mai vechi versiuni ale Bibliei indicau că cei care preparau licori otrăvitoare trebuiau omorâți și nu vrăjitoarele.

L-am rugat pe Gary Greig, un om de știință creștin, cunoscător al limbilor greacă și ebraică, să verifice acest fapt, în cele mai vechi texte. Iată ce mi-a răspuns el printr-un e-mail:

Termenul ebraic din Exod 22:28 (22:17 în textul ebraic al acestui pasaj), *mekhashefah* se traduce prin „vrăjitoare". Termenul ebraic nu poate fi tradus în nici un caz prin expresia „femeie care prepară licori otrăvitoare" pentru că atunci ar fi trebuit tradus la fel și în alte pasaje din Scriptura ebraică. De exemplu, în pasajul din Daniel 2:2, același termen nu s-ar putea traduce prin „cei care prepară licori ortăvitoare". Această categorie nu poate sta pe aceeași treaptă cu vrăjitorii, cititorii în stele și descântătorii care au fost chemați pentru a interpreta visul lui Nebucadnețar.

Expresia „persoană care prepară licori otrăvitoare" ar putea fi o posibilă traducere a termenului grecesc pe care Septuaginta l-a folosit pentru a traduce termenul ebraic din Exod 22:18. Septuaginta este traducerea în limba greacă a Bibliei evreiești, și a fost realizată în secolul al II-lea și al III-lea î.Hr. la Alexandria, în Egipt. Atunci termenul ebraic a fost tradus prin cuvântul grecesc *pharmakos*, care înseamnă „magician" sau „persoană care prepară licori otrăvitoare".Termenul grecesc din traducerea Septuagintei a versetului 18 din Exod 22 nu poate fi tradus prin „persoană care prepară licori otrăvitoare" pentru că termenul ebraic original, *mekhashefah*, nu poate fi tradus în mod similar și în Biblia ebraică, așa cum ne arată și exemplul termenului ebraic din Daniel 2:2.

NOI, CREȘTINII, NU VREM CA VRĂJITOARELE SĂ FIE OMORÂTE PENTRU OBICEIURILE OCULTE PE CARE LE PRACTICĂ. O ASEMENEA ATITUDINE AR FI FOARTE GREȘITĂ, CI DORIM CĂ ELE SĂ FIE NĂSCUTE DIN NOU.

Din aceasta rezultă că pasajul din Leviticul se referă la vrăjitoare. Însă, sugerează acesta faptul că trebuie să le omorâm?

O sentință la moarte pentru vrăjitoare?

Probabil că, în acest punct, orice cititor Wicca se gândește: *„Ei bine, știam eu că vor să ne ucidă!"* Din contră! Acesta este un verset din Vechiul Testament, care fusese dat sub legământul cel vechi, înainte ca Isus Hristos să plătească prețul pentru toate păcatele, inclusiv pentru cele ale oamenilor care trebuiau să plătească cu moartea pentru păcatele lor, conform Legii. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu S-a făcut om și a venit pe pământ. Sângele Lui acoperă toate păcatele, inclusiv vrăjitoria. De aceea, *cei care se îndeletnicesc cu vrăjitoria nu trebuie omorâți*; ei trebuie să se pocăiască și să găsească mântuirea pe care o oferă Isus. El este un Dumnezeu al dragostei. Noi, creștinii, nu vrem ca vrăjitoarele să fie omorâte pentru obiceiurile oculte pe care le practică; o asemenea atitudine ar fi foarte greșită, ci dorim ca ele să fie născute din nou. Putem demasca vrăjitoria, însă trebuie să fim atenți să îi iubim pe cei care o practică. Vrăjitoarele sunt persoane care au nevoie de mântuirea prin Hristos, tot atât de mult cât au nevoie și alți păcătoși.

CREDINȚELE ADEPȚILOR WICCA

Ce cred adepții Wicca? Cum se compară obiceiurile lor cu perspectiva biblică? Să studiem câteva din lucrurile de bază:

Pe măsură ce am studiat mai multe cărți și site-uri de pe internet, am descoperit diversitatea formelor de Wicca. Practica Wicca variază de la începuturi foarte inocente, cum ar fi privitul stelelor, până la lucruri mult mai întunecate. Există multe ramuri și mulți specialiști în magie și vrăjitorie.

Ținta lor sunt tinerii

Am intervievat elevi de liceu din toată țara și am descoperit că majoritatea celor din școlile publice au cunoștințe despre păgânism. Tinerii care nu sunt creștini îmbină mai multe concepții

diferite şi îşi formează astfel sistemele de credinţe. Este foarte uşor pentru ei să pună creştinismul alături de celelalte religii, atâta vreme cât nu se interferează cu închinarea în faţa mai multor zei şi zeiţe.

Iată ce scrie Silver RavenWolf, autoarea cărţii *„Vrăjitoarea adolescentă" (Teen Witch)*:

> Ai luat această carte şi te întrebi dacă vrăjitoria te poate ajuta. Bineînţeles că te poate ajuta, dar nu uita că orice religie pozitivă (cum ar fi creştinismul, iudaismul, islamismul, hinduismul, budismul, etc.) îţi poate oferi tot ajutorul de care ai nevoie în această perioadă din viaţa ta. Învăţând mai multe despre Wicca, vei descoperi că aceasta nu este foarte diferită de celelalte structuri spirituale pe care le-ai experimentat deja.

Adepţii Wicca şi Isus

Acest gen de scrieri pătrunde în inima celor mai mulţi oameni care nu sunt creştini, deoarece sună atât de tolerant. Este o abordare uşor de crezut, până nu ajungem la pasajul în care Isus a spus: „Eu sunt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" (Ioan 14:6). Am citit o carte scrisă de un autor Wicca. Acesta sugera că Isus a vrut să spună, de fapt, că „Eu sunt *o cale*", în loc de *„calea"*.

Sunt uimită, când oamenii sugerează că Isus a fost doar un om bun şi nu Dumnezeu. Dacă nu a fost cine a pretins că este, atunci a fost cel mai îndrăzneţ om care a trăit vreodată. Cine L-ar considera altfel, decât un mincinos, dacă nu a fost într-adevăr Fiul lui Dumnezeu?

Când studiem despre Wicca, este important să ştim că adepţii ei nu îl venerează pe Satan pe faţă. În capitolul 5, vom studia despre satanişti. Totuşi, este evident că „dumnezeul încornorat", numit adesea şi domn, este o nouă plăsmuire a lui Satan, chiar dacă ei nu cred în el. O definiţie a vrăjitoriei (cu care nu toţi adepţii Wicca sunt de acord) consideră „vrăjitoria o religie a naturii, a perpetuării vieţii, care se ghidează după un cod moral şi care caută să zidească armonia între oameni, conferind eului şi altora putere".

Semnificaţia termenului Wicca

Unii adepţi Wicca sugerează că „wicca" înseamnă „cel înţelept". Totuşi, rădăcina cuvântului este *wikke,* termen care înseamnă „a îndoi sau a răsuci".

Miezul religiei Wicca

Există multe diferenţe majore între Wicca şi creştinism. Wicca nu are nimic de-a face cu creştinismul şi nu este un cult, chiar dacă acum există o organizaţie numită Legământul Zeiţelor, care slujeşte coordonării eforturilor comunităţii Wicca.

În timpul cercetărilor pe care le-am făcut, în vederea scrierii acestei cărţi, am descoperit următoarea afirmaţie făcută de un număr de adepţi Wicca: „Am fost creştini." Mulţi dintre ei, dacă nu toţi, par a fi supăraţi pe creştini. Ei consideră creştinismul o societate foarte legalistă, de tip patriarhal.

Phil, un tânăr care sărbătorea solstiţiul de vară, alături de un grup Wicca din sudul Californiei, a declarat unui reporter de la revista *Charisma*, că a plecat de la biserica Foursquare, pentru că nu i s-a dat voie să-şi folosească deprinderile de medium. Bineînţeles că biserica Foursquare a făcut ce trebuia, pentru că Biblia ne spune clar că Dumnezeu interzice prezicerile. O femeie care făcea parte din aceeaşi adunare, a declarat reporterului că fusese baptistă şi că a plecat din biserică pentru că creştinii i-au cerut să nu mai fumeze. Ea a afirmat, de asemenea, că aceştia nu le primeau cu bucurie pe mamele singure în mijlocul lor. Când reporterul a întrebat-o pe tânăra femeie ce înţelege prin „sângele lui Isus", care îi acoperă păcatele, aceasta a devenit dintr-o dată recalcitrantă şi a oprit interviul.

Există destul de multe feministe Wicca, inclusiv două dintre cele mai importante scriitoare ale lor, Z Budapest şi Starhawk.

Vreau din nou să evidenţiez aici că nu toate acuzaţiile lor sunt false. Deşi nu pot şi nu voi scuza închinarea la zei falşi, noi, creştinii, trebuie să fim dispuşi să admitem că nu am fost buni reprezentanţi ai unui Dumnezeu iubitor. De asemenea, trebuie să fim gata să-i acceptăm pe toţi oamenii în mijlocul nostru, chiar şi pe cei

care mai au încă probleme cu fumatul sau mamele care își cresc singure copiii, cum a fost femeia întâlnită de reporter, la celebrarea solstițiului de vară.

Dumnezei masculini și feminini

Adepții Wicca cred și venerează un dumnezeu care este și feminin și masculin, doamna și domnul ei. Ei cred că doamna a fost prima creată de spirit. Doamna își căuta un partener cu care să împartă lumea, așa că spiritul i-a creat domnul, care să-i fie tovarăș. Domnul este jumătate om și jumătate animal. Împreună, aceștia au populat planeta. Domnul, fiind stăpânul regnului animal și vegetal, are coarne pe cap, la fel ca cele ale unui cerb.

În Wicca, zeița și zeul au creat rasa umană, însă ea trebuia vindecată. Ca urmare, au creat vrăjitoare, care prin vrăjitorie să îi aducă vindecare. Domnul și doamna le-au învățat să facă farmece, să descreze un cerc magic și să îndeplinească practici oculte.

Pe măsură ce am studiat închinarea la doamnă, am descoperit că ea are mai multe fațete. Printre numele care i-au fost atribuite se numără și acestea: Isis, Kali, Lilith (sau Lilitu), Astarte, Tanit și Diana. Este groaznic să ne gândim că aceste zeițe sunt venerate, ținând cont de faptul că rădăcinile lor sunt atât de demonice.

De exemplu, Kali este de obicei înfățișată printr-un colier format din cranii umane. Adesea este reprezentă dansând pe cadavrele iubiților ei. În Nepal, am putut vedea împreună cu soțul meu, Mike, cum oamenii i se închinau, sacrificând animale. Ea este zeița morții.

Tanit este o zeița feniciană. Sub domnia ei, în secolele al III-lea și al IV-lea, a scăzut numărul sacrificiilor de animale dar a crescut în schimb cel al copiilor care erau aduși ca jertfă cultului ei.

Acest lucru ne afectează, în mod particular, dacă luăm în considerare poziția favorabilă avortului, pe care o adoptă mulți din adepții Wicca. Chiar dacă nu își sacrifică fizic copii, duhul pe care îl venerează continuă să ceară jertfe. Prin cele 38 de milioane de copii avortați, până la această dată, doar în Statele Unite, această zeiță însetată de sânge a câștigat o mare putere.

Poate ați auzit de Lilith, în timpul turneelor muzicale din ultimii ani ale unor cântărețe renumite. Aceasta ne înfățișează o renaștere a păgânismului! Lilith este un personaj din folclorul cabalistic ebraic, despre care se spune că ar fi fost prima nevastă a lui Adam și că și-a devorat copiii de vii!

Artemis era numele grecesc pentru zeița care cerea sacrificii umane. Spre surprinderea noastră, Diana, zeița romană, echivalenta lui Artemis, este una din zeitățile cele mai invocate și iubite de adepții Wicca. Am văzut eu însămi răul propagat de acest duh rău, într-o călătorie la Efes. Ea promovează prostituția și sacrificiile păgâne, în egală măsură. De asemenea putea fi observată, datorită manifestărilor vizibile.

Rădăcinile păgâne ale religiei Wicca

Nu cu mult timp în urmă, mă întorceam cu avionul de la Washington D.C. și încercam să studiez o carte despre magie. Tânărul care s-a așezat lângă mine m-a întrebat cu simpatie: „Oh, ești o adeptă Wicca? Eu sunt ateu, dar am câțiva prieteni care sunt adepți Wicca." El a continuat să afirme că practic vorbind, creștinismul nu este o religie separată de celelalte, ci o simplă adaptare a păgânismului. Mai auzisem și înainte asemenea afirmații, dar așa cum mi-au dovedit-o și studiile mele, a trebuit să le contrazic. Creștinismul, înrădăcinat în iudaism, se separă în mod vizibil de toate celelalte religii ale lumii.

Totuși, păgânii și-au combinat credințele cu cele ale bisericii. Acest aspect este foarte vizibil mai ales în artă. În toată Europa, pe clădiri, pe tocul ușii dinspre sud al bisericii Sf. Maria din Whittlesford, Cambridgeshire, și pe zidul abației Sf. Ives din Huntingdonshore, Anglia, se pot găsi imagini sculptate în lemn sau pe piatră ale zeilor păgâni. În unele dintre aceste reprezentări, zeița fertilității avea trăsăturile feminine evidențiate într-un mod foarte exagerat.

Lansarea campaniei Wicca

În ultimii ani, în America, Wicca și-a câștigat o poziție legală, prin adoptarea unui sistem de credință central, la întâlnirea

vrăjitoarelor din Minneapolis, Minnesota, în primăvara anului 1974. Adepţii Wicca au început să se integreze şi mai mult, în 1994, când au fost invitaţi să devină membri ai Parlamentului Mondial al Conferinţelor religioase din Chicago. Unii afirmă astăzi că Wicca este religia care se răspândeşte cel mai repede în America. Acest lucru s-ar putea să fie valabil pentru anumite grupe de vârstă, în special pentru tineri sau generaţia X. De fapt, Legământul Zeiţelor a lansat o campanie de relaţii cu publicul, prin care se încerca schimbarea imaginii vrăjitoarelor. În toată ţara, reporterii care scriau despre religie, au fost abordaţi de adepţi Wicca locali, care voiau să-şi facă cunoscută versiunea. În majoritatea cazurilor, reporterii au scris articole pozitive la adresa lor şi a vrăjitoarelor.

Cartea umbrelor

În locul Bibliei, adepţii Wicca aveau o carte personală, numită Cartea umbrelor. Aceasta se mai numeşte şi *grimoire*. În ea erau scrise cu mâna farmecele, regulile magice şi alte lucruri, legate de ştiinţa ierburilor. Denumirea „cartea umbrelor" provine din situaţia în care vrăjitoarele erau nevoite să-şi ţină întâlnirile în secret.

Unul din primii oameni care a ţinut o Carte a umbrelor a fost Gerald Gardener, numit cel mai mare om al vrăjitoriei britanice. El a locuit pe insula Man, unde a scris două cărţi care stau la baza multor credinţe contemporane Wicca. Când britanicii au anulat, în 1951, Actul de interzicere al practicilor oculte din vrăjitorie, care data din 1753, lucrările lui au avut cale liberă.

Satan sau Lucifer?

Adepţii Wicca sunt învăţaţi că Satan este un mit biblic şi o calomnie la adresa adevăratului dumnezeu al luminii, Lucifer. O fostă adeptă Wicca a spus că acestora le plăcea să o citeze pe Margaret Murray când spuneau: „Zeii religiilor antice au devenit diavolii celei noi." Murray a fost una din primele conducătoare ale religiei Wicca, alături de Gardner. Totuşi, mi se pare ciudat că ei se închină unui dumnezeu masculin, Lucifer, despre care Biblia spune că a căzut din cer, pentru că a vrut să fie asemenea lui Dumnezeu.

Chiar dacă adepţii religiei Wicca neagă cu îndârjire că Lucifer şi Satan sunt una şi aceeaşi persoană, se pare că dumnezeul acestui veac şi-a găsit oameni care să i se închine într-o formă diferită.

Reîncarnarea

Una din principalele doctrine ale religiei Wicca este reîncarnarea. Mulţi adepţi cred că dacă o persoană face lucruri rele, atunci eliberează o karma negativă şi trebuie să se reîntoarcă într-o altă viaţă, pentru a o lua de la început. Cuvântul karma provine din sanscrită şi înseamnă, în esenţă, că tot ce faci se va întoarce la tine. Când o persoană face lucruri rele, nu se spune despre ea că păcătuieşte, ci că are o karma rea. De aceea, trebuie să se întoarcă într-o altă viaţă, în care va fi pusă într-o situaţie de a învăţa să fie o persoană mai bună. De exemplu, un bogat care face rău săracilor, se va reîntoarce într-o altă viaţă ca şi cerşetor.

Oamenii care se ghidează după un asemenea sistem de credinţe susţin că pot afla evenimente din vieţile lor trecute prin hipnoză sau ghicire. Unii cred că trebuie să se nască sub fiecare semn zodiacal, pentru a învăţa de fiecare dată o altă lecţie.

Raiul şi iadul

În sistemul de credinţe Wicca nu există cer sau iad, numai Summerland (Tărâmul verii). Acolo renaşti, pentru a învăţa lecţiile de care ai nevoie în viaţă. Într-o zi, am urmărit un episod dintr-un serial foarte cunoscut, *Hercule.* Personajele conversau despre uciderea soţiei lui Hercule şi despre plecarea acestuia în Summerland, ca să o viziteze. (Apropo, la un moment dat, Hercule era venerat. Există un castel, pe coasta de sud a Spaniei, unde împăraţii veneau să i se închine). Dumnezeul cu coarne al morţii poate fi descoperit în unele forme ale religiei Wicca şi el este cel care domneşte în Summerland. În plan spiritual, putem concluziona că Satan stă în spatele dumnezeului cu coarne, chiar dacă adepţii Wicca nu ar recunoaşte niciodată acest lucru.

S-ar putea ca nu toţi să-l numească Summerland, dar această idee, că toate lucrurile se îndreaptă spre un loc mai bun, „în lumea

cealaltă", este foarte obişnuită în zilele noastre, nu doar printre adepţii Wicca, ci în toată societatea.

Fiertura unei vrăjitoare şi alte farmece

Folosirea plantelor pentru vindecarea anumitor boli este o parte majoră a farmecelor făcute de adepţii Wicca. Numele ciudate de ingrediente, despre care se crede adesea că se găsesc în fierturi ale vrăjitoarelor, asupra cărora se spun descântece, sunt reflectate în denumirile date de oameni unor plante. Iată câteva plante magice şi motivele pentru care sunt folosite:

Ouă: vindecare, îndepărtarea negativităţii şi fertilitate;
Andive: pofte trupeşti şi dragoste;
Usturoi: protecţie, vindecare, exorcism, pofte trupeşti, antifurt şi pentru a scăpa de coşmare.

Alte feluri de magie includ culori magice, care funcţionează atunci când nuanţele anumitor culori afectează trupul. Iată câteva culori şi felul în care se folosesc în magie:

Negru: întoarcere la expeditor, ghicire, lucrări negative şi protecţie;
Mov închis: invocarea puterii celor din vechime; sigilii/ baghetă magică (un anumit tip de ghicire din alfabetul magic);
Verde deschis: pentru a câştiga bani (se foloseşte cu aur şi/sau argint).

Unele vrăjitoare poartă numai argintiu, pentru că ele cred că aurul este un metal al creştinilor şi prin urmare nu este potrivit pentru ele. Aceasta nu înseamnă că noi, creştinii, trebuie să exagerăm şi să nu mai purtăm argintiu. Argintul este un metal creat de Dumnezeu. Putem să purtăm orice culoare şi nu ar trebui să avem restricţii, doar pentru că vrăjitoarele sau alte persoane se identifică cu o anumită culoare.

Puterea vrăjilor

Vrăjitoarele folosesc farmecele sau amuletele pentru a opri sângerarea, boala, durerile sau negii. Scriitorul Chuck Pierce relatează despre vizita lui la o vrăjitoare, când avea 18 ani. Aceasta a rostit câteva cuvinte asupra unor negi şi aluniţe de pe braţul acestuia şi toate au dispărut. Această putere este reală, dar este de natură ocultă. Cu mulţi ani mai târziu, în timp ce se afla în mijlocul unui război spiritual şi-a adus aminte de acest incident şi a realizat că prin această experienţă el a deschis uşa unor atacuri demonice asupra vieţii sale. S-a pocăit pentru ceea ce a făcut şi, prin puterea sângelui lui Isus, a închis uşa în faţa duşmanului.

Semne de deochi

O formă de vindecare magică, tot mai întâlnită, este magia Powwow, cunoscută şi sub numele de meşteşugul deochiatului. Se foloseşte foarte mult în Pennsylvania şi se crede că provine din regiunea Pădurea Neagră a Germaniei. Potrivit scriitorilor în ale vrăjitoriei, se presupune că Pennsylvania a fost punctul de intrare al vrăjitoriei europene în Statele Unite, unde s-a amestecat cu magia indiană. Statul Pennsylvania continuă să fie considerat Avalon, adică raiul vrăjitoarelor.

Vrăjitoria s-a infiltrat în comunităţile olandeze din Pennsylvania, aşa cum le denumim noi astăzi. Totuşi, aceşti oameni nu erau olandezi. Termenul „Dutch" (olandez) a fost la origine „Deutschland", care este un sinonim al cuvântului german „Germania". Este adevărat că mulţi membri ai comunităţii olandeze din Pennsylvania Îl iubesc pe Isus. Magia Powwow şi aceste semne de deochi sunt exemple clare ale stării în care au ajuns unii creştini, adesea din neatenţie, atunci când au permis elementelor oculte să pătrundă în vieţile lor.

Efectele magiei Powwow s-au strecurat şi în cultura Amish, mai ales prin folosirea semnelor de deochi. În unele zone ale Pennsylvaniei, încă se mai pot vedea aceste simboluri artistice amplasate pe hambare sau în unele case. La început, acestea urmau să îi aducă proprietarului noroc sau o recoltă bogată. Unii oameni

susțin că aceste semne nu sunt altceva decât elemente de artă folclorică, dar erau folosite în mod clar pentru a împăca spiritele și a îndepărta răul, în același mod în care, la marginea acoperișului anumitor catedrale europene, au fost sculptate înfățișări grotești, de oameni sau de animale, prin gura cărora se scurgea apa de ploaie.

Astăzi, semnele de deochi au devenit obiecte care se colecționează și sunt vândute în magazine din Pennsylvania sau prin internet. Dacă ai adus vreodată acasă un astfel de obiect, ar trebui să-l distrugi! Creștinii nu au nevoie de asemenea lucruri.

Magia Powwow

Aceasta își are originea în multe obiceiuri și magii superstițioase. Se pare că unele din practicile Powwow se aseamănă cu artele negre egiptene și pot fi extrase din cărțile secrete a șasea și a șaptea ale lui Moise. „Doctorii" Powwow îl consideră pe Moise mai degrabă un magician renumit, decât un profet. Acest fel de magie urma să fie folosită în felul următor: dacă o persoană se tăia, se pronunța un fel de vrajă, printr-o incantație secretă, extrasă din cărțile lui Moise, pentru a opri sângerarea.

ADEPȚII WICCA INSISTĂ CĂ DACĂ AR FACE MAGIE REA SAU NEAGRĂ, ACEASTA S-AR ÎNTOARCE ÎMPOTRIVA LOR. IATĂ CE SPUNE UN POEM AL LOR: *FIECARE GÂND DE A FACE RĂU CUIVA DĂ NAȘTERE UNEI ACȚIUNI, CARE APOI SE ÎNTOARCE ÎMPOTRIVA TA.*

Am auzit pentru prima dată despre magia Powwow, când am slujit împreună cu Peter Wagner într-o biserică din Pennsylvania. Când i-am întrebat pe ascultători câți dintre ei au membri în familie care practică magia Powwow, am fost șocată să văd câte mâini s-au ridicat. Acest gen de magie s-a infiltrat de ani de zile în foarte multe denominații evanghelice din Pennsylvania. Este trist, deoarece păcatele părinților s-au transmis în viețile copiilor, până la a treia sau la a patra generație (vezi Exod 20:5).

Apropo, împreună cu Peter

Wagner, am aflat că unele vrăjitoare aflaseră că urma să venim în Pennsylvania și le era teamă de răul pe care urma să-l facem în tărâmul demonic, prin învățătura noastră despre războiul spiritual. Un conducător al uneia dintre biserici le-a auzit pe câteva dintre ele vorbind într-un magazin. Rosteau numele noastre și spuneau că au trimis mesaje prin e-mail, pentru a fi pronunțate mai multe blesteme împotriva noastră și a întâlnirii pe care urma să o avem. Ei bine, blestemele nu au avut nici un efect, pentru că Dumnezeu ne-a dat multă putere în timpul acelei vizite. Noi știm că Cel care locuiește în noi este mai mare!

În timpul persecuțiilor (cum numesc ele procesul vrăjitoarelor de la Salem), vrăjitoarele s-au strecurat în bisericile creștine, căutând acoperire pentru a supraviețui. Au făcut acest lucru, căsătorindu-se cu bărbați creștini, însă și-au continuat căile personale, practicând Powwowing. În biserică, această formă de magie s-a unit cu creștinismul, printr-o amestecare a versetelor din Scriptură cu descântecele.

Procesele vrăjitoarelor de la Salem

Cred că trebuie să includ aici câteva informații despre procesele de la Salem. Am auzit cu toții despre vrăjitoarele care erau vânate și arse pe rug, până când un predicator, pe nume Increase Mather, și alții au pus capăt acestor lucruri. Procesele vrăjitoarelor sunt adesea folosite ca motiv de regrupare a forțelor pentru adepții Wicca din zilele noastre. Nu se știe exact câte vrăjitoare au fost omorâte în acea perioadă, dar știm cu certitudine că au fost omorâți și creștini, care erau acuzați pe nedrept că ar fi vrăjitori. (Mai mult decât atât, sunt sigură că procesele le-au înfricoșat foarte tare pe adevăratele vrăjitoare din Salem).

Întâlnirile vrăjitoarelor

Nu vreau să intru în multe detalii, referitoare la adunările de închinare ale vrăjitoarelor, ci vreau doar să ating câteva aspecte. Să începem cu ceea ce ar fi un echivalent al celulelor creștine pentru vrăjitoare, în cazul lor, un asemenea grup mic se numește sabat. Este

compus, în general, din 13 membri, deşi această regulă nu se respectă întotdeauna. Aceştia sunt interesaţi mai mult de dinamica spirituală a grupului, de ceea ce ei numesc energie. Anumiţi membri ai religiei Wicca, care au renunţat ulterior la ea, mi-au spus că membri unui sabat pun un accent foarte mare pe a fi cu toţii de acord. *Acest fapt ilustrează o distorsiune a adevărului prezentat în versetul 1 al Psalmului 133*!

Unul din cele mai sacre simboluri ale religiei Wicca este pentagrama. Nu este la fel ca steaua cu cinci colţuri a sataniştilor. Adepţii Wicca ar considera inversarea ei la fel de gravă cum li s-ar părea creştinilor inversarea crucii.

Magie rea

Adepţii Wicca insistă asupra faptului că nu practică o magie rea sau neagră, deoarece în cazul acela s-ar întoarce împotriva lor. Au un vers care spune: *Fiecare gând de a face rău cuiva dă naştere unei acţiuni, care apoi se va întoarce împotriva ta.* De aceea, ei nu fac decât farmece bune. Prin urmare, tehnic vorbind, ei nu fac nimic rău, ci pronunţă doar descântece bune. Cu toate acestea, unii adepţi Wicca se încred în puterea blestemului, aşa cum scrie în cartea *Folclorul magiei americane (American Folk Magick).* Un blestem, care se numeşte „Aşează totul într-un borcan", dă instrucţiuni unui adept Wicca să pună într-un borcan trei cuie ruginite, urină, unghii tăiate sau o şuviţă de păr. După aceea, să rostească un descântec, pentru a blestema o persoană pe nume, în timp ce îi porunceşte să se confrunte cu situaţii rele şi să sufere de pe urma tuturor acelor cuvinte pe care adeptul Wicca i le-a trimis sub formă de blestem.

Ritualuri Wicca

Întâlnirile diferitelor grupuri, numite *esbats*, au loc când este lună nouă, deşi altele se petrec săptămânal sau de două ori pe lună. La aceste întâlniri, vrăjitoarele formează un cerc magic, un fel de biserică sau loc sfânt al lor. Când se desenează cercul, se fac incantaţii, cu scopul de a consacra locul ca şi „pământ sfânt". Cercul este desenat cu ajutorul unei unelte magice, o sabie numită *athame*.

Unele vrăjitoare lucrează goale sau „îmbrăcate în nori" (adică, îmbrăcate numai în cer). Teoretic, fac aceasta pentru a atrage mai multă energie în ele. Majoritatea grupurilor de vrăjitoare din Europa lucrează „îmbrăcate în nori", însă, în Statele Unite, spre surprinderea noastră, cele mai multe tradiţii par să opteze pentru îmbrăcarea robelor, cel puţin în timpul ceremoniilor publice.

Adepţii Wicca şi sexul

Majoritatea grupurilor Wicca afirmă că nu practică orgii sexuale, dar sexul face parte din vrăjile pe care le fac mulţi adepţi Wicca. În cartea lui Ray Buckland, *„Adevărata artă a vrăjitoriei interioare"(Witchcraft on the Inside)*, există o secţiune care se numeşte „Magia sexului":

> Aceasta este una din cele mai puternice forme ale magiei, pentru că aici sălăşluiesc cele mai multe forţe ale vieţii. Actul sexual este în mod evident cea mai bună şi cea mai naturală cale de a genera puterea de care avem nevoie pentru magie.

Bineînţeles că Buckland şi alte vrăjitoare care practică acest concept vor spune că nimeni nu trebuie forţat să practice un asemenea fel de magie. Nu cred că trebuie să le explic creştinilor motivul pentru care acest comportament nu este sfânt şi neprihănit.

Iată ce se afirmă chiar şi cartea mai puţin agresivă, *„Vrăjitoarea adolescentă" (Teen Witch)*, despre actele sexuale:

> Vrăjitoarele cred că a face sex cu cineva nu este un „lucru rău", deşi credem că actele sexuale şi interesele ce derivă de aici atrag după ele o foarte mare responsabilitate.

Bineînţeles, că asemenea afirmaţii sunt pe placul tinerilor care nu cred că relaţiile sexule ar trebui să aibă loc numai în cadrul limitelor biblice desemnate căsătoriilor heterosexuale. Genul acesta de gândire, pe care îl au adepţii Wicca, este foarte periculos pentru tineri. Pasajul din Exod 20:14 ne spune: „Să nu comiţi adulter."

Cei care cred în închinarea la dumnezeii cu diferite nume ajung să aibă un sistem de valori similar cu cei cărora li se închină. Totuşi, există un lucru pe care ei nu îl înțeleg, şi anume că Dumnezeul Cel Preaînalt face regulile. S-ar putea ca acestea să nu ne placă, da nu are nici o importanță. El este Dumnezeu şi prin aceasta am spus totul. S-ar putea să nu ne placă semaforul de pe strada noastră, pe care legea ne spune că trebuie să-l respectăm, dar dacă trecem pe roşu, trebuie să suportăm consecințele. Actele sexuale în afara căsătoriei sunt păcate.

Metamorfozarea

Vrăjitoarele au spirite familiare (demonice), care se manifestă în relație cu diferite feluri de animale. O dată ce o vrăjitoare decide ce animal să îi fie familiar, ea se leagă de acesta printr-un procedeu numit metamorfozare. Acest lucru se face când persoana îşi pune mâna direct pe capul animalului şi încet îşi transmite mintea conştientă în trupul animalului.

Conceptul de metamorfozare şi-a croit un drum chiar şi în şcoala primară, o dată cu conceptul de *anamorfoză*. Există cărți de ficțiune, în toate librăriile, care relatează poveşti despre copii care se transformă în vulturi sau în alte animale. Acest lucru este foarte periculos! Există diferite triburi indiene în care se practică metamorfozarea iar oamenii se transformă în lupi sau în alte animale.

Tehno-păgânismul

Există multe forme de păgânism în zilele noastre. O ramură a acestuia o formează nişte tineri cu minți extraordinar de inteligente, care au fost porecliți „tehno-păgâni". Ei au inventat jocuri pe video sau pe calculator, care sunt pline de elemente oculte. Părinții, care nu suspectează nimic, le cumpără pentru copiii lor. Jocurile acestea iau în derâdere valorile fundamentale şi prezintă vrăjitoria pe față şi cu curaj.

Magia folclorică

Unii scriitorii în ale vrăjitoriei se specializează în Vrăjitoria Verde, care este formată din magia folclorică, tradiții imaginare (zâne, gnomi, elfi, nimfe, etc.) şi meşteşugul ierburilor. Există tot felul de culori ale magiei, începând de la roşu la negru.

Mişcarea zeiței

Unele ramuri ale religiei Wicca se închină numai zeiței. Vrăjitoarele care practică acest fel de închinare sunt feministe şi scriu foarte mult pe această temă. Dacă mergeți la o librărie locală, veți vedea rafturi întregi pline de cărți despre mişcarea zeiței. Ele afirmă cu îndrăzneală că dumnezeu este de genul feminin (ea). Conform binecunoscutei scriitoare Wicca, Z Budapest, energia pur feminină, generată în aceste cercuri, ne arată că femeile sunt complete şi puternice în ele însele, fără bărbați. Ea continuă să scrie că nu există nici un dezechilibru în acest fapt şi că femeile sunt vindecate.

Este trist să admitem că unele din aceste scriitoare au crescut în aşa-numite familii creştine. Multe dintre ele au fost abuzate de bărbați creştini, care erau lideri în biserici, şi de alții, pe care ele îi consideră reprezentanți ai sistemului patriarhal din bisericile noastre. Haideți să ne rugăm ca Dumnezeu să le restaureze şi ca ele să îi dea Dumnezeului Celui Viu adevărata închinare pe care o merită.

DEMASCAREA RĂULUI DIN WICCA

Conform scriitorilor Wicca, adolescenții reprezintă viitorul acestui meşteşug al vrăjitoriei. Satan este viclean şi ştie că va urma o trezire nemaipomenită. Chiar dacă nu vrem să fim în rândul celor care le persecută pe vrăjitoare, trebuie să ne avertizăm copiii şi tinerii împotriva acestei surse mereu crescânde a înşelătoriei. Pentru a face acest lucru, trebuie să fim noi înşine bine informați. Dacă ne ascundem capul în nisip, nu vom contribui la dispariția păgânismului.

Nu trebuie să fim ignoranți față de acest plan al lui Satan de a implanta adânc idolatria în națiunile noastre şi în inimile

generațiilor viitoare. Prin urmare, trebuie să fim pregătiți să oferim răspunsuri. Așa cum am scris și în capitolul 2, ghicirea, astrologia și alte arte oculte sunt interzise cu strictețe în Scriptură. În fața lui Dumnezeu, acestea sunt o urâciune. S-ar putea ca oamenii care fac asemenea lucruri să fie ignoranți, și într-adevăr înșelați, dar acest lucru nu transformă aceste practici greșite în practici corecte.

Dorința mea nu este de a-i vedea pe creștini persecutându-le pe vrăjitoare, strigând după ele, distrugându-le casele sau îndeplinind alte acte de violență împotriva lor. Niciodată nu ar trebui să ne gândim la asemenea lucruri. Nici unul din aceste comportamente nu este creștin. Totuși, Wicca este o mare înșelătorie și trebuie să fie expusă. Acesta este un subiect dificil, cu care m-am luptat mult în inima mea și pentru care a trebuit să mă rog cu seriozitate. Vreau să îi văd pe adepții Wicca născuți din nou; însă dacă ei se lovesc de o față mânioasă și rea a creștinismului, se vor îndepărta.

Deci, dacă lângă tine locuiește un vrăjitor sau o vrăjitoare, roagă-te pentru el/ea și rostește binecuvântări asupra lui/ei. Nouă ni se poruncește să-i binecuvântam pe cei care ne blestemă. Puterea binecuvântării va deschide ușa ca Dumnezeu să lucreze în viața lor.

Pe de altă parte, în Galateni 1:8 ni se spune cu claritate:

> Dar dacă chiar noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!

Creștinii nu trebuie să-i blesteme pe adepții Wicca; prin păcatul lor, ei deja sunt despărțiți de Dumnezeu. Oricine nu-L cunoaște pe Isus Hristos ca Mântuitor, fie că este vorba de un adept Wicca sau de o altă persoană, are aceeași soartă. Isus nu a venit să ne condamne la iad, ci să ne salveze de ceea ce am fi meritat (vezi Ioan 3:17).

Capitolul următor va arunca o privire mai pătrunzătoare asupra formei de ghicire practicată de mediumii din zilele noastre. Capitolul va include și subiectul îngerilor, cu care mulți adepți New Age întrețin conversații, eliberându-i să acționeze. Există oare îngeri buni și îngeri răi, care lucrează împreună cu adepții mișcării New Age? Vom examina diferența dintre darul lor și adevăratul dar al profeției, care ne este dat de Dumnezeu.

CAPITOLUL 5

HOROSCOAPE, CONSULTAREA UNUI MEDIUM PRIN TELEFON ȘI CĂRȚILE DE TAROT

Pe ecranul televizorului apare o femeie zâmbind. Ne ademenește cu abilitățile ei spiritiste și vrea să ne prindă în laț, cu promisiunea de a ne dezvălui ce ne rezervă viitorul. Telespectatorii sună cu miile, plini de emoție la gândul că un medium le poate citi viitorul și cu speranța că vor auzi vești bune. Aceste linii telefonice, utilizate pentru consultarea unui medium, au devenit foarte populare, însă nu sunt nimic altceva decât o formă contemporană de ghicire.

De-a lungul secolelor, oamenii au căutat informații despre ceea ce urma să li se întâmple în viață. În Europa, existau țigănci care ghiceau și cititori în cărțile de tarot, încă din secolului al XIX-lea, iar astăzi vedem peste tot, pe frontispiciul multor case sau magazine, plăcuțe pe care scrie „Medium". Este interesant să răsfoim paginile cărții „*Cei mai buni dintre cei 100 de mediumi din America*" *(100 Top Psychics in America)* pentru a studia modul în care cititorii sunt familiarizați cu schițele biografice ale oamenilor despre care se presupune că pot scruta în necunoscut, ajungând astfel la rezultate uimitoare. Cartea ne prezintă mediumi de la Hollywood, care obișnuiau să le ghicească stelelor de cinema, mediumi detectivi și alte feluri de mediumi. Ca și linia telefonică, prin care se consultă un medium, toate acestea reprezintă forme de ghicire.

GHICIREA

Subiectul ghicirii este atât de vast, încât aș putea scrie o carte întreagă numai despre acesta. Există multe forme diferite de ghicire, începând de la consultarea unui medium prin telefon, la folosirea

baghetelor magice şi a „aleuromanţiei", care utilizează făină albă împrăştiată, făină de porumb sau frunze de ceai.

Această capitol va include informaţii despre toate felurile de ghicire, începând cu profeţiile lui Nostradamus, denumite SCRYING, continuând cu cărţile de tarot şi terminând cu horoscoapele. Ghicirea poate fi definită ca acţiunea de a cerceta viitorul sau necunoscutul. Scriitorii creştini, John şi Paula Sandford, o denumesc o „copie a diavolului pentru darurile cunoştinţei şi profeţiei".

Ghicirea poate exercita atracţie asupra necreştinului iar pe creştini îi pot aduce într-o stare de confuzie. Cum pot afla mediumii informaţii personale despre oameni necunoscuţi? Care este diferenţa dintre ghicire şi darul profeţiei? Trebuie să plătesc, ca să mi se profeţească? Vom vedea care este răspunsul la toate aceste întrebări şi la multe altele, pe parcursul acestui capitol.

MEDIUMI

Trebuie să fim conştienţi de existenţa obiceiurilor oculte, inclusiv a ghicirii, pentru a le evita şi a-i putea atenţiona şi pe cei din jurul nostru, care se bălăcesc în ele, despre pericolul lor. O modalitate de manifestare a ghicirii este prin mediumi.

Studiul care se ocupă cu experienţele spiritiste se mai numeşte şi parapsihologie. Acest termen a fost folosit pentru prima dată la sfârşitul anului 1920. Tatăl cercetării parapsihologiei moderne se numeşte J.B. Rhine şi este fondatorul Centrului de Cercetare Rhine, care se află pe lângă Universitatea Duke din Durham, Carolina de Nord. Aceasta a fost prima din multele organizaţii similare care au fost iniţiate. Multe din ele se află într-o strânsă legătură cu alte universităţi.

Deşi oamenii de ştiinţă studiază numeroase discipline, totuşi, este neplăcut să constatăm că atât de multe universităţi importante îmbrăţişează parapsihologia şi investesc resurse inimaginabile în acest domeniu. În foarte multe cazuri, s-a depăşit cu mult simplul studiu al domeniului, ajungându-se să se efectueze experienţe practice, concretizate în dezvoltarea şi în deplina aprobare a obiceiurilor oculte. Este un lucru ca profesorii universitari să studieze

lucrarea lui Satan şi cu totul altul să depăşească această limită, asociindu-se cu el în planurile lui demonice. Am întocmit o listă cu câteva din aceste centre.

Centre de Cercetare ale Parapsihologiei:

Programul Anomalus Cognition, Universitatea din Amsterdam, Olanda;

Laboratorul de Ştiinţe Cognitive, Palo Alto, California;

Laboratorul de cercetare al caracterului conştient, Palo Alto, California;

Laboratorul de cercetare al caracterului conştient, Universitatea din Nevada, Las Vegas, Nevada;

Departamentul de Psihologie, Universitatea din Hertfordshire, Marea Britanie;

Eotvos Lorand, Universitatea din Budapesta, Ungaria;

Departamentul de Psihiatrie, Universitatea din Virginia;
Proiectul de unificare minte-materie, Universitatea Cambridge, Marea Britanie;

Departamentul de Parapsihologie Koestler, Universitatea din Edinburgh, Scoţia;

Laboratorul PEAR, Centrul Princeton de Inginerie pentru Cercetarea Anomaliilor, Universitatea Princeton, Princeton, New Jersey;

Institut fuer Grandzgebiete der Psychologie und Psychohygiene, Freiburg, Germania;

SRI Internaţional, Palo Alto, California.

Soarta celor bogați și renumiți

Este incredibil să descoperim cât de mulți dintre oamenii cei mai renumiți au avut înclinații oculte. Unul dintre aceștia este Henry Ford, inventatorul automobilului Model T. El a crezut în reîncarnare. Armand Marcotte, un medium, pretinde că timp de 10 ani i-a citit viitorul lui John Wayne și Nataliei Wood. Susan Lee Shaw, un alt medium, pretinde că a fost o intermediară între Elvis Presley și lumea de dincolo. Despre ea s-a scris în presă că a fost amanta lui din 1963 până în 1977, când acesta a murit. Alții mediumi afirmă că au consiliat-o pe Marilyn Monroe.

Multe stele de cinema au murit în împrejurări tragice, după ce s-au implicat în activități oculte. Nu spun că întotdeauna a existat o legătură directă, totuși, această coincidență, care adeverește spusele Scripturii, ar trebui să ne deschidă ochii și să ne pună pe gânduri.

Nu este ceva neobișnuit ca mediumii să fie invitați la petrecerile de la Hollywood, nici chiar în zilele noastre. Noi avem credință că în Hollywood va avea loc o mare trezire spirituală, în timpul căreia stelele de cinema vor ajunge să fie flămânde după adevăratele daruri spirituale, care sunt date numai de Dumnezeu.

PUTEREA CARE SE ASCUNDE ÎN SPATELE MEDIUMILOR

Conform cărții *„Ghidul complet pentru neinițiați despre cum să devii un medium" (Complete Idiot's Guide to Being Psychic)*, 37% din departamentele urbane de poliție afirmă că au consultat mediumi în realizarea anumitor anchete. Dorothy Allison, un medium polițist, bine cunoscut și controversat, a condus detectivii la trupul neînsuflețit al unei fetițe ucise în apropierea cascadei Niagara, în 1991. Mai recent, departamentul de poliție

CE FEL DE FIINȚE SUNT ACESTE SPIRITE CĂLĂUZITOARE? ELE SUNT FIINȚE DEMONICE, GATA SĂ LE OFERE INFORMAȚII TUTUROR ACELORA CARE LE SOLICITĂ.

Washington D.C și FBI-ul au primit 12 sau 13 piste anticipate de soluționare a cazului dispariției Chandrei Levy, venite din partea unor mediumi. „Poliția obișnuiește să le acorde destul de multă credibilitate unor mediumi", afirmă Rita Cosby de la Fox News.

Nu există nici o îndoială că unii mediumi nu sunt altceva decât niște șarlatani, care vor să îi înșele pe oameni, pentru a le obține banii. Dar, în spatele multora dintre acești bărbați și femei se ascunde o putere adevărată. Care este sursa acestui „dar"? Mulți dintre ei ne vor răspunde că își primesc informațiile de la spirite care îi ghidează sau de la îngeri. Unii vor spune că Îl consultă chiar pe Dumnezeu! Ce fel de ființe sunt aceste spirite călăuzitoare? Ele sunt ființe demonice, gata să le ofere informații tuturor acelora care le solicită. Ele s-ar putea să ia legătura chiar cu duhuri familiare sau de familie, care știu totul despre persoana căreia i se ghicește. Mediumii obișnuiesc să cadă uneori într-o stare de meditație. Aceasta durează până când intră în contact cu o ființă spirituală care le devine, în cele din urmă, spirit călăuzitor. Mediumii nu înțeleg că, procedând astfel, se dau unor entități demonice, pentru ca acestea să comunice ulterior prin ei. Voi vorbi mai mult despre aceasta în capitolul 9, intitulat: *Ce? Vai de mine, cum să am eu un demon?*

Bineînțeles, lui Satan, care este cel mai mare înșelător, îi place să se folosească de așa-numiții mediumi. El face orice, ca să ne ia privirile de la Isus și să ni le îndrepte spre ocultism.

Un înger de lumină

Satan este șiret. El știe ce atracție exercită îngerii față de oameni și, de asemenea, că îngerii adevărați ai lui Dumnezeu ne mângâie și pot comunica cu noi. Ce face atunci Satan? Se transformă într-un înger de lumină sau într-un spirit călăuzitor.

Îngerii lui Dumnezeu sunt trimiși doar la aceia care vor moșteni mântuirea (vezi Evrei 1:14). Ei nu le oferă informații mediumilor, nici măcar acelora care au impresionante scrisori de recomandare din partea unor renumite universități. Îngerii de la care primesc mediumii informații nu sunt alții decât îngerii de lumină despre care ne avertizează Biblia în 2 Corinteni 11:14-15: „Și nu este de mirare, căci chiar Satan se preface într-un înger de lumină. Nu

este mare lucru dar, dacă şi slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârşitul lor va fi după faptele lor." De fapt, în Galateni 1:8, ni se spune clar că trebuie să ne păzim de orice duh care contrazice Cuvântul lui Dumnezeu: „Dar chiar dacă noi înşine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!"

Mulţi oameni din zilele noastre devin demonizaţi prin faptul că citesc cărţi New Age despre îngeri. Prin demonizare, vreau să spun că ei îi deschid o uşă lui Satan ca să intre în viaţa lor. Există chiar un joc care se numeşte Îngeri. Este ca o tablă Quiji (vezi capitolul 3), despre care se presupune că i-ar ajuta pe jucători să primească „răspunsuri" din partea unor fiinţe care se prefac în îngeri.

Ghicirea în Faptele Apostolilor

Infiltrarea lui Satan nu este ceva specific doar epocii noastre istorice. Aşa cum am explicat în capitolul 2, şi lumea din vremea apostolului Pavel era plină de ocultism, inclusiv de ghicire. Cartea Faptele Apostolilor ne relatează câteva întâmplări uimitoare despre înfruntări serioase care au avut loc între credincioşi şi oameni care aveau puteri oculte. Una dintre ele se găseşte în Faptele Apostolilor 16:16: „Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieşit înainte o roabă, care avea un duh de ghicire. Prin ghicire, ea aducea mult câştig stăpânilor ei."

În comentariul lui asupra cărţii Faptele Apostolilor, C. Peter Wagner spune că această slujnică era posedată de „duhul Python". Wagner îl citează pe teologul Simon Kistenmaker, care afirmă că cea mai bună traducere în limba engleză pentru acest pasaj este „un duh, adică, un Python". Wagner îl citează de asemenea pe R. C. H. Lenski, care spune că Python era „şarpele sau dragonul mitic, care locuia în regiunea Pytho, la picioarele Parnassumi-ului Phocis. Despre el se spune că păzea oracolul din Delphi, până în ziua în care a fost omorât de zeul Apollo." Wagner spune că oracolul era o preoteasă cunoscută sub numele de Pythia, pentru că avea putere de la duhul Python.

Duhul care era în acea sclavă a rostit adevărul, când a spus: „Oamenii aceştia sunt robii Dumnezeului Celui Prea Înalt şi ei vă

vestesc calea mântuirii!" (Fapte 16:17) Pavel, supărat, s-a întors şi a spus duhului: „În numele lui Isus Hristos îţi poruncesc să ieşi din ea!" (v.18) Şi duhul a ieşit chiar în ceasul acela. Este vorba de acelaşi duh, Python, la care m-am referit în capitolul 2, când am abordat problema prezenţei oculte care exista în Efes.

Cercetaţi duhurile

Dragii mei, întâmplarea despre roaba aceasta ne arată motivul pentru care trebuie să cercetăm duhurile, şi anume să observăm dacă ele vin de la Dumnezeu. În 1 Ioan 4:1 ni se spune foarte clar: „Prea iubiţilor, să nu daţi crezare oricărui duh, ci să cercetaţi duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulţi proroci mincinoşi." Diavolului nu îi este greu să ne apară sub forma unui înger de lumină pentru a ne înşela. Va folosi chiar şi lucruri aparent adevărate, cu scopul de a ne atrage în plasa lui de înşelătorii.

Este posibil ca un cuvânt profetic fals, care a fost dat prin ghicire, să deschidă uşa în faţa unor slăbiciuni, care pot degenera chiar în blestemarea unei persoane. Voi explica mai pe larg acest lucru în capitolul 10.

Chiar dacă o persoană afirmă că îi aparţine lui Dumnezeu, prin ea se poate manifesta, de fapt, un duh de ghicire. Ştiu că acest lucru pare destul de înfricoşător, dar, o dată ce aţi învăţat cum să deosebiţi adevăratele profeţii de cele făcute printr-un duh de ghicire, vă veţi da seama că nu trebuie să vă temeţi de nimic. Trebuie doar să vă folosiţi discernământul, atunci când cineva vă adresează o profeţie, chiar dacă acea persoană pretinde că este a lui Dumnezeu. Cum sesizaţi dacă o profeţie vine de la Duhul lui Dumnezeu sau este spusă printr-un duh de ghicire? În continuare sunt date câteva îndrumări în acest sens, extrase din cartea mea, *„Vocea lui Dumnezeu"(The Voice of God)*:

1. Ce îmi spune Duhul Sfânt, prin mărturia care vine din interiorul meu? Avem o promisiune preţioasă din partea Domnului, în Ioan 10:2-5, conform căreia oile Sale Îi

cunosc vocea. Când ne vorbeşte Domnul, avem pace, şi ceea ce ne spune va fi în conformitate cu Cuvântul Său.

2. Îi aduc slavă lui Dumnezeu acele cuvinte profetice? O persoană poate să-ţi spună unde locuieşti, cum se numeşte doctorul tău, etc., dar nu va fi însufleţită decât de un duh de ghicire, dacă ceea ce îţi spune nu te apropie mai mult de Dumnezeu.

O persoană care se consideră creştină, dar care este însufleţită de un duh de ghicire, poate să-ţi spună multe lucruri despre viaţa ta, chiar şi adresa pe care o ai. Dar, dacă ceea ce el sau ea îţi spune nu îţi îndreaptă privirile spre Isus Hristos, atunci este o profeţie falsă.

Păcatul lui Balaam

În unele regiuni din Statele Unite există o adevărată problemă, atunci când vine vorba de a da un cuvânt profetic. Unele biserici îţi cer să faci o donaţie, pentru a primi o profeţie. Altele au tarife cuprinse între 100 $, 50 $ şi 10 $. Mă întreb, care este diferenţa dintre o profeţie de 100 $ şi una de 10 $? Acesta este păcatul lui Balaam şi nu ar trebui să fie comis.

Balaam, care la început părea să fie profetul lui Dumnezeu (vezi Numeri 22:18), avea o problemă cu iubirea de bani. El a fost angajat de Balac, împăratul moabiţilor, ca să blesteme pe poporul Israel. Totuşi, nici cu ajutorul vrăjitoriei nu a putut să blesteme ceea ce Dumnezeu a binecuvântat (vezi Numeri 24:1).

Mai târziu, Balaam a început să practice ghicirea, a devenit un profet fals şi a fost omorât într-o bătălie: „Împreună cu toţi ceilalţi au omorât şi pe împăraţii Madianului... au ucis cu sabia şi pe Balaam, fiul lui Beor" (Numeri 31:8).

Este confirmat în Scriptură faptul că Balaam s-a îndepărtat de Domnul şi a murit: „După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit, şi au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii" (2 Petru 2:15).

Balaami moderni

Profeţii nu sunt singurii care cad în păcatul lui Balaam. Am participat la servicii biserriceşti în care oamenii erau manipulaţi să ofere bani, când se strângea colecta. Nu ar trebui să vă simţiţi obligaţi să daţi bani, doar datorită sentimentului de condamnare pe care l-aţi avea, dacă n-aţi face-o. Acesta este duhul lui Balaam.

Consultarea mediumului prin telefon

V-aţi întrebat vreodată cum pot mediumii să ofere prin telefon informaţii atât de exacte? Unii dintre ei sunt doar vicleni, pe când alţii interceptează duhuri demonice. Mulţi dintre aceşti mediumi sunt iniţiaţi în a adresa câteva întrebări de bază. Aceasta este, de fapt, o metodă de interogare numită citirea la rece.

De exemplu, ei încep să pună întrebări intuitive, care se potrivesc unei tinere necăsătorite, de felul următor: „Ai prieten?" Apoi vor fi atenţi la tonul vocii persoanei şi la modul în care îşi alege cuvintele. S-ar putea chiar să repete ceea ce li s-a spus mai devreme, în conversaţie, însă cu alte cuvinte. De exemplu, dacă femeia care a sunat spune că prietenul ei este egoist, mediumul va reveni la aspectul acesta, spunând ceva de genul: „Prietenul tău trebuie să înceapă să te asculte, când eşti supărată sau când acţionează într-un mod care te supără." Aceste cuvinte sunt folosite cu scopul de a o face pe persoana care a sunat să creadă că mediumul ştia dinainte că prietenului ei nu-i pasă niciodată de nevoile ei, când în realitate, lipsa de comunicare este o problemă obişnuită în relaţii şi este evident că un tânăr egoist nu ar asculta-o pe prietena lui.

Aceste linii telefonice, destinate consultării unui medium, tind să-i jefuiască şi să-i exploateze pe cei care îşi pot permite să cheltuiască bani în plus. Conform sondajului efectuat de *Harper*, în februarie 1998, „70.2 % din cei care îi consultă pe mediumi prin telefon aparţin minorităţilor iar 48.3 % sunt foarte săraci. Cu toate acestea, tariful pe minut este de aproximativ 4 $."

Unul din cei mai renumiți mediumi din istorie a fost Nostradamus. El s-a născut în 1503, în Franța, și a fost fiul cel mai mare al unei familii de evrei, care mai târziu s-a convertit la catolicism. Se spune că Nostradamus a prezis războaiele lui Napoleon, revoluția din America, Războiul Civil, asasinarea lui Abraham Lincoln și a celor doi Kennedy, al Doilea Război Mondial, fabricarea armelor nucleare și călătoriile în spațiu. Totuși, felul în care au fost interpretate profețiile au cam înflorit evenimentele, iar explicațiile au fost date întotdeauna după petrecerea lor.

Nostradamus și-a primit viziunile prin scrying sau prin ațintirea privirii într-un castron cu apă. Punea castronul într-un suport de aramă, apoi atingea vasul cu bagheta, după care își atingea roba. Prin scrying se înțelege procedeul prin care oamenii citesc într-un bol de cristal sau privesc într-o oglindă, pentru a primi răspunsuri. Ei se uită insistent într-un bol de cristal, până când au o viziune sau se formează imagini în interiorul globului.

Aceasta este o imitare a adevăratului dar prin care Dumnezeu le dă viziuni copiilor săi. De fapt, există profeți care se numesc clar-văzători și care primesc cuvinte profetice prin viziuni.

Darul profeției nu este un dar natural sau înnăscut; mai degrabă, Dumnezeu le împarte oamenilor aceste daruri profetice, după cum voiește.

Un profet, fie își va supune darul lui Dumnezeu, fie va cădea în păcat, ca Balaam, deschizându-se astfel în fața ghicirii demonice. Informațiile pe care le primește un profet ca Balaam nu sunt inspirate de Duhul Sfânt. Am văzut profeți care inițial îi aparțineau cu adevărat lui Dumnezeu, dar apoi au devenit lacomi și îi manipulau pe oameni, ca să obțină bani, folosind darul lui Dumnezeu pentru propriul lor câștig. Atunci sursa darului lor se îndreaptă spre domeniul demonic și în cele din urmă devin prooroci mincinoși. Adevărații profeți vorbesc pentru Dumnezeu. Profeții falși îi îndepărtează pe oameni de adevăratul Dumnezeu.

Informațiile lui Nostradamus au fost obținute prin metode oculte iar sursa lor provenea din tărâmul demonic, chiar dacă unele dintre lucrurile prezise de el s-au dovedit a fi adevărate.

O alta metodă de ghicire este folosirea cărților de tarot. Dacă mergeți în New Orleans, Louisiana, ați putea vizita piața Jackson din cartierul francez, pentru a vedea că este plină de oameni care dau cu ghiocul sau de mediumi care citesc în cărțile de tarot. Dacă conduci prin orice mare oraș din Statele Unite, este posibil să vezi pe marginea drumului cel puțin unul sau două indicatoare pe care să fie scris cuvântul „medium". În afacerea lor, ghicitorii folosesc cu siguranță cărțile de tarot. Această utilizare pe față a unei astfel de practici dezgustătoare trebuie să li se pară foarte ciudată celor din rai.

Istoria cărților de tarot

Există mai multe versiuni privitoare la originea cărților de tarot. Unii oameni cred că au apărut în Italia, pe la sfârșitul anului 1400, când școlile renascentiste se adânceau în studiul misticismului ebraic al Cabalei (învățături primite) și al alchimiei. Alții susțin că își au rădăcinile în culturile antice, poate în India, Egipt sau în lumea țiganilor, care s-a dezvoltat rapid pe malul mării Mediteraneene.

Contele de Gebelin credea că ele provin din antichitate. În 1781, un francez a făcut o prezentare a cărților de tarot în cartea sa *„Monde Primitif"*, care este și prima dovadă scrisă despre existența acestora.

Popularitatea cărților de tarot a crescut în secolul al XIX-lea, în special prin lucrarea lui Eliphas Levi, și mai târziu, prin Ordinul Secret Ezoteric al Zorilor de Aur (Hermetic Order of the Golden Dawn). Levi, cel care a scris cartea *„Dogma și Ritualurile Magiei Superioare" (The Dogma and Ritual of High Magic)*, a fost primul om care a atribuit cărților de tarot anumite caracteristici și practici ale diferitelor ramuri ale ocultismului, inclusiv ale Cabalei și astrologiei. Golden Dawn a dezvoltat teoriile lui Levi și a inventat un set de cărți „magice" de tarot, pe care ghicitorii le mai folosesc și în zilele noastre.

„De la bun început... Ordinul Ezoteric al Zorilor de Aur a continuat să fie un fel de autoritate în inițierea și în meditarea asupra învățăturilor cărților de tarot", au scris Chic și Sandra Tabatha

Cicero, care au elaborat o versiune modernă de cărţi de tip Golden Dawn.

Ordinul Ezoteric original al Zorilor de Aur, care era strâns legat de masonerie, s-a bucurat de cel mai mare succes la sfârşitul anilor 1800 şi începutul anilor 1900, sub conducerea lui Samuel Liddel MacGregor Mathers. Ordinul a prosperat până în 1970, când au fost închise ultimele temple. Cu toate acestea, a experimentat o revigorare recentă, prin creşterea continuă a numărului de oameni care se autointitulează magicieni ai Zorilor de Aur.

Progresul ulterior al cărţilor de tarot şi al astrologiei combinată cu numerologia li se atribuie lui A. E. Waite şi Paul Foster Case.

Cărţile de joc

Un set de cărţi de tarot are 78 de cărţi, dintre care 22 se numesc arcana mare. Celelalte 54 sunt arcana mică. Cuvântul *Arcanum*, din care provine şi cuvântul „arcană", este termenul latin pentru „cunoaştere misterioasă". Se presupune că în arcana mare s-ar fi cuprins seturile originale.

Cărţile de tarot întruchipează imagini cu personaje care sugerează anumite trăsături. De exemplu, cartea Iubiţilor sugerează succesul emoţional sau un nou interes în dragoste. Există foarte multe cărţi, în orice librărie, care explică fiecare dintre aceste caracteristici.

O persoană care are o întrebare specifică sau este doar curioasă cu privire la viitor poate să meargă la un medium ca să i se citească în cărţile de tarot. Mediumul va amesteca pachetul de cărţi, după care va face o interpretare bazată pe ordinea cărţilor extrase. Unii cititori ai cărţilor de tarot le aşează în forma celtică a crucii şi toiagului.

Există foarte multe feluri de cărţi de tarot. Una din cele mai periculoase, în ce priveşte natura ocultă, este setul de cărţi de tarot voodoo, care include şi o carte numită Zombi. Observaţi cum este descrisă această carte în *The New Orleans Voodoo Tarot:*

Aceasta este o infracţiune prin excelenţă. Victima este

martoră la propria-i moarte iar după aceea continuă să trăiască acea moarte. Zombi poate fi creat de un vrăjitor voodoo, cu scopul de a se răzbuna, pentru a face un serviciu cuiva sau pentru a servi ca exemplu acelora care încalcă serios regulile sau depăşesc limitele stabilite de o comunitate.

Într-o vizită la New Orleans am ajuns în respingătoarea piaţă Jackson şi am trecut pe lângă toate tarabele cititorilor în cărţi de tarot care se aflau împrejurul pieţei. Prezenţa ocultismul în acea frumoasă piaţă din partea veche a oraşului era atât de densă. Voodoo reprezintă „cultura" acestui oraş şi este sărbătorită ca atare de mulţi oameni. Cei care practică voodoo merg la mormintele preoţilor şi preoteselor voodoo, pentru a-şi face acolo farmecele. Este şocant să aflăm că astfel de ritualuri se mai întâmplă şi în secolul XXI, şi nu doar în ţările dezvoltate, ci peste tot.

Mai devreme am menţionat faptul că mulţi oameni s-au implicat în ocultism din ignoranţă, atunci când şi-au citit prezicerile astrologice. Am descoperit că şi un mare număr de creştini îşi citesc prezicerile astrologice din ziare şi reviste, deoarece nu au fost învăţaţi că astrologia este tot o formă de vrăjitorie.

Acum câţiva ani am vorbit la o conferinţă din Miami, despre pericolele astrologiei. După conferinţă, am fost oprită pe hol de o tânără care m-a întrebat: „Cindy, vrei să spui că Dumnezeu mă va face să dau socoteală pentru că m-am implicat în vrăjitorie, atunci când mi-am citit horoscopul?"

„Absolut!" i-am răspuns eu. Biblia este foarte clară. În pasajul din Isaia 47:13-15, pe care l-am citat mai devreme, se vorbeşte despre judecata care vine asupra acelora care participă la asemenea obiceiuri oculte.

Un lucru de care nu sunt conştienţi mulţi creştinii şi necreştini este că, dacă nu cunosc legea lui Dumnezeu, aceasta nu înseamnă că ei nu vor mai trebui să se supună ei sau că nu vor avea de suferit de pe urma ignoranţei lor. Acesta este motivul pentru care avem nevoie de un Mântuitor. Isus Hristos a venit în lume, nu ca să o condamne – lumea era deja condamnată – ci ca s-o mântuiască (Ioan 3:17-18).

Căutarea unor răspunsuri

Pe măsură ce studiam despre ghicire, am descoperit că aceasta s-a răspândit în multe sectoare ale societății. Ea se află în campusurile universitare, în guvern, la radio, este îmbrățișată de oamenii bogați și renumiți. Cei pierduți sunt flămânzi să afle informații despre viitor – despre viitorul lor! Este posibil ca noi, cei din biserică, să fi eșuat – iar acum, cei pierduți să caute răspunsuri în locuri greșite? Acesta este un gând care ar trebui să ne trezească din somn!

Noi, cei din biserică, trebuie să ne întrebăm: „De ce regii și președinții nu se consultă în mod regulat cu oameni care au darul prorociei, al discernământului și înțelepciunii? Cum se face că acești conducători apelează la mediumi și parapsihologi?" Probabil răspunsul este că majoritatea conducătorilor lumii nu au nici cea mai vagă idee că darurile care sunt în biserică sunt disponibile. Diavolul a știut cum să-și expună darurile, mai bine decât a știut Biserica să și le prezinte pe ale sale.

NOI, CEI DIN BISERICĂ, TREBUIE SĂ NE ÎNTREBĂM: „DE CE REGII ŞI PREŞEDINŢII NU SE CONSULTĂ ÎN MOD REGULAT CU OAMENI CARE AU DARUL PROOROCIEI, AL DISCERNĂMÂNTULUI, ŞI ÎNTELEPCIUNII?"

Expunerea puterii lui Daniel

În cartea Daniel, însă, lucrurile stau altfel. La curtea Împăratul Nebucadnețar se făcea uz de suficientă putere ocultă – însă, pe lângă toate acestea, exista și Daniel, care era un prooroc al Dumnezeului Celui Prea Înalt. „Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititori în stele, pe descântători și pe Haldei, ca să-i spună visurile. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului" (Daniel 2:2).

Dumnezeu îi dăduse lui Nebucadnețar un vis tulburător. Însă împăratul fie că a uitat ce visase, fie că Dumnezeu se folosea de această împrejurare pentru a le arăta tuturor că puterea Lui este mai

mare decât puterea astrologilor, a vrăjitorilor sau a Haldeilor. Tot ceea ce știm este că împăratul nu a vrut sau nu a putut să-și mai amintească ce a visat.

Ocultiștii erau uluiți, în timp ce Daniel avea parte de revelație. De unde știa Daniel răspunsul? Dumnezeu i-a dat răspunsul printr-un alt vis – nu prin cărțile de tarot sau prin bolul de cristal. Daniel a putut să-i spună împăratului visul și interpretarea lui, salvându-și astfel viața.

Observați că Daniel nu a părut niciodată înfricoșat de oamenii sau de puterile oculte care-l înconjurau. De multe ori, credincioși se sperie când vine o vrăjitoare la biserică. Eu dimpotrivă îi spun „Poftiți! Bine ați venit!" Ei au vrăjitoria, dar noi Îl avem pe Cel care este mai mare și care trăiește în noi. De altfel, întotdeauna există posibilitatea că vrăjitoarea aceea să fi venit pentru a-L căuta pe Dumnezeu.

Știu că pot afirma, în mod profetic, că în zilele care vor urma se vor produce multe schimbări în felul în care guvernele vor privi biserica. Vor fi profeți care vor lucra cu președinți iar împărații vor avea daruri apostolice cu care să-și conducă națiunile. (Bineînțeles că mulți profeți, inclusiv eu, ne-am întâlnit cu conducători din guvern sau cu oameni de afaceri din sferele cele mai înalte ale societății). Regizorii de la Hollywood vor avea întâlniri de rugăciune și se vor consulta mai degrabă oameni care au daruri profetice, decât cu mediumi. Când acest lucru se va întâmpla, lumea va fi complet schimbată.

Creștini care se scaldă în apa vrăjitoriei

Sunt uimită să aflu cât de mulți creștini au rude care au practicat radiestezia (prospecțiuni pentru apă, țiței sau minerale cu ajutorul unei baghete, n. tr.) sau vrăjitoria cu ajutorul apei, fără a fi conștienți că acestea sunt obiceiuri oculte. Mulți creștini se implică în ocultism, fără a fi pe deplin conștienți de ceea ce fac. Dacă ți-ai citit horoscopul, chiar atunci când nu realizai că acesta era un lucru greșit, te-ai bălăcit în apa vrăjitoriei. Mă voi referi mai mult la acest aspect în capitolul 10.

Scriptură ne avertizează: „Să *nu* fie la tine nimeni care să-şi treacă fiul sau fiica prin foc, nimeni care să aibă meşteşugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului [medium], de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morţi." (Deut.18:10-11, sublinierea aparţine autoarei).

Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Oamenii care se îndeletnicesc cu asemenea lucruri vor da socoteală în cele din urmă înaintea Lui pentru ceea ce au făcut prin aceste practici. Din păcate, unii dintre cei care practică magia albă chiar cred că îi ajută pe ceilalţi prin ceea ce fac.

Avertizări despre judecată

Biblia vorbeşte în termeni foarte clari despre soarta acelora care se încred în horoscop, care merg la ghicitori, la vrăjitoare sau la oricine altcineva care practică prezicerea:

> Vino dar cu descântecele tale şi cu mulţimea vrăjitoriilor tale, cărora ţi-ai închinat munca din tinereţe; poate că vei putea să tragi vreun folos din ele, poate că vei izbuti. Te-ai obosit tot întrebând: să se scoale dar şi să te scape cei ce împart cerul, cari pândesc stelele, care vestesc, după lunile noi, ce are să ţi se întâmple! Iată-i, au ajuns ca miriştea, pe care o arde focul, şi nu-şi vor scăpa viaţa din flăcări: căci nu va fi ca un cărbune, la care se încălzeşte cineva, nici un foc, la care stă. (Isaia 47:12-14).

În această epocă a toleranţei, aceste versete s-ar putea să ni se pară prea severe. Dar Dumnezeu este Cel care vă cere ascultare, şi nu noi. De obicei, noi nu ştim nici măcar când îşi aplică Dumnezeu pedeapsa pentru încălcarea cerinţelor Lui; acesta este un lucru care se întâmplă între El şi persoana care încalcă Scriptura. Însă, din când în când, auzim despre incidente care s-au finalizat cu decesele misterioase ale unor oameni implicaţi în ocultism.

John Osteen, care păstoreşte de multă vreme biserica Lakewood din Houston, Texas, îşi reaminteşte câteva cazuri în care

anumiţi oameni implicaţi în ocultism, care se împotriviseră lucrării sale, au murit într-un mod inexplicabil. Niciodată nu m-am îndoit de seriozitatea cu care Dumnezeu tratează această problemă. Dar, abia cu câţiva ani în urmă, pe când slujeam în America de Sud, acest pasaj şi-a atins cu adevărat ţinta, devenind real pentru mine.

Ne rugam în mod specific pentru distrugerea puterilor demonice ale vrăjitoriei de peste oraşele din Argentina, când trei conducători ai ocultismului au murit (doi dintre ei erau în Argentina şi unul în California). Nu au murit pentru că noi i-am fi blestemat - am aflat de existenţa lor abia după derularea acestor evenimente; cuvintele pe care le-am spus nu au fost îndreptate împotriva lor, în mod individual, ci mai degrabă moartea lor s-a produs datorită faptului că Dumnezeu a împlinit versetele din Isaia 47.

BIBLIA ÎI AVERTIZEAZĂ CU TĂRIE PE CEI CARE SE ÎNCRED ÎN HOROSCOAPE SAU MERG LA MEDIUMI, VRĂJITOARE SAU GHICITOARE DESPRE PERICOLUL LA CARE SE EXPUN.

O mare preoteasă în San la Muerte (cultul morţii) din Resistencia, Argentina, a adormit în timp ce fuma şi a murit în urma incendiului produs, cu toate că singurele lucruri distruse din casa ei au fost patul în care dormea şi statueta idolului San la Muerte, care se afla la un metru şi jumătate de ea. Această veste m-a întristat foarte tare. Dacă nu s-a rugat în ultima clipă pentru mântuire, îşi va petrece veşnicia suferind consecinţele judecăţii eterne, chiar dacă ea nu a crezut acest lucru.

Strategiile lui Satan

O dată cu apariţia contraculturii anilor '60 şi '70 şi a aşa numitei ere a Vărsătorului, interesul pentru ocultism s-a răspândit tot mai mult. A fost în egală măsură şi o perioadă în care mulţi tineri au venit la Isus. Pe măsură ce intrăm într-un nou mileniu, interesul pentru ocultism se manifestă din nou. De asemenea, ne aflăm în

pragul declanşării unei alte mari mişcări pentru Isus, în vreme ce Satan încearcă din răsputeri să pună bazele ocultismul, cu o viclenie fără precedent, pentru a înăbuşi forţa acestui nou val al Duhului Sfânt. Suntem pur şi simplu inundaţi din toate părţile de obiceiuri oculte.

Satan, bineînţeles, are o strategie foarte bună, prin care încearcă să se infiltreze şi să se integreze în viaţa noastră de zi cu zi. De fapt, este viclean. Uitaţi-vă doar unde sunt aşezate de obicei horoscoapele zilnice în publicaţii: chiar pe pagina cu glume şi caricaturi. Prin urmare, copiii noştri cresc citind glumele şi horoscoapele. Să presupun că editorii ziarelor îl întreabă pe Satan cum să îşi aranjeze articolele în pagină sau să fiu pe deplin sigură că au fost influenţaţi de el? Nu, bineînţeles că nu. Însă Satan s-a străduit atât de mult şi de atâta vreme să facă horoscoapele acceptate, încât nu îi mai este atât de greu să le poziţioneze acolo unde vrea.

Astrologia a fost acceptată de multă vreme, în foarte multe culturi. Totuşi, aceasta nu înseamnă că trebuie să-şi şi menţină acest loc de seamă. Majoritatea ziarelor au o coloană zilnică de horoscoape. Dacă ne rugăm şi ne împotrivim acestor obiceiuri, va veni şi ziua în care vor fi înlăturate. Oamenii nu le vor mai accepta şi cultura noastră se va schimba.

Astrologia şi astronomia

Astrologia şi astronomia sunt două domenii separate. Astronomia se ocupă cu studiul planetelor şi al stelelor. Unii astrologi se folosesc de faptul că magii au urmat o stea, pentru a justifica studiul corpurilor cereşti şi elaborarea horoscoapelor, în funcţie de data naşterii.

Scriptura nu specifică foarte clar dacă aceşti magi erau implicaţi în ştiinţe oculte sau dacă Dumnezeu li s-a descoperit printr-o stea. Cert este că evreii din acea vreme ştiau de profeţia din Numeri 24:17, care promitea că din Iacov se va ridica o stea. Dacă magii erau din Persia, aşa cum presupun unii scriitori creştini din secolele trecute, aceştia au fost probabil influenţaţi de minorităţile evreieşti care trăiau în mijlocul lor. Astfel, este posibil ca ei să fi cunoscut profeţiile lui Balaam.

Semnele zodiacului

Astrologii pretind că pot prezice viitorul unei persoane, printr-un grafic făcut în funcţie de data naşterii. Acest grafic se bazează pe ora, data şi locul naşterii acelei persoane. Pregătind un astfel de grafic, astrologii studiază planetele şi zodiacul, care este numele traseului eliptic pe care planeta noastră îl face în fiecare an, învârtindu-se în jurul soarelui. Zodiacul se împarte în 12 semne. Fiecare persoană se naşte sub unul din aceste semne şi este etichetată prin acesta. De exemplu, o persoană poate fi Aires sau Capricorn. S-au scris şi cărţi care asociază anumite trăsături de caracter cu fiecare din aceste semne.

Vreau să-i avertizez cu toată seriozitatea pe toţi cei care se joacă cu astrologia că Scriptura o interzice cu desăvârşire:

> Să nu căutaţi ce veţi mânca sau ce veţi bea, şi nu vă frământaţi mintea. Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru ştie că aveţi trebuinţă de ele. Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. (Luca 12:29-31)

La o primă privire, pasajul acesta pare să se concentreze doar la a avea credinţa în Dumnezeu. Totuşi, în limba greacă, termenul pentru o „minte frământată" este „a meteoriza". *Conform Bibliei Dake cu însemnări şi referinţe (The Dake Annotated Reference Bible)*, acesta înseamnă a „ridica în aer", „a suspenda", „a fluctua", „ a fi nerăbdător" sau „a fi purtat de curenţi, a fluctua între speranţă şi frică, asemenea meteoriţilor care sunt aruncaţi în sus şi în jos". Această mustrare se potriveşte păgânilor care caută superstiţioşi răspunsuri, ghidându-se după meteoriţi, planete, semnele zodiacului, magie, vrăjitorie, şi trafic cu demonii, în numele astrologiei – lucruri pe care Biblia le interzice cu desăvârşire.

Există multe alte forme de ghicire. Voi aborda în capitolul următor şi alte practici oculte – cum sunt reîncarnarea şi proiecţiile astrale. Pe măsură ce parcurgeţi aceste capitole, asiguraţi-vă că veţi consulta lista din capitolul 9, care cuprinde obiceiurile oculte în care v-aţi implicat. De asemenea, vă puteţi întocmi propria listă.

CAPITOLUL 6

AM FOST ALTCINEVA, ÎNAINTE SĂ FIU EU?

Cu mulți ani în urmă, am fost la un film care avea ca temă reîncarnarea. Astăzi, nu aş mai merge la un astfel de film, dar pe atunci eram ignorantă cu privire la cele mai multe lucruri care aveau de-a face cu ocultismul. Ca mulți creştini, m-am întrebat: oare, ce aş fi putut să fiu într-o viață anterioară? Din fericire, un asemenea mod de gândire nu m-a preocupat prea mult timp. Totuşi, faptul că la un moment dat m-am întrebat dacă am fost altcineva, într-o viață anterioară, arată că ideea de reîncarnare nu era compatibilă cu viața pe care am primit-o în urma naşterii mele din nou. În acea vreme, nu realizam că, de fapt, mă bălăceam în ocultism.

În mod similar, mă aflam pe un teren periculos şi atunci când îmi citeam horoscopul şi mă jucam cu tabla Quija. De atunci, m-am pocăit pentru că am luat parte la asemenea acțiuni, însă propria mea experiență îmi demonstrează ce uşor este pentru fiecare dintre noi să alunecăm pe tărâmul demonic, dacă nu suntem informați.

REÎNCARNAREA

De-a lungul secolelor, oamenii din toate culturile au îmbrățişat credința că pot avea mai mult decât o viață. Conceptul de reîncarnare are rădăcini vechi, de 4 000 de ani, şi provine din hinduism. Dar, în antichitate, mai existau şi câțiva greci şi romani care i-au dat crezare. Totuşi, Biblia ne spune clar că nu există reîncarnare: „Oamenilor le este rânduit să moară *o singură dată*, iar după aceea vine judecata." (Evrei 9:27, sublinierea aparține autoarei).

Oricât de mult şi-ar dori unii oameni să aibă o a doua şansă, aceasta nu mai există. Deci, răspunsul la întrebarea: „Am fost

altcineva, înainte să fiu eu?" este nu. Nu putem reveni la o nouă viață, sub formă de broaşte, capre sau alte persoane. Nu ne putem reîntoarce pe pământ, ca să plătim pentru o „karma rea", pe care am creat-o prin acțiunile noastre. Totuşi, vom fi judecați pentru modurile în care am păcătuit împotriva lui Dumnezeu. Isus Hristos a venit să plătească prețul pentru „karma noastră rea". Dar dacă nu ne pocăim şi nu permitem ca plata Lui (sângele Său de la Calvar) să ne acopere păcatele, vom suferi consecințe veşnice. Isus se va reîntoarce; noi însă nu putem.

Edgar Cayce

Unul din principalii promotori ai ideii de reîncarnare în cultura americană a fost Edgar Cayce, aşa-numitul Profet Adormit. Născut în 1877, Cayce, de meserie fotograf, şi-a câştigat o reputație internațională ca medium. La început, acesta a declarat că primeşte informații supranaturale despre vindecarea feluritelor boli sau afecțiuni. În cele din urmă, lucrarea lui s-a extins, începând să includă citiri astrologice şi revelații despre viețile trecute.

În ciuda afirmațiilor ciudate, susținute de Cayce, potrivit cărora el era un creştin care îşi citea cu regularitate Biblia şi îşi considera „darul" ca venind din partea lui Dumnezeu, învățăturile şi practicile lui se ridicau în mod vădit împotriva Bibliei.

Cayce afirma că „mintea universală" îi dădea informații în timp ce dormea sau se afla în transă. Wesley Harrington Ketchum, un doctor care îl cunoştea pe Cayce şi credea în puterile lui de clar-văzător, ne oferă o descriere a felului în care îşi primea Cayce informațiile:

> Fiind în comunicare directă cu celelalte minți din subconştient, el este capabil să interpreteze, prin mintea lui obiectivă şi nepărtinitoare, impresiile primite din partea lor, adunând, astfel, toată cunoştința posedată de milioane de alte minți din subconştient.

Arthur Lammers, un tipograf din Ohio, care era interesat de parapsihologie şi ocultism, l-a înşelat pe Cayce şi l-a făcut să creadă

că Biblia sprijină ideea că toți avem vieți anterioare. „Reîncarnarea" susținea Lammers „este pur și simplu credința că sufletul este etern, și apare la anumite intervale de timp în alte trupuri fizice, continuând să fie un instrument care se dezvoltă mereu."

În 1923, Cayce i-a citit lui Lammers despre trei vieți anterioare ale acestuia. Într-una din ele i s-a „descoperit" că Lammer fusese călugăr. „Începând cu săptămâna din Dayton (când l-a vizitat pe Lammers), rolul presupuselor vieți anterioare a început să fie din ce în ce mai proeminent în lucrarea de spiritist și cititor a lui Cayce, răspunzând adesea la întrebările adresate de cei prezenți, când intra în transă și dezvoltând teme pe care le începuse când mai făcuse citiri despre vieți anterioare".

Cayce a fondat Asociația de Cercetare și Iluminare din Virginia Beach, Virginia. Organizația, care promovează parapsihologia și dimensiunile ei spirituale, încă mai folosește metodele lui de citire.

Dacă te-ai întrebat vreodată ce ai fi, dacă ai fi fost altcineva într-o viață anterioară, așa cum m-am întrebat eu, trebuie să te pocăiești de aceste gânduri, care au deschis ușa activității demonice în viața ta.

Studiind despre viața și lucrarea lui Edgar Cayce ne întoarcem la premiza că nu tot ce pare spiritual este de la Dumnezeu. Diavolul se preface într-un înger de lumină. În Galateni 1:6-8 ni se spune:

> Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin Harul lui Hristos, la o altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos. Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!

PARTEA FRUMOASĂ A RĂULUI

Johanna Michaelsen ne avertizează în cartea ei *„Partea frumoasă a răului" (The Beautiful Side of Evil)*, cu privire la aceste

înșelătorii. Johanna ne relatează episoade din viața ei în care se observă cum a ajuns să se implice în vindecări spiritiste, în alte practici oculte și în mișcarea New Age. Se merită să citiți povestirea despre ceea ce s-a întâmplat de timpuriu în viața ei, deoarece, alături de alte aspecte, aceasta este un exemplu clasic al felului în care duhurile familiare și cele familiale se transmit de la o generație la alta. Informațiile oferite în continuare sunt luate din cartea ei.

Povestea Johannei

Johanna avea o mătușă, Dixie, care era medium. Ea obișnuia să cadă în transă și era foarte implicată în spiritism. (Voi scrie mai multe despre spiritism mai târziu în acest capitol.) În timpul ședințelor de spiritism ale mătușii Dixie, acesteia îi apăreau pe pereți fețele unor oameni morți, toată casa se clătina și se zguduia, ca și cum ar fi fost cutremur. Când se trezea din transă, avea dureri de cap îngrozitoare și nu își mai amintea nimic din cele întâmplate. Un membru al familiei își amintește că atunci când mătușa Dixie era în transă, putea găsi obiectele pierdute și avea o putere extraordinară. A murit prin anul 1920, singură, uitată și săracă. Am observat că mulți oameni care sunt adânc implicați în spiritism tind să fie abandonați înaintea morții lor.

Johanna a descoperit în 1975 că mătușa ei a prezis că cineva din familie va moșteni puterile ei. Modelul vieții Johannei este asemănător cu cel al multor oameni ai căror strămoși au fost implicați în spiritism. S-ar putea să recunoști acest model chiar în viața ta. De la o vârstă foarte fragedă, Johanna auzea manifestarea spiritelor în casă. Ușile se trânteau, se auzeau pași grei și alte zgomote. I-au apărut manifestări ale unor spirite, sub forma unui cap retezat, plin de sânge.

Johanna era foarte apropiată de un lider dintr-o

AȘA CUM DUMNEZEU ARE UN PLAN PENTRU FIECARE DINTRE NOI, TOT AȘA ȘI DIAVOLUL ARE UN PLAN PENTRU NOI. ACEST LUCRU ESTE VALABIL MAI ALES PENTRU CEI CARE SUNT CHEMAȚI DE DUMNEZEU SĂ FIE PROFEȚI.

biserică. Acesta şi-a pierdut fiul şi, în durerea lui, a trecut la spiritism. Atunci a început şi ea să se implice în ocultism. Din nefericire, a sărit în domeniul ocultului pe când era la Colegiul Wesley, unde a fost catalogată drept vrăjitoare, deoarece se îmbrăca în negru aproape tot timpul. Aceasta este o lecţie bună pentru toţi creştinii. Trebuie să fim atenţi şi să nu numim o persoană vrăjitoare, doar pentru că se îmbracă într-un anumit fel. O astfel de etichetare ar putea foarte bine să o facă pe persoana respectivă să se piardă complet, ca şi în cazul Johannei.

Este bine de ştiut că atunci când Satan vrea să prindă o anumită persoană în laţ, el începe prin a o demoniza, folosindu-se de anumite situaţii sau relaţii. Aşa cum Dumnezeu are un plan pentru noi, şi Satan are unul. Acest lucru este adevărat mai ales pentru cei care sunt chemaţi de Dumnezeu să fie profeţi. Satan va încerca să-i atragă pe aceştia să practice telepatia sau să-i convingă că sunt mediumi. Oamenii, dacă nu sunt bine informaţi, pot fi momiţi să practice obiceiuri oculte. Trebuie să-i punem în gardă pe oamenii din bisericile noastre cu privire la obiceiurile oculte introductive, cum ar fi astrologia. Biserica trebuie să aibă o bază solidă şi să-şi înveţe membri despre pericolul ocultismului.

Ademenirea prin controlul minţii

În cele din urmă, Johanna a început să practice controlul minţii. Metoda Silva îi învaţă pe oameni cum să acţioneze conform propriei voinţe, folosind unda alfa a creierului. Metodele de pregătire sunt cuprinse în cursuri, fiecare dintre ele ajutând studentul să avanseze la un nivel mai înalt. Primul curs (nivelul unu) se intitulează „Relaxare controlată". Acest lucru li pare foarte bun necreştinilor, pentru că li se spune că vor putea să adoarmă şi să se trezească la dorinţă şi nu vor mai suferi de anumite afecţiuni, cum sunt durerile de cap severe. José Silva şi-a popularizat metoda, fondând Silva International în Laredo, Texas, în 1966. Dar aceste metode seamănă foarte mult cu transele în care intra Cayce, atunci când comunica cu lumea spirituală.

Următorul curs, care se situează la nivelul al doilea, se numeşte „Autoîmbunătăţire generală". Oamenii sunt învăţaţi cum se

pot opri din fumat sau din obiceiul de a se alimenta peste măsură. Li se spune că vor putea să controleze orice fel de durere sau sângerare. Nu este greu să observăm de ce oamenii disperaţi caută asemenea cursuri. Totuşi, biserica, prin darurile Duhului Sfânt, ar trebui să fie aceea care să împlinească aceste nevoi, şi nu un grup ocult. Din păcate, o biserică fără putere îi determină pe oameni să caute o putere alternativă.

Studiul despre controlul minţii a deschis uşa ca acel duh al mătuşii Dixie să fie transmis mai departe şi să acţioneze în viaţa Johannei cu toată puterea. Pe măsură ce ea a început să descopere puteri alternative, a invitat în viaţa ei două duhuri călăuzitoare – pe Isus şi Mamacita. Duhurile căluzitoare sunt, de fapt, fiinţe demonice care pretind că sunt duhuri ajutătoare sau îngeri şi promit că îi vor proteja şi conduce pe cei care se încredinţează în mâna lor. Este uimitor să realizăm că aceşti îngeri ai luminii se preschimbă chiar şi în Isus! Există multe duhuri care îşi vor lua numele lui Isus, însă ele nu sunt identice cu Isus din Nazaret. Aceşti Isuşi falşi nu pot aduce nimănui mântuire.

Operaţiile spiritiştilor

Persoana care îi preda Johannei cursuri despre controlul minţii i-a vorbit despre o femeie din Mexico City, pe nume Pachita, care ajunsese până la al şaptelea nivel al cursului şi realiza vindecări extraordinare. Pachita avea un duh călăuzitor, numit Hermanito Cuauhtemoc (care înseamnă „micul frate al lui Cuauhtemoc"), care realiza, de fapt, vindecările.

Johanna a vizitat-o pe Pachita şi pe Hermanito, care locuia în trupul Pachitei. A rămas mută de uimire când a văzut că Hermanito făcea operaţii cu un cuţit ruginit. Acesta tăia în trup şi scotea tumorile cu rezultate uimitoare. Hermanito spunea că face aceste operaţii numai cu ajutorul lui dumnezeu. *Totuşi, trebuie să ne întrebăm, care dumnezeu?*

Johanna a început să fie foarte dezamăgită, pentru că vindecările care se făceau prin aceste obiceiuri oculte erau numai temporare. Chiar dacă o persoană pare vindecată, în urma unei intervenţii oculte, Satan niciodată nu aduce viaţă; ci numai moarte.

Am observat că cei care caută vindecare prin ocultism, ajung posedaţi de un „duh demonic de vindecare", care cooperează cu duhul de infirmitate şi face ca simptoamele să cedeze pentru un timp. Este simulată o vindecare totală, dar după aceea toate aceste tactici se întorc împotriva persoanei bolnave şi o omoară. În Iacov 1:15 ni se spune că păcatul, odată înfăptuit, aduce moartea.

Actorul Andy Kaufman a căutat vindecare printr-un spiritist, după ce a fost diagnosticat cu cancer la plămâni. Totuşi, Ramon Labo din Filipine, care i-a cerut sume exorbitante pentru serviciile lui, s-a dovedit a fi un escroc, iar Kaufman a murit la scurt timp după ce s-a întors în Statele Unite. În cazuri ca acestea, Satan nu are nevoie de un duh de vindecare, ca să-şi ducă la îndeplinire înşelătoriile. Este suficient să-i facă pe oameni să se încreadă în vindecătorul spiritist şi nu în Isus.

Descoperirea lui Isus din Nazaret

Johanna a devenit foarte eclectică în sistemul ei de credinţe, amestecând hinduismul, spiritismul şi creştinismul. A început să practice şi yoga. În tot acest timp, ea credea că-L urmează pe Isus, din cauza numelui duhului ei călăuzitor. Eliberarea ei prin Hristos s-a realizat în cele din urmă, după ce a vizitat Biserica L'Abri Fellowship din Elveţia şi a fost învăţată de Os Guinness că nu există decât un singur Dumnezeu iar numele Lui este Isus Hristos din Nazaret – singurul Dumnezeu care S-a întrupat în mod unic.

> Dar mă tem că după cum şarpele a amăgit-o pe Eva cu şiretlicul lui, tot aşa şi gândurile voastre să nu vă strice de la curăţia şi credincioşia care este faţă de Hristos. În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu L-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiţi un alt duh, pe care nu l-aţi primit, sau o altă Evanghelie, pe care n-aţi primit-o, oh, cum îl îngăduiţi de bine! (2 Cor. 11:3-4)

Duhurile care puseseră stăpânire pe Johanna nu voiau să-i dea drumul. Acestea au încercat s-o tortureze, s-o intimideze şi s-o distrugă. Dar, puterea Celui care este mai mare, a adevăratului Isus,

prin vărsarea preţiosului Său sânge, a fost suficient de mare ca să o elibereze.

Consultaţi capitolul 9, pentru a vedea care sunt paşii necesari pentru a renunţa la duhurile călăuzitoare.

SPIRITISM

Când a fost întrebat cum poate un om să devină milionar, baronul Commodore Vanderbilt i-a răspuns unui reporter: „Faceţi ca mine. Întrebaţi duhurile!" Privitor la acţiunile de la Central Pacific Railroad, el a adăugat: „Vor creşte... mi-a spus D-na Woodhull, pe când se afla în transă."

Spiritismul sau spiritualismul, cum i se mai spune, este adânc înrădăcinat în istoria Statelor Unite. Vanderbilt era un spiritist convins, unul din cele 10 milioane de spiritişti înregistraţi în Statele Unite în perioada de după Războiul Civil. Această perioadă istorică a fost plină de fanatism, care era evident şi în mişcarea pentru drepturile femeilor. Nu toate membrele acestei mişcării erau spiritiste, însă cauza acestei mişcări era inseparabilă de spiritism.

Zgomotele din timpul nopţii

Spiritismul este o religie care îmbină câteodată învăţăturile creştinismului cu ocultismul. În spiritism, un medium intră în transă pentru a consulta morţii. Cayce era un medium spiritist.

Spiritismul a devenit foarte cunoscut în Statele Unite prin surorile Fox din Arcadia, New York. În anul 1848, a început să se scrie despre întâlnirile supranaturale pe care acestea le aveau în timpul nopţii cu spirite, în timp ce auzeau ciocănituri, lovituri şi alte zgomote. Când Kate Fox avea 11 ani, a vorbit cu duhuri nevăzute. Comunicând cu acestea, ea a pus bazele unui sistem de zgomote. La început, un anumit zgomot, reprezenta un „da" din partea duhurilor. Acest sistem s-a dezvoltat, până în momentul în care numărul zgomotelor era corespunzător fiecărei litere din alfabet. În cele din urmă, oamenii implicaţi cădeau în transă iar duhurile vorbeau prin ei.

Au mai fost raportate şi alte zgomote lângă Rochester. Când s-a răspândit vestea, oamenii curioşi invadau casele în care se auzeau

astfel de zgomote. Duhurile spuneau că sunt oameni care au murit şi au „trecut" în lumea de dincolo. Biblia ne avertizează cu privire la aceste duhuri înşelătoare şi la învăţăturile dracilor (vezi 1 Timotei 4:1-4).

Influenţe spiritiste timpurii

Din păcate, o dată cu deschiderea cutiei Pandorei, spiritismul s-a răspândit cu repeziciune în Anglia şi în toată lumea.

Fascinaţi de evenimentele din statul New York, mulţi oameni s-au luat după învăţăturile lui Emanuel Swedenborg, un filozof spiritist suedez, care le-a precedat pe surorile Fox. Swedenborg a căzut într-o transă, în anul 1750, şi a pretins că a văzut lumea duhurilor. Le-a spus oamenilor că în lumea de dincolo, bărbaţii pot avea atât neveste cât şi concubine. *Nu este de mirare că mulţi au îmbrăţişat învăţăturile lui!*

Pe de altă parte, Elizabeth Cady Stanton, o pionieră a mişcării pentru aprobarea dreptului de vot al femeilor, a consultat spiritişti şi a susţinut că a auzit zgomote în casa ei. Cady a avut un rol important în prima convenţie pentru drepturile femeii, care a avut loc la Seneca Falls. Cât de mult a afectat această legătură ocultă mişcarea feministă, în stadiul ei incipient şi modul în care se manifestă astăzi? Gândiţi-vă numai. Cu toate acestea, trebuie să observăm că nu toate conducătoarele mişcării pentru aprobarea dreptului de vot al femeilor au fost implicate în activităţi oculte. După cum am scris şi în cartea mea *„Femei ale destinului"(Women of Destiny)*, Frances E. Willard a fost chemată de Dumnezeu să lupte pentru aprobarea dreptului de vot al femeilor, deoarece femeile nu se puteau folosi de acel drept în apărarea căminului lor.

Prin 1858, spiritismul s-a extins şi în străinătate, iar Allen Kardec a devenit unul dintre cei mai importanţi lideri ai mişcării în Europa. El a scris cărţi, a organizat conferinţe şi a pus bazele Institutului Parizian de Cercetare a Parapsihicului.

Duhuri false

Una din cele mai bune cărţi pe care le-am citit despre

spiritism este *„Provocând Falsurile" (Challenging Counterfeits)*, de Raphael Gasson. El arată cum surorile Fox s-au apucat de băut şi şi-au pierdut complet orice simţ de responsabilitate morală. El ne împărtăşeşte că Margaret Fox a declarat în prezenţa sorei sale, Kate, la o întrunire organizată împotriva spiritismului, în 1888, următoarele: „Stau aici în faţa voastră, ca una din fondatoarele spiritismului, să declar că acesta nu este altceva decât o înşelătorie – cea mai mare blasfemie pe care lumea a cunoscut-o vreodată." Mai târziu, Margaret şi-a retras cuvintele, dar îndoiala fusese deja semănată.

ELIBERAREA DE SPIRITISM

Am menţionat mai devreme că cei care au o chemare specială din partea lui Dumnezeu sunt vizaţi în mod deosebit de Satan. El vrea să-i atragă în obiceiurile oculte. Unul din oamenii pe care Diavolul a încercat să-i atragă în cursă este acum conducătorul uneia dintre cele mai importante lucrări de eliberare din lume, Cleansing Stream. Această lucrare este condusă de Chris Hayward, un om care are o ungere deosebită, şi de respectabilul pastor de la Foursquare, Jack Hayford.

Dumnezeu îl foloseşte pe Chris într-un mod extraordinar pentru a-i elibera pe captivi şi îi învaţă şi pe alţii cum să o facă. Într-o zi, când participam la o întâlnire a Consiliului Apostolic al Lucrărilor de Eliberare (Apostolic Council of Deliverance Ministries), condusă de Peter Wagner, i-am împărtăşit lui Chris că scriu această carte şi i-am cerut sfatul.

Cine este Chris Hayward

Chris a început să-mi spună că practicase spiritismul încă din tinereţe şi credea cu fermitate că ceea ce făcea era corect. Povestea lui este fascinantă, pentru că, la fel ca şi Johanna Michaelsen, a fost înşelat de duşman.

Chris a fost crescut într-o familie creştină, dar după ce au plecat din Anglia, părinţii lui s-au îndepărtat de Dumnezeu. O perioadă de timp, familia Hayward a frecventat o biserică fără viaţă.

Când Chris avea 14 ani, a devenit flămând după adevăr, chiar dacă nu era născut din nou, şi a citit câteva cărţi despre reîncarnare ale lui Edgar Cayce. La vârsta de 16 ani, a descoperit un loc în California, numit Templul lui Iosua. Plin de curiozitate, a intrat să-l viziteze. Templul era condus de un om care intra în transă şi prin care vorbea „Iosua".

Tot în acea perioadă, Chris a început să îndeplinească tot felul de sarcini ciudate pentru o doamnă care avea o librărie cu materiale oculte. Într-o zi, el a întrebat-o: „Credeţi în reîncarnare?" Îmi imaginez marele efort depus de Satan pentru a-l aduce pe Chris exact în locul din care putea să-l atragă într-o şi mai profundă înşelare. Femeia a fost mai mult decât bucuroasă să-l ajute şi să-i ofere cărţi despre reîncarnare şi alte subiecte oculte.

Chris a continuat să meargă la Templul lui Joshua. A învăţat cum să intre în transă şi a devenit un medium ucenic. Într-o zi, a pus la îndoială un lucru pe care i l-a spus conducătorul, însă duhul care îl controla pe acela i-a răspuns: „Trebuie să mă asculţi! Trebuie să faci ce-ţi spun eu!" Un lucru care se întâmplă adesea, în aceste secte, este că liderii, care sunt plini de mândrie, vor să menţină controlul absolut asupra vieţilor celor pe care-i conduc.

O victorie spirituală

Aceste lucruri l-au cutremurat pe Chris şi a început să se îndoiască de ceea ce se întâmpla în jurul lui. Totuşi, aceasta nu îl făcea mai puţin înşelat de cel rău. „Aş fi murit pentru ceea ce credeam (despre spiritism) ", mi-a spus Chris.

Apoi Chris a plecat în armată, unde a devenit asistentul unui capelan. Pe când se afla în Vietnam, a fost născut din nou printr-un misionar care slujea acolo de 30 de ani. Deşi s-a rugat ca să-L primească pe Hristos, a trebuit să treacă printr-un proces de eliberare de sub puterea ocultului. Duhurile care-l controlau nu vroiau să renunţe la el şi bătălia era mare. Chris îşi aminteşte cum, în două ocazii diferite, duhurile au încercat să pună stăpânire pe el, fizic, şi să-l sufoce. Acum râde de aceste întâmplări, prin care duşmanul încerca să-l oprească din a-L urma pe Hristos.

Mai târziu, Chris s-a dus să o viziteze pe femeia care îi împrumutase cărţile oculte, ca să-i spună despre Domnul Isus. Niciodată în viaţa lui nu s-a înfruntat cu o putere diabolică atât de intensă, care venea fără îndoială de la duhurile care erau în jurul femeii – care avea vreo 80 de ani.

Chris a ajuns în cele din urmă să lucreze cu Walter Martin, autorul *„Împărăţiei sectelor"* , iar, mai târziu, Dumnezeu l-a condus să înfiinţeze misiunea pe care o conduce astăzi, colaborând cu mai mult de 2.500 de biserici în Statele Unite şi în mai mult de 50 de ţări. În fiecare an, prin Cleansing Stream sunt ajutaţi mai mult de 50.000 de oameni în domeniul eliberării. Şi, spre încântarea lui Chris, părinţii lui au devenit ucenici puternici ai lui Isus Hristos.

COMUNICAREA CU MORŢII

Chris nu a fost singurul om prins în cursă de înşelătoria spiritismului. Unii oameni se apucă adesea să practice spiritismul, din dorinţa sinceră de a-i ajuta pe cei care suferă. Ei cred că îi ajută pe oameni, dacă intră în contact cu persoana iubită, pe care aceştia au pierdut-o. Ceea ce ei nu îşi dau seama este că mediumii nu vorbesc cu morţii, ci cu demonii.

În cartea sa, *„Provocarea Falsurilor" (Challenging Counterfeits)*, autorul Raphael Gasson ne descrie cum intră un medium în transă. Mediumul respiră profund, apoi, dintr-o dată, se opreşte din respirat, până ce duhul călăuzitor îi intră în trup ca să vorbească. Toate acestea se întâmplă în numai câteva secunde, din momentul în care mediumul încetează să mai respire. Trupul mediumului devine rece la atingere, de parcă ar fi mort, iar când duhul vorbeşte prin medium, foloseşte corzile vocale ale trupului pe care îl posedă. Vocea mediumului se schimbă prin faptul că primeşte accentele uşor de recunoscut ale duhului călăuzitor – voce pe care o recunoşti, după ce ajungi să îl cunoşti puţin. Mediumul nu este conştient de ceea ce spune sau face. El sau ea, nu este decât un canal pentru duhul călăuzitor. Oamenii din jur simt prezenţa duhului, fie printr-o adiere rece, care pare să se extindă prin toată camera, fie printr-un val de căldură care, la fel, umple întreg spaţiul camerei.

Psihometrie

Un alt fenomen al spiritismului este psihometria. Această practică se referă la puterea de a stabili o legătură personală cu o persoană care trăieşte, dar care din punct de vedere geografic se află într-o localitate diferită faţă de persoana care caută să stabilească legătura cu ea. Poate fi şi o încercare de a lua legătura cu spiritele morţilor. Cei care practică psihometria susţin că pentru aceasta ai nevoie de un lucru care aparţine persoanei cu care vrei să intri în contact. Aceste detecţii parapsihologice se folosesc adesea în încercările de a localiza o persoană dispărută.

Masa ectoplasmică

Există diferite tipuri de mediumi şi de activităţi spiritiste. Când un duh vorbeşte simplu, printr-o persoană, acest tip de activitate se numeşte spiritism *mental*. Când alţi oameni prezenţi în cameră pot vedea sau percepe activitatea, care se manifestă sub forma unei mase ectoplasmice, fenomenul se numeşte spiritism *fizic*.

Oricine a văzut filme de groază, este probabil familiarizat cu versiunea Hollywood-ului despre masa ectoplasmică. Spiritiştii susţin că este un vapor dens de aer, semiluminos, care iese din gura, urechile, nasul, ochii sau stomacul mediumului şi care se poate vedea numai în semiobscuritate. Ceaţa se întăreşte treptat şi stabileşte contacte cu lucrurile sau persoanele din camera respectivă.

Gasson spune că dacă este atinsă, masa ectoplasmică va intra înapoi în trup, sau dacă este prinsă dintr-o dată, mediumul va ţipa, se va îmbolnăvi subit şi va începe să se manifeste violent. Un medium care apucă brusc această masă poate suferi de răni fizice sau chiar să moară. Gasson, un fost ocultist, a scris: „Am fost orb aproape 24 de ore, după un astfel de incident."

Aceste mase ectoplasmice vor lua forma unui chip al unei persoane şi vor privi o persoană prezentă în cameră. Această apariţie pare un fenomen ciudat, deoarece păstrează uneori culoarea ochilor persoanei moarte.

Cea mai puternică formă de manifestare a acestei plăsmuiri este „materializarea". Aceasta se întâmplă când masa ectoplasmică

formează un trup întreg şi spiritul se plimbă în jur, până când găseşte persoana cu care vrea să vorbească. Masa formată se presupune a fi spiritul persoanei moarte. Vor apărea şi animale care iau forma unui om.

Cercetaţi duhurile

O astfel de manifestare nu este un mort care se întoarce între cei vii, ci este un duh. Noi trebuie mereu să cercetăm duhurile.

> Prea iubiţilor să nu daţi crezare oricărui duh; ci să cercetaţi duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulţi prooroci mincinoşi. (1 Ioan 4:1)

Este foarte trist că unii oameni îndrăgiţi ajung într-un astfel de stadiu de disperare şi înşelare, încât să ia legătura cu cei care au murit. Să suferi pierderea unei persoane dragi, fără să ai puterea lui Dumnezeu, care să te consoleze, este într-adevăr o experienţă pustiitoare.

Cultura din vest este infectată cu gândirea că indiferent ce au făcut oamenii pe pământ, ei vor ajunge într-un loc plăcut, în lumea de dincolo. Acesta este un crez obişnuit dar în acelaşi timp şi o mare înşelare.

SPIRITISMUL ASTĂZI

S-ar putea să credeţi că spiritismul este un obicei practicat în zilele noastre de un număr restrâns oameni. Nu este aşa! Chiar dacă nu atinge nivelurile de dezvoltare din anii 1800, o parte din credinţele amestecate ale acestuia continuă să supravieţuiască în mijlocul oamenilor din America şi din alte părţi ale lumii. Unii oameni care locuiesc pe dealurile

DUHUL SFÂNT NU VA TRECE PESTE VOINŢA NOASTRĂ LIBERĂ. DACĂ PERMITEM LUCRURILOR OCULTE SĂ INTRE ÎN MINTEA NOASTRĂ, DESCHIDEM UŞA PUTERILOR DEMONICE CA SĂ NE TORTUREZE.

Virginiei de Vest, în unele părți din Texas și în alte zone, încă mai practică cu regularitate aspecte ale spiritismului.

Autorul Chuck Pierce mi-a relatat că l-a văzut odată pe bunicul lui făcându-și o incantație în mână. După aceea, și-a întins mâna spre un roi de viespi, care au murit pe loc! De asemenea, mi-a spus că în familia lui era ceva normal ca, dacă lucrurile mergeau prost, să se verifice dacă nu cumva fusese încălcată vreo credință superstițioasă. Chuck mi-a spus că la 24 de ani avea niște dureri de cap îngrozitoare. Și-a adus aminte că atunci când se întindea să se odihnească, bunica lui îl punea să spună niște descântece împotriva durerilor de cap. Când a devenit creștin, și-a dat seama că acesta era un obicei păgân, însă niciodată nu s-a pocăit în mod specific pentru descântecele pe care le-a pronunțat.

Un duh necurat poate trăi în cineva, fără să preia controlul total asupra persoanei. Noi suntem ființe tridimensionale: suntem falcătuiți din duh, suflet și trup. Pentru a poseda complet o persoană, un duh trebuie să îi stăpânească pe deplin toate cele trei părți. Acest lucru nu i se poate întâmpla unui credincios, pentru că duhurile noastre locuiesc în Duhul Sfânt. Totuși, este posibil și se întâmplă ca un creștin să fie torturat sau apăsat de un duh care îi controlează mintea, sufletul, voința sau emoțiile. Duhul Sfânt nu va trece peste voința noastră liberă. Dacă permitem lucrurilor oculte să intre în mintea noastră, deschidem ușa puterilor demonice ca să ne tortureze.

Chuck nu era posedat de Satan, ci numai asuprit de el. Implicarea lui în obiceiuri oculte (prin descântecele pe care le-a rostit) i-a dat lui Satan dreptul să-l chinuie, iar acest lucru se manifesta prin durerile de cap. Mai mult decât atât, duhul care îl chinuia părea să fie un duh familiar sau de familie. Unele duhuri pleacă, atunci când se demască implicarea unei persoane în obiceiurile oculte, însă altora trebuie să li se poruncească să plece.

Chuck și-a cerut iertare pentru descântecele spuse de el și imediat a simțit că un duh familiar i-a părăsit trupul și a fost vindecat de durerile de cap chiar în acea zi!

Proiecțiile astrale

Un alt obicei ocult, care se practică în zilele noastre, este

proiecția astrală sau experiența în afara trupului. Proiecția astrală se aseamănă cu masa ectoplasmică pentru a călători în afara trupului, dar în acest caz se numește „substanță astrală”.

În proiecția astrală, ceea ce se numește „astral dens” rămâne în trup, făcându-l să funcționeze, în timp ce o parte din substanța lui se proiectează (sau pleacă) pentru a forma un corp astral. Cei care practică acest lucru susțin că trebuie să se păstreze legătura cu astralul dens, altfel, persoana va muri. Legătura aceasta se realizează, menținându-se o linie a vieții numită „funia de argint”. Destul de ciudat este că denumirea este luată din Eclesiastul 12:6 și se referă la funia de argint care este slăbită. Funia de argint din Eclesiastul se referă la moarte.

Exercițiile astrale încep prin concentrarea la *charkas* sau la centri de energie ai corpului (creștet, sprânceană, gât, inimă, plex solar, ombilic și organele genitale) și la pământ. Se practică vizualizarea pentru a vedea o lumină venind din aceste zone. În cele din urmă, persoana își imaginează energia paranormală curgând prin trupul ei, pentru a forma un corp astral.

Observatorul

La început, studentul este învățat să formeze un observator. Un observator este trimis la persoana pe care studentul vrea să o viziteze sau la persoana de la care studentul vrea să obțină informații. Acest lucru se face fără acordul persoanei care este „observată”. Am descoperit că acesta este modul în care membri ocultismului află unde sunt creștinii și ce fac. Acest lucru mi s-a întâmplat atât mie, cât și partenerilor mei, de mai multe ori. Acum mi se întâmplă foarte rar, pentru că ne-am trimis mijlocitorii care veghează și îi pun pe fugă, printr-o mustrare puternică.

O persoană care practică proiecțiile astrale consideră că observatorul este o extensie a eu-lui ei astral. Totuși, este posibil ca acesta să fie un duh familiar, care apare cu scopul de a aduna informații pe care le duce înapoi.

Când am locuit cu soțul meu în Weatherford, Texas, îl ajutam pe un tânăr care fusese implicat în vrăjitorie să se elibereze de trecutul lui ocult. În timp ce ne adresam direct problemei, am început

să experimentăm un război spiritual. Mai clar, am fost vizitați de duhuri oculte. Uneori, duhurile veneau sub forma unui ochi mare, atotvăzător (sau al treilea ochi). Îl puteam vedea plutind în lumea spirituală, împreună cu mijlocitorii, care se adunaseră la mine acasă. Atunci îi porunceam ochiului să orbească și îl trimiteam de unde a venit. Alteori, observatorii ne spionau prin folosirea duhurilor familiare, despre care am vorbit în capitolul 4.

Spiritiștii susțin că observatorul își formează un vehicol prin care mintea conștientă poate călători; unii o numesc călătoria sufletului. Uneori, observatorul vine sub forma unui animal, mai ales atunci când călătoria astrală este practicată de un satanist. Însă unii ocultiști consideră aceste simboluri periculoase.

Călătoriile în afara trupului

Oamenii care se află în stadiul cel mai avansat al proiecțiilor astrale susțin că au capacitatea de a forma un corp astral; observatorul este de obicei un corp elementar, sferic. În cadrul acestei practici, o persoană stă întinsă pe jos și vizualizează o ceață gri-argintie ieșind dintr-un charkas și formând ceea ce ei numesc o figură cheie. După ce se formează aceasta, persoana își continuă exercițiul, trimițându-și caracterul conștient în figura cheie.

Această figură cheie se ține legată de trup prin funia de argint. Cei care practică proiecțiile astrale spun că dacă se folosește prea multă masă astrală, oamenii pe care ar dori să-i viziteze vor descoperi că sunt acolo, iar masa s-ar putea întoarce brusc în corp, producându-le traume.

O întâlnire personală

Cu ani în urmă, pe când ne aflam în Seattle și ne rugam, am devenit conștienți de existența unei comunități răspândite a mișcării New Age. Într-o paradă, un om mergea în fața unei mulțimi care mărșăluia în josul străzii pronunțând monoton: „luați înapoi teritoriul pe care l-au ocupat creștinii."

Eu stăteam în casa unei femei care conducea organizația care mă invitase aici. Într-o zi, s-a întâmplat să trec pe lângă dormitorul

ei, în care am fost surprinsă să văd un bărbat cu părul grizonat. Purta ochelari și era îmbrăcat în niște pantaloni bleumarin din poliester, avea o curea neagră și un tricou.

M-am dus la bucătărie și i-am spus gazdei mele că nu știam că soțul ei venise acasă și că aș vrea să-l cunosc. Am rămas surprinsă când mi-a spus că soțul ei nu urma să vină în curând acasă. M-am dus imediat în dormitor și am mustrat „persoana" care își trimisese proiecția astrală în acea casă. Mai târziu am aflat că descrierea acelui om se potrivea exact cu liderul mișcării New Age din acea zonă, care era același om care organizase parada împotriva creștinilor.

Este greu să-ți dai seama dacă aceste experiențe „în afara trupului", ca aceea pe care am menționat-o aici, sunt reale sau sunt doar simple închipuiri mincinoase. Satan poate produce experiențe false, care să pară extrem de reale, astfel încât uneori poate fi foarte dificil să ne dăm seama ce se întâmplă cu adevărat în domeniul spiritual. Un exemplu foarte bun poate fi ilustrat prin ceea ce ni se întâmplă când visăm; unele vise ni se par atât de reale, cu toate acestea, nu sunt decât vise.

Vreau să știți că nu trebuie să ne fie teamă de asemenea întâlniri, ci mai degrabă, ar trebui să le privim ca pe niște ocazii de a ne da seama mai profund de protecția care ne este oferită de viața nouă în Hristos Isus. Cu cât ne cunoaștem mai bine autoritatea pe care o avem în locurile cerești, cu atât mai puțin vom fi hărțuiți de proiecții astrale sau de alte entități demonice.

Sex astral

Unii adepți ai ocultismului spun că „sexul astral" este foarte satisfăcător, pentru că un bărbat sau o femeie pot vizita pe altcineva, fără ca acea persoană să știe și să aibă contact sexual cu ea. Acest tip de contact se realizează adesea printr-un duh care se numește incubus (bărbat) sau succubus (femeie).

Știind aceste lucruri despre călătoriile astrale, nu putem să ignorăm visele erotice – s-ar putea să fi fost vizitați de cineva în formă astrală.

Aceasta, bineînțeles, este cea mai abjectă formă de invadare a intimității și nu ar trebui practicată niciodată! Dacă ești deranjat în

acest fel, roagă-te peste camera ta, înainte să mergi la culcare și cere-I Domnului să te protejeze cu îngerii Săi. Am descoperit că citirea cu voce tare a Psalmului 91 te ajută și te protejează în mare măsură.

S-ar putea ca la un moment dat să fi fost conștient de prezența cuiva în camera ta. Uneori s-ar putea să auzi un suspin sau chiar să simți că ai fost împins de ceva. De câteva ori am fost lovită rău de corpuri astrale și am rămas încremenită pe moment. De asemenea, s-ar putea să nu fie un corp astral, ci un demon care a primit dreptul să te atace de la cei care practică așa-numitele proiecțiile astrale.

Am descoperit că acest gen de atacuri din sfera spirituală s-au împuținat în viața mea, cu cât am învățat mai mult despre autoritatea pe care o am în Numele lui Isus Hristos. Epilogul are o secțiune specială despre autoritatea pe care credinciosul o are și te va ajuta, pe măsură ce crești în acest domeniu al vieții tale creștine.

În timpul somnului

Chiar dacă ți se pare ciudat că spiritele demonice pot să te atace în acest fel, chiar în timpul somnului, dacă te oprești puțin și te gândești, de ce nu ne-ar ataca Satan pe toate fronturile?

Ai avut vreodată un coșmar groaznic care te-a trezit în mijlocul nopții? Uneori, avem asemenea coșmaruri, pentru că suntem sub un atac demonic.

Cum putem să știm care este adevărul? În primul rând, dacă visul este de natură sexuală, vei avea gânduri de genul: *„N-aș face niciodată așa ceva!"* sau *„Mă întreb de unde vine aceasta?"* Un astfel de vis vă va face să vă simțiți pângăriți.

Așa cum indică subiectul acestui capitol, demonii sunt ființe reale, care pot ataca, și chiar îi

ESTE FOARTE IMPORTANT SĂ VĂ RUGAȚI ATÂT PENTRU ZDROBIREA PUTERII APĂSĂRII, PRODUSĂ DE ACESTE DUHURI, CÂT ȘI PENTRU CURĂȚIREA DE PÂNGĂRIREA PRICINUITĂ DE ELE.

atacă pe creștini. Dacă simți că ai suferit un astfel de atac, este important să te rogi pentru tine, și chiar mai mult, să rogi pe altcineva să se roage cu tine, ca să rupă legăturile demonice care au avut loc în timpul visului.

Este foarte important să vă rugați atât pentru zdrobirea puterii apăsării, produsă de aceste duhuri, cât și pentru curățirea de pângărirea pricinuită de ele. Dacă nu faceți aceste lucruri, dușmanul va încerca să folosească aceste vise împotriva voastră, pentru a vă duce în ispite sexuale.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu al modului în care acționează Satan: el va trimite demoni ai poftei, ai perversiunii sau alte fantezii, pentru a încerca astfel să deschidă o ușă prin care să-ți trimită o ispită care să te facă să cazi în păcat. Duhul incubus (care ia forma unui bărbat) și duhul succubus (care ia forma unei femei) va încerca să vă excite în vis. Uneori, oamenii spun că au simțit că un astfel de duh s-a așezat pe ei.

Acest duh se va lipi de voi, cu gândul de a vă transmite gânduri pervertite în minte. Dacă vă lăsați mintea cuprinsă de ele sau dacă în trecutul familiei voastre există un istoric al practicilor sexuale ilicite, atunci acestea vor conlucra la formarea unei întărituri.

Următorul pas pe care îl va face Satan este să vă trimită o persoană reală care să vă ispitească să cădeți în păcat. Dacă ai fost bombardat cu asemenea duhuri și te afli într-o stare vulnerabilă, este mai ușor să cedezi ispitei.

Iată un exemplu de rugăciune pentru a zdrobi legăturile demonice:

> *În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, zdrobesc puterea tuturor duhurilor sexuale care au fost trimise împotriva mea în timpul nopții. Vă poruncesc în Numele lui Isus să plecați de la mine. Tată, te rog să mă curățești de toată pângărirea care a venit peste mine, în urma atacurilor demonice. Mă rog în Numele lui Isus, Amin.*

Asigură-te că vei rămâne în Cuvânt, după această perioadă, purificându-ți gîndirea. Dacă ești atacat din nou, în minte sau în trup, împotrivește-te diavolului și el va fugi de la tine.

Capitolul următor este despre satanism. Noi, ca şi Trup al lui Hristos, nu ştim foarte multe despre acest domeniu, deşi consilierii eliberează din ghearelor fiinţelor demonice multe victime ale abuzurilor rituale. Vreau să vă reamintesc că nu trebuie să vă temeţi de aceste lucruri. Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de chibzuinţă. (vezi 2 Timotei 1:7)

În acest capitol am studiat unele informaţii apăsătoare, menite să ne deschidă ochii. Însă nu vreau ca după toate acestea creştinii să înceapă să se teamă. Vă sugerez să rostiţi această rugăciune, împreună cu aceea de curăţire:

Dumnezeule Tată, te rog să-mi curăţeşti mintea şi inima de orice pângărire care a venit peste mine, în urma citirii acestui capitol. Îl leg pe Satan, în Numele lui Isus,şi mă dezleg de orice ataşamente spirituale din domeniul demonic, care au pătruns prin orice uşă deschisă pe care s-ar putea să o mai am în gândirea mea sau datorită păcatelor strămoşilor mei. Mă rog în numele lui Isus. Amin

CAPITOLUL 7

MAGIA NEAGRĂ

Atenţie: ***materialul acestui capitol nu ar trebui citit de copii, deoarece conţine lucruri care ar putea să-i sperie.*** *Totuşi, adulţilor nu ar trebui să le fie teamă să le afle, deoarece Scriptura ne îndeamnă să nu fim ignoranţi cu privire la planurile lui Satan. Dumnezeul căruia îi slujim poate să ne protejeze şi să ne curăţească de orice pângărire care poate veni asupra noastră, în urma citirii despre magia neagră sau alte obiceiuri oculte.*

În data de 11 aprilie, 1989, s-a făcut o descoperire stranie şi îngrozitoare, la o fermă izolată din Matamoros, la vest de Mexico City, aproape de graniţa cu Brownsville, Texas. Au fost exhumate 12 cadavre. După ce autorităţile au efectuat cercetări mai amănunţite pe lângă ferma ce a devenit cunoscută ca Ferma Diavolului, au mai descoperit încă trei cadavre şi o colecţie diversă de obiecte pentru ritualuri satanice.

Una dintre victime a fost Mark Kilroy, un student al Universităţii din Texas. În vacanţa de primăvară, când obişnuia să colinde barurile, Mark a cunoscut o colegă. Abia mai târziu s-a aflat că a fost răpit pentru a fi sacrificat într-un ritual religios afro-caraibian.

Mai târziu s-a descoperit că grupul l-a ales pe Mark pentru că era anglo-american. Liderul grupului, Adolfo de Jesus Constanzo, considera că moartea unui bărbat alb, tânăr, îi va asigura protecţie supranaturală pentru traficul de droguri pe pământ american.

Moartea lui Mark a fost brutală. A fost lovit în cap cu o machetă şi i s-au tăiat picioarele. Creierul lui a fost folosit la ceremonie, iar corpul i l-au amestecat cu sânge de animale şi l-au fiert într-un cazan de fier. Membri sectei au băut sângele, crezând că îi va face de neînvins. Acest ritual face parte din magia neagră.

Această descoperire înspăimântătoare a fost un şoc pentru cei care au minimalizau crimele satanice şi îi acuzau pe creştinii fanatici fundamantalişti că exagerează când vorbeau despre ameninţarea satanismului. Totuşi, Mexicul nu este singurul loc în care ritualurile satanice au devenit mortale. Departamentele de poliţie din toată America continuă să primească rapoarte despre închinarea la diavol, despre ritualuri secrete şi violenţă legată de ocultism.

Aceste lucruri s-au întâmplat, atât în oraşe mari, cât şi în oraşe mici, cum este Joplin, Missouri. Joplin este ultimul orăşel în care ne-am putea imagina că ar avea loc o crimă satanică, şi totuşi s-a întâmplat.

Un adolescent din Joplin, Pete Roland, s-a implicat în satanism împreună cu prietenii săi, Jim Hardy şi „Eddie". Pe măsură ce aprofundau cunoştinţele demonice, şi-au umplut mintea cu genul de muzică al grupurilor heavy metal, cum ar fi Mötley Crüe, Black Sabbath, Metallica, Megadeath şi Slayer. În curând au fost inspiraţi să ucidă animale mici. Dar acest pas a fost numai începutul. În cartea *„Vopsit în negru"(Painted Black)*, Eddie descrie cum se închinau cei trei lui Satan:

> Satan este pentru satanişti ceea ce este Dumnezeu pentru creştini. (Ei consideră că) Satan ştie totul, vede totul. La fel ca şi Dumnezeu, Satan cere suflete. Iată ce sunt învăţaţi sataniştii: „Suntem aici pentru a strânge suficiente suflete, astfel încât Satan să se poată bizui pe ele pentru a câştiga lupta cu Dumnezeu şi a obţine înapoi tronul care i se cuvine. Foarte curând, Satan va avea o armată suficient de mare şi va începe Armaghedonul de care vorbeşte Biblia. Pe de altă parte, nu există nici un orar strict pentru apocalipsa satanică."

Aceşti băieţi s-au gândit la un suflet pe care să i-l dea lui Satan. Ţinta lor a fost Steven Newberry şi a fost ales pentru că nu era considerat vrednic să trăiască. Din nefericire, mama lui Steven

povestea că acesta era obsedat de ideea că prietenii lui îl vor omorî. A scris chiar o poveste, în care el era în fundul unei fântâni şi se uita în sus la faţa lui Jim Hardy. Alţi elevi din şcoală ştiau că se află pe lista neagră şi chiar poliţia avea cunoştinţă de unele activităţi satanice care se desfăşurau în zonă.

Totuşi, nimic nu i-a oprit pe Hardy, Roland şi Eddie să acţioneze conform crezului satanist. Steven Newberry a fost prins şi bătut cu bâte de baseball până l-au omorât, după care a fost aruncat într-o fântână. De ce au făcut-o? S-ar putea ca unul dintre motive să fie că mintea lor a „deraiat" din cauză că au ascultat atâtea versuri care promovau violenţa, moartea şi tortura. Folosirea abundentă a drogurilor a putut fi o altă cauză. Evident, aceşti trei tineri au pierdut contactul cu realitatea.

SATANISMUL ARE MULTE FORME. UNII DIN CEI IMPLICAŢI ÎN ARTELE NEGRE ŞI OCULTE DECLARĂ ÎN PUBLIC CĂ ÎL SLUJESC PE DIAVOLUL; ALŢII NEAGĂ EXISTENŢA LUI, DAR TOTUŞI ÎI FOLOSESC NUMELE.

Chiar dacă eu nu i-am cunoscut personal pe nici unul dintre atacatori, din ceea ce am citit şi am auzit despre ei, pot să trag concluzia că erau demonizaţi.

Au devenit insensibili prin muzică, droguri şi ritualuri satanice. La unul din ritualuri, Hardy l-a învăţat pe Roland să-şi facă nevoile pe Biblie. Acesta era un gest satanic tradiţional de magie neagră, care îşi are rădăcinile în secolul al XV-lea. Hardy l-a crezut pe Roland, că dacă ar putea omorî pe cineva, puterea lui ar creşte extrem de mult. Acest lucru seamănă foarte mult cu psihologia după care se conducea secta Matamoros.

O chemare la trezire

De ce am inclus toate aceste detalii înspăimântătoare? Uneori avem nevoie să ne confruntăm cu realitatea înconjurătoare. Nu doresc să tratez partea întunecată a ocultismului ca pe ceva senzaţional, dar nici nu vreau ca un alt părinte să-şi piardă copilul în

ghearele ocultismului. Oricine are copii sau iubeşte copiii, trebuie să treacă printr-un proces de educare. Trebuie să ne familiarizăm cu istoria, semnele şi sistemul de credinţă ale magiei negre şi satanismului.

RAMURI ALE SATANISMULUI

Satanismul se manifestă sub multiple forme. Unii din cei care practică artele negre şi oculte declară în mod deschis că îl slujesc pe diavolul; alţii neagă existenţa lui literală, dar îi folosesc numele. Un alt grup vorbeşte despre duhuri călăuzitoare sau fiinţe supranaturale, dar nu consideră că aceste spirite sunt satanice. Există foarte multe grupuri satanice, unele, cum ar fi Biserica lui Satan, chiar oferă dreptul oficial de membru. Dar există şi alţi satanişti, cum este cazul lui Roland, care acţionează pe cont propriu, culegând informaţii din mai multe surse, pentru a-şi crea propriul lor sistem demonic.

În aceste grupuri, paleta practicilor satanice diferă de la un hedonism arogant şi descântece răutăcioase la sacrificii umane.

Furia împotriva creştinilor

Este interesant de observat că majoritatea grupurilor implicate pe faţă în magie neagră sau în Satanism, nu atacă niciodată hinduşi, budişti sau oameni din alte grupări religioase – ci numai creştinismul. Se pare că îl urăsc pe Dumnezeu şi pe cei care au legătură cu El. Oamenii care fac parte din aceste grupuri doresc parcă să distrugă tot ceea ce ţine de creştinism.

BISERICA LUI SATAN

Dispreţul faţă de creştinism se manifestă cu siguranţă la Anton LaVey, fondatorul bisericii lui Satan. Nu trebuie decât să citim povestea vieţii lui, pentru a vedea că urăşte biserica şi pe Dumnezeu. LaVey susţine că într-o perioadă a vieţii lui obişnuia să cânte la orgă la carnavale şi la întâlnirile de evanghelizare care se ţineau în cort. Iată ce spune el despre creştini:

Sâmbăta seara vedeam bărbaţi care pofteau fete pe jumătate dezbrăcate, care dansau la carnaval, iar duminica dimineaţa, când cântam la orgă pentru evanghelişti, la un alt fel de carnaval, vedeam aceiaşi bărbaţi stând în bănci, alături de soţiile şi de copiii lor, rugându-l pe Dumnezeu să-i ierte şi să îi curăţească de poftele trupeşti. Iar sâmbăta următoare se duceau din nou la carnaval sau în alte locuri de desfrâu. *Mi-am dat seama atunci că biserica creştină e expertă în cultivarea ipocriziei* şi că firea plină de pofte a omului va câştiga întotdeauna, nu contează cât de mult este purificată sau pedepsită prin orice religie a luminii. (sublinierea aparţine autoarei).

Cine şi-ar fi putut imagina că păcatul aşa-zişilor creştini îl va îndepărta atât de mult pe acest tânăr de 18 ani de ceea ce ar fi putut fi o viaţă în slujba lui Isus, îndemnându-l să îşi asume rolul de a deschide o biserică lui Satan! Este şocant. Noi nu-i cunoaştem pe toţi oamenii din biserică şi nu ştim de cine ne lovim în fiecare zi. De aceea, este responsabilitatea noastră să trăim întotdeauna o viaţă sfântă. Trebuie să facem aceasta, nu doar de dragul lui Dumnezeu şi pentru a avansa în umblarea noastră cu El ci şi pentru a fi o mărturie constantă a credincioşiei faţă de ceilalţi.

Începuturi prielnice

LaVey a fondat biserica lui Satan în 30 aprilie, 1966, în San Francisco, California şi a început să fie cunoscut drept Papa cel negru. A ales acea dată datorită unei sărbători oculte foarte importantă, numită Walpurgisnacht, care se celebra atunci. Este interesant să observăm că şi Adolph Hitler s-a sinucis în 30 aprilie, 1945, chiar dacă nu există o legătură aparentă între aceste două evenimente. Coincidenţa, însă, poate deveni sinistră, dacă luăm în considerare dovezile ştiinţifice potrivit cărora Hitler practica artele negre şi că acestea au fost vitale pentru existenţa celui de-al treilea Reich.

Biserica satanică a fost recunoscută oficial ca religie de armata Statelor Unite în 1967, iar mai târziu a primit şi mai multă recunoaştere, în urma cererii unui ofiţer din marina militară ca la moartea lui să-i fie oficiată o înmormântare satanică. Această înmormântare s-a oficiat cu toate onorurile gardei marinei militare de nimeni altul decât de LaVey însuşi.

Aflăm mai multe despre viaţa lui LaVey, dacă studiem istoria familiei sale. Chiar dacă nu există nici o dovadă concretă, el a susţinut că este descendentul unei ţigănci din Transilvania, locul în care a trăit în realitate înfiorătorul Conte Dracula. Dacă această poveste este adevărată, această bunică a transmis, fără nici o îndoială peste generaţii legendele despre vampiri, vrăjitoare şi poate chiar şi unele duhuri familiare. De la ea, LaVey a moştenit, probabil, pasiunea pentru cărţile despre Dracula şi vampiri.

Biblia satanică

Biblia satanică (The Satanic Bible) defineşte doctrinele de bază ale sistemului de credinţe satanice. Conform acestei cărţi, adevăraţii satanişti nu cred că diavolul sau Satan există cu adevărat. Pentru ei, diavolul este forţa întunecată a naturii, pe care oamenii abia acum încep să o descopere.

Totuşi, în cercetările mele, am descoperit că sataniştii se contrazic pe ei înşişi. Chiar dacă mulţi spun că Satan nu este decât o forţă întunecată a naturii, în acelaşi timp se referă la el ca la un zeu. I se adresează ca la o divinitate prin saluturi de genul: „Salutare, Satan!"

Miezul credinţei bisericii satanice este hedonismul dus până la extremă. Membri recunosc că versiunea lor despre Satanism este o filozofie egoistă violentă şi zgomotoasă. Ei cred că o parte din violenţa care se manifestă în societatea noastră se datorează faptului că oamenii nu sunt lăsaţi să-şi îndeplinească instinctele animalice. În general, nu cred în viaţa de apoi. Totuşi, unii satanişti cred în reîncarnare.

Membri bisericii lui Satan nu se întâlnesc în grupuri formate din treisprezece persoane, ca vrăjitoarele, ci mai degrabă în grote. Au propriile lor reviste, cum ar: fi *„Renumele negru"* (*The Black Fame*),

„Corbul" (*The Raven*), *„Copita despicată"* (*The Cloven Hoof*) şi publicaţia oficială a bisericii satanice.

Declaraţia de credinţă

LaVey a făcut o listă cu nouă declaraţii satanice de credinţă în *Biblia satanică (The Satanic Bible),* care a fost publicată pentru prima dată în anul 1969. Această listă a codificat sistemul de credinţă folosit de mulţi dintre cei care se consideră satanişti. Un mic pamflet intitulat *„Ghidul măsurilor de siguranţă"* (*The Safety Awareness Guide*), publicat de Centrul Naţional de Justiţie pentru Crimă, susţine că *Biblia satanică (The Satanic Bible)* s-a vândut mai bine decât Biblia, într-o proporţie de 10 la 1, în campusurile universitare, în 1988.

Iată care sunt cele nouă declaraţii satanice:

1. Satan reprezintă indulgenţă şi nu abstinenţă!
2. Satan reprezintă existenţa vitală, în locul viselor spirituale!
3. Satan reprezintă înţelepciunea nepângărită, în loc de ipocrizie şi autoînşelare!
4. Satan reprezintă bunătate pentru cei care o merită, în loc de dragoste irosită pe cei nerecunoscători!
5. Satan reprezintă răzbunare, în loc să întorci celălalt obraz!
6. Satan reprezintă responsabilitate faţă de cei responsabili, nu grijă faţă de vampiri spiritişti!
7. Satan reprezintă omul ca pe un alt animal, câteodată mai bun, dar de cele mai multe ori mai rău decât patrupedele, care, din cauza „dezvoltării lui spirituale şi intelectuale" a devenit cel mai rău dintre toate animalele!
8. Satan reprezintă aşa-numitele păcate care conduc la plăceri fizice, mentale sau emoţionale!
9. Satan este cel mai bun prieten pe care biserica l-a avut vreodată, pentru că ne-a ţinut în afacere în toţi anii aceştia!

Pe lângă aceste nouă afirmaţii, LaVey mai scrie asemenea lucruri: „Îmi înmoi degetul în sângele ca apa al răscumpărătorului

vostru nebun şi impotent, şi scriu deasupra acestei sprâncene străpunse: ADEVĂRATUL prinţ al răului – regele sclavilor!" Mai târziu, a adăugat: „Mă uit în ochiul fără viaţă al temătorului Iehova, îi smulg perii din barbă, ridic toporul şi îi spintec craniul mâncat de viermi!"

Un motto din scrierile lui sună astfel: "dacă te loveşte cineva pe un obraz, tu să i-l distrugi pe celălalt!"

Scrierile satanice, mai ales cele afişate în paginile web, susţin că sataniştii nu aprobă consumarea drogurilor sau sacrificiile de animale sau de copii. Conform *Bibliei satanice*, sataniştii ar face sacrificii umane numai pentru a transmite mânia unui magician sau pentru a scăpa de un individ insuportabil, care nu merită să trăiască. Chiar dacă organizaţia nu scuză sacrificiile, unii care se îşi iau numele de satanişti sau au adoptat doctrinele satanice devin violenţi. Ca dovadă, este suficient să vedem mai departe ce s-a întâmplat cu Mark Kilroy şi Steven Newberry.

Ritualurile satanice

Pe lângă *„Biblia satanică" (The Satanic Bible)*, LaVey a mai scris şi *„Ritualurile satanice" (The Satanic Rituals)*, care a fost publicată în 1972. Ritualurile satanice sunt o combinaţie de elemente gnostice, cabalistice, ezoterice şi masonice.

Limbajul folosit în oficierea ritualurilor este enochian. Acesta se presupune că ar fi un limbaj magic mai vechi decât sanscrita. În *„Biblia satanică"* sunt descrise trei tipuri de ritualuri: ritualul sexului, ritualul compasiunii şi ritualul distrugerii.

Ritualul sexului este cunoscut pentru farmecele sau vrăjile de dragoste. O persoană face această vrajă când vrea un nou(ă) iubit(ă) sau pentru creşterea dorinţei sexuale. Aceste ritualuri nu ar trebui ignorate. Am auzit despre pastori din America de Sud care nu au luat în serios aceste farmece, iar apoi au comis păcate sexuale. Un pastor, după ce a obţinut un flacon cu o astfel de poţiune, a vărsat-o pe el în bătaie de joc iar la scurt timp după aceea a comis adulter.

Prinderea sufletelor

Biblia vorbeşte despre femei care „prind suflete" cu ajutorul farmecelor magice (vezi Ezechiel 13:18-20). Chiar dacă aceasta este singura referinţă din Scriptură care vorbeşte despre prinderea sufletelor cu ajutorul farmecelor, avertismentul împotriva acestora vine direct din partea lui Dumnezeu. În plus, asemenea activităţi fac parte din aceeaşi categorie de acţiuni oculte pe care Biblia le interzice. Pentru că Dumnezeu a folosit cuvinte atât de dure pentru a condamna aceste farmece de prindere a sufletului şi îi avertizează pe cei care nu ascultă de Cuvintele Sale că vor muri, sunt convinsă că ar trebui să tratăm acest pasaj din Ezechiel cu foarte mare seriozitate.

O prietenă mi-a ralatat povestea unui satanist pe care l-a condus la Domnul. El a început să plângă după convertire şi i-a mărturisit că a îngropat fetişuri cu farmece în curţile multor biserici, cu intenţia de a-i face pe pastori să comită păcate sexuale.

Aceste fetişuri erau făcute din pământ din cimitir, urină şi păr luat din părţile intime ale corpului. Prietena mea s-a dus cu el ca să le dezgroape. În fiecare caz, pastorul comisese într-adevăr păcate sexuale.

Rugaţi-vă pentru pastori

CHIAR DACĂ DIAVOLUL NU ESTE OMNIPREZENT ŞI ATOTCUNOSCĂTOR, EL VEDE DINCOLO DE GREŞELILE TRECUTULUI ŞI CUNOAŞTE SLĂBICIUNILE UNEI PERSOANE.

Trebuie să ne rugăm cu toţii în mod regulat pentru pastorii noştri, rugându-L pe Dumnezeu în mod specific să-i protejeze de farmecele legate de sex. O vrajă nu este suficientă, pentru a-l face pe un om al lui Dumnezeu să cadă; totuşi, fetişurile de genul celor îngropate de acel satanist vor activa puterile demonice. Dacă pastorul sau orice alt bărbat a deschis în viaţa lui o uşă pentru diavolul, mai ales prin păcate nemărturisite, atunci aceste forţe rele au mai multă putere ca să aducă dezastrul, ispita şi

confuzia. Chiar dacă diavolul nu este omniprezent şi atotcunoscător, el vede dincolo de greşelile trecutului şi cunoaşte slăbiciunile unei persoane. Acest lucru este logic, pentru că diavolul loveşte exact în acele locuri deficitare, pentru a câştiga teren în viaţa unei persoane. De exemplu, dacă un bărbat deschide un site pornografic pe Internet, comiţând astfel un păcat, Satan va şti iar subalternii lui îl vor ţinti pe om chiar în locul acela.

Sataniştii nu cunosc slăbiciunea acelui om, dar demonii care îi influenţează pe satanişti vor şti. Astfel, atunci când satanistul plantează un fetiş în curtea acelui om, nu va fi o surpriză ca omul să se adâncească tot mai mult în păcate sexuale. Totuşi, el este cel care alege să nu asculte de Dumnezeu şi să îşi împlinească dorinţele firii pământeşti. Nu există nici o scuză de genul „diavolul e de vină" care să te scutească de a-ţi asuma responsabilitatea pentru propriile fapte. Păcatul este păcat. Dar puterile demonice, care stau în spatele unui fetiş, pot acţiona, dacă le deschidem uşa prin alte păcate.

Bărbaţii sunt ţinta

Fiica lui LaVey, Zeena, a scris introducerea la cartea tatălui ei *„Vrăjitoarea satanică" (Satanic Witch)*. În această carte, vrăjitoarele sunt învăţate cum să îi prindă pe bărbaţi în cursă din punct de vedere sexual. Numai o persoană care s-a supus controlului unor demoni ai perversiunilor sexuale ar putea să scrie o carte atât de obscenă. Apropo, Zeena şi-a renegat mai târziu tatăl şi a afirmat că l-a blestemat cu moartea.

În capitolul 10, mă voi referi mai pe larg la modul în care liderii sau alte persoane pot afla dacă sunt blestemaţi şi ce să facă în cazul acesta.

Mai multe blesteme

Ritualul compasiunii se face atât pentru a te ajuta personal cât şi pe alţii în domenii cum ar fi: finanţele, munca, sănătatea, şcoala sau în altele în care se urmăreşte atingerea succesului.

Ritualul distrugerii se face din cauza urii, fiind cunoscut şi sub numele de blestem, deochi sau agent de distrugere. LaVey a adăugat această observaţie, la secţiunea despre ritualul de distrugere:

> Înainte să arunci blestemul, fii sigur că nu trebuie să-ţi pese dacă victima trăieşte sau moare, iar după ce ai distrus-o sărbătoreşte. Să nu ai remuşcări.

Aceste blesteme distructive au cauzat moartea unor oameni. S-ar putea spune că oamenii sunt urâţi de moarte. Blestemele au loc în lumea spirituală şi sunt foarte serioase. Nouă, credincioşilor, nu ar trebui să ne fie frică de ele, ci mai degrabă ar trebui să fim în stare să ne dăm seama când a fost trimis un blestem distrugător împotriva noastră. Uneori ne îmbolnăvim, crezând că este un lucru firesc, totuşi, această boală poate fi rezultatul unui blestem.

Conform scrierilor lui John şi Paula Sandford de la Elijah House, sataniştii folosesc uneori vrăji pentru a blestema Biserica. Familia Sandford, care a intervievat foşti satanişti şi a realizat multe cercetări minuţioase în acest domeniu, ne oferă detalii:

> Ei „se roagă" în incantaţii şi ritmuri, pentru a cauza nenumărate depresii, răbufniri de temperament, bârfe, adulter, etc. S-ar putea să vi se pară ciudat că mai există oameni în secolul XX (iar acum în secolul XXI) care practică asemenea obiceiuri rele, aparent superstiţioase, ca să nu mai vorbim de faptul că par specializaţi în ele. Însă, împreună cu Paula ne-am implicat într-un război spiritual direct prin rugăciune împotriva acestor vrăjitoare şi vrăjitori, şi ştim din experienţă ce se poate întâmpla în astfel de situaţii. În mijlocul unei astfel de bătălii, Paula era însărcinată cu Andrea. O forţă nevăzută a împins-o atât de tare, încât era aproape să cadă pe scări. Nu a fost o imaginaţie, ci o încercare cu care s-a confruntat în realitate şi care era menită să-i facă rău.

Moştenirea lui LaVey

LaVey a murit în 29 octombrie, 1997, din cauza unor afecţiuni ale inimii. Blanche Barton, cea cu care a convieţuit acesta multă vreme, a devenit mare preoteasă, iar Peter Gilmore este acum cunoscut ca mare preot. Organizaţia, care s-a mutat apoi din renumita lui casă din San Franccisco, vopsită în întregime în negru, mai are acum doar o căsuţă poştală în San Diego, dar continuă să aibă o puternică influenţă în nordul Californiei. Fiica cea mai mare a lui LaVey, Karla, a fondat prima biserică satanică, în 31 octombrie, 1999, la San Francisco. Zeena, care a fost botezată ca şi copil într-un ritual satanic, are o librărie cu materiale oculte în Los Angeles.

O observaţie care ne face să ne deschidem larg ochii este că la moartea lui LaVey, Barton a recunoscut în faţa unui ziarist de la *San Francisco Chronicle* că LaVey a crezut în existenţa lui Satan şi în puterea blestemelor.

> „El chiar a crezut în diavolul" a insistat Barton, o blondă, care este mama lui Xerxes, fiul de patru ani al lui LaVey. „A crezut în magie. A practicat-o cu religiozitate." În acest punct, Karla [fiica lui LaVey] a adăugat: „Nu a crezut într-un diavol cu coarne şi coadă."
>
> Detaliile exacte despre modul în care practica LaVey magia erau destul de sumare. De exemplu, într-un interviu dat în 1967, LaVey a declarat reporterului că a aruncat un mic blestem asupra Băilor Sutro [din San Francisco] şi „după 36 de ore au ars până la temelii." [Băile au luat foc în 1966].
>
> Karla a fost întrebată dacă obişnuia să facă astfel de vrăji şi spre sfârşitul vieţii. Aceasta a răspuns enigmatic: „Ele erau de natură mai personală. Şi întotdeauna au fost meritate."

Clubul Hell Fire

Un precursor al Bisericii lui Satan a fost Clubul Hell Fire (Focul Iadului), care era înfloritor în preajma Revoluţiei Americane. Cel mai renumit Club Hell Fire a fost deschis de baronul englez Sir

Francis Dashwood. Benjamin Franklin a vizitat Clubul Hell Fire pe când era în Anglia. Nu ştim clar dacă a luat parte la ritualuri sau l-a vizitat doar pentru a câştiga influenţă politică. Printre membri săi cei mai de seamă se numărau primul ministru britanic, cancelarul Ministerului de Finanţe, primarul Londrei, prinţul de Wales şi alte personalităţi eminente. Scopul acestei asociaţii era „magia neagră, orgiile sexuale şi conspiraţiile politice".

În timpul orgiilor sexuale, membri Clubului Hell Fire îşi băteau joc de romano-catolici. Obiceiurile practicate la acest club îşi aveau sursa în francmasonerie. Este posibil ca membri să fi fost influenţaţi de organizaţia Illuminati. Aceasta a fost fondată de Adam Weisphaupt în Germania anilor 1700. S-a descoperit o legătură între Weisphaupt şi o revoluţie politică, iar grupul din care acesta făcea parte practica obiceiuri oculte. Organizaţia îşi îndemna iniţiaţii să-i asasineze pe prinţi şi să-i influenţeze pe conducătorii aflaţi la putere, seducându-i şi câştigându-le încrederea.

Liturghia neagră

Organizaţia Illuminati era rău famată pentru liturghia ei neagră, o formă de vrăjitorie practicată de nobilimea franceză, ale cărei urme s-au găsit în secolul al XV-lea. S-a descoperit că un bărbat, numit Gilles de Rais, a răpit, a torturat şi a omorât copii într-un mod înspăimântător, ca parte a îndeplinirii unui ritual din liturghia neagră.

Toţi candidaţii pentru iniţierea în Organizaţia Illuminati trebuiau să treacă printr-un tunel lung şi întunecat, pentru a ajunge într-un hol împodobit cu draperii negre şi cadavre adevărate, înfăşurate în giulgiuri. Această liturghie neagră urmărea să pună firea pământească pe acelaşi plan cu spiritul, prin poftă, alternată cu negarea eului.

Artele Negre

În rândul oamenilor a căror gândire se sincronizează, cel puţin parţial, cu scrierile lui LaVey se include şi Alistair Crowley, alături de ceilalţi, pe care i-am enumerat deja. Crowley a fondat

Templul Ordo Templi Orientis (O.T.O.), despre care se știe că are sute de filiale în Statele Unite. Conform Departamentului Național de Justiție Criminală, în acestea este permisă practicarea magiei negre.

Biserica Judecății de Apoi (The Process Church of The Final Judgement) este, după părerea mea, una din cele mai periculoase secte care există. A fost fondată în Anglia, în 1963. Membri acestei secte cred că a ucide în numele lui Satan înseamnă să ucizi pentru Hristos. În mod ironic, ei cred și în Dumnezeul Bibliei. Învățăturile lor au afectat și alte secte periculoase, cum ar fi „familia" lui Charles Manson și se bănuiește că a avut un rol important în infamele crime „Son of Sam" [fiul lui Sam], din New York.

Există și alte grupuri sau secte, mai recente, care practică magia neagră, cum ar fi The Temple of Set [templul lui Set], fondat de Michael Aquino în San Francisco. Templul învață că Satan este un personaj literal și că forma de satanism a lui LaVey este diluată. Învățăturile Templului se trag din vrăjitoria germană și din artele întunecate practicate de Cel de al Treilea Reich.

Protejarea de duhuri

Magia Santeria și magia Palo Mayombe Aztecă-Mayană folosesc vase negre, pline cu părți ale corpului, sânge, monezi și alte lucruri. Unele cartele de droguri din America de Sud și Centrală urmează învățăturile lor, pentru a li se asigura „protecția". Banda de la Ferma Diavolului, care l-a omorât pe Mark Kilroy, făcea parte din aceste grupuri.

Unii afirmă că Santeria, care folosește un pui sau o capră pentru sacrificii de sânge, nu este magie neagră, ci magie albă. Poate fi și una și alta. Totuși, Palo este o magie neagră, care își are rădăcinile în cultura Aztecă-Mayană.

Santeria este originară din Nigeria și a fost adusă în Cuba, o dată cu comerțul de sclavi. Se îmbină cu catolicismul. În Santeria nu există absoluturi. Un caz ipotetic dintr-o carte despre Santeria ilustrează credințele lor:

> Un preot romano-catolic, dintr-un oraș mic din America Latină, taie un copac, căruia adepții santeriei îi aduceau

> jertfe. Preotul crede că își ajută aproapele, prin faptul că elimină tentația de a practica idolatria, un păcat de moarte. Cu toate acestea, membri Santeriei consideră că preotul a provocat un serios dezechilibru (sau ashe). Un membru consultă un oracol care spune că preotul catolic va suferi consecințele pentru cauzarea acestui dezechilibru. În acea noapte, preotul a suferit un atac de cord și a murit. Creștinii îi acuză pe adepții santeriei că fac parte dintr-o sectă satanistă care a folosit magia neagră pentru a face rău unui om sfânt.

Când nu există nici un rău și nici un fel de absoluturi, adepții nu sunt legați de reguli morale. Aceasta este acoperirea pe care o au multe religii care practică magia neagră.

Rădăcini africane

Multe religii oculte, cum ar fi Macumba, Umbanda, Santeria și voodoo, au rădăcini africane. Aceasta nu este o afirmație plină de prejudecăți, ci un fapt istoric. Noi nu ar trebui să acceptăm nici o formă de activitate ocultă doar din pricina culturii de care aceasta s-a atașat. Dacă ai citit cartea aceasta cu atenție, ai observat că Satan a atacat toate religiile din lume și fiecare grup de oameni. Nimeni nu a scăpat încercărilor lui Satan de a ne atrage într-o formă de răutate sau în alta.

Macumba

Macumba, care este un termen umbrelă care cuprinde mai multe religii asemănătoare. El include vrăjitoria care se întâlnește peste tot în America de Sud, deși se manifestă cel mai puternic în Brazilia, fiind un amestec de religie africană și spiritism. Chiar dacă există multe forme de Macumba, farmecele acestea sunt foarte puternice și rele. Ele invocă „duhuri din iad", afirmă despre ele alți practicanți ai unei religii sud-americane înrudite, numită Umbanda. Magia neagră din Macumba este o formă evidentă de ocultism și nu

doar o simplă grupare de oameni primitivi, care îi sperie pe alţii cu superstiţii. Am întâlnit acest tip de magie neagră şi în Argentina.

Chiar dacă se trag din aceleaşi rădăcini africane, ca şi Macumba, cele mai multe forme de Umbanda sunt considerate magie albă. Bineînţeles, aşa cum am spus şi mai devreme, culoarea magiei nu o face mai puţin păcătoasă. Ambele fac parte din ocultism.

Necromanţia

O altă sursă pentru cea mai neagră magie este cartea *Necronomicon.* Ea conţine ritualuri sumeriene şi blesteme care deschid uşa principalităţilor. Se spune că aceste incantaţii deschid porţi pe pământ, prin care se eliberează demoni. Chiar şi oamenii care s-au aprofundat în magia neagră avertizează împotriva folosirii acestora în mod întâmplător. Legenda necronomicon spune că autorul cărţii şi alţii care nu au luat în serios modul de folosire al acestor blesteme au fost sfâşiaţi în bucăţi. Se crede că vinovaţii crimelor de la Columbine au citit această carte.

Nietzsche

Nietzsche este un filozof pe care îl citesc unii tineri ca aceia care au tras cu arme de foc la Columbine. Învăţăturile lui deschid mintea oamenilor pentru a-şi forma o gândire ocultă. Dacă vreţi să vă convingeţi singuri, mergeţi în orice librărie şi răsfoiţi cărţile lui. Iată un citat din vastele lui lucrări:

> Dumnezeu este mort. Dar Dumnezeu este mort asemenea unui *vampir* care se hrăneşte cu sângele celor vii. Dumnezeu este mort, însă vor exista pentru mii de ani peşteri în care să fie văzută umbra lui. Aceste umbre ale lui Dumnezeu ne întunecă mintea. Dar nu sunt altceva decât umbre ale stafiilor pe care ni le-am creat, prin frică şi iluzii înşelătoare (sublinierea aparţine autoarei).

ABUZUL RITUAL SATANIC

La sfârşitul anilor '80, presa a publicat articole despre mii de copii care au fost omorâţi sau torturaţi de mâinile sataniştilor. Lumea a fost terorizată de mărturiile macabre ale victimelor şi de statisticile sfâşietoare. S-au ţinut chiar seminarii pentru părinţi, ca să-i instruiască cum să-şi ferească copiii de această primejdie. Aceste crime împotriva copiilor au fost numite „Abuzul Ritual Satanic" (ARS), pentru că aveau adesea loc în timpul ceremoniilc ocultc dc magie neagră.

Planurile diavolului au fost descoperite, în cele din urmă, şi au captat atenţia lumii întregi. Diavolul nu a suportat aşa ceva şi a dat o lovitură pe la spate, în timp ce oficialii guvernului şi ziariştii au pus sub semnul întrebării cifrele care au fost citate. În 1992, FBI-ul a intensificat şi mai mult confuzia legată de ARS, după ce a publicat „*Ghidul lui Lanning despre afirmaţiile referitoare la Abuzul Ritual Satanic*" (*Lanning's Guide to Allegations of Childhood Ritual Abuse*). Raportul admite că „este posibil" ca „nişte indivizi vicleni şi ascunşi" să omoare oameni într-un ritual satanic. Totuşi, Lanning neagă ideea că „mii de infractori abuzează sau chiar omoară zeci de mii de oameni, în cadrul sectelor satanice organizate. Raportul lui Lanning a tras această concluzie datorită lipsei de cadavre şi a gropilor comune.

ADEVĂRUL ESTE CĂ EXISTĂ COPII CARE SUNT ABUZAŢI ŞI OMORÂŢI, ÎN RITUALURI SATANICE. CHIAR DACĂ AR FI VORBA DOAR DE UNUL SINGUR, AR FI PREA MULT, DAR ESTE VORBA DE MULT MAI MULŢI.

S-ar putea ca raportul FBI să aibă dreptate, când afirmă că numărul victimelor a fost exagerat, dar aceasta nu diminuează seriozitatea problemei. Adevărul simplu este că există copii care sunt abuzaţi sau omorâţi, în ritualurile satanice. Chiar dacă ar fi vorba doar de unul singur, ar fi prea mult, dar este vorba de mult mai mulţi.

În vest, un număr tot mai mare de terapeuţi şi consilieri aud relatări de la copii începând de la vârsta de doi ani şi până la adulţi care se apropie de 90 de ani, care descriu detalii şocante despre

abuzuri, cum sunt sadismul sexual şi pornografia, tortura fizică şi tehnici perfecţionate şi sofisticate de manipulare psihică" a scris psihologul Catherine Gould în „*Jurnalul Psihoistoriei*" (*Journal of Psychohistory*).

Astăzi, consilieri cum ar fi dr. Gould se ocupă de victime care au supravieţuit ARS. JUSTUS Unlimited, o organizaţie non-profit din Denver, Colorado, a declarat că primeşte peste 7 000 de telefoane pe an, în legătură cu ARS. În ziarele din toată America au fost publicate articole despre oameni care au murit. În februarie, 1992, în *Newsday* a apărut un articol despre moartea unei victime de genul feminin:

> Membri unei secte din New York au omorât-o pe balerina Monika Beerle în august, 1989. După aceea au tăiat-o bucăţi şi au hrănit cu ea oamenii străzii, urmând un ritual satanic, au declarat surse ale aplicării legii, ieri, după ce au arestat un membru al sectei care a fost implicat în această crimă.

Sacrificii omeneşti

Liderii Bisericii lui Satan spun că nici un satanist care deţine card (acesta este un card roşu pe care îl primeşti ca membru, în schimbul sumei de 100$), nu ar omorî copii, totuşi unele publicaţii scrise de satanişti religioşi, admit existenţa sacrificiilor umane! Există o frăţie autodefinită a sataniştilor, neafiliată Bisericii lui Satan, care face următoarea declaraţie pe website-ul ei: „Noi nu ne jucăm aici, iar cu diavolul nu este de glumă... Nu susţinem că în satanism nu există abuzuri sau sacrificii umane, credem că acestea depind de hotărârea fiecărui grup ocult sau de vrăjitoare."

Acest site, unul din cele mai întunecate care au fost create vreodată, oferă chiar o vrajă care provoacă moartea, şi care este însoţită de următorul avertisment: „Avem aici câteva vrăji şi farmece care fac parte din cea mai neagră magie. Dacă vrei să le faci, întreabă-te înainte dacă doreşti acest lucru cu adevărat, înainte de a începe. Vedeţi, noi le facem doar din pura plăcere de a omorî pe cineva prin magie." Oare a blestema pe cineva cu moartea, crezând că se va întâmpla în realitate, nu este acelaşi lucru cu a împuşca pe

cineva sau a comite o crimă cu mâna ta? Isus a spus că dacă comitem adulter numai cu mintea, l-am comis în realitate.

Bineînţeles, aşa cum am spus şi mai devreme, pe noi, creştinii, Dumnezeu ne protejează de blesteme. Mai mult decât atât, un asemenea blestem nu are un efect garantat nici chiar pentru satanişti. Caracterul schimbător este o trăsătură a naturii diavolului.

Consiliere potrivită

Am primit multe telefoane de la oameni care au intrat în contact cu foste victime ale ARS, care nu vor cu adevărat să fie vindecate. Aceste victime consumă total viaţa prietenilor lor. Sfatul meu faţă de oricine întâlneşte victime ale ARS este să se roage ca Dumnezeu să îi conducă spre oamenii care le pot oferi victimelor ajutor profesional.

Fiul lui John şi Paula Sandford, Loren, este pastorul bisericii New Song Fellowship din Denver. Pentru o perioadă, el şi membri bisericii le-au slujit în mare măsură oamenilor care sufereau de tulburări disociative (sau de personalitate multiplă). Majoritatea erau victime ale ARS. Totuşi, pe măsură ce eforturile lor creşteau, lucrarea aceasta a început să le consume tot timpul şi să afecteze însăşi viaţa bisericii. De aceea el crede acum că nu este mai bine ca biserica locală să se implice în lucrarea de consiliere a victimelor ARS. În mod invariabil, bisericile care se implică în această lucrare ajung să fie atât de preocupate cu aceasta, încât ajung să fie afectate negativ într-o mare măsură. Cunosc unele biserici care au fost distruse din această cauză.

Aceasta nu înseamnă că bisericile trebuie să-şi închidă centrele de consiliere. Totuşi, cred că Dumnezeu a chemat şi a uns anumiţi lideri, cum este James G. Freisen, să înceapă şi să conducă lucrarea de consiliere pentru victimele ARS. Avem nevoie de şi mai mulţi oameni pregătiţi pentru o astfel de lucrare şi chiar de case speciale. în care victimele ARS să-şi continue procesul de vindecare într-un mediu sigur.

Paşi spre vindecare

În cartea sa „*Descoperirea Misterului Personalităţii Multiple*" (*Uncovering the Mistery of MPD*), Freisen relatează întâmplări spuse de victimele ARS pe care le-a consiliat. A văzut, de asemenea, şi victime care şi-au revenit, după ce au făcut terapie, reuşind să aibă vieţi pline de succes şi productive. Unul din cazuri se referă la o femeie care şi-a amintit că părinţii ei au închinat-o diavolului la vârsta de şase ani. A fost violată, iar mai târziu copilul ei a fost sacrificat.

Consilieri de felul lui Reisen îmi spun că primul lucru pe care îl fac, dacă primesc vizita unei femei care susţine că a fost victima unei crime rituale satanice, este să o trimită la doctor pentru a verifica dacă a avut vreodată un copil. Este ceva obişnuit în rândul victimelor să spună că le-au fost luaţi copiii. Un lider mi-a spus că o femeie foarte rănită, pe care o consilia, s-a dus la un doctor şi în urma examinării a descoperit că nu fusese niciodată însărcinată! Aceasta nu înseamnă că nu le credem pe femeile care au fost într-adevăr abuzate, cărora li s-au luat copii sau au fost obligate să facă avort.

Analizează bine situaţiile

În ciuda lucrurilor care se întâmplă, mulţi oameni nu sunt pregătiţi să ajute victimele ARS, care, de altfel, trebuie ajutate de consilieri pregătiţi. Am auzit pe cineva spunând că toţi creştinii ar trebui să fie gata să-şi deschidă casa pentru a ajuta asemenea victime! Deşi sunt de acord că trebuie să le ajutăm să iasă de sub aceste influenţe, avem nevoie de un mare discernământ, pentru a şti dacă vor cu adevărat să fie ajutate sau nu.

Am auzit multe întâmplări despre pastori care au acceptat în rândul bisericii satanişti care au simulat experienţa mântuirii, numai pentru a se infiltra în ea. Aceşti Satanişti se integrează în grupurile de rugăciune şi pretind că au un dar profetic deosebit. În aceste vremuri, trebuie să ne rugăm ca darul deosebirii duhurilor să acţioneze în vieţile noastre mai mult ca niciodată.

O sursă foarte bună de informaţii despre satanism şi ARS este cartea Johannei Michaelsen „*Ca mieii la tăiere*" (*Like Lambs to the Slaughter*).

Există atât de multe pericole şi capcane aşezate în calea copiilor noştri astăzi, prin satanism şi magie neagră, încât mă simt constrânsă să ofer o listă cu simboluri oculte desenate şi explicate. Le găsiţi într-o anexă de la sfârşitul cărţii. Fiecare credincios trebuie să fie conştient de această infiltrare a răului în societatea noastră, reuşind să o identifice cu uşurinţă. Trebuie să ştim că nu există magie albă şi neagră; ambele sunt rele şi demonice. Oamenii care au practicat magia neagră râd de diferenţa pe care oamenii o fac între cele două. „Magia este magie" spun ei.

RUGĂCIUNE PENTRU PROTECŢIE

Sunt conştientă că unele lucruri scrise în acest capitol sunt şocante pentru orice om care nu a ştiut nimic despre magia neagră. Este adevărat că nu ar trebui să ne jucăm cu lucruri despre care nu cunoaştem prea multe şi că ar trebui să cerem întotdeauna înţelepciune pentru a şti cum să le folosim. Dar nu trebuie să ne fie teamă de aceste lucruri.

Unii scriitori i-au speriat pe creştini ca să nu confrunte duşmanul. Ei nu înţeleg autoritatea pe care o au în Isus Hristos şi nu realizează că diavolul este deja învins. Avem nevoie de echilibru. Dacă avem înţelepciune şi o acoperire corectă în rugăciune, nu trebuie să ne fie teamă de Satan şi de planurile lui.

Includ aici o rugăciune ca să te ajute să te curăţeşti de orice pângărire care ar fi putut veni asupra ta, în timpul citirii acestui capitol:

Dumnezeule Tată, îţi mulţumesc pentru sângele Mielului care mă curăţeşte de orice nelegiuire. Te rog să mă fereşti de orice lucru necurat sau demonic care ar încerca să mă atace, în urma citirii acestui capitol. Satan, îţi leg orice putere de a veni împotriva mea, a familiei mele sau a proprietăţii mele, în numele lui Isus Hristos din Nazaret. Îţi mulţumesc, Doamne, că numele Tău este mai presus de orice nume, atât în cer, cât şi pe pământ. Mă rog în numele lui Isus Hristos, Amin.

CAPITOLUL 8

CUM SĂ-ȚI PROTEJEZI FAMILIA DE OCULTISM

Am oferit atât de multe detalii îndrăznețe în această carte, pentru a vă atrage atenția. Vi s-au deschis ochii? Dacă ați fost atenți la ceea ce am scris până acum, știți că ocultismul, în toate formele lui, s-a infiltrat în societatea noastră, iar copii noștri reprezintă ținta lui principală. Călătorind prin lumea întreagă, am văzut cu ochii mei că acest lucru nu se întâmplă numai în Statele Unite, ci și în Europa, în America Latină, Asia, Africa – pretutindeni unde merg.

Dacă sunteți ca mine, probabil că ați ajuns să vă întrebați: *Cum pot să-mi protejez familia? Ce pot să fac pentru a împiedica ocultismul să-mi influențeze copiii? Pot să fac mai mult decât să mă rog?*

Bineînțeles, trebuie să rupi orice legături pe care tu, familia ta sau strămoșii tăi le-ați avut cu ocultismul. Așa cum am spus deja, vom reveni la acest aspect în capitolele 9 și 10.

Există mai multe modalități prin care poți să-ți protejezi familia. Unul din cele mai bune lucruri pe care le poate face un părinte este să caute indicii care să-i arate dacă copilul lui este implicat în oricare din activitățile oculte despre care l-am avertizat în această carte și, dacă este cazul, să vadă cât de mult s-a implicat copilulul lui în ocultism.

NIVELURI DE IMPLICARE ÎN OCULTISM

Pentru a înțelege ocultismul pe deplin și pericolul la care este expusă familia noastră, prin existența acestuia, trebuie să realizăm că sunt mai multe niveluri de implicare ocultă. Folosind informații de la Departamentul Național de Justiție Criminală, furnizate în cartea „*Vopsit în negru*"*(Painted Black)*, care cuprinde

interviuri luate personal unor oameni care au fost implicați în activități oculte și au renunțat la ele, precum și din alte surse, am reușit să apreciez diferitele niveluri de implicare în ocultism. Implicarea la orice nivel este păcat, însă cu cât o persoană se implică mai mult, cu atât mai mare este distrugerea pe care o suferă din punct de vedere spiritual. Înțelegerea acestor grade de implicare ne va ajuta să recunoaștem ocultismul și să știm cum să ne ocupăm, atât de el, cât și de oamenii implicați în astfel de activități.

Căutători de senzații tari

Un nivel de implicare destul de inocent ar include prezicerile astrologice, cititul în frunze de ceai, tabla Quija, filmele de groază și unele superstiții. Oamenii care iau parte la astfel de activități, de obicei nu își dau seama că se implică în ocultism. De fapt, mulți dintre ei sunt foarte surprinși când află că s-au implicat în practici periculoase .

Se pare că toți oamenii, până în momentul în care au atins vârsta maturității, au participat într-un fel sau în altul la activități oculte sau au fost expuși la una sau la mai multe dintre ele. Acest lucru poate că li s-a întâmplat când și-au citit horoscopul într-un ziar, când li s-a citit în palmă la un carnaval sau dacă s-au uitat la un film, cum este *Dracula*.

La limita ocultismului

Persoana care ajunge la acest nivel este foarte aproape de practicarea voită a ocultismului. Unele activități se apropie foarte mult de limita ocultismului sau o depășesc. Diferența dintre a te afla la limită și a o depăși depinde de intenția celui ce practică astfel de activități. De exemplu, cei care se implică în „Jocul magic: Adunarea" pot să își dea seama sau nu că acesta este un joc ocult. Este de înțeles că unii care nu au o înțelegere clară a ocultismului, pot considera „Jocul magic: Adunarea" doar ca pe o simplă fantezie și formă de divertisment. Pe de altă parte, cei care au fost deja implicați în ocultism, la orice nivel, vor fi atrași de joc în aceeași manieră în care adepții Wicca sunt atrași de *Harry Potter*. O

persoană care a experimentat vrăjitoria, controlul minții și alte forme de ghicire, vor observa practici asemănătoare în „Jocul magic: Adunarea" și în alte jocuri.

Este foarte ușor pentru cel care caută senzații tari să depășească limita. Persoana care se afla la un nivel mai inofensiv, și arunca din când în când câte o privire la prezicerile astrologice, va începe să-și citească horoscopul în fiecare zi. În același fel, ascultarea muzicii heavy metal poate atrage o persoană într-o implicare mai profundă în ocultism. Cântărețul de muzică pop, Eminem, a câștigat mai multe premii, chiar dacă subiectele cântecelor lui sunt violul și crima. Acceptarea acestui fel de muzică la o scară atât de largă ne arată că societatea nu recunoaște decăderea morală care ne face mai susceptibili la obiceiuri oculte.

Un alt lucru care se găsește la acest nivel-limită este citirea în cărțile de tarot. Este posibil ca un grup să meargă la cineva care citește în palmă doar ca să se distreze. De obicei, cititorii în palmă au și cărți de tarot. Unii dintre cei care vor să li se citească în palmă caută mai mult decât o simplă distracție. În realitate, ei vor începe să-și dorească averile promise în modul acesta, dorind să învețe ei înșiși cum să folosească cărțile de tarot.

Când o persoană ajunge la acest nivel, situat la limită, va începe de obicei să consume droguri și să practice sex imoral – acest lucru se întâmplă foarte frecvent la petreceri. Am aflat de la oameni care au practicat ocultismul că cei care sunt serios implicați în acesta, le oferă noilor veniți droguri și alcool, apoi îi invită să ia parte la activități sexuale, cu intenția de a le câștiga încrederea, pentru ca apoi să-i conducă mai departe în ocultism. Câteodată, noilor veniți li se fac poze compromițătoare, pentru ca mai

CEI CARE SE JOACĂ CU OCULTISMUL O FAC ÎN CUNOȘTINȚĂ DE CAUZĂ. EI POT SĂ FOLOSEASCĂ DROGURI, SĂ CITEASCĂ ÎN MOD REGULAT CĂRȚI DESPRE SATANISM SAU SĂ IA PARTE LA PRACTICI SEXUALE IMORALE.

apoi să fie șantajați, dacă nu mai vor să participe la întâlniri oculte sau să se implice în ocultism la un nivel mai profund.

Unii oameni care ajung să practice ocultismul încep de obicei prin a citi cărți cum ar fi *Necronomicon* sau lucrări scrise de Nietzsche. Câțiva, din curiozitate, vor lua în mâini chiar *Biblia satanică (The Satanic Bible)*. În facultate, am avut un prieten care a citit-o și a fost foarte confuz după aceea, ajungând să se îndoiască de mântuire.

Participanții la jocuri cu roluri cheie încep să se implice din dorința de a avea senzații tari, dar foarte repede ajung la nivelul limită și îl depășesc. Sean Sellers este tânărul care și-a omorât cu brutalitate ambii părinți. El a jucat Închisori și Dragoni. Cred că a fost o legătură între jocul acesta și crimele atroce comise. Sellers, ca cei mai mulți jucători, a fost prins în acest joc atât de palpitant, provocator și energic, care a început să pună stăpânire pe el și pe imaginația lui. Apoi, plin de violența aflată în acest joc de fantezie, a depășit limita și a ajuns în lumea reală. Pentru Sean, lumea fantastică din Închisori și Dragoni a devenit realitate și a acționat în consecință. În special jocul acesta îi poate atrage mult mai repede pe jucători în activități oculte care se situează la un nivel foarte profund.

Amatorii

Amatorii se implică intenționat. Folosesc droguri, citesc cărți despre satanism, în mod constant, sau participă la practici sexuale imorale.

Mulți tineri consideră că acest nivel de implicare ocultă este extraordinar și le oferă putere. O mare parte caută să dea un sens vieții; alții simt că au pierdut controlul vieții lor și cred că dacă practică ritualurile satanice sau ale vrăjitoriei, îl vor putea prelua, și chiar să se răzbune pe cei care le-au făcut rău. Ei observă că, prin farmece pozitive, își pot termina mai repede lecțiile, sau că o vrajă distructivă poate să „pedepsească" un șef nesuferit. Din acest moment, nu mai sunt amatori, ci încep să-și formeze un sistem de credințe bazat pe ocultism. Acest punct marchează o îndepărtare drastică de orice morală pe care și-au însușit-o în procesul de educare.

Nivelul sofisticat

În acest punct, amatori își aleg cu bună știință ramura din ocultism pe care vor să o practice. Unii vor aprofunda un nivel mai sofisticat al magiei albe. Alții se apucă de Satanism sau de magia neagră. Așa cum am spus și în capitolul 4, adepții Wicca tind să practice magia albă și susțin că farmecele pe care le fac ei nu fac rău nimănui. Mulți din cei care au învățat despre vrăjitorie din *Harry Potter* sau din alte cărți similare cunoscute, merg pe acest drum. Nu este de mirare că numărul adepților Wicca a crescut. Cei care se apucă de magie neagră se asociază uneori cu Biserica lui Satan sau cu alte grupări oculte. Alții își creează propriul lor stil, amestecând adesea magia albă și magia neagră.

Ocultiști care au un stil propriu

Cei care au un stil propriu, de obicei nu fac parte dintr-o sectă bine organizată, cum este Templul lui Set sau Biserica lui Satan. De obicei sunt oameni care au învățat de unii singuri, formându-și un sistem ocult propriu care combină credințe variate. Acesta este nivelul la care acționează Pete Roland, cel la care m-am referit în capitolul 7. Chiar dacă nu toți ocultiștii care își creează un stil propriu devin criminali, mși cu Roland.

La acest nivel, un grup de prieteni își dezvoltă credințele. Unul dintre ei, care este autodidact, devine conducătorul grupului și începe să îi inițieze și pe ceilalți. Acest nivel este extrem de periculos, pentru că cei care ajung aici își combină adesea religia cu drogurile, muzica heavy-metal și jocurile în care participanții își asumă un rol-cheie. Prin urmare, fantezia poate deveni realitate iar oamenii o pot trăi prin comiterea unor acte brutale, cum ar fi uciderea animalelor sau chiar a oamenilor.

Deoarece au un stil propriu, ocultiștii de la acest nivel folosesc fie magia albă, fie magia neagră, iar uneori le combină pe amândouă.

Nivelul de implicare serioasă

Oamenii de la acest nivel fac parte de obicei dintr-un grup organizat. Au avansat de la nivelurile inferioare, chiar dacă nu există un anumit traseu care trebuie urmat. S-ar putea ca unii să se fi alăturat adepților Wicca pentru o perioadă sau să fi citit lucrările lui Anton LaVey, încercând să facă vrăji. Chiar dacă amatorul a avansat la un nivel superior, când a ales să se implice în ocultism, abia când ajunge la acest nivel se implică cu totul în practica uneia sau a mai multor forme de ocultism.

În timp ce oamenii care se află la celelalte niveluri pot sau nu să ascundă implicarea lor în obiceiuri oculte; când se ajunge la acest nivel, de obicei se cere multă discreție.

Ar fi o greșeală să credem că acești oameni fac parte din pleava societății – nu este așa! Ați rămâne șocați să le aflați identitatea. Ei sunt profesori, avocați, proprietari de terenuri, bancheri, doctori și asistente. Majoritatea își îndeplinesc slujba într-un mod profesional. Însă unii s-au folosit de pozițiile lor înalte pentru a-și propaga religia demonică. De fapt, chiar dacă acum se întâmplă foarte rar, am prieteni care au fost atacați de sataniști.

Știu despre un caz în care un creștin spitalizat în urma unui infarct de cord era pe moarte. Domnul i-a cerut unui mijlocitor să meargă la spital, arătându-i că omul respectiv era subiectul unui atac satanic. Când mijlocitorul a sosit, a văzut că nimeni nu îl îngrijea și că acesta sângera abundent. Avea două ace intravenoase în brațe. S-a dovedit că o perfuzie conținea o supradoză de anticoagulant. Acul celeilalte perfizii părea să se fi deplasat din poziția lui, lăsând pacientul să sângereze. Mijlocitorul a luat măsuri prompte în situația respectivă și a salvat viața acelui om. Mai târziu s-a aflat că pacientul văzuse un infirmier al spitalului care purta un inel ocult, pe care era gravat un cap de capră. Chiar dacă nu s-a putut dovedi că infirmierul a cauzat problema, în duh au simțit în mod cert că exista o legătură.

Trebuie să avem întotdeauna grijă, când avem pe cineva drag în spital – nu trebuie să fim paranoici sau să ne fie frică, dar trebuie să avem grijă. Există ocultiști care lucrează în serviciile spitalicești și care se vor folosi de poziția pe care o dețin pentru a avansa cauza lor demonică. Totuși, ar trebui să ne amintim că Dumnezeu este cel mai

bun doctor. El poate vindeca atât prin minuni cât şi prin doctori foarte bine pregătiţi.

E bine să ştim că cei care ajung la nivelul de implicare serioasă sunt foarte dedicaţi. Unii oameni care fac parte din Satanism consideră că creştinii dedicaţi reprezintă o ameninţare pentru ei. Iată o listă cu grupurile şi practicile care se situează la nivelul de implicare serioasă:

1. Biserica lui Satan;
2. Templul lui Set;
3. Wicca;
4. Santeria.

Nivelul criminal

Ultimul şi cel mai întunecat grad de implicare îl reprezintă nivelul ucigaş. Mulţi poliţişti din fiecare stat al Americii care pun în aplicare legea ştiu despre acest nivel. La acest nivel, ocultiştii nu vor să fie descoperiţi şi încearcă să-şi ascundă urmele.

Bineînţeles că Dumnezeu poate să descopere sau să acopere toate lucrurile, când ne rugăm. Într-o conversaţie cu un fost satanist, care acum este un creştin dedicat, am primit nişte informaţii uimitoare. Iată ce mi-a spus:

> Voi, mijlocitorii, aveţi un plan foarte bun când studiaţi o zonă din punct de vedere strategic. Când eram satanist (nu a spus că era pe cont propriu, un membru al Bisericii lui Satan sau al unui altui grup), ţinteam diferite zone iar apoi desenam un cerc în jurul acelei zone unde aveam de gând să începem să ne infiltrăm.
>
> Unul din lucrurile pe care le făceam era să mergem în şcoli şi să îngropăm un fetiş, pentru a începe să blestemăm şcoala. După aceea stăteam pe trotuarul din faţa şcolii şi le ofeream copiilor dulciuri şi droguri, pentru a-i ademeni în ocultism.

Trebuie să ne rugăm pentru a-i proteja pe copiii noştri care sunt la şcoală de activităţile satanice. Faptul că li se oferă lucruri trebuie să fie un motiv în plus de a-i învăţa pe copii să nu vorbească niciodată cu străini şi să nu accepte nimic de la ei.

RITUALURI OCULTE

Unul din tipurile de crime comise de o categorie a ocultiştilor îl reprezintă sacrificiile de sânge. Cei care practică magia neagră spun că un blestem trimis printr-un sacrificiu de sânge este foarte puternic, iar cel îndeplinit printr-un sacrificiu uman este cel mai puternic. Dacă a avut loc un sacrificiu uman, s-ar putea să fie nevoie de post pentru a-i distruge efectul. În cartea sa „*Artele Negre*" (*The Black Arts*), Richard Cavandish menţionează două motive pentru care se fac sacrificii propriu-zise:

1. *Pentru a înzestra cu putere.* Sângele este considerat ca o sursă vie de energie, care poate fi eliberată prin sacrificiu.
2. *Pentru a le oferi participanţilor o încărcătură psihologică şi energie.* Cavandish, un autor renumit în tradiţiile oculte, susţine că acesta este cel mai important motiv pentru realizarea sacrificiilor.

Voi mai adăuga un al treilea pe această listă:

3. *Pentru a împuternici blestemul, prin eliberarea unui demon aflat la un nivel înalt, care va face ca blestemul să se împlinească.* Poate fi vorba de un duh al morţii, de un duh de de distrugere sau de alt demon puternic. Sataniştii spun uneori că aceasta înseamnă să fii urât până la moarte.

Indiciile tipice crimelor satanice şi ale vrăjitoriei, pe care le caută poliţia, pentru a recunoaşte o crimă ocultă, sunt următoarele:

1. batjocura unor simboluri creştine şi a liturghiei;
2. crucea răsturnată;

3. obiecte creştine furate;
4. lumânări negre;
5. cruci îndoite sau rupte (folosite ca simboluri de pace);
6. desene, grafitti pe ziduri sau pe străzi;
7. pentagrame desenate pe pereţi sau pe podele (câteodată chiar cu sânge);
8. purtarea unor capete de capre, ca un semn al supunerii faţă de Satan;
9. litere sau mâzgăleli indescifrabile;
10. profanarea mormintelor;
11. mutilarea animalelor (vărsarea sângelui şi îndepărtarea unor membre sau organe ale corpului);
12. lipsa unor părţi ale trupului;
13. tatuaje neobişnuite, tăieturi, urme de crestături şi semne corporale (pe suspecţi);
14. sângerare.

Un avertisment serios

Ceea ce vreau să împărtăşesc cu voi mai departe este foarte important şi vreau să acordaţi secţiunii următoare o atenţie deosebită. Dacă daţi peste un altar satanic, în timp ce vă plimbaţi pentru a vă ruga sau în alte situaţii, *nu* încercaţi să-l răsturnaţi, dacă nu sunteţi bine acoperiţi în rugăciune. Asupra acestor altare au fost eliberate blesteme puternice, care îi pot afecta, şi chiar o fac, pe cei care încearcă să le distrugă. Chiar dacă avem autoritate peste fiecare lucru rău (vezi Luca 10:19), s-ar putea să avem o gaură în armură (păcate nemărturisite sau răni), care ar putea face ca blestemul să aibă efect asupra noastră.

Cunosc mijlocitori care au procedat în felul acesta, ale căror familii s-au destrămat, au divorţat sau au fost ruinaţi financiar. Dacă ajungeţi într-o zonă în care se practică ritualuri satanice, rugaţi-L pe Domnul să vă protejeze. După aceea, aflaţi o persoană care ştie mai multe despre aceste activităţi şi căutaţi acoperire săirituală corectă în rugăciune, înainte de a distruge altarul. Dacă pe altar se găseşte sânge sau alte posibile indicii ale unei activităţi oculte, vă sugerez să sunaţi la poliţie, pentru a-i anunţa unde este localizat.

Este şocant să aflăm că elemente criminale oculte au folosit copii, în timp ce părinţii lor credeau că sunt la joacă sau că îşi fac temele. Statutul socio-economic sau rasa din care face parte copilul se pare că nu contează. Cunosc cazuri specifice în care copii mici, de grădiniţă, au fost răpiţi şi folosiţi în ritualuri oculte. Cartea *„Vopsit în Negru"* (*Painted Black*) ne oferă mai multe detalii despre acest fel de tragedii.

Vegheaţi

Iată câteva indicii care vă pot arăta o posibilă implicare a copiilor voştri în ocultism. Dacă le descoperiţi, aceasta nu înseamnă că ei participă neapărat la ritualuri oculte, ci că trebuie să cercetaţi şi să vedeţi care este cauza.

1. Preocupări cu urină şi fecale, cum ar fi împrăştierea fecalelor prin baie;
2. Jocuri agresive, violente, sadice, cum ar fi mutilarea animalelor;
3. Sângerarea în jurul rectului, teamă să nu fie urmăriţi de cineva, când folosesc baia sau ascunderea părţilor intime;
4. Fac aluzii la „cealaltă mamă sau la celălalt tată";
5. Preocupări cu diavolul sau magie;
6. Teamă să nu fie opriţi;
7. Au coşmaruri sau visează că sunt răniţi, temele viselor sunt ciudate, prea profunde pentru a fi înţelese de copii mici;
8. Menţionează că „oamenii răi" vor să le rănească părinţii sau pe ei înşişi.

NU DEVENIŢI ISTERICI, DACĂ COPILUL VOSTRU VREA SĂ SE ÎMBRACE ÎN NEGRU. ŞI EU PORT NEGRU ŞI CU SIGURANŢĂ CĂ NU SUNT SATANISTĂ.

Este foarte important să îi credeţi pe copii, dacă vă spun unul din lucrurile de pe această listă. Dacă bănuiţi molestare sexuală, duceţi-vă imediat copilul la doctor. De

asemenea, dacă dintr-o dată îi este teamă să meargă la grădiniță sau la o dădacă, întrebați-vă copilul de ce nu vrea să meargă. Nu ignorați ceea ce vă spune.

Am prieteni ai căror copii au fost abuzați de sataniști și le-a trebuit ani de zile să își elibereze copiii de izbucniri de mânie, înjurături sau limbaj obscen, sexual. Prietenii mei nu i-au bănuit niciodată pe vecinii lor drăguți, la care copiii se gândeau ca la niște „bunici", că ar fi în stare de așa ceva.

Din această experiență, am învățat să-mi folosesc mult discernământul. Trebuie să ne iubim vecinii, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să le permitem să facă ce vor cu copiii noștri. Ca părinți, trebuie să fim foarte atenți. E necesar să vorbim cu părinții prietenilor copiilor noștri. Aflați care este sursa principală a îngrijirii lor. Dar nu vă opriți aici. Puneți întrebări despre fiecare persoană care este în casă, când copilului vostru este acolo.

Aflați ce va face copilul vostru, când merge în vizită la prieteni. La ce se uită la televizor? Dacă au jocuri video, ce fel de jocuri? Întrebați mai ales despre Pokemon și *Harry Potter*. Spuneți-le clar că nu doriți ca fiul sau fiica voastră să vizioneze vreunul din ele. Există un lucru nepotrivit în acea casă, la care nu doriți să fie expuși copiii voștri? Sunt prea mulți părinți pe care nu îi interesează niciodată să afle despre părinții prietenilor copiilor lor sau despre familia acestora. Este o mare greșeală. Ca părinți buni, trebuie să ne informăm.

SEMNE CLARE ALE IMPLICĂRII ÎN OCULTISM

În calitatea de apărători ai familiei voastre, este important să învățați să vă supravegheați copiii, chiar dacă au ajuns la vârsta adolescenței, pentru a descoperi dacă nu cumva sunt implicați în activități oculte. Așa cum am menționat mai înainte, nu trebuie să fim ignoranți cu privire la planurile diavolului (vezi 2 Cor. 2:11).

Există semnale de alarmă care vă pot avertiza dacă aceștia sunt sau nu sunt implicați în activități oculte. Însă, înainte de a face o listă cu aceste indicii, vreau să vă atrag atenția cu privire la un aspect. Unele dintre aceste semne pot avea legătură cu alte lucruri

sau pot pur și simplu indica o preferință în stilul de îmbrăcăminte. Nu deveniți isterici dacă copilul vostru vrea să se îmbrace în negru. Și eu port negru și cu siguranță că nu sunt satanistă. De asemenea, tinerii pot avea depresii din când în când sau își resping prietenii – fără ca aceasta să aibă vreo legătură cu ocultismul. Bijuteriile de argint sunt purtate de multă lume în zilele noastre și nu sunt neapărat un indiciu al implicării în activități oculte.

Rugați-vă pentru înțelepciune și nu vă acuzați numaidecât copilul de implicare în ocult. Dacă observați mai multe semne care vă atrag atenția în acest sens sau materiale indiscutabil oculte (de exemplu, desene oculte pe caiete sau o copie a *Bibliei satanice*), atunci trebuie să vorbiți cu ei. Amintiți-vă, este posibil ca citirea unei asemenea cărți să se facă doar din curiozitate. Totuși, aveți nevoie de multă înțelepciune în acest domeniu.

Iată câteva semnale de avertizare pe care le-am adaptat din „*Ghidul măsurilor de siguranță*" (*Safety Awareness Guide*) a lui Randy Skinner.

1. Au tendința de a se ascunde, au secrete și se izolează;
2. Își resping prietenii;
3. Sunt foarte discreți în a vorbi despre noii lor prieteni sau activități;
4. Se îndepărtează, se ceartă mereu și devin violenți;
5. Resping valorile părinților;
6. Își pierd simțul umorului;
7. Își schimbă obiceiurile școlare;
8. Sunt confuzi cu privire la sex;
9. Sunt plini de teamă. (Acesta se întâmplă adesea când o persoană mărturisește de bună voie sau silită, toate păcatele trecute, într-un ritual de curățire. Această mărturisire este înregistrată și folosită împotriva persoanei, dacă mai târziu încearcă să părăsească grupul);
10. Sentimente inexplicabile de paranoia manifestate față de autorități;

11. Se uită foarte mult la filme de groază sau la videoclipuri heavy-metal, cum ar fi *„Chipurile morții"* (*The Faces of Death*) și *„Credinciosul" (The Beliver)*;
12. Activități sexuale imorale;
13. Sunt foarte interesați de jocuri de fantezie. (Aceste jocuri nu au reguli și nici îndrumări speciale. Ele încurajează creativitatea fără limite. Linia dintre realitate și fantezie devine vagă);
14. Caută materiale inacceptabile pe calculator, vizitează website-uri oculte;
15. Îi interesează drogurile, mai ales cele halucinogene;
16. Au o personalitate deprimată;
17. Își acoperă ochiul stâng cu o șuviță de păr;
18. Poartă machiaj deschis și își vopsesc părul negru;
19. Ascultă trupe de muzică black metal sau heavy metal care folosesc versuri, simboluri și închinare oculte;
20. Își fac unghiile cu ojă neagră. Unghiile de la mâna stângă sunt mai lungi decât unghiile de la mâna dreaptă. (În ocultism, partea stângă a corpului reprezintă răul);
21. Îl interesează numai îmbrăcămintea de culoare neagră;
22. Mâneca stângă este îndoită. (Se poartă așa la școală, în magazine și în alte locuri, pentru a arăta că fac parte dintr-un grup satanic);
23. Se salută cu mâna stângă, folosind simbolul coarnelor (vezi anexa 3);
24. Poartă numai bijuterii de argint și refuză să poarte aur (Aurul este considerat un metal creștin);
25. Primiți telefoane în care este chemată o altă persoană decât copilul dumneavoastră. (Cel care dorește să vorbească cu copilul dumneavoastră la telefon folosește numele lui satanic);
26. Sunt obsedați de moarte;
27. Scriu eseuri sau compuneri despre moarte și/sau despre ocultism;
28. Își schimbă înfățișarea dormitorului. (Înfățișarea dormitorului copilului se schimbă, pe măsură ce acesta crește, dar trebuie să vă uitați după pentagrame,

simboluri lipite sau vopsite sub covor sau pat; obiecte oculte ascunse, pereții sunt vopsiți în negru);
29. Folosesc mai puțin electricitatea și mai mult lumânările;
30. Folosesc alfabetul satanic în caiete;
31. Scriu invers;
32. Poartă cu ei o carte a umbrelor. (Este cea mai importantă carte personală de poezie, proză, farmece, incantații și locuri de întâlnire. Este de obicei un caiet cu arc, dar poate avea și o altă copertă);
33. Cărți despre ritualuri sau necromanție, satanism, magie neagră sau vrăjitorie. (O carte de acest fel este *Helter Skelter*).
34. Dulapul de la școală conține obiecte satanice;
35. Se automutilează sau se taie mereu. (Tăieturile sunt pe piept, glezne, brațe; au urme de ace pe corp, folosite pentru a-și extrage sânge, cu scopul de a-l bea; căutați semne pe partea stângă a corpului);
36. Mutilarea sau torturarea animalelor.

În capitolul 3, am dat câteva sfaturi despre ce ar trebui să faceți, dacă bănuiți că aveți un copil implicat în activități oculte. Dacă doriți, puteți să vă întoarceți și să recitiți acea secțiune. În continuare voi da câteva sfaturi în plus:

1. Primul lucru pe care trebuie să-l faceți, dacă bănuiți că aveți un copil implicat în activități oculte, este să vă rugați. Rugați-L pe Dumnezeu să vă descopere toate lucrurile ascunse, secrete. Următoarele versete ne spun că Dumnezeu vrea să ne descopere lucrurile ascunse:

   El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina. (Daniel 2:22).

   Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tăinuit, care nu va fi cunoscut și nu va veni la lumină. (Luca 8:17).

2. Mergeți în camera copilului și rugați-vă ca Duhul Sfânt să vă călăuzească în timpul căutării. Fiți conștienți de faptul că copilul dumneavoastră a ascuns lucrurile, așa cum am menționat mai devreme, așa că trebuie să căutați peste tot. Uitați-vă sub saltea și în saltea. Căutați în jucării, în spatele indispensabililor, după dulapuri și în orice alt loc în care se pot ascunde lucruri;
3. Căutați în caiete; uitați-vă prin ele să vedeți dacă nu conțin simboluri oculte;
4. Citiți cuvintele cântecelor pe care le ascultă copilul. Muzica heavy metal este o ușă larg deschisă spre ocultism. Verificați dacă ascultă formații cum sunt Black Sabbath, AC/DC, Marilyn Manson, KISS sau alte formații heavy metal. Există mai multe categorii de muzică heavy metal, cum ar fi black metal și death rock. Familiarizați-vă cu numele și categoria formațiilor și țineți-vă copiii departe de ele;
5. Se uită la filme cum ar fi *„Vineri, în 13"(Friday, the Thirteenth), „Halloween" (Halloween) sau „Coșmarul de pe strada Elm"(Nightmare on Elm Street)?*
6. Sunt obsedați de jocurile de fantezie? Două dintre acestea ar fi Închisori și Dragoni, deși eu aș fi mai prudentă la Jocul Magic: Adunarea;
7. Luați în considerare toate semnalele de avertizare pe care le-am menționat anterior, alături de aceste 6 puncte.

Simboluri oculte

La sfârșitul cărții, în anexa 3, veți găsi o listă cu simboluri oculte care vă vor ajuta foarte mult. Ele sunt unelte valoroase, menite să vă ajute să recunoașteți activitatea ocultă.

Confruntarea copilului

Ce faceți, o dată ce sunteți siguri că aveți un copil care se implică în activități oculte? Vreau s-o citez aici pe Johanna Michaelsen, deoarece ea spune un lucru foarte relevant:

Să nu faceți greșeala de a presupune că este doar un capriciu sau o fază prin care trec toți copiii. Bineînțeles că nu toți copiii care se închină diavolului ajung să omoare pe cineva sau să se sinucidă, însă acest lucru se aplică unui procent mereu crescând dintre ei. Câți dintre voi sunteți gata să vă asumați riscul? Din nefericire, mulți părinți care au observat aceste semne s-au dus la profesori sau chiar la pastori, solicitând ajutor, dar au fost trimiși acasă, după ce au fost mângâiați pe umăr și li s-a spus că „este doar o fază prin care trec toți copiii."

Dacă ați găsit obiecte oculte în camera copilului, următorul pas este confruntarea. Fiți conștienți de faptul că acesta s-ar putea să vă spună că materialele descoperite sunt ale unui prieten care le-a lăsat acolo. Dacă se întâmplă așa, acesta este un prilej foarte bun pentru a discuta cu copilul despre ocultism, chiar dacă dovezile sunt puține iar copilul poate nega orice fel de implicare în ocultism. Dacă este suficient de mare, poate va vrea să citească o parte din materialele aflate în această carte. Însă, ca părinți, trebuie să fiți discreți.

Când părinții nu acționează

Mama lui Pete Roland, satanistul care și-a omorât colegul de clasă, bănuia că ceva nu este în regulă cu copilul ei. Când l-a confruntat, el a negat implicarea în ocultism. Iată ce a declarat ea la emisiunea „Geraldo":

> Mă simt foarte vinovată că nu am fost mai atentă. Am văzut simbolurile satanice în caietul lui și l-am întrebat despre ele. Am presupus că nu înseamnă nimic, că este doar o fază trecătoare. La vârsta lui nici eu nu am fost un copil exemplar; am presupus că și el este la fel. ***Am presupus greșit.*** Îi sfătuiesc pe părinții care descoperă asemenea lucruri la copiii lor, să le cerceteze mai bine, să nu le ignore. Nu este doar o fază trecătoare... Îmi doresc să fi ascultat

muzica pe care o asculta el, îmi doresc s-o fi aruncat. Ar fi trebuit să vorbesc cu el sau să merg la şcoală, să conversez cu mamele prietenilor lui, poate ele au observat lucruri pe care eu nu le-am văzut. Poate am fi schimbat situaţia, dacă am fi pus totul cap la cap (sublinierea aparţine autoarei).

Pete Roland a primit sentinţa de închisoare pe viaţă pentru crimă. Nu va mai ieşi niciodată din închisoare, cu excepţia unui miracol, iar mama lui nu va mai putea niciodată să-l îmbrăţişeze.

LUAŢI AMINTE

Cred că la acest punct aţi putea să vă întrebaţi: „Cindy nu cumva eşti prea melodramatică?". Nu, de 1000 de ori nu! Dacă acest capitol salvează doar o singură viaţă, s-a meritat să fie scris, alături de toate rugăciunile, durerea şi lupta spirituală!

Ştiu cât este de uşor să ne credem copiii, chiar când ne mint. Fiica mea Mary a consumat droguri o scurtă perioadă de timp. Totuşi, de fiecare dată când m-am adresat Domnului cu rugăciunea să-mi descopere lucrurile ascunse pe care le face, El mi-a le-a arătat. Astăzi ea este bine pe toate planurile şi umblă cu Domnul.

Unul din cele mai bune lucruri pe care le puteţi face pentru copiii voştri, pe măsură ce cresc, este de a vorbi atât cu ei, cât şi cu prietenii lor, cultivând astfel o comunicare deschisă. Mai târziu, s-ar putea să aveţi nevoie de resursele de afectivitate pe care le-aţi investit cândva în relaţia cu copilul dumneavoastră. Începeţi să îi cunoaşteţi pe prietenii copiilor voştri. Invitaţi-i la voi acasă. Cultivaţi şi cu ei o legătură bazată pe dragoste şi încredere.

Eu, împreună cu soţul meu Mike, am aflat că fiica noastră se droghează de la prietena ei cea mai bună, care a venit la noi într-o seară ca să ne spună. După aceea, eu, Mike, băiatul nostru, Mary şi cea mai bună prietenă a ei am stat împreună de vorbă. La început a negat totul; dar la încurajările prietenei ei şi după ce noi am asigurat-o că o iubim, a recunoscut şi am stabilit ce putem face ca să o ajutăm să scape de droguri.

Poate aveţi un copil care a luat droguri sau a fost implicat în alte activităţi periculoase. Poate a fost influenţat de unii dintre

prietenii lui. Chiar dacă nu se mai întâlneşte cu cei care au avut o influenţă negativă asupra lui, vă încurajez să vorbiţi şi cu alţi părinţi despre această situaţie. Toţi părinţii trebuie să hotărască în cunoştinţă de cauză dacă le vor permite copiilor lor să se implice în astfel de lucruri.

Când vă confruntaţi copilul, rugaţi-L pe Domnul să vă descopere cât de profund s-a implicat în ocultism. Dacă bănuiţi că a ajuns la nivelul de implicare serioasă sau la cel criminal (de exemplu, dacă găsiţi un bilet pe care scrie că vrea să se sinucidă sau să omoare pe altcineva) trebuie să acţionaţi imediat. Vorbiţi cu psihologul de la şcoală sau cereţi sfaturi departamentului de poliţie juvenilă de la un birou local de aplicare a legii. Întrebaţi dacă există vreun ofiţer în departament care se ocupă de crimele oculte. După săvârşirea unor crime ca cele de la Columbine şi din alte locuri, poliţia vă va lua cu siguranţă în serios. Dacă bănuţi că fiul sau fiica dumneavoastră ar încerca să vă facă rău în vreun fel, luaţi măsuri imediate pentru a vă proteja. Trebuie să îndepărtaţi toate armele din casă.

Nu vreau să vă alarmez. Acesta este unul din lucrurile cu care m-am luptat, când am scris acest capitol; însă, am în vedere siguranţa voastră.

Aduceţi-vă aminte că, atâta timp cât copiii voştri sunt minori şi stau în casa voastră, aveţi dreptul de a le arunca toate materialele oculte, de a da jos de pe pereţi orice postere nedorite şi de a le curăţa camera de orice materiale de acest fel. Dacă sunt majori, trebuie să le cereţi să le arunce ei înşişi iar, în caz de refuz, să se mute imediat din casă. De asemenea, să nu vă fie teamă să le spuneţi care sunt prietenii lor faţă de care aveţi mari rezerve.

Vă aduceţi aminte de Cassie Bernall, care a murit ca o martiră, în urma împuşcăturilor de la Columbine? Părinţii ei au aplicat dragostea dură, i-au aruncat toate CD-urile şi casetele video care încurajau violenţa, vrăjitoria sau ocultismul. Ea este astăzi în ceruri, datorită curajului părinţilor ei.

Dacă aflaţi că fiul sau fiica voastră s-a implicat în activităţi oculte, la un anumit nivel, nu intraţi în panică. Dumnezeu are toată puterea să vă ajute şi să facă o minune în viaţa copilului vostru, prin rugăciune şi mijlocire.

CAPITOLUL 9

VAI DE MINE? CUM SĂ AM EU UN DEMON?

Vreau să-mi țin promisiunea pe care am făcut-o la începutul acestei cărți. În acest capitol (și în următorul, care vorbește despre înfrângerea blestemelor), mă voi referi la diferite domenii din viața ta în care ai putea fi robit, în urma implicării tale în activități oculte. Ai întocmit o listă, în timp ce ai citit această carte? Dacă ai făcut-o, acum vei avea nevoie de ea. Dacă nu, poți să alcătuiești una acum. Scrie pe listă toate activitățile oculte în care te-ai implicat, din cele menționate de mine, inclusiv cititul în palmă, consultarea horoscopului și jocul cu tabla Quija.

DEMONOLOGIE 101

Înainte de a intra în detalii specifice, care să îți arate cum poți să te eliberezi de consecințele oricăror experiențe oculte, avute în trecut, trebuie să înțelegem mai întâi ce este demonologia. Există foarte multe cărți bune despre acest subiect, așadar acest capitol nu va fi decât o introducere. Totuși, cred că aceste câteva lucruri vor fi suficiente pentru a vă ajuta să vă eliberați sau pentru a vă îndrepta atenția în direcția potrivită.

Multor creștini li se pare ciudat să se scrie sau să se vorbească despre demoni. Pe de altă parte, acelora dintre voi care ați rezistat să citiți cartea până în acest punct, inclusiv capitolul despre magia neagră, nimic n-o să vi se mai pară ciudat.

Eu nu am știut prea multe lucruri despre demoni, până la vârsta de 30 de ani. Aflasem câteva lucruri în facultate, dar primele experiențe pe care le-am avut cu demonii au fost înfricoșătoare – mai ales pentru că nu înțelegeam ce se întâmplă în jurul meu.

Prima confruntare

Prima mea întâlnire cu o persoană demonizată a fost furtunoasă. Faptul că am fost crescută într-o familie baptistă nu m-a pregătit pentru ceea ce urma să văd. Nu vreau să spun că adevărurile Scripturii pe care le-am învățat nu mi-au fost de folos. Tatăl meu era pastor și el a pus bazele credinței în viața mea. Totuși, nu m-a învățat nimic despre demoni. De curând, mama mi-a relatat că, de fapt, tatăl meu a ajutat cândva o persoană să fie eliberată de sub puterea duhurilor, incident despre care eu nu am știut nimic.

Pe la începutul anului 1980, împreună cu soțul meu Mike am fost de acord să primim în casa noastră o femeie al cărei soț încercase s-o omoare. Avea vreo 48 de ani și, cu excepția faptului că era foarte necăjită din cauza situației în care se afla (cine n-ar fi fost în locul ei?), părea destul de normală. Stăteam într-o zi însorită în bucătărie, împreună cu femeia aceasta, când mi-a spus: „Cindy, simt o durere foarte puternică!" Amintiți-vă, în acea vreme eu nu știam foarte multe despre ceea ce înseamnă să scoți demoni din cineva; eram foarte tânără.

Primul lucru la care m-am gândit a fost *să chem un doctor* și apoi *să-i spun să se așeze pe pat*. Ea s-a dus să se întindă și atunci m-am gândit că ar trebui să-mi pun mâinile peste ea. Când m-am apropiat de ea a doua oară, fața îi era schimonosită și o voce de bărbat a urlat astfel prin gura ei: „O s-o omor! Merită să moară! O să te ucid și pe tine!"

Eram șocată.

M-am gândit imediat la copiii mei care dormeau în camera alăturată. Dintr-o dată am simțit că ceva s-a stârnit în interiorul meu, mă simțeam ca o ursoaică ce încerca să-și protejeze puii. M-am uitat în ochii a ceea ce acum știu că era un demon și i-am spus: „Ba nu! N-o s-o omori nici pe ea, nici pe mine și nici pe altcineva!"

Demonul care pusese stăpânire pe ea încerca să o facă să se ridice din pat. Neștiind ce să fac, am luat Biblia și m-am așezat pe femeie. Era o situație comică, pentru că eu aveam măsura 38 și doar 1 m și 60 cm înălțime, pe când ea era cu mult mai voinică. Mi-am adus aminte de unele conversații pe care le auzisem între studenții de la colegiul creștin pe care îl frecventasem. Pe lângă multe idei

discutate, fusese împărtăşit şi principiul potrivit căruia demonii nu suportă să audă pomenirea sângelui Domnului Isus. Având această armă la dispoziţie, am deschis Biblia şi am început să citesc versete care vorbeau despre sângele lui Isus (vezi 1 Petru 1:2; 1 Ioan 1:7; Evrei 10:19).

O poziţie fermă

I-am spus demonului că nu se poate atinge de mine sau de această femeie, pentru că suntem fiice ale lui Dumnezeu, răscumpărate prin sângele lui Isus. Demonul a şuierat: „Am un drept asupra ei, pentru că membri familiei ei au omorât indieni şi i-au aruncat într-o fântână." Nu m-am lăsat intimidată, chiar dacă în acel moment nu ştiam nimic despre blestemele transmise din generaţie în generaţie. Ştiind că eram în pericol, am strigat la Dumnezeu să Îşi trimită îngerii şi să ne păzească. După aceea, am ţinut Biblia în mână şi, în numele lui Isus, i-am interzis duhului să vorbească sau să ne facă vreun rău. În câteva momente, am văzut o schimbare în ochii prietenei mele, care apoi şi-a revenit!

Trebuie să recunosc că eram puţin circumspectă, aşa că am continuat să mai stau încă puţin deasupra ei. În cele din urmă, am realizat că duhul care vorbise prin ea a încetat să se manifeste, aşa că m-am lăsat pe podea, complet epuizată. Ştiam că spiritul demonic nu dispăruse pentru totdeauna, dar, pentru moment, totul părea să fie în regulă. Mi-am dat seama şi de faptul că această situaţie mă depăşea.

Când i-am spus ce s-a întâmplat, ea nu şi-a mai amintit nimic. Însă, a sunat pe cineva care ştia cum să procedeze cu cei posedaţi de demoni şi a cerut ajutor.

Am aflat mai târziu că demonul din ea a aruncat şase oameni prin cameră, în timpul eliberării ei. Tot ce am putut face a fost să-i mulţumesc Domnului că şi-a trimis îngerii să mă ajute când am avut nevoie.

Lecţia învăţată

Ştiu că acesta nu a fost un început foarte bun. Aspectul pozitiv este că de atunci am învăţat că am autoritate în numele lui

Isus Hristos. Nu am fost aruncată de nici un demon la pământ, aşa cum li s-a întâmplat acelor oameni – nu mi s-a întâmplat nimic de genul acesta.

Cred că cel mai important lucru pe care l-am învăţat din această experienţă a fost că demonii sunt foarte, foarte reali. Dacă până atunci avusesem îndoieli, acum nu mai aveam nici una.

Chemarea din partea lui Dumnezeu

După o scurtă perioadă, un profet care avea o reputaţie bună mi-a profeţit că Dumnezeu mă va folosi pentru a scoate demoni. Ei bine, încă eram traumatizată în urma primei întâlniri cu îngerii căzuţi, aşa că nu mi se părea deloc o veste bună.

De fapt, am fost atât de zdruncinată, încât a doua zi am stat toată ziua în pat, certându-mă cu Dumnezeu. „Doamne" m-am plâns eu, „nu vreau să scot demoni. Mi-e frică de ei. Nu-mi plac. Să-i scoată altcineva."

M-am luptat cu Dumnezeu câteva zile cu privire la problema aceasta. Am încercat să-L conving că nu eram persoana potrivită ca să scoată demoni. Însă, Dumnezeu, fie că nu auzea, fie că râdea de mine, ştiind că avea să vină o zi în care nu numai că voi scoate demoni, dar şi voi înfiinţa un grup internaţional de mijlocitori, împărtăşind altora cunoştinţe despre puterile aerului şi principalităţile spirituale. Pentru mai multe informaţii despre această temă, puteţi citi cartea mea *„Stăpânind porţile vrăjmaşului" (Possessing the Gates of the Enemy).*

Într-una din zilele acelea, când mă luptam cu Dumnezeu, m-a sunat un prieten şi m-a întrebat: „Cindy, ce faci?"

I-am răspuns: „Stau în pat, mi-am pus pătura pe cap şi nu am de gând să mă dau jos!"

Cât de mult îi mulţumesc lui Dumnezeu că a avut atâta răbdare cu mine.

În cele din urmă am ieşit din dormitor şi am început să studiez serios despre demonologie. Domnul mi-a dat har să găsesc casete, cărţi şi oameni care ştiau cum se scot demonii. Acest capitol conţine lucruri pe care le-am învăţat.

Când am studiat pasajul din Marcu 16:17, știam că trebuia să-i spun lui Dumnezeu „da". Iată ce spune acest verset:

> Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu *vor scoate draci*, vor vorbi în limbi noi (sublinierea aparține autoarei).

Cuvântul „a crede" în limba greacă a Noului Testament este *pisteuo*. Se referă la neprihănire, la a-ți pune credința și încrederea în Hristos pentru mântuire. Isus folosește același cuvânt pentru a descrie credința care mută munții (vezi Matei 17:20). În Marcu 16:17 se folosește același cuvânt: „cei care vor crede". Când am înțeles că scoaterea dracilor era responsabilitatea fiecărui credincios, mi-am dat seama că trebuia să umblu în ascultare și să învăț despre lucrarea de eliberare.

Originea demonilor

Una din primele întrebări pe care mi le-am pus, când am început să studiez demonologia, a fost: „De unde vin *ei*?" Biblia nu ne spune clar care este originea demonilor. Există, însă, trei teorii de bază referitoare la originea lor:

1. Teoria Căderii este descrisă de Gordon Lindsay astfel: „Un crez general al persoanelor care studiază Biblia este că demonii își au originea în era premergătoare lui Adam." Conform acestei teorii, demonii nu sunt îngeri căzuți, ci oameni care făceau parte din acea eră și care s-au aliat cu Satan, în revolta lui. Această răzvrătire a lui Satan împotriva lui Dumnezeu a avut loc între Geneza 1:1 și Geneza 1:2. Se pleacă de la premiza că Dumnezeu a creat lumea perfectă și nu în haosul descris de versetul 2. Alte versete folosite pentru a susține această teorie se găsesc în Ieremia 4:23-26, Ezechiel 28:14-15, Isaia 14:13-14 și Isaia 24:1.
2. Demonii au rezultat din fii lui Dumnezeu (îngerii) și fiicele oamenilor (Geneza 6:2) care au produs uriașii, renumiții războinici din vechime (Geneza 6:4). Aceștia erau numiți *nephilim* și aveau trupuri anormale. Unii aveau șase degete (1 Cronici 20:6). Acest subiect este destul de fascinant. Unii cred că la originea lor stau legendele lui Thor, Zeus sau ale altor zei greci. Despre acești îngeri căzuți ar putea fi vorba și în Iuda 6, când ni se arată că sunt legați în lanțuri, pentru că și-au părăsit locuința. Alte versete referitoare la acest subiect sunt în Iov 1:6; 2:1 și 38:7.
3. Demonii sunt îngeri căzuți. Aceasta este teoria cea mai populară despre originea demonilor, fiind și cea mai ușor de înțeles. Iată câteva versete care susțin această teorie: Matei 12:24; Apocalipsa 12:4,7,9; Iuda 6; 2 Petru 2:4.

Chiar dacă Biblia nu ne vorbește clar despre originea demonilor, ea afirmă clar că ei există. Cei care predau în cadrul lucrării de eliberare cred că în acest domeniu se manifestă cel puțin două ranguri de duhuri. Cele de la nivelul înalt sau prinții (vezi Daniel 10:13, 20; Efeseni 6:12) sunt puteri asemănătoare demonului din Persia despre care se vorbește în Daniel 10. În general, ei nu caută să se întrupeze, dar există și excepții. Rangul duhurilor mai mici, cum sunt demonii de pofte trupești, de teamă și alte păcate, caută în mod normal să se întrupeze.

Caracteristicile demonilor

Care sunt caracteristicile demonilor? În primul rând, ei sunt ființe spirituale care au personalități individuale. Derek Prince ne oferă cinci trăsături care le definesc personalitățile:

1. ***Voință.*** În Matei 12:44, demonul spune: „Mă *voi* întoarce în casa mea" (sublinierea aparține autoarei);
2. ***Sentimente.*** În Iacov 2:19, chiar și demonii cred și se înfioară!;
3. ***Intelect.*** În Marcu 1:24, un demon spune: „Te știu cine ești: Ești Sfântul lui Dumnezeu;"
4. ***Cunoașterea identității.*** În Marcu 5:9, demonul spune: „Numele meu este Legiune; pentru că suntem mulți;"
5. ***Capacitate să vorbească.*** Vezi Marcu 5:9.

Nu trebuie să te afli de mult timp în lucrarea de eliberare ca

să-ți dai seama că demonii au personalități individuale. De fapt, unii demoni sunt mai inteligenți decât alții, alteori se poartă destul de prostește.

Mincinosul mincinoșilor

Cu câțiva ani în urmă, mă aflam într-o localitate unde am slujit scoțând demonii dintr-o femeie. Când m-am adresat duhului de respingere, demonul a vorbit prin ea și a mințit: „Am plecat deja!" Dar nu m-am lăsat păcălită și vă garantez că l-am alungat după o clipă!

S-ar putea să vă vină greu să credeți, dar eliberarea poate fi uneori chiar distractivă. În timpul acelei eliberări a trebuit în cele din urmă să alung omul cel tare al respingerii. Duhul a întors-o pe femeie pe burtă, a început să-i lovească picioarele și scâncea: „Sunt ultimul, sunt ultimul." Chiar dacă demonii mint, știam că ceea ce spusese era adevărat și a fost alungat repede.

Un duh fals

Duhurile de rang mai mic caută de obicei să se întrupeze. În Matei 12:43 ni se spune astfel: „Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă și n-o găsește." Eu consider că locurile uscate sunt acele locuri din afara trupului, deoarece trupurile noastre conțin foarte multă apă.

Demonii creează falsuri după lucrurile pe care le-a creat Dumnezeu. Ei fac exact opusul a ceea ce face Duhul Sfânt. Ce vreau să spun cu aceasta?

Când Duhul Sfânt umple viața cuiva, El face ca acea persoană să semene mai mult cu El. Roada Duhul Sfânt se va manifesta și va deveni evidentă în viața acelei persoane, care va fi plină de dragostea și mila lui Dumnezeu.

CARE SUNT TRĂSĂTURILE DEMONILOR? ÎN PRIMUL RÂND, EI SUNT FIINȚE SPIRITUALE CARE AU PERSONALITĂȚI INDIVIDUALE.

Pe de altă parte, când o persoană este demonizată, influența duhului produce roade de natură diabolică și un comportament similar. De exemplu, un duh de poftă trupească îi va da persoanei respective gânduri de pofte și ea va dori să întrețină relații sexuale ilicite. Duhul de poftă trupească va emana prin ochii acelei persoane. Eu, ca și femeie, am simțit de multe ori manifestarea acestui duh la bărbați. Nu se întâmplă din cauza felului în care arăt. Duhului nu-i pasă dacă persoana pe care o poftește are 10, 30 sau 83 de ani. Una din principalele căi prin care puteți recunoaște manifestarea unui duh de pofte trupești este când cineva vă măsoară cu privirea din cap până în picioare, atunci când vă observă. Bineînțeles că femeile pot descuraja duhul de poftă trupească alegându-și cu grijă hainele pe care le îmbracă.

Creștinii și demonii

Una din cele mai obișnuite întrebări este dacă creștinii pot fi posedați de demoni. Răspunsul meu este nu. Totuși, creștinii pot fi demonizați.

Folosesc termenul „demonizat" pentru că a fi „posedat" indică faptul că o persoană este stăpânită de un demon. Dumnezeu este stăpânul creștinului; totuși, un creștin poate fi influențat de un demon sau poate fi demonizat. Am auzit odată un lider care a spus că un creștin poate avea orice – inclusiv un demon!

Oamenii sunt formați din trei părți: duh, suflet și trup. În 1 Tesaloniceni 5:23 ni se spune:

> Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin; și: duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.

Spiritele noastre, ale credincioșilor, îi aparțin lui Dumnezeu în totalitate. Totuși, sufletele noastre, partea emotivă și trupurile fizice pot fi supuse demonizării. De exemplu, mintea noastră poate fi demonizată printr-un duh de teamă sau trupurile noastre pot fi demonizate printr-un duh de infirmitate. Oricare dintre ele ar putea să ne paralizeze.

Cum pot pătrunde

Îmi dau seama că unor creştini le este greu să înţeleagă că şi creştinii pot fi demonizaţi, dar Biblia vorbeşte despre un credincios născut din nou care era demonizat, şi anume despre Simon vrăjitorul, care a crezut şi a fost botezat (vezi Fapte 8:13). Totuşi, a continuat să rămână demonizat şi încerca să cumpere puterea Duhului Sfânt.

Biblia nu spune că Simon şi-a simulat convertirea, aşa cum susţin mulţi. Din moment ce botezul nu este o garanţie a mântuirii, nu ştim care era adevărata stare a sufletului lui Simon. Dar cu siguranţă că Filip nu ar fi luat parte la botezul lui, dacă ar fi crezut că Simon îşi simula convertirea.

Simon avea cele trei probleme clasice care reprezintă porţi de intrare ale demonilor.

Amărăciune. Amărăciunea şi neiertarea sunt două căi principale prin care o persoană poate să ajungă demonizată. Pentru a fi eliberaţi, este important să-i iertaţi pe toţi cei care v-au făcut rău şi să-L rugaţi pe Dumnezeu să vă vindece de toată amărăciunea.

Păcate. Aici se includ şi păcatele strămoşilor noştri pe care le moştenim. Mă voi referi la aspectul acesta în capitolul următor, care se axează pe zdrobirea blestemelor.

Ocultism. Bineînţeles că acesta este subiectul principal al acestei cărţi. La sfârşitul acestui capitol, voi include o rugăciune de curăţire, pe care o puteţi citi pentru a renunţa la implicarea în ocultism.

Simon era demonizat într-un stadiu avansat în urma implicării lui în ocultism. Finis J. Dake îi citează pe scriitorii ecleziastici din antichitate care au spus: „Simon susţinea că el era Tatăl care i-a dat legea lui Moise; că în timpul domniei lui Tiberias a venit în persoana Fiului şi că, în Ziua Cincizecimii, s-a coborât peste

apostoli, sub forma unor limbi de foc; că a fost Mesia, Paraclet şi Jupiter; şi că femeia care îl însoţea, pe nume Elena, era Minerva sau prima inteligenţă."

Datorită faptului că s-a pretat la acte de nelegiuire, Simon, chiar dacă fusese născut din nou, trebuia să treacă printr-un proces de vindecare interioră (să-i ierte pe alţii, să ceară iertare, să se pocăiască de ceea ce făcuse şi să renunţe la toată implicarea sa ocultă din trecut). După aceea putea fi eliberat de influenţele demonice din viaţa lui.

Iată alte câteva posibile portiţe de intrare prin care o persoană poate să ajungă demonizată.

Păcat. De exemplu, dacă întreţii relaţii sexuale cu cineva în afara căsătoriei sau ai o problemă cu pofta trupească, trebuie mai întâi să încetezi să mai păcătuieşti şi să te pocăieşti de ceea ce ai făcut; apoi poţi fi eliberat. Dacă ai comis aceste păcate în trecut, trebuie să te pocăieşti de ele, înainte ca să poţi fi eliberat.

Traume. Am văzut oameni care, în urma unor accidente de maşină, au fost chinuiţi de un duh de moarte, de teamă sau aveau predilecţia de a continua să facă accidente. O dată ce au un accident, urmează altele. Tinerii care se îndrăgostesc şi sunt respinşi puternic, pot ajunge să aibă un duh de respingere. Oamenii care suferă intervenţii chirurgicale au nevoie de rugăciuni speciale pentru protecţie împotriva hărţuirii demonice.

Implicare în ocultism. Orice fel de implicare în ocultism, despre care am vorbit în această carte, poate deschide uşa în faţa unui demon. La sfârşitul acestui capitol, am inclus o rugăciune specială pe care o puteţi rosti pentru a rupe toate legăturile demonice create prin implicarea în ocultism. În capitolul următor vom studia despre blestemele care se transmit din generaţie în generaţie şi care trebuie înfrânte.

Abuz. Dacă eşti o victimă a unui abuz sexual, fizic sau emoţional, s-ar putea să ai o legătură demonică, cum ar fi abandonul sau respingerea. Mai târziu, în acest capitol, vă voi arăta cum puteţi şti dacă trebuie să ieşiţi de sub vreo influenţă demonică.

Demoni obişnuiţi printre credincioşi

Pentru că am călătorit în toată lumea şi am vizitat multe biserici, am observat că sunt mulţi creştini născuţi din nou, care nu trec niciodată prin procesul de eliberare de sub influenţele oculte din trecut sau din prezent. Acesta este motivul pentru care se lasă de biserică. Iar dacă nu o fac, creează mai i probleme în biserică. Harold Caballeros, pastorul bisericii El Shaddai din Guatemala, afirmă că a aduce o persoană la Hristos, fără a o trece printr-un proces de eliberare, este ca şi cum ai pescui peşti, fără a-i curăţa după aceea – în cele din urmă o să miroasă! Este evident că liderii bisericii primare erau de acord cu Caballeros. Datorită faptului că majoritatea creştinilor din primul secol proveneau din medii oculte, în vremea aceea se obişnuia practicarea exorcismului o dată cu botezul.

Motivul pentru care am intitulat acest capitol astfel, se regăseşte în faptul că am văzut mulţi creştini în viaţa cărora acţionează influenţe demonice. Unii au un duh de frică, alţii de respingere. O parte a creştinilor au chiar mai multe duhuri. Dar fiecare persoană demonizată poate fi eliberată. Foarte puţini oameni trec prin viaţă fără să sufere vreo traumă, vreo rănire sau altceva de genul acesta, care să deschidă uşa unor influenţe demonice de acest fel.

În cartea ei excelentă „*Cum se scot demonii*" (*How to cast out demons*), Doris Wagner relatează despre o conferinţă de trei zile cu membri bisericii pastorului César Castellanos din Bogotá, Columbia. Castellanos şi soţia lui, Claudia, aveau aproximativ 50 000 de celule în biserica lor, la sfârşitul anului 1998. În această biserică, fiecare nou convertit trebuia să participe la o conferinţă de trei zile, unde i se prezentau doctrinele creştine de bază şi trecea prin procesul de eliberare şi vindecare interioară, care include şi

înfrângerea blestemelor de peste generaţii. Aceasta numesc eu curăţarea peştilor!

Cu ani în urmă, am luat masa împreună cu Doris şi familia Castellanos din Bogotá. Biserica lor avea aproximativ 10 000 de membri atunci. Când i-am întrebat care era secretul creşterii bisericii lor, ne-au răspuns: „Scoaterea demonilor." Oamenii care sunt eliberaţi şi vindecaţi rămân în biserică. Nu merg dintr-o biserică în alta, aşa cum fac mulţi, şi nu se simt ofensaţi sau respinşi atât de uşor.

Toate bisericile au nevoie de echipe şi de lucrări de eliberare a noilor convertiţi, aşa cum există în biserica pastorului Castellanos din Bogotá. Din păcate, foarte puţine biserici sunt pregătite pentru aşa ceva. Prin urmare, membri care vor să fie eliberaţi trebuie să meargă la o persoană sau la o biserică care se ocupă de eliberare. Nu ar trebui fie aşa. Amintiţi-vă că pasajul din Marcu 16:17 declară că toţi credincioşii trebuie să scoată demoni. Majoritatea credincioşilor însă nu au scos niciodată un demon! Trebuie să îi învăţăm pe membri bisericii noastre să împlinească acest mandat biblic.

Demonizarea în Biblie

Când învăţăm să căutăm modele în Scriptură, este uşor să depistăm situaţii în care oamenii au fost demonizaţi. Conducătorii religioşi care îl ascultau pe Ştefan erau influenţaţi în mod colectiv de un duh de religiozitate şi de unul de crimă. Iată ce spune Biblia despre ei: „Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă, şi scrâşneau din dinţi împotriva lui. Ei eu început atunci să răcnească, şi-au astupat urechile, şi s-au năpustit toţi într-un gând asupra lui" (Faptele Apostolilor 7:54,57).

Saul, tânărul care i-a văzut pe aceşti conducători, când l-au omorât pe Ştefan cu pietre, a fost schimbat şi demonizat, în timp ce privea înfăptuirea crimei. Biblia ne spune că după aceea, el a făcut prăpăd în biserică (vezi Fapte 8:3; 22:4,5, 19-20; 26:9-11). Duhurile de religiozitate şi crimă de care erau însufleţiţi conducătorii religioşi au venit şi peste el.

Demonizarea este progresivă

Am descoperit de multe ori că oamenii nu ajung demonizați peste noapte. De obicei, individul face anumiți pași care-l îndreaptă spre demonizare. Pentru a înțelege mai bine acest proces, am întocmit o listă. O parte din informațiile oferite în continuare sunt luate din cartea lui Lester Sumrall, *„Demoni: Cartea cu răspunsuri”* (*Demons: the Answer Book*), care indică foarte bine stadiile demonizării. Am combinat observațiile foarte bune ale lui Sumrall cu informațiile pe care le-am adunat eu însămi, de-a lungul anilor de slujire.

Regres. Persoana care este în această fază nu are dorința să citească Biblia, să se închine și să-L laude pe Domnul. Fiecare credincios trebuie să-și aprofundeze relația cu Dumnezeu, prin studierea și aplicarea personală a Cuvântului și prin închinare, pentru a rupe puterea care încearcă să-l tragă înapoi.

Reprimare. Emoțiile continuă să fie reprimate. Bucuria Domnului nu mai este exprimată prin viața și vocea creștinului. Aceasta este o legătură mai ușoară, care poate fi ruptă prin sacrificiile de laudă aduse în timpul serviciului de închinare. Reprimarea este în primul rând vizibilă în vocea individului. O persoana care este reprimată nu are o voce melodioasă.

Suprimare. A suprima înseamnă a stoarce, să zdrobi sau a presa. O persoană oprimată este într-o continuă stare de melancolie sau letargie. Nu vrea să meargă la biserică. Sfatul meu pentru cei apăsați este să-L caute pe Dumnezeu. Spuneți-i diavolului că nu va putea birui în viața voastră și mustrați-l că va dat un duh de împovărare (vezi Isaia 61:3). S-ar putea să fie nevoie să mustrați un duh de împovărare, pentru a fi eliberați. După aceea, rugați-L pe Domnul să vă dea din nou bucuria Lui. Mie îmi place foarte mult versetul din Proverbe 17:22: „O inimă veselă este un leac bun.”

Depresie. Oamenii care suferă de depresii își pierd pofta de mâncare. Adesea suferă de insomnie. După părerea mea, depresia nu este întotdeauna un duh, dar poate fi. Nu am crezut că este adevărat, până când nu l-am văzut pe Carlos Annacondia, evanghelistul argentinian, că scotea duhul de depresie din oamenii deprimați. De atunci, am început să fac și eu la fel și am văzut că mulți au fost eliberați. *În cazul femeilor,* depresiile pot fi cauzate și de schimbările hormonale. Nu tot ceea ce ni se întâmplă este din cauza demonilor.

Oprimare. Oamenii oprimați arată de parcă ar duce în spinare toate problemele din lume. Sunt foarte temători și nu sunt în stare să facă față greutăților vieții. Ei au toate simptoamele descrise aici și altele.

Obsesii. La acest stadiu de stăpânire demonică, conform cărții lui Sumrall, este îndoielnic că o persoană aflată sub puterea lui Satan poate fi eliberată fără ajutorul altcuiva. Motivul se datorează faptului că obsesiile schimbă mintea. Negrul devine alb și albul pare negru. Un lucru drept pare strâmb și o minciună devine adevăr. Prin definiție, „obsesie” înseamnă „o preocupare persistentă, tulburătoare, însoțită adesea de sentimente sau idei nerezonabile.”

UNDE LE PLACE DEMONILOR SĂ LOCUIASCĂ? BINEÎNȚELES CĂ ÎI PREFERĂ PE OAMENI.

Demonizare. O dată ce indivizii au ajuns total demonizați, sufletul și trupul le sunt controlate de demoni. Ei au dat demonilor control asupra firii lor, așa că demonii fac ce vor. Mintea le este controlată de duhuri, așa că nu își mai pot controla gândurile. Când se

întâmplă aceasta, au nevoie de ajutor din afară pentru a fi eliberaţi, deoarece nu pot rupe singuri puterea influenţelor demonice.

Se întâmplă foarte rar ca un credincios să ajungă în acest stadiu. Totuşi, sunt cazuri când acest lucru s-a întâmplat. Adesea, dacă ajung în această stare şi nu sunt eliberaţi, sunt internaţi în spitale de boli mentale. Este trist să aflăm că pot fi creştini născuţi din nou, care ajung să fie internaţi în instituţii de boli mentale. Am văzut acest lucru întâmplându-se în viaţa unor persoane care au suferit de pe urma unor tragedii cumplite, şi-au pierdut întreaga familia, la care s-au mai adăugat şi alte împrejurări groaznice.

UNDE LOCUIESC DEMONII

Unde le place demonilor să locuiască? Bineînţeles că îi preferă pe oameni. Avem multe asemenea exemple. S-au scris multe cărţi despre acest fel de oprimare sau posedare, aşa că nu voi elabora această temă aici.

Cu toate acestea, oamenii nu sunt singurele ţinte ale demonilor. Dacă nu pot ataca o persoană direct, se mulţumesc şi cu un animal. Vedem în Biblie că însuşi Satan a ales să locuiască într-un şarpe, pentru a o ispiti pe Eva (vezi Geneza 3:1). Iar Isus a trimis duhurile necurate în turma de porci (vezi Marcu 5:13).

Satan va folosi orice mijloace, pentru a demoniza pe oricine sau orice. Când am fost prima oară în Argentina, familia mea a aflat multe despre acest subiect. Am descoperit aici o mare lucrare de eliberare. Din moment ce Satan nu a putut să atace familia noastră, în mod direct, atacul a venit sub altă formă.

Chiar dacă ai îndoieli, scoate-l afară

Într-o zi, pe când locuiam în Weatherford, Texas, la scurt timp după ce am început să călătoresc în Argentina, am auzit pisicuţa noastră drăguţă şi neagră că miorlăia pe terasă. Când m-am dus afară să văd ce are, s-a zburlit la mine, m-a zgâriat; urlând ca o zână

prevestitoare de lucruri rele, care parcă venise direct din iad. Mi-am dat seama că pisicii noastre i se întâmpla ceva anormal.

Când a reînceput să miorlăie, l-am sunat pe Mike, care era la o şedinţă, şi i-am spus că pisica noastră are un demon. Mike *nu credea* atunci că animalele pot fi demonizate. Când a venit acasă, Mike s-a uitat la mine de parcă îmi pierdusem minţile! Făcând uz de raţiune, inteligenţă şi capacitate analitică, domnul care în zilele acelea avea un creier asemănător computerului, mi-a spus: „O Cindy, pisica noastră nu are nici un demon".

„Bine, i-am spus, atunci du-te şi vezi ce are."

Mike s-a aplecat să mângâie pisicuţa drăgălaşă. Imediat ce şi-a întins mâna, pisica a miorlăit în fel acela demonic, cum făcuse mai înainte. După aceea a mârâit şi a fugit sub maşină. Mike s-a întors la mine şi mi-a spus gâfâind: „Cindy, pisica are un demon!" Ştiam că nu era o bună strategie politică să mă bucur prea mult de acel moment, aşa că am murmurat: „Poate că ar trebui să ne folosim autoritatea peste pisică şi s-o eliberăm", ceea ce am şi făcut. A doua zi, aveam din nou pisica noastră afectuoasă.

Niciodată prea tânăr

Îmi este greu să nu intru în istorisiri spectaculoase – am trăit atât de multe experienţe pe care aş putea să le împărtăşesc! Dar o să mă limitez la una singură.

În acea perioadă, când călătoream mereu în Argentina, era un lucru obişnuit ca animalele de pe lângă casă să fie mereu demonizate. Într-o zi, când fiul nostru Daniel avea 8 ani, a alergat înăuntru cu pisica ţinând-o de ceafă. A aruncat pisica sub masă şi mi-a strigat în cealaltă cameră: „Mamă, iarăşi a apărut problema aceea!"

I-am spus: „Daniel, scoate-l tu afară!"

El mi-a răspuns: „Mamă, eu încerc să mă joc. Vino să te ocupi tu de asta."

Daniel ştia ce trebuia să facă pentru a elibera pisica de acel demon şi nu-i era frică, dar pur şi simplu era prea ocupat cu joaca pentru a-şi dori să se mai amestece şi în treaba aceasta.

Nu trebuie să fie viu

Obiectele, ca şi animalele, pot avea legături demonice. Oraşul Ierihon a fost blestemat de Dumnezeu. Poporul lui Israel nu trebuia să ia nici o pradă din acel oraş, în afară de aurul, argintul şi metalele preţioase care trebuiau să fie puse în trezoreria casei Domnului (vezi Iosua 6:18-19). Oraşul a fost ars cu foc, pentru că aşa se proceda cu obiectele blestemate (vezi Iosua 10:15).

Mai târziu, după ce israeliţii au pierdut bătălia de la Ai (vezi Iosua 7), Domnul i-a spus lui Iosua că au fost înfrânţi pentru că în tabără se aflau lucruri blestemate. S-a descoperit că Acan ascunsese în cortul său obiecte din Ierihon. El, întreaga lui familie şi tot ce aveau a fost ars cu foc, blestemul fiind astfel rupt. Luaţi aminte că blestemul nu l-a afectat numai pe el ci întreaga lui familie şi seminţie.

Am inclus o anexă în care vorbesc despre cum puteţi să scăpaţi de obiectele din casa voastră care pot avea o încărcătură demonică.

Dacă aţi cumpărat mobilă veche şi nu v-aţi rugat peste ea, vă recomand cu toată seriozitatea s-o faceţi. Un şifonier Victorian minunat sau o canapea de stejar din secolul al XVIII-lea, pot avea „amprenta" foştilor proprietari. Fiica mea avea la un moment dat coşmaruri îngrozitoare. Acestea au încetat, după ce ne-am rugat peste căpătâiul patului ei antic.

ELIBERAREA

Cum putem şti dacă avem nevoie de eliberare?

Este important să ne dăm seama dacă problemele sunt cauzate de firea noastră nestăpânită sau este vorba de o influenţă demonică. În loc să-şi ţină trupul în stăpânire şi să scoată demonii, unii oameni vor să crucifice demonii şi exorcizeze firea. Nu toate lucrurile sunt cauzate de demoni, dar nu trebuie să trecem cu vederea că s-ar putea să existe vreunul. I-am auzit pe unii lucrători care se implică în eliberare spunând: „Dacă ai îndoieli, scoate-l afară!" Câteodată, problema este cauzată de firea noastră şi nu de un demon.

Dar chiar dacă a fost vorba de un demon, trebuie să puneţi capăt obiceiurilor rele pe care le aveţi sau să încetaţi să mai faceţi lucrul acela care i-a permis demonului să intre în viaţa voastră. De exemplu, dacă demonul a intrat în viaţa ta, pentru că un clarvăzător îţi ghicea viitorul, nu este suficient să fii eliberat. Trebuie să încetezi să mai mergi la clarvăzător. Trebuie să descoperi rădăcinile şi cauzele care te determină să faci ceea ce faci, altfel s-ar putea ca demonul să se întoarcă şi să aducă cu el alţi şapte mai răi (vezi Matei 12:45).

O persoană are nevoie de eliberare, dacă i s-a întâmplat sau i se întâmplă unul din următoarele lucruri:

1. probleme repetate – dependenţe spre care eşti mânat să le practici, şi de care nu te poţi lăsa în orice moment;
2. implicare în ocultism;
3. molestare (dacă ai fost molestat sau dacă ai fost autorul molestării);
4. un copil adoptat (adesea, copiii înfiaţi suferă de un duh de respingere sau abandonare);
5. frică exagerată de moarte şi gânduri frecvente de moarte sau dorinţe de moarte;
6. legalism religios extrem;
7. dorinţă copleşitoare de a controla sau de a manipula;
8. membru într-o societate secretă, cum ar fi francmasoneria.

S-ar putea să ai nevoie de eliberare de sub influenţa unui duh de familie, care a demonizat mai multe generaţii din familia ta (vezi capitolul 10). Câteodată poate fi vorba de un duh familiar sau familial. În capitolul următor voi vorbi mai mult despre ce trebuie făcut pentru a rupe blestemele.

Dacă ai practicat New Age şi ai cerut un spirit călăuzitor, trebuie să-l alungi. De asemenea, dacă copiii vă spun că au un prieten imaginar, să nu treceţi uşor cu vederea peste lucrul acesta (vezi capitolul 3). S-ar putea să fie un spirit călăuzitor care încearcă să se ataşeze de copilul dumneavoastră – şi nu faptul că aveţi un copil sensibil.

Este important să citiți acest capitol și următorul, pentru a primi înțelegere asupra a ceea ce trebuie să faceți pentru a vă elibera de sub puterea ocultismului care ar putea exista în viața voastră. Există și alte cărți despre lucrarea de eliberare.

Când să primești

S-ar putea să știi sau să nu știi că ai nevoie de eliberare. Iată câteva căi care te vor ajuta să-ți dai seama dacă ai nevoie de eliberare:

1. Discernerea duhurilor: Acesta este un dar supranatural;
2. Roada duhului: Am menționat acest lucru mai devreme. Dacă ești condus sau îți pierzi controlul într-un anumit domeniu din viața ta, roada pe care o ai îți va spune cine sau ce te conduce. Dacă ai pierdut controlul asupra unui anumit domeniu din viața ta, duhul care te influențează este demonic;
3. Implicare în ocultism: Dacă ai fost implicat în activități oculte, indiferent de perioada de timp, s-ar putea să fii prins într-o legătură demonică pe care trebuie s-o rupi.

Cum să primești

Dacă știi că ai nevoie de eliberare, atunci continuă să o cauți. Dacă afli că într-o localitate se practică o lucrare de eliberare credibilă, stabilește o întâlnire și cere ajutor. Dacă nu cunoști pe nimeni de încredere, care să te ajute, atunci poți să te rogi și singur pentru eliberarea ta. Unii oameni experimentează un grad destul de mare de eliberare, prin slujiri de genul „confruntarea cu adevărul", menționate în cărțile lui Neil Anderson.

De asemenea, unii oameni primesc eliberare atunci când se nasc din nou sau au o experiență profundă cu Duhul Sfânt. Nu știm clar de ce acest lucru li se întâmplă numai anumitor oameni și nu se aplică tuturor.

Când vei rosti rugăciunea de la sfârșitul capitolului, trebuie să fii conștient de autoritatea absolută pe care o ai în numele lui Isus Hristos de a scoate demoni. Iată câteva versete de încurajare:

> Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi (Iacov 4:7).
>
> Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma (Luca 10:19).
>
> Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi (Luca 11:20).

Pași spre eliberare

Atât în situația în care vei solicita ajutorul unei slujiri de eliberare cât și în aceea în care vei încerca să te eliberezi singur, este necesară parcurgerea următoarelor faze: iertare, pocăință și renunțare.

> **Iertare**: Fă o listă cu oamenii pe care trebuie să-i ierți și iartă-i.
>
> **Pocăință**: Pocăiește-te de orice păcat din viața ta de care îți aduci aminte, atât din trecut cât și din prezent.
>
> **Renunțare**: Renunță la orice fel de implicare în activități oculte sau la orice fel de influențe de acest gen din viața ta.

Ai folosit lista de la pagina 185? Acum este un moment bun să o revizuiești. Adaugă la ea orice alt domeniu de implicare în ocultism din viața ta, pe care încă nu l-ai inclus. Apoi folosește-o, în timp ce rostești următoarea rugăciune:

> *Dumnezeule Tată, mă pocăiesc de orice fel de implicare în activități oculte. Iartă-mă că am luat parte la*

aceste activități pe care Tu le-ai interzis în Cuvântul Tău. Renunț și mă pocăiesc de implicare mea în: (după ce ai verificat lista, adaugă aici și lucrurile noi).

După ce ai trecut prin etapa de renunțare, spune această rugăciune, pentru a lega puterile demonice care, într-un fel sau altul, te-ar fi putut demoniza:

Tată, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, leg și îmi exercit autoritatea asupra tuturor duhurilor demonice care s-ar fi putut atașa de mine. Spirite demonice, vă interzic să vă atingeți de mine sau să îmi faceți rău mie sau familiei mele. Aplic sângele lui Isus Hristos și te rog, Dumnezeule Tată să-ți trimiți îngerii ca să mă protejeze, să îmi protejeze familia, pe cei dragi mie și toate proprietățile mele. În numele lui Isus, Amin.

Te poți ruga pentru eliberare la sfârșitul capitolului următor. Pentru a putea fi liber cu adevărat, este important să rezolvi și problema nelegiuirilor din generațiile anterioare, înainte de a începe să te rogi pentru propria eliberare.

LISTA DE VERIFICARE

Renunțați la oricare din obiceiurile oculte în care v-ați implicat, indiferent de gradul de participare la ele sau de perioada în care v-ați fost implicat, începând cu un nivel mai superficial și ajungând la o participare deplină. Amintiți-vă că trebuie să renunțați la lucruri cum ar fi cititul horoscopului, jocul cu tabla Quija sau la încercările de a afla cine ați fost într-o viață anterioară.

Folosiți această listă, când rostiți rugăciunea de la pagina 183.

__ Proiecții astrale
__ Astrologie
__ Magie neagră
__ Biserica satanistă
__ Vindecare prin cristale
__ Cititul în globul de cristal
__ Ghicire
__ Temnițe și dragoni (sau alte jocuri oculte)
__ E.S.P
__ Venerarea zeițelor
__ I Ching
__ Idolatrie
__ Cabala
__ Macumba
__ Apartenența la societăți secrete sau participarea la asemenea întâlniri (cum ar fi francmasonerie sau Steaua Estului)
__ Controlul minții
__ Practicile New Age
__ Alte religii oculte
__ Tabla Quija
__ Cititul în palmă
__ Palo Mayombe
__ Magie powwow
__ Vindecare mentală
__ Întâlniri Rainbow
__ Reîncarnare
__ Aruncarea pietrelor Rune
__ Santeria
__ Satanism
__ Preziceri
__ Duhuri, spiritism
__ Tantra
__ Citirea cărților de tarot
__ Citirea frunzelor de ceai
__ Templul lui Set
__ Umbanda
__ Vampirism
__ Voodoo
__ Ghicirea în apă sau cu bagheta magică
__ Wicca
__ Orice altă activitate ocultă
Alte activități
__
__
__
__

CAPITOLUL 10

ÎNFRÂNGEREA BLESTEMELOR

Cu câţiva ani în urmă, am primit un telefon ciudat de la un membru din biserica noastră. Vocea de la celălalt capăt al firului părea înfricoşată, în timp ce persoana îmi împărtăşea că fiica ei trecuse recent, cu succes, printr-o operaţie chirurgicală. Apoi, fără nici un motiv aparent, starea acesteia s-a înrăutăţit şi a trebuit să fie dusă la Terapie Intensivă. Doctorii erau uluiţi.

Mama fetei m-a întrebat: „Cindy, poţi să vii până la spital, nici unul dintre doctori nu ştie ce să facă. Fata loveşte în toate părţile şi trebuie oprită, iar starea sănătăţii ei se înrăutăţeşte".

În timp ce mama fetei îmi povestea, încercam să ascult cu atenţie şi vocea Duhului Sfânt, care mi-a spus: „Fata are un blestem de moarte. Du-te la spital şi rupe-l." Pentru moment, am simţit că e mai bine să păstrez această informaţie pentru mine şi i-am spus mamei că mi-ar place să merg şi să mă rog pentru fiica ei.

În drum spre spital, mă gândeam că vizita la Terapie Intensivă ar putea fi o provocare. Gândindu-mă ce să fac, am simţit că Domnul îmi spunea că abordarea directă era cea mai bună. Am intrat, le-am spus celor prezenţi că eram pastorul ei şi că trebuia s-o văd imediat. Spre surprinderea mea, mi-au dat voie să intru imediat.

ÎNFRÂNGEREA BLESTEMULUI DE MOARTE

Când am intrat în cameră, am fost şocată să văd cum arăta prietena mea. Era legată de pat, se zvârcolea sălbatic şi părea să se afle într-o stare alterată a personalităţii. Am deschis Biblia la Psalmul 91 şi am început să citesc cu voce tare. M-am plecat la urechea ei şi i-am şoptit: „Susan, (acesta nu este numele ei adevărat) ai fost blestemată cu un blestem de moarte şi ţi-e frică că vei muri. Nu vei muri. O să înfrâng blestemul chiar acum şi o să te simţi bine."

Apoi, cu acelaşi ton, am spus: „În numele lui Isus Hristos, rup de peste ea blestemul de moarte. Duh de moarte, îi vei da drumul lui Susan şi vei pleca din ea chiar acum." După rugăciune, Susan s-a potolit şi părea că se odihneşte. Am mai stat lângă ea câteva momente şi m-am rugat o rugăciune de vindecare, după care am plecat.

În dimineaţa următoare, am primit un telefon de la mama ei care, foarte fericită, îmi spunea: „Cindy, îţi mulţumesc că te-ai rugat. Vindecarea ei a fost remarcabilă. S-a trezit azi dimineaţă şi se simte atât de bine, încât au mutat-o în salonul ei. Stă în capul oaselor şi mănâncă, însă doctorii nici acum nu ştiu ce s-a întâmplat cu ea."

I-am povestit atunci că am rupt un blestem de moarte care fusese peste viaţa lui Susan şi că apoi mă rugasem pentru vindecarea ei. A rămas uimită şi înainte de a închide telefonul mi-a mulţumit, însă, mai mult decât atât, a început să-I mulţumească şi Domnului Isus Hristos.

Sunt conştientă că această întâmplare s-ar putea să li se pară foarte ciudată unora. Un blestem de moarte? Cu siguranţă asemenea lucruri nu se mai întâmplă aievea în zilele noastre!

Un blestem de moarte

O să vă dau un alt exemplu. Cu câţiva ani în urmă, eram la o biserică evanghelică din estul Statelor Unite. Nu uitaţi că nu era o biserică carismatică. În timp ce vorbeam, am primit dintr-o dată un cuvânt de cunoştinţă din partea Domnului, în care îmi spunea că printre cei prezenţi se află oameni cărora le muriseră membri ai familiei din cauză că fuseseră blestemaţi cu un blestem de moarte.

Cuvântul acesta li s-a părut ciudat tuturor celor prezenţi, chiar şi mie. Totuşi, ştiam că Duhul Sfânt mă îndemna să întreb dacă există persoane ai căror membri au murit în modul acela. Spre surprinderea mea, în jur de 10 persoane au venit în faţă. Am început să le pun întrebări şi unul câte unul mi-au relatat împrejurările îngrozitoare în care unii membri ai familiilor lor au avut de suferit în urma unor blesteme. Unul a murit înecat, iar ceilalţi au avut o moarte subită.

Aceasta m-a făcut să ajung la magia powwow, despre care am vorbit în capitolul 4. În bisericile din Pennsylvania predomină un amestec de vrăjitorie și credințe creștine. I-am rugat pe cei prezenți să se pocăiască în numele familiilor lor care au practicat această formă de vrăjitorie. Chiar mama pastorului fusese vrăjitoare – iar el s-a rugat pentru cei ale căror familii fuseseră blestemate de moarte.

I-am rugat pe cei care simțeau că au fost blestemați de moarte să se ridice în picioare. Am rămas uimită să văd câți oameni s-au ridicat ca să primească rugăciune. Unii plângeau. De asemenea, i-au iertat pe cei care le-au făcut rău. A fost o experiență extraordinară, care mi-a deschis ochii larg!

Oamenii care sunt blestemați trăiesc o viață de învinși. Sunt mereu bolnavi și trăiesc în sărăcie și deprimare. Nu numai că ei sunt învinși, dar și părinții lor au trăit la fel.

AȚI FOST VREODATĂ BLESTEMAȚI?

Acest capitol, pe lângă faptul că vă va ajuta să înțelegeți ce sunt blestemele, vă va fi de folos să descoperiți dacă ați fost blestemați. Există mai multe feluri de blesteme, dar dacă sunteți creștini, ele nu trebuie să aibă nici un efect asupra voastră.

Când vorbim despre înfrângerea blestemelor este foarte important să înțelegem că Însuși Dumnezeu a crezut în importanța acestui subiect, de vreme ce l-a pus pe Moise să le poruncească copiilor lui Israel să se așeze pe cei doi munți, când vor intra în Țara Promisă. Domnul i-a pus pe leviți să se adreseze poporului și să rostească, atât blestemele pentru neascultare, cât și binecuvântările care se revarsă asupra celor ascultători. Deși mulți creștini au studiat binecuvântările, nu la fel de mulți sunt conștienți de faptul că blestemul poate să cadă asupra noastră, dacă suntem neascultători.

EXISTĂ MULTE FELURI DE BLESTEME, DAR DACĂ EȘTI CREȘTIN, ELE NU TREBUIE SĂ AIBĂ NICI UN EFECT ASUPRA TA.

Blestemele menționate în Deuteronom 27:15-26 includ și următoarele aspecte:

1. Cioplirea sau sculptarea unui idol sau a unei statui, cu scopul de a te închina înaintea ei, practică strict interzisă (vezi Exod 20:3-5);
2. Neascultarea de părinți (vezi Exod 20:12);
3. Cel care îl face pe un orb să se rătăcească;
4. Cel care se atinge de dreptul străinului, al orfanului și al văduvei (corupție);
5. Păcate sexuale de diferite feluri, cum ar fi incestul, sodomia sau adulterul;
6. Cel care își lovește aproapele în ascuns;
7. Cel care ia mită ca să omoare;
8. Cel care nu împlinește toate cuvintele acestei legi.

Totuși, blestemele nu se termină aici. Ele sunt descrise și mai amănunțit în Deuteronom 28:15-68. Învățătorul creștin Derek Prince, ne oferă în cartea sa *„Binecuvântare sau blestem"* *(Blessing or Curse)* o listă cu blesteme extrase din cartea Deuteronom:

1. umilirea;
2. sterilitatea, lipsa de roade;
3. boli fizice și mentale;
4. despărțirea familiei;
5. sărăcie;
6. înfrângere;
7. opresiune;
8. eșec;
9. pierderea favoarei lui Dumnezeu.

Capul și coada

Bineînțeles că Dumnezeu le-a dat copiilor lui Israel și o serie de binecuvântări pe care urmau să le primească, dacă erau ascultători. Prince a mai afirmat următoarele despre binecuvântări:

> L-am rugat odată pe Domnul să-mi arate cum se aplică binecuvântarea în viața mea și am simțit că El mi-a dat

următorul răspuns: Capul ia deciziile iar coada este doar trasă încoace și încolo.

Mulți dintre voi, care citiți această carte, s-ar putea să vă considerați mai mult o coadă decât un cap – parcă ați fi târâți încoace și încolo prin viață. Este posibil să fi fost blestemați; mai ales dacă voi sau altcineva din familie v-ați implicat în obiceiuri oculte. Am ales ca acesta să fie ultimul subiect tratat în această carte, pentru că vreau ca atunci când o veți termina de citit să fiți eliberați și să umblați în victoria pe care Isus a câștigat-o pe cruce pentru voi.

Am descoperit în repetate rânduri că Dumnezeu este foarte inteligent. El a scris lucruri în Biblie și le-a plasat în așa fel încât să le înțelegem importanța pentru viața noastră. Cu alte cuvinte, instrucțiunile pe care El le-a dat copiilor lui Israel trebuiau urmate exact în ordinea în care El le-a dat. Ca și copii ai lui Dumnezeu, am fost altoiți pe viță și astfel suntem astăzi moștenitori ai binecuvântărilor lui Avraam (vezi Galateni 3:13-14).

Dar ce vreau să spun? Pentru a cuceri Țara Promisă, copiii lui Israel trebuiau să înțeleagă ce cauza binecuvântările și ce anume aducea asupra lor blesteme. Și astăzi avem nevoie de aceeași înțelegere. Sunt mulți oameni blestemați în felurite moduri, care umblă încoace și încolo, știu că sunt înfrânți, dar nu știu ce să facă în această privință. Acest capitol vă va arăta calea spre înfrângerea acelor blesteme.

Depistarea unui blestem

Există anumite semne care îți arată că ai fost blestemat. Bineînțeles, unele dintre suferințe pot avea și alte surse, însă, de multe ori un model sau o combinație de factori indică suferința din cauza unui anumit fel de blestem. De-a lungul multor ani în care am ajutat un mare număr de persoane să se elibereze de blesteme, am învățat să le recunosc prin:

1. boli neașteptate, inexplicabile (mă refer la boli la care medicii nu pot găsi nici o explicație sau cauză naturală);
2. amețeli sau leșinuri neașteptate;

3. dureri de cap severe;
4. dureri acute, inexplicabile (un blestem voodoo le poate cauza);
5. demență în spița genealogică;
6. sărăcie;
7. sterilitate;
8. dizgrație.

Când avem de-a face cu blestemele, nu ne rugăm doar pentru o persoană, ci îi cerem să-și facă un control medical, mai ales dacă prezintă anumite semne de boală, cum ar fi dureri de cap sau amețeli. Unul din indiciile prin care știi că ai înfrânt un blestem este dispariția simptoamelor.

Sursa blestemelor

Trebuie să înțelegem că un blestem nu poate avea un efect prelungit asupra noastră, dacă nu există vreo ușă deschisă în viețile noastre. În Proverbe 26:2 ni se spune: „Cum sare vrabia încoace și încolo și cum zboară rândunica, așa nu se nimerește blestemul neîntemeiat."

Blestemul poate veni în urma unei acțiuni săvârșite, poate fi rezultatul unor păcate din familie care provoacă transmiterea blestemelor peste generații sau poate fi un atac din afară, venit din partea unei persoane implicate în activități oculte. Este posibil ca o persoană să ajungă să sufere din cauza unui blestem, atunci când cineva din Trupul lui Hristos rostește rugăciuni false.

Deschiderea ușii

Există mai multe lucruri care pot deschide ușa prin care îi permitem unui blestem să pătrundă și să ne afecteze. Iată câteva dintre ele:

1. neiertare;
2. implicare în ocultism;
3. idolatrie;

4. păstrarea unor obiecte interzise în Biblie;
5. nu se aduce zeciuiala;
6. jurăminte făcute în timpul unor ceremonii secrete ale unor societăți, cum ar fi francmasoneria, Eastern Star (Steaua Estului) sau alte grupuri de acest fel;
7. păcate transmise din generație în generație.

Aș putea să scriu o carte întreagă despre ruperea blestemelor, la fel cum fiecare dintre aceste subiecte ar putea constitui un capitol în sine. În schimb, pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine acest subiect și altele, abordate în această carte, vreau să vă ofer mai multe surse bibliografice.

Blestemele care se transmit peste generații

Cea mai mare ușă deschisă în fața blestemelor sunt păcatele generațiilor anterioare transmise mai departe. Biblia se referă la acest aspect în mai multe locuri, inclusiv în Exod 20:5:

> Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam al celor ce mă urăsc.

Mulți oameni sunt confuzi în ceea ce privește nelegiuirea, deoarece nu știu să facă diferența între păcat și nelegiuire. Biblia se referă de câteva ori la acești termeni ca având înțelesuri diferite (vezi Psalmul. 32:5, „vina/nelegiuirea păcatului meu"). Păcatul este cauza și nelegiuirea este efectul. Fărădelegea transmisă peste generații acționează în felul următor: Un părinte comite un păcat, cum ar fi implicarea în activități oculte sau săvârșirea unor păcate sexuale – iar păcatul determină un blestem. Blestemul provoacă o nelegiuire sau slăbiciune, care se transmite de la o generație la alta.

De exemplu, o femeie însărcinată își face o radiografie și ca urmare a acesteia, copilul se va naște cu o deformație. Cu toate acestea, fătul, care nu a „cerut" să i se facă o radiografie, este afectat de ea și devine o victimă. Păcatul, ca și razele X, afectează generație

după generație. Gândul acesta ar trebui să ne îngrozească și să pună în noi teama de Domnul, înainte de a comite un păcat.

Să recapitulăm: când păcătuim, dacă nu ne pocăim de acel păcat, copiii pe care-i avem după aceea vor secera ceea noi am semănat, prin ceea ce Biblia numește nelegiuire. Aceasta se poate manifesta sub forma robiei spirituale, a unor forme diferite de dependență sau a unei slăbiciuni care ne va face să comitem păcate sau perversiuni sexuale. Sau s-ar putea ca urmașii voștri să devină predispuși la accidente sau să trăiască o viață de sărăcie lucie.

Vestea bună este că Isus a plătit prețul, atât pentru păcatele noastre, cât și pentru fărădelegile strămoșilor noștri! Vina lor nu ne va afecta mântuirea în veșnicie, însă ne poate afecta calitatea vieții pământești. În Isaia 53:1-13 ni ne spune că Isus nu a purtat numai vina păcatelor noastre, ci și nelegiuirea noastră. El a devenit blestem pentru noi, ca noi să fim liberi!

> Isus ne-a salvat de blestemul legii, devenind blestem pentru noi. Este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn" (Galateni 3:13).

TREI BLESTEME PRINCIPALE

Când se încalcă legea lui Dumnezeu, intră în funcțiune trei blesteme importante. Ele se găsesc în Deuteronom 28:15-68. Acestea sunt: blestemele de sărăcie, de boală și de nebunie.

Blestemul de sărăcie

> Un popor pe care nu-l cunoști, va mânca rodul pământului tău și tot venitul lucrului tău, și în toate zilele vei fi apăsat și zdrobit. Vei semăna multă sământă pe câmpul tău, și vei strânge puțin; căci o vor mânca toată lăcustele. (Deuteronom 28:33,38).

Cum putem ști dacă în viața noastră se manifestă un blestem de sărăcie? Tocmai ne-am reparat mașina, dar ni s-a stricat mașina de spălat. Ne reparăm mașina de spălat și se strică instalația de apă.

Obişnuim să avem o mare datorie pe cardul de credit, ale cărei dobânzi sunt atât de ridicate, încât nu le putem plăti decât pe acestea, datoria continuând să crească.

O uşă deschisă în faţa blestemului de sărăcie este prin a-L fura pe Dumnezeu. Dacă părinţii sau bunicii noştri nu şi-au plătit zeciuiala, aceasta înseamnă că l-au furat pe Dumnezeu (vezi Mal. 3:8-9). Versetul acesta spune că cine nu aduce zeciuiala este blestemat. Am descoperit că cei care obişnuiesc să dea zeciuiala, şi totuşi nu sunt binecuvântaţi, suferă pentru că părinţii sau bunicii lor nu au dat zeciuiala.

Un alt lucru care deschide uşa în faţa blestemului sărăciei este idolatria. Dacă tu sau un alt membru al familiei aţi venerat idoli, aţi primit numele unui sfânt sau aţi participat la obiceiuri oculte, aţi deschis uşa în faţa blestemelor.

VESTEA BUNĂ ESTE CĂ ISUS A PLĂTIT NU NUMAI PREŢUL PENTRU PĂCATELE NOASTRE CI ŞI PREŢUL PENTRU VINA STRĂMOŞILOR NOŞTRI.

Odată, i-am slujit unei femei în sudul Argentinei. Familia ei fusese blestemată ca întâiul născut din fiecare generaţie să moară de timpuriu. Aveau asupra lor un blestem de moarte timpurie. Ea s-a pocăit de idolatria practicată de familia ei iar acel blestem îngrozitor a fost înfrânt.

Botezaţi cu numele unui sfânt

Unele familii obişnuiesc să-şi boteze copiii cu numele unui sfânt. Uneori este o tradiţie care se ţine din respect. Dar dacă, de-a lungul anilor, familia şi biserica s-au închinat unui anumit sfânt, ca în faţa unui idol, s-ar putea ca de acest nume să se fi ataşat demoni. Dacă aţi primit numele unui sfânt, ar trebui să renunţaţi la astfel de legături. Ţineţi minte, prin acest fapt nu faceţi decât să demascaţi demonii şi idolatrizarea acelui sfânt, şi nu acuzaţi sfântul în sine.

Nu trebuie să vă schimbaţi numele, decât dacă simţiţi că Duhul Sfânt vă îndeamnă să procedaţi astfel. Câteodată, închinarea în faţa unui anumit sfânt se practică atât de intens, de-a lungul mai multor generaţii ale aceleiaşi familii, încât este nevoie ca acea

persoană s-o ia de la început şi să îşi schimbe numele; alteori este suficientă doar renunţarea la credinţa în acel sfânt.

Legăturile demonice asociate unor nume nu apar doar în bisericile din vest. Mulţi credincioşi din Asia îşi schimbă numele, după ce se convertesc, pentru că numele care li s-au dat aveau legătură cu ocultismul sau li s-au stabilit prin ghicire.

Este extraordinar să vezi roada libertăţii şi schimbarea care se produce în viaţa credinciosului, după ce este eliberat de blestemul sărăciei. Pastori de pe tot cuprinsul Americii Latine mi-au relatat că au putut să-şi cumpere o maşină sau o casă pentru prima dată în viaţa lor şi să se îngrijească de nevoile familiei lor, după ce au fost eliberaţi de sub puterea acestui blestem înspăimântător.

La sfârşitul acestui capitol, vom rupe orice blestem pe care îl poţi avea asupra vieţii tale. Poate vei dori să alcătuieşti o listă sau să scrii într-un jurnal despre uşile prin care consideri că ai fost afectat de aceste blesteme, ca mai târziu să te poţi pocăi de ele.

Blestemul infirmităţii

> Domnul te va lovi cu lingoare, cu friguri, cu obrinteală, cu căldură arzătoare, cu secetă, cu rugină în grâu şi cu tăciune, care te vor urmări până vei muri. Domnul te va bate cu buba rea a Egiptului, cu bube rele la şezut, cu râie şi cu pecingine, de care nu vei putea să te vindeci (Deut. 28:22,27).

Cum putem şti că avem un blestem de boală? Abia ne trece gripa şi ne rupem degetul de la picior. Ni se vindecă degetul şi facem o boală de sânge. Dacă există un blestem peste familie, şi copii noştri noştri vor fi afectaţi de el. Bineînţeles, că blestemul este mână în mână cu sărăcia, deoarece o persoană blestemată va avea facturi serioase de plătit la medic.

Blestemul nebuniei

> Domnul te va lovi cu nebunie, cu orbire, cu rătăcire a minţii (Deut. 28:28).

Adesea, nebunia se transmite pe linie genealogică. Unele tulburări mentale, cum ar fi depresia maniacă, se transmite de la o generaţie la alta. Am descoperit că tendinţa către sindromul premenstrual sau ciclurile menstruale cu probleme pot avea legătură cu blesteme de idolatrie pe linia genealogică.

CUM SĂ ÎNFRÂNGI PUTEREA BLESTEMELOR

Prima persoană care încearcă să rupă modelul fărădelegilor şi al blestemelor dintr-o familie poate avea o mare luptă de dus. Atât duhurile demonice, cât şi modelele fizice sau slăbiciunile sunt înrădăcinate în unele familii de mai multe generaţii.

Câteodată, se dă o luptă mare, pentru a le distruge puterea, chiar şi după ce blestemul a fost zdrobit. Vă rog să nu vă descurajaţi, dacă sunteţi într-o luptă dificilă. Ţineţi minte că nu vă luptaţi numai pentru voi, ci şi pentru generaţiile următoare. S-ar putea să fii singurul credincios din toată familia ta şi să stai în spărtură pentru ei. Rugaţi alte persoane din familia voastră spirituală să se roage alături de voi, până când întreaga familie este eliberată. Bineînţeles, aşa cum am menţionat mai devreme, s-ar putea să aveţi nevoie de consiliere (de vindecare interioară, care practic înseamnă iertare), pentru a fi liberi în întregime. Trebuie să înţelegeţi care sunt modelele care trebuie rupte, ca să nu mai comiteţi aceleaşi păcate din nou. O carte foarte bună despre acest subiect este cartea *„Eliberare şi Vindecare Interioară”* (*Deliverance and Inner Healing*) de John şi Mark Sandford.

Pe lângă blestemele transmise din generaţie în generaţie, s-ar putea să fi fost blestemat de cineva care este implicat în activităţi oculte, aşa cum am menţionat mai devreme, în exemplul cu magia powwow. Am amintit, de asemenea, blestemele pe care le trimit sataniştii acelora pe care îi consideră nevrednici sau o pacoste.

Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere

Creştinii trebuie să înţeleagă că, aşa cum există mijlocire în rai, tot aşa există mijlocire şi în iad. Am aflat pentru prima dată

despre aceasta de la prietena mea Margaret Moberly. Unii ocultişti urăsc oamenii de moarte, folosind farmece sau vrăji împotriva lor. Alţii fac sacrificii pentru a elibera demoni care să meargă la creştini ca să-i omoare sau să aducă sărăcie peste ei. Vestea bună este că nici unul din aceste blesteme nu pot avea efect asupra ta.

> Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; şi pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi. Aceasta este moştenirea robilor Domnului (Isaia 54:17).

Observaţi că Scriptura nu zice că nu vor fi făurite sau trimise arme împotriva noastră, ci că ele nu vor avea putere. Trebuie să fim curaţi şi sfinţi înaintea lui Dumnezeu, umblând în iertare, pentru ca nu cumva să avem găuri în armură, prin care cel rău să ne poată ataca. Isus a spus: „...căci vine stăpânitorul [sau prinţul] lumii acesteia. El n-are nimic în Mine” (Ioan 14:30).

S-ar putea să fim atacaţi de vreun blestem, dar dacă trăim aşa cum vrea Dumnezeu, nu va avea nici un efect asupra noastră.

Iată câteva posibile uşi deschise prin care te poate lovi un blestem ocult:

1. conflict;
2. lipsa de iertare;
3. traume;
4. nu dai zeciuiala;
5. nu ai părtăşie cu ceilalţi credincioşi (ni se porunceşte să nu facem aşa);
6. vrăjitorie în biserică;
7. antisemitism.

Atacuri neaşteptate

Un blestem ocult te poate lovi pe neaşteptate. Acesta este motivul pentru care trebuie să ascultăm vocea Duhului Sfânt în fiecare zi, pentru că El ne va avertiza cu privire la atacurile ameninţătoare. Slavă lui Dumnezeu, că dacă noi nu suntem suficient

de sensibili din punct de vedere spiritual, Dumnezeu îi va avertiza adesea pe prietenii noştri sau pe mijlocitori, ca să se roage pentru noi.

Într-o zi, pe când îi citeam dintr-o carte fiicei mele, Mary, m-a cuprins dintr-o dată o stare de ameţeală şi leşin. Totul s-a întâmplat atât de repede, încât ştiam că era ceva supranatural. Încet, i-am spus lui Mary: „Draga mea, de ce nu te duci să te joci puţin în camera ta?". Apoi am sunat-o pe prietena mea, Margaret Moberly, care s-a rugat pentru mine şi a rupt blestemul. După aceea, m-am simţit foarte bine şi ameţeala nu a mai revenit. Altă dată, în timp ce mergeam prin casă, într-un moment mi-a amorţit toată partea stângă a corpului, din cap până în picioare! Am sunat-o imediat pe Margaret şi ea mi-a spus că am fost lovită de un blestem cunoscut sub numele de „ameţit şi amorţit". A rupt blestemul şi toate simptoamele au dispărut imediat.

Se întâmplă accidente

Blestemele oculte pot provoca accidente. Dacă ai căzut pe scări, simţind că parcă ai fost împins, dacă se aprinde un foc, fără nici un motiv, sau se întâmplă alte lucruri bizare, toate acestea s-ar putea să fie rezultatele unui blestem. Blestemul va fi şi mai puternic, dacă a fost făcut prin intermediul unei jertfe de sânge. Câteodată, cei care sunt implicaţi în activităţi oculte, vor sacrifica un deget sau o altă parte din trup. Alteori, aduc alte jertfe, pentru a întări puterea demonilor pe care îi trimit împotriva cuiva. Alteori, sunt blestemate anumite intersecţii din oraş, unde se întâmplă în mod repetat accidente. Trebuie să ne rugăm ca aceste blesteme care produc accidente să fie zdrobite.

În alte împrejurări, când un blestem trimis împotriva cuiva nu are nici un efect asupra acelei persoane, se va întoarce împotriva celui care l-a trimis sau va afecta o altă persoană apropiată din punct de vedere afectiv sau teritorial de cea care trebuia să fie victimă. Cunosc mai multe exemple de acest gen. Cu mulţi ani în urmă, casa care se afla peste drum de locuinţa lui Peter Wagner a luat foc, în timpul uneia din primele întâlniri de luptă spirituală pe care le-am avut. Mijlocitorii au simţit că fusese trimis un blestem împotriva lui,

în timp ce noi ne rugam împotriva oricărui dezastru care ar putea veni împotriva lui.

Cu o altă ocazie, m-am rugat împotriva unui duh de moarte care fusese trimis împotriva unei prietene. Ea n-a păţit nimic, dar o altă prietenă a ei a căzut moartă în bucătăria ei în aceeaşi săptămână. De aceea, am învăţat să fiu sensibilă la vocea Duhului Sfânt şi să anihilez complet efectul blestemului, pentru a nu mai afecta nici o altă persoană.

Sunt unele familii care au asupra lor un blestem de moarte iar descendenţii acestora mor la o vârstă fragedă. Aşa s-a întâmplat şi în familia tatălui meu, aşa că ne-am rugat şi am rupt acel blestem, ca să nu mai poată avea nici un efect asupra generaţiei noastre. Tatăl meu a murit de tânăr, aşa cum a murit şi tatăl lui, majoritatea fraţilor lui, surorile şi mama lui.

Blesteme peste anumite regiuni

Pământul poate să fie blestemat, în aceeaşi măsură în care pot fi şi oamenii, iar blestemele îi vor afecta pe cei care trăiesc în regiunea blestemată. Am scris despre acest aspect în capitolul despre demonologie. Cartea *„Eliberarea Raiul pe Pământ"* (*Releasing Heaven to Earth*) a lui Alistair Petrie este o carte excelentă despre cum se rup blestemele care au fost adresate pământului. Alistair este un lider anglican din Canada, care a văzut rezultate uimitoare în ceea ce s-ar putea numi „vindecarea ţării" (2 Cronici 7:14).

Găsim un exemplu bun despre tămăduirea ţării, în Iosua 6:26, unde Iosua a spus: „Blestemat să fie înaintea Domnului omul care se va scula să zidească din nou cetatea aceasta a Ierihonului! Cu preţul întâiului său născut îi va pune temeliile şi cu preţul celui mai tânăr fiu al lui îi va aşeza porţile."

Aşa s-a şi întâmplat, într-adevăr, când Hiel din Betel a construit Ierihonul. În 1 Împăraţi 16:34 ni se spune că Hiel „i-a pus temeliile cu Abiram, întâiul lui născut, şi i-a pus porţile cu preţul lui Segub, cel mai tânăr fiu al lui, după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun."

Protejarea celor dragi vouă

Un alt posibil atac al blestemelor poate veni împotriva noastră sau a celor dragi nouă în timpul intervențiilor chirurgicale. Este important să ne rugăm pentru cei dragi, în perioada când sunt internați în spital, pentru că cei implicați în activități oculte vor încerca să profite de faptul că sunt anesteziați sau lipsiți de apărare în anumite privințe. Aveți grijă de prietenii sau de rudele dumneavoastră, după intervenția chirurgicală, și încercați să observați dacă se poartă ciudat sau nu își mai revin, așa cum s-a anticipat.

Nu vreau să provoc teamă, făcându-i pe oameni să se neliniștească în privința internării într-un spital. Există mulți doctori și asistenți extraordinari. Nu vreau să creez o stare de panică vizavi de obținerea ajutorului medical. Însă, trebuie să fim sensibili din punct de vedere spiritual.

O altă ușă deschisă în fața blestemului de moarte o reprezintă trauma sau respingerea. Odată, înainte să merg în Argentina, am primit un telefon de la o persoană foarte apropiată. Aceasta era supărată că îi învățam pe alții despre războiul spiritual și nu a ezitat să mi-o spună, susținând că mulți oameni apropiați puteau să aibă probleme din cauza învățăturii mele.

Nu mi-am dat seama în ce mod m-au afectat cuvintele ei, decât după ce m-am întors din călătorie. În timpul vizitei am condus un grup în rugăciune împotriva lui San la Muerte sau spiritului morții. Într-o zi, după biserică, m-am dus să mă întind puțin și dintr-o dată am știut că voi muri. Simțeam efectiv că mi se scurge viața din corp. L-am strigat repede pe soțul meu Mike și l-am rugat să sune mijlocitorii. I-am spus: „Mike, sunt pe moarte". Pentru că niciodată nu-i mai spusesem așa ceva lui Mike, acesta m-a luat în serios și i-a sunat pe partenerii noștri de rugăciune.

Mai târziu, după ce blestemul a fost rupt, L-am întrebat pe Domnul care fusese ușa prin care intrase acel blestem. El mi-a răspuns: „Cindy, îți mai amintești telefonul acela? În inima ta există neiertare față de acea persoană, pentru că te-a rănit." Nu mai este nevoie să spun că am iertat-o imediat! De fapt am fost foarte motivată să o iert!

Societățile secrete

O portiță majoră, pe care mulți oameni au deschis-o în viețile lor, a fost cauzată de un blestem transmis peste generații, în urma implicării familiilor lor în societăți secrete, cum ar fi francmasoneria. Le recomand tuturor acelora care au avut strămoși implicați în astfel de grupuri, să facă un studiu amănunțit. Există câteva cărți excelente despre acest subiect, cum ar fi cartea lui Ron Campbell *„Eliberat de Francmasonerie"* (*Free from Freemasonry*). Există blesteme reale, care sunt eliberate împotriva familiei, în timpul depunerii unor jurăminte de către cei ce intră în diferitele niveluri ale francmasoneriei.

O altă sursă de blesteme, care adesea este trecută cu vederea, vine chiar din sânul bisericii – vrăjitoria în biserică. Biblia spune că una din faptele firii pământești este vrăjitoria (vezi Galateni 5:20). Cum acționează aceasta? Vrăjitoria manipulează, controlează, intimidează și produce răzvrătire (vezi 1 Samuel 15:23).

Rugăciunile false

Unii creștini încearcă să-i controleze sau să-i manipuleze pe alții prin ceea ce eu numesc rugăciuni false. Se roagă ceea ce vor ei și nu ca să se împlinească voia Tatălui, nefiind conștienți de faptul că au trecut granița spre vrăjitorie. Cuvintele noastre sunt atât de puternice! În Proverbe 18:21 ni se spune: „Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește îi va mânca roadele."

Am văzut pastori și liderii care au devenit foarte confuzi, datorită unor cuvinte blestemate folosite de alți credincioși în rugăciuni false sau din pricina unor declarații puternice. De aceea este atât de important să nu să ne rugăm greșit, ci să învățăm să ne rugăm după versete din Scriptură. Când facem acest lucru, îi încredințăm pe lideri sau pe prietenii noștri voii lui Dumnezeu și nu voii noastre. Am abordat această problemă într-un capitol intitulat „Mijlocirea înflorită" din prima mea carte *„Stăpânind Porțile Vrăjmașului" (Possessing the Gates of the Enemy)*. Rick Godwin a scris de asemenea o carte despre acest subiect, intitulată

„Demascarea Vrăjitoriei din Biserică” (*Exposing Witchcraft in the Church*).

De unde ştim dacă am fost blestemaţi prin cuvintele unui alt credincios? Vom deveni în mod subit confuzi şi nu vom mai putea auzi clar vocea Domnului. Când se întâmplă acest lucru, putem să luăm autoritate în numele lui Isus Hristos peste orice blesteme sau cuvinte false pronunţate împotriva noastră, cu scopul de a ne manipula.

Antisemitism

O ultimă dar nu cea mai neînsemnată uşă deschisă în faţa unor blesteme este aceea a antisemitismului. Dumnezeu le-a promis copiilor lui Avraam, în Geneza 12:3: „Voi blestema pe cei ce te vor blestema.”

Dacă noi sau unii membri ai familiei noastre avem unele prejudecăţi faţă de poporul evreu, o atitudine antisemită, aceasta poate aduce un blestem asupra finanţelor şi vieţii noastre. De fapt, una din cheile care au ajutat la vindecarea economiei Argentinei a fost ca argentinienii să se pocăiască de faptul că au adăpostit criminali de război nemţi şi încărcături de aur nazist!

Cum poţi scăpa de un blestem

Ajungem în sfârşit la cea mai importantă parte: curăţirea şi eliberarea de sub efectele blestemelor din viaţa voastră. Mă bucur că am ajuns aici şi sunt foarte binecuvântată să contribui la procesul vostru de eliberare totală în Hristos.

Rugăciune pentru mântuire

Bineînţeles, primul pas pentru eliberare este să fii sigur că eşti un creştin născut din nou. Dacă nu eşti sigur că vei ajunge în cer, dacă ai muri astăzi, atunci trebuie să ne oprim şi să ne rugăm împreună, pentru a şti sigur că eşti un copil al Dumnezeului Celui Viu, răscumpărat prin sângele Domnului Isus. Numai prin Numele

lui Isus Hristos poţi fi eliberat de sub puterea blestemelor care îţi pot afecta viaţa.

Haideţi să ne rugăm împreună. (Dacă ai fost adânc implicat în ocultism, te sfătuiesc să te rogi această rugăciune împreună cu o altă persoană şi mai întâi să renunţi la orice duhuri călăuzitoare).

> *Doamne Dumnezeule, Te rog să-mi ierţi păcatele. Mă pocăiesc de orice neascultare faţă de Cuvântul Tău. Te rog să mă ierţi. Doamne Isuse, vrei să intri şi să preiei controlul total asupra vieţii mele? Fii Domn în viaţa mea de acum înainte. Vreau să fiu copilul Tău. Îţi mulţumesc, Doamne, că m-ai eliberat. Îţi mulţumesc că de azi înainte sunt copilul Tău. În Numele lui Isus Hristos, Amin.*

După ce ai rostit această rugăciune, nu trebuie să te mai îndoieşti vreodată de faptul că eşti copilul lui Dumnezeu. Cu voia lui Dumnezeu, nu vei muri. Şi pentru că ai spus această rugăciune, când va sosi vremea să pleci din viaţa aceasta, vei merge direct în cer, ca să trăieşti cu Domnul Isus Hristos.

Revizueşte-ţi viaţa

Următorul pas pe care trebuie să-l faci, după ce te-ai asigurat că eşti copilul lui Dumnezeu, este să-ţi revizuieşti viaţa. Roagă-L pe Duhul Sfânt să-ţi arate dacă există neiertare în tine. Întocmeşte o listă cu cei pe care trebuie să-i ierţi, fie că sunt în viaţă, fie că au murit deja. După aceea, roagă-te pentru fiecare în parte şi eliberează-i. Iată un exemplu de rugăciune care te poate ajuta:

> *Doamne Dumnezeule, îl iert acum pe _____. Îl (o) iert pentru (orice ţi-a făcut ţie, familiei tale sau altora). Îl (o) încredinţez în mâna Ta şi Te rog să vindeci orice rană din inima mea care are legătură cu* (situaţia respectivă care te-a făcut să suferi).

Pe lângă aceasta, alcătuieşte o listă cu păcatele comise de familia ta, pe care să adaugi şi sclavia spirituală generată de păcatele

sexuale. Un lucru despre care nu am vorbit este blestemul copiilor ilegitimi, care se transmite până la a zecea generație.

> Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului. (Deut. 23:2)

Cum acționează acest blestem? Dacă ai un blestem de acest fel, simți că nu îți găsești locul în biserică, oricât ai încerca, – ai întotdeauna impresia că ești pe din afară și privești înăuntru. Am zdrobit acest blestem care era în viața multor oameni. Diferența pe care au simțit-o, după ce s-au pocăit de acest păcat din linia lor genealogică, era uimitoare iar blestemul a fost înfrânt.

Cred că până acum v-ați pocăit de orice implicare în activități oculte. Dacă nu ați făcut acest lucru până acum, citiți din nou secțiunea despre demonologie din capitolul 9.

În plus, dacă tu și alți membri ai familiei ați fost implicați în orice fel de idolatrie, vă rog opriți-vă chiar acum și pocăiți-vă. Voi explica mai târziu, în această secțiune, ce se întâmplă în viața oamenilor, atunci când se închină la idoli, și ne vom ruga pentru zdrobirea puterii fărădelegilor moștenite. Idolatria include și faptul de a te ruga altcuiva, în afara lui Isus Hristos, închinarea în fața anumitor zei falși, precum și aducerea jertfelor.

Iată un exemplu de rugăciune prin care îți ceri iertare pentru idolatrie:

> *Doamne Dumnezeule, mă pocăiesc acum pentru păcatele strămoșilor mei până la a zecea generație. Te rog să ierți orice formă de idolatrie cum ar fi* (numește modalitățile în care familia ta s-a închinat idolilor)*. Te rog să mă ierți de aceste păcate și să-mi eliberezi familia de blestemele asociate cu idolatria.*

DISTRUGEREA OBIECTELOR OCULTE

Există anumite obiecte oculte pe care nu trebuie să le posedăm. Dacă avem vreunul din următoarele obiecte, trebuie să

scăpăm imediat de ele. Dacă v-ați închinat unui obiect ca unui zeu sau l-ați folosit pentru a adora un zeu fals, trebuie să-l ardeți imediat sau să-l distrugeți.

În general, turiștii cumpără obiecte din străinătate care sunt idoli sau au influențe demonice. Ceea ce nu realizăm adesea este că aceste obiecte ne pot blestema. De exemplu, mulți oameni cumpără măști africane care au fost folosite în ceremoniile de închinare. Alții cumpără artă locală, cum ar fi păpușile Kachina, statui ale zeilor hinduși sau ale lui Buddha. Când se întorc acasă, încep necazurile sub forma unor boli, tragedii, depresii, destrămarea căsniciilor – de obicei oamenii nu știu de ce li se întâmplă aceste lucruri. Alți oameni aduc acasă lucruri care par inofensive dar, după cum am scris în capitolul anterior, acestea pot avea influențe demonice care trebuie înlăturate, uneori fiind necesară distrugerea obiectelelor.

Arderea cărților în Argentina

Cu mulți ani în urmă, când am mers cu Doris Wagner în Resistencia, Argentina, Domnul i-a dat lui Doris ideea că oamenii ar trebui să-și aducă obiectele oculte și să le ardă, urmând exemplul din Faptele Apostolilor 19:19. Scriptura ne spune că după ce oamenii au ars aceste obiecte în Efes, Cuvântul Domnului s-a răspândit cu mare putere în regiune.

Conducătorii întâlnirilor din Argentina au decis să ardă aceste obiecte într-un butoi mare de ulei. Doris le-a spus oamenilor să-și împacheteze obiectele în hârtie de ziar, dacă nu vor ca ceilalți să le vadă. La începutul întâlnirii, după ce s-a făcut un anunț, oamenii au venit cu o gamă variată de obiecte oculte. Unii au adus tot felul de obiecte de care erau dependenți într-un fel sau altul. Alții și-au adus idoli, fierturi utilizate în farmecele de dragoste, podoabe Macumba, reviste pornografice și alte obiecte împachetate în ziare.

Conducătorii au turnat benzină peste ele și le-au dat foc. Ceea ce s-a întâmplat în continuare a fost uimitor! În timp ce obiectele oculte ardeau, unii oameni au început să urle de durere, pe măsură ce demonii se manifestau. Mulți oameni au venit în față, căutând să fie eliberați de duhuri oculte. Apoi, așa cum s-a întâmplat și în Efes, cu multe secole în urmă, mulți oameni au fost mântuiți.

Cred că liderii bisericilor de astăzi ar trebui să practice şi în zilele noastre arderea unor cărţi. Pastorul Jim Marocco a făcut acest lucru, când a deschis o biserică în insula Maui. Oamenii au adus obiectele oculte şi le-au dat foc, în special obiectele care fuseseră adorate în religia lor, ca parte a închinării. După ce obiectele au fost distruse, biserica lui a experimentat o mare creştere.

Cercetează-ţi bine casa

Înainte să încheiem acest capitol cu rugăciune, mergi prin casă şi roagă-L pe Domnul să-ţi arate care sunt obiectele la care vrea El să renunţi. În cazul unora, este suficient doar să te rogi pentru îndepărtarea influenţelor rele. Nu uita că nu poţi arunca lucrurile care nu îţi aparţin. Totuşi, poţi lega duhurile care sunt ataşate de ele şi să le interzici să se manifeste în casa ta. Pentru un studiu mai profund despre curăţirea spirituală a casei, vă recomand să citiţi cartea *„Curăţirea casei tale de întuneric spiritual"* (*Ridding Your Home of Spiritual Darkness*), de Chuck Pierce şi Rebecca Wagner Systema.

Înfrângerea blestemelor transmise peste generaţii

Acum, la sfârşit, sunteţi într-adevăr gata să vă rugaţi pentru a zdrobi puterea blestemelor pe care le-aţi moştenit sau care au fost trimise împotriva voastră din surse exterioare. Ar fi minunat, în măsura în care este posibil, să vă rugaţi această rugăciune cu întreaga familie. Puteţi să vă rugaţi şi singuri, dar ar fi şi mai bine să vă rugaţi cu un prieten sau cu un partener de rugăciune, care să stea în spărtură, în timp ce voi renunţaţi la blesteme şi sunteţi eliberaţi. Amintiţi-vă, prin numele lui Isus Hristos şi prin sângele Lui vărsat pe cruce, aveţi absolută putere să rupeţi aceste blesteme. De asemenea, nu trebuie să vă fie teamă. Luca 10:19 ne promite:

> Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului: şi nimic nu vă va putea vătăma.

Aveţi lista pregătită? Atunci, haideţi să începem. Ne vom ocupa mai întâi de orice nelegiuire transmisă din generaţie în generaţie sau de blesteme de care nu v-aţi pocăit sau pe care nu le-aţi rupt. Rostiţi această rugăciune cu voce tare, dacă se poate:

> *Tată, în numele lui Isus Hristos din Nazaret, îmi însuşesc puterea sângelui Mielului şi declar că nimic, sub nici o formă, nu se va atinge de mine, de familia mea sau de proprietăţile mele, ca să îmi facă rău.*
>
> *Tată, mă pocăiesc acum de următoarele păcate transmise peste generaţii, de la al treilea la al patrulea sau chiar de la al zecelea neam:* (rosteşte-le pe fiecare în parte).

Înainte să citeşti lista, este important să realizezi că nu te rogi pentru morţi şi nici nu te pocăieşti în numele altcuiva, fie că este viu fie că a murit. Rugăciunea aceasta nu este spusă în numele păcatului lor, ci din cauză că au păcătuit. Ea închide uşa pe care Satan a folosit-o ca să te atace pe tine sau familia ta. Îţi dă dreptul legal să rupi blestemele din viaţa ta şi din viaţa membrilor familiei tale.

Acum poţi să citeşti lista care poate conţine următoarele păcate:

- Idolatrie. Aceasta include ruperea legăturilor cu toate numele sfinţilor adoraţi ca şi idoli sau cu alţi dumnezei;
- Vrăjitoria şi ocultismul. Aici se cuprind astrologia, citirea cărţilor de tarot, ghicirea cu ajutorul apei sau orice altă formă de ghicire;
- Societăţile secrete. Acestea includ francmasoneria şi multe altele. Poţi să adaugi această frază la rugăciunea ta:

  Mă pocăiesc de jurămintele făcute de membri familiei mele, în timpul implicării lor în aceste societăţi.

- Anti-semitism şi rasism;

- Vrăjitorie făcută prin rugăciuni greşite ale creştinilor – pronunţarea blestemelor verbale;
- Orice formă de păcate sexuale. Aici se includ homosexualitatea, bestialitatea, curvia şi adulterul.

După ce ai rostit această rugăciune, este timpul să zdrobeşti blestemele care ar fi putut veni asupra ta sau a familiei tale. Rosteşte această rugăciune cu voce tare.

Tată, în numele lui Isus Hristos din Nazaret, zdrobesc următoarele blesteme care au fost puse peste mine şi peste familia mea:

Blestemul infirmităţii;
Blestemul sărăciei;
Blestemul copiilor din flori (dacă este cazul);
Blestemul nebuniei.

(Observaţie: Dacă te simţi în stare să te implici singur în procesul de eliberare, citeşte prin credinţă cu voce tare secţiunea următoare. Dacă este posibil, roagă pe cineva de încredere s-o facă împreună cu tine).

Mă eliberez acum de toate legăturile demonice formate prin oricare din mijloacele menţionate mai sus, care aduc blesteme. Le interzic acestor duhuri să se manifeste, în numele lui Isus, sau să-mi facă vreun rău mie sau celor dragi mie. În numele lui Isus Hristos, spun următoarelor duhuri să plece de la mine:
Duhului de pofte trupeşti şi tuturor duhurile sexuale – sunt liber de sub influenţa voastră, în numele lui Isus;
Duhului de infirmitate – sunt liber de sub influenţa ta, în numele lui Isus;
Duhului de nebunie – sunt liber de sub influenţa ta, în numele lui Isus;
Duhului de sărăcie – sunt liber de sub influenţa, în numele lui Isus.

Fii deschis la călăuzirea Duhului Sfânt vizavi de orice alte puteri demonice la care trebuie să le porunceşti să plece. Verifică lista pe care ai făcut-o cu puterile demonice de care trebuie să fii eliberat – acum este momentul să le spui să plece. Rosteşte-le numele fiecăruia în parte.

(Observaţie: Dacă bănuieşti că eşti într-o etapă mai avansată de demonizare, îţi sugerez să faci paşii următori, sub îndrumarea directă a unui slujitor în eliberare).

De asemenea, este momentul să renunţi la toate duhurile călăuzitoare şi la cele familiale.

Doamne Dumnezeule, în numele lui Isus Hristos din Nazaret, poruncesc tuturor duhurilor călăuzitoare (rosteşte-le numele, dacă le cunoaşti) să mă părăsească acum. De asemenea, poruncesc tuturor duhurilor familiale să plece. Nu mai am nevoie de voi în familia mea. În numele lui Isus, Amin.

Dacă crezi că ai un fost blestemat de moarte, rosteşte această rugăciune:

În numele lui Isus Hristos din Nazaret, distrug duhul de moarte şi toate blestemele de moarte care au fost trimise împotriva mea. Duh de moarte (sinucidere, dorinţa de a muri – un duh care te face să vrei să mori), *îţi poruncesc să mă părăseşti chiar acum.*

(Observaţie: Câteodată este nevoie de post, pentru a putea rupe blestemul morţii).

Poţi să rosteşti o rugăciune asemănătoare pentru orice alt fel de blestem care bănuieşti că a fost trimis împotriva ta. Unii au trimis blestemele înapoi la cei care i-au blestemat şi am aflat despre cazuri de ocultişti care au vomitat şi s-au îmbolnăvit. Un lucru e sigur, că ar trebui să se ştie în locurile cereşti că aceste duhuri nu îndrăznesc să se atingă de vreun copil al Dumnezeului celui viu!

Iată un exemplu de rugăciune pe care o poţi rosti pentru a rupe orice fel de blestem:

În numele lui Isus Hristos din Nazaret, distrug (numeşte felulurile de blestem – blestem exprimat în cuvinte, accidente, etc.) *trimise împotriva mea. Tată, aleg să-i iert pe cei care au greşit faţă de mine.*

Felicitări! Ţi-ai însuşit unul dintre cele mai importante daruri ale mântuirii – libertatea în Hristos! Cuvântul lui Dumnezeu îţi dă această promisiune:

> Veţi cunoaşte adevărul şi adevărul vă va face liberi (Ioan 8:32).

EPILOG

Sunt conştientă că o parte din materialul din această carte v-a deranjat sau poate chiar v-a şocat. Un adevăr la care ar trebui să ne întoarcem mereu, în vieţile noastre de creştini, este acela că nu trebuie să ne fie frică de nici un lucru pe care ar încerca diavolul să ni-l facă. Trebuie să fim la fel de curajoşi ca leii. Dumnezeu ne-a dat autoritate peste toate intenţiile, planurile şi metodele celui rău. Suntem protejaţi în numele lui Isus Hristos. Acest lucru este adevărat, chiar dacă am trăi într-o lume musulmană şi ne-am confrunta cu persecuţii la drumul mare. Este adevărat, chiar dacă am trăi într-o ţară ameninţată de o invazie ocultă. Luând asupra noastră toată armătura lui Dumnezeu, putem sta împotriva oricărui lucru rău (vezi Efeseni 6:10-13).

Mulţi oameni m-au întrebat: „Cindy, cum ai putut aprofunda un studiu despre ocultism şi totuşi să nu-ţi fie frică?"

Răspunsul meu este foarte simplu: Pentru că ştiu că Cel care este în mine este mai mare decât cel care este în lume (vezi 1 Ioan 4:4). Când trec prin încercări, am siguranţa că dacă rezist atacurilor, în Numele lui Isus, atunci Satan va trebui să fugă şi nu va putea să facă nimic împotriva noastră! (vezi Iacov 4:7).

Suntem influenţaţi de filme şi de emisiuni de la televizor care îl fac pe Satan să pară mai mare decât Dumnezeu. Filmele de groază par să ridice în slăvi puterea răului. Totuşi, pentru noi, credincioşii, acest lucru nu este adevărat. Nu este nici un alt nume mai presus de numele Lui şi nici o putere mai mare decât puterea Sa.

Nu-l lăsaţi pe diavolul să vă intimideze, să vă provoace teama de obiceiurile oculte sau de teritoriul demonic, despre care am vorbit în această carte! În 2 Timotei 1:7 se găseşte o promisiune minunată:

> Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de chibzuinţă.

Teritoriul unde se dă bătălia este mintea noastră. Dacă v-a fost frică, atunci când ați citit anumite capitole din această carte, citiți versetele din Scriptură care vorbesc despre autoritatea credinciosului, pe care le-am inclus în acest epilog. Dumnezeu vrea să ne conducă la un nivel mai mare de autoritate și la o viață victorioasă în Isus Hristos.

Iată o promisiune minunată, care se găsește în Scriptură:

Măcar că trăim în firea pământească, totuşi noi nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile (2 Cor 10: 3,4).

Având aceste cuvinte gravate în inimă, vreau să vă încurajez să nu vă fie teamă să luați atitudine, dacă aflați că în școala în care învață copilul vostru se propagă învățături Wicca. O conducătoare a unei rețele de rugăciune, pe care o cunosc, a luat inițiativa, când a aflat că la școala unde învăța copilul ei se preda un fel de amestec de păgânism cu filosofie New Age. S-a dus direct la director ca să-şi exprime nemulțumirea și a depus o plângere. Învățătura aceea era atât de vulgară, încât profesorul care o preda a fost concediat.

Nu ezitați să vizitați biblioteca de la școală, ca să vedeți dacă sunt cărți oculte pe rafturi. Dacă găsiți astfel de cărți, aveți dreptul să le spuneți administratorilor școlii că aceste materiale sunt inacceptabile și că ați dori să nu mai fie puse la îndemâna copiilor. Dacă nu vor acționa în nici un fel, adunați semnături pentru a face o reclamație și mergeți cu ea la Consiliul Profesoral. Unul dintre motivele pentru care s-au strecurat în școli atâtea materiale oculte este că noi dormeam la volan.

O altă armă importantă împotriva invaziei oculte în societatea noastră, pe care o putem folosi, este întocmirea scrisorilor. Rețelele de televiziune sunt influențate în mare măsură de opinia publică. Dacă vedeți programe discutabile, pe anumite canale, scrieți-le și exprimați-vă obiecțiile cu privire la conținutul lor. Chiar și o singură scrisoare poate să schimbe ceva. Scrieți-i primarului, adresați-vă comisiilor școlare și ziarelor locale. Vă amintiți ce

influență a avut Madalyn Murray O'Hair în societatea noastră? Ea a fost cea care a reușit să scoată rugăciunea din școlile publice ale Americii, în 1962.

Eu cred că Dumnezeu ridică bărbați și femei care Îi aparțin Lui și cărora nu le este teamă să ia o atitudine, pentru a proteja societatea de influențele oculte din zilele noastre! Nu trebuie să-i persecutăm pe cei implicați în Wicca sau în alte grupuri oculte. Îi iubim pe adepții Wicca și nu dorim să li se întâmple nici un rău. Cu toate acestea, știm că învățătura lor nu este pe placul lui Dumnezeu.

În timp ce vă încurajez pe voi, creştinii, să luați o atitudine împotriva influențelor oculte, sunt conștientă și de faptul că dacă vreun adept Wicca citește această carte va fi foarte tulburat de aceste cuvinte. Știu că există creștini care deja i-au rănit pe adepții Wicca, așa cum am menționat în capitolul 5. Recunosc acest lucru și sunt conștientă că mulți adepți Wicca sunt în căutarea adevărului.

Dacă ești un adept Wicca și ai o minte deschisă, vrei să încerci ceva? Vrei să te rogi și să-L întrebi pe Dumnezeu dacă este, într-adevăr, singurul Dumnezeu adevărat? Fii gata să-L lași să-ți arate că te iubește. El te consideră foarte special și vrea să-ți dovedească că este real, iubitor și că nu este genul de Dumnezeu pe care creștinii doar cu numele ți l-au prezentat.

Ultimul meu cuvânt se adresează creștinilor. Trebuie să mijlocim, să stăm fermi împotriva lui Satan și a ocultismului. Dar, pe măsură ce o facem, trebuie să ținem minte că Dumnezeu îi iubește pe adepții Wicca, pe ghicitori, pe cei care își citesc horoscopul, pe toți cei care au jucat vreodată Închisori și Dragoni și pe oricine altcineva, care s-a implicat în oricare din aspectele ocultismului. Haideți să ne rugăm pentru ei și să îi primim cu brațele deschise, când vin să caute adevărul despre singurul Dumnezeu adevărat.

ANEXA 1

RUGĂCIUNE ÎMPOTRIVA FRANCMASONERIEI

Dacă tu sau vreun alt membru al familiei tale ați fost vreodată implicați în francmasonerie, vă recomand să vă rugați cu toată seriozitatea, ca să rupeți legăturile oculte din viața voastră. Puteți folosi următoarea rugăciune ca model. Fragmentul este extras din pagina de web „*Resurse pentru a fi triumfători*" (*Jubilee Resources*) din Noua Zeelandă și este folosit cu permisiunea autorilor. Dacă ați fost implicați în francmasonerie, la un nivel profund, vă recomand să vizitați site-ul

http://www.jubilee.org.nz/freemasonry.htm

pe Internet.Jubilee Ministries, pentru a găsi modele de rugăciune pentru toate nivelurile de implicare în francmasonerie.

Tată Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, vin la Tine în numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Vin înaintea Ta ca un păcătos care caută iertare și curățire pentru toate păcatele comise împotriva Ta, precum și în favoarea altora, creați după chipul Tău. Îmi onorez părinții, strămoșii de sânge sau de duh, în urma adopției, și tații spirituali, dar renunț și mă leapăd de toate păcatele lor. Îi iert pe toți strămoșii mei, pentru efectele păcatelor lor asupra mea și asupra copiilor mei. Îmi mărturisesc păcatele și renunț la ele. Mă leapăd de Satan și de celelalte puteri spirituale ale lui, care m-au influențat pe mine și familia mea și îi mustru. Renunț la orice implicare în francmasonerie, la orice lojă sau vrăjitorie, a mea sau a strămoșilor mei. În numele lui Isus Hristos, renunț la vrăjitorie și rup orice legături formate în viața mea, renunț la duhul principal, Baphomet, care se află în spatele

francmasoneriei, la duhul morții și al anticristului, la înșelare. Renunț la nesiguranță, la dragostea de poziție, putere și bani, la avariție și lăcomie, la mândria care i-a condus pe strămoșii mei și i-a îndemnat să practice francmasoneria. Renunț la teama care i-a ținut în francmasonerie, mai ales la teama de moarte, de om sau de a crede în numele lui Isus Hristos. Renunț la orice poziție deținută în lojă de orice strămoș al meu sau de mine, cum ar fi cea de Stăpân, Stăpân Închinător sau de alt gen. Renunț să îl numesc pe orice om stăpân, pentru că Isus Hristos este singurul meu Stăpân și Domn, și El interzice oricărui om să aibă acest titlu. Renunț la capcanele puse în fața altora, cu gândul de a-i atrage în francmasonerie, și la observarea neputinței lor, în timpul ritualurilor. Renunț la efectele francmasoneriei, transmise prin orice femeie disprețuită sau respinsă de soțul ei, din neamul meu, în urma frecventării de către acesta a oricărei loje masonice și a refuzului său de a-i vorbi despre activitățile lui secrete. De asemenea, renunț la toate obligațiile, legămintele sau blestemele decretate de orice femeie din familia mea, prin implicarea ei directă în ordinul pentru femei al francmasoneriei, Ordinul Steaua Estului, sau în orice altă organizație masonică sau ocultă...

Mă leapăd de cel de-al treilea ochi, ochiul clarvăzător al francmasoneriei sau Horus, care se află pe frunte și la întregul său simbolism păgân și ocult. Închid acum cel de al treilea ochi și toată puterea ocultă de a vedea în domeniul spiritual, în numele Domnului Isus Hristos, și îmi pun toată încrederea în Duhul Sfânt, trimis de Isus Hristos, pentru a mă ajuta să cunosc tot ce trebuie să știu despre lumea spirituală. Renunț la cina falsă, la bătaia de joc adusă lucrării de răscumpărare îndeplinită de Isus, pe crucea de la Calvar, la toată necredința, confuzia și depresia. Mă leapăd și mă debarasez de minciuna francmasoneriei, care spune că omul nu este păcătos, ci doar imperfect, putând astfel să se răscumpere prin fapte bune. Mă bucur că Biblia spune că nu pot face nimic ca să-mi câștig mântuirea, ci că pot fi salvat numai prin har,

prin credința în Isus Hristos și în ceea ce a făcut El pe crucea de pe Calvar...

Renunț la teama de nebunie, chin, dorință de moarte, sinucidere și moarte, în numele lui Isus Hristos. Moartea a fost cucerită de Isus Hristos, numai El ține cheile morții și ale iadului, și mă bucur că acum El îmi ține viața în mâna Lui. El a venit să-mi dea viață veșnică din belșug și eu cred în promisiunile Lui. Renunț la toată mânia, ura, gândurile de ucidere, răzbunare, apatie spirituală, religie falsă, la toată necredința, mai ales la faptul că nu am crezut că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și că am compromis Cuvântul lui Dumnezeu. Renunț la toată căutarea spirituală în religii false și la orice încercare de a-I fi pe plac lui Dumnezeu. Mă odihnesc în încredințarea că L-am găsit pe Domnul și Mântuitorul meu, Isus Hristos, și că El m-a găsit pe mine...

Renunț la alte jurăminte pe care le-am făcut, la participarea în orice fel de ritualuri și la blestemele rezultate. Acestea includ Gradele Aliate, Crucea Roșie a lui Constantin, Ordinul Monitorului Secret și Ordinul Regal Masonic al Scoției. Renunț la toate lojele și la implicarea în alte societăți secrete, cum ar fi Francmasoneria Prințul Hall, Loja Francmasonică Grand Orient, Mormonismul, Ordinul lui Amaranth, Ordinul Regal al Bufonilor, Ordinul Unit Manchester al Tovarășilor Excentrici, Bizonii, Druizii, Silvicultorii, Lojele Portocalii și Negre, Elanii, Lojele Moose și Vulturi, Ku Klux Klan, Asociația Fermierilor, Pădurarii Lumii, Călăreții în Mantii Roșii, Cavalerii Pythias, Ordinul Mistic al celor Acoperiți, Profeții Tărâmului Fermecat, Ordinul Femeilor Steaua din Est, Doamnele Altarului Oriental și ale Altarului Alb din Ierusalim, Ordinul de Fete al Fiicelor Stelei din Est, Ordinul Internațional al Fiicelor lui Iov și al Curcubeului, Ordinul De Molay al Băieților, și la efectele lor asupra mea și asupra familiei mele...

Renunț la orice duh rău asociat cu masoneria, vrăjitoria sau alte păcate, și le poruncesc duhurilor rele și lui Satan, în numele lui Isus, să fie legate și să plece chiar

acum de la mine, fără să se atingă de nimeni sau să facă vreun rău, în locul desemnat pentru ele de Domnul Isus, și să nu se mai întoarcă niciodată la mine și la familia mea. Pentru a fi eliberat de aceste duhuri, chem numele Domnului Isus, conform promisiunilor din Biblie. Cer să fiu eliberat de orice duh de boală, infirmitate, blestem, durere, dependență, sau alergie, asociată cu aceste păcate pe care le-am mărturisit, și la care am renunțat. Mă predau Duhului Sfânt și nu permit în viața mea, în locul în care au fost aceste păcate, accesul nici unui alt spirit...

Te rog, Doamne, să mă botezi acum cu Duhul Tău cel Sfânt, conform promisiunilor din Cuvântul Tău. Mă îmbrac cu toată armătura lui Dumnezeu, conform pasajului din Efeseni 6, și mă bucur de protecția pe care mi-o oferă aceasta, în timp ce Isus mă înconjoară și mă umple cu Duhul Lui cel Sfânt. Doamne Isuse, Tu este Împăratul inimii mele, pentru că Tu ești Domnul și Mântuitorul meu, Tu ești Sursa vieții veșnice. Îți mulțumesc, Dumnezeule Tată, pentru mila iertarea și dragostea pe care le ai, în numele lui Isus Hristos, Amin.

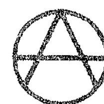
ANEXA 2

ZECE PAŞI PENTRU A-ŢI CURĂŢA CASA DE DUHURI NECURATE

1. Acceptă-L pe Isus, ca Domn şi Mântuitor;
2. Fă un inventar spiritual al vieţii tale;
3. Dedică-ţi casa Domnului;
4. Pregăteşte-te de luptă;
5. Fă un inventar spiritual al casei tale. Uită-te pe lista cu obiecte problemă:
   - dumnezei străini;
   - religii false;
   - obiecte oculte;
   - obiecte care aparţin unor societăţi secrete;
   - alte lucruri;
6. Curăţă-ţi casa de obiecte păgâne;
7. Curăţă fiecare cameră şi pământul;
8. Sfinţeşte-ţi casa şi proprietăţile pe care le deţii;
9. Umple-ţi casa cu slavă;
10. Menţine victoria spirituală.

ANEXA 3

SIMBOLURI OCULTE

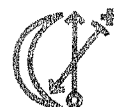
Anarhie
Un simbol care declară respingerea autorităţii.

Ankh
Acest semn egiptean antic, care simbolizează viaţa, are implicaţii magice. Partea de sus reprezintă femeia şi cea de jos, bărbatul.

Baphomet
Pentagrama aşezată invers, cu două colţuri în sus, simbolizează coarnele diavolului. Celelalte trei colţuri, îndreptate în jos, declară respingerea trinităţii. Se presupune că duhurile Satanei sunt invocate în partea de jos a sferei centrale.

Simbolul ritual de sânge
Primul pătrar al lunii este combinat cu săgeţi care simbolizează jertfa umană sau animală.

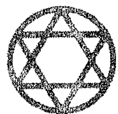

Biserica lui Satan
Aceasta este emblema oficială a bisericii lui Satan. Ea a fost puţin schimbată, dar simpla imagine ne sugerează ideea.

Primul pătrar al lunii şi stelele
emblemă combină luna zeiţei Diana cu steaua sau Lucifer. Asemenea imagini artistice sunt folosite, atât în magia albă, cât şi în magia neagră.

Hexagrama sau Pecetea lui Solomon

Această stea în şase colţuri seamănă cu steaua lui David, dar nu este aceeaşi. Steaua evreiască reprezintă poporul ales al lui Dumnezeu şi promisiunile pe care El le-a dat acestora. Când se încercuieşte steaua, sensul se schimbă, devenind un simbol ocult foarte puternic.

Mâna sub formă de coarne

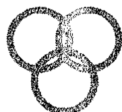
Este un salut satanic şi reprezintă coarnele diavolului. Este folosit inconştient de oamenii care ascultă muzică heavy metal.

Fulgerul

Dramatica reprezentare a fulgerului poate însemna litera *s*, de la cuvântul „Satan" sau „satanist".

Semnul bestiei

Numerele 666, în diferite configuraţii, reprezintă anticristul. Simbolul acesta, cu trei cercuri, chiar dacă are şi întrebuinţări, în afara ocultismului, este folosit şi pentru a reprezenta semnul bestiei. Câteodată se scrie "fff" pentru că *f* este a şasea literă din alfabet.

Semnul păcii

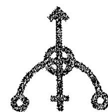
Acest simbol a fost folosit pentru a reprezenta pacea ideală în perioada hippie. Dar ocultiştii consideră că emblema înfăţişează în egală măsură şi crucea lui Nero, care este o cruce răsturnată şi ruptă, menită să sugereze o chemare de unire a forţelor oculte pentru înfrângerea creştinismului.

Pentagrama sau steaua în cinci colţuri

Colţul de sus reprezintă duhul iar celelalte patru reprezintă vântul, focul, pământul şi apa. Acest simbol este folosit, atât în magia albă, cât şi în magia neagră.

Simbolul ritualului sexual

Simbolul este gravat pe piatră sau pictat pe marginea drumului, pentru a marca un loc în care se fac ritualuri sexuale.

Sabia puterii

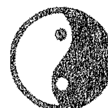
O armă celtică, adesea legată de vrăjitorie sau fantezie. În legenda regelui Artur, aceasta era sabia lui sau Excalibur, care a fost înfiptă într-o stâncă pentru a-i testa puterea. Artur şi tatăl său, Uther Pendragon, se consultă cu vrăjitorul Merlin, zeiţele celtice ale cerului sau poetul britanic.

Crucea răsturnată

Un semn universal, care reprezintă rebeliunea şi negarea creştinismului.

Yin/Yang

În cosmologia chineză, yin reprezintă femeia şi yang bărbatul. Combinarea celor două părţi dă naştere întregii existenţe. Simbolul reprezintă de asemenea şi lucruri opuse, cum ar fi ziua şi noaptea, binele şi răul, negrul şi albul.

VOCABULAR

amuletă: un fel de vrajă ocultă, protectoare, legată de un anumit obiect, cum ar fi bijuteriile, pentru a da putere unui individ. Un obiect care atârnă de haine poate fi de asemenea o amuletă. Un talisman devine o amuletă, dacă se fac farmece asupra lui.

astrologie: studierea stelelor, pentru a prezice viitorul. Aici pot fi incluse studiul meteoriților şi meteorologia.

magie neagră: magie făcută cu scopul de a face rău cuiva sau pentru a-i distruge proprietatea.

invocarea spiritelor sau rostirea vrăjilor: se face prin folosirea unor ierburi, a cuvintelor speciale sau a sacrificiilor de oameni sau animale. Adepții Wicca folosesc farmecele, pentru a invoca zei sau zeițe, în vederea împlinirii nevoile lor proprii, precum şi în scop curativ.

sabatul vrăjitoarelor: întâlnirea secretă a unui grup de adepți Wicca o dată pe lună, când este lună plină.

ghicire: prezicerea viitorului prin mijloace oculte. Se face adesea prin duhuri familiare sau călăuzitoare. Ghicirea se face adesea şi prin observarea ficatului unui om sau a unui animal, a frunzelor de ceai, cărților de tarot, globurilor de cristal sau prin alte instrumente oculte.

vrajă sau farmece: alte cuvinte pentru magie.

duhuri familiare: folosite de prezicători sau ghicitori pentru a contacta persoanele decedate. Duhul acesta este, de fapt, un demon. Termenul se referă şi la duhurile care se ataşează de familii pentru mai multe generații. Ele demonizează linia genealogică şi dețin vaste informații despre familie.

prezicerea viitorului: încercarea de a contacta duhurile morților sau zeii, pentru a obține revelații persoanle şi călăuzire pentru viitor. Dumnezeu interzice acest lucru.

mijlocire: actul de a-ți adresa cererea unui superior sau exprimarea unei dorințe adânci în fața singurului Dumnezeu adevărat.

magie: o formă de comunicare cu lumea supranaturală, în care se încearcă schimbarea evenimentelor prezente sau viitoare cu ajutorul unor acțiuni rituale, mai ales prin imitarea simbolică a lucrurilor pe care persoana practicantă le doreşte înfăptuite. (Acesta este falsul pentru profeție). Magia foloseşte şi recitarea unor formule care descriu rezultatul dorit sau invocă zei, demoni sau duhuri, despre care se crede că locuiesc în anumite substanțe naturale. Magia este un instrument de control.

medium: persoană care permite duhurilor familiare sau unui duh călăuzitor să o locuiască, pentru a putea contacta morții şi/sau pentru a putea prezice viitorul.

ocult: cuvântul înseamnă „ascuns". Într-un sens negativ, poate fi definit prin orice obicei spiritual, nebiblic, inspirat şi controlat de Satan.

război spiritual: confruntarea împărăției întunericului, prin puterea împărăției lui Dumnezeu, pentru a distruge lucrarea întunericului şi pentru a-L înălța pe Fiul Său, Isus.

magie albă: magie care se face fără o intenție rea.

Wicca: practica modernă a vrăjitoriei. Cuvântul înseamnă „a îndoi".

vrăjitoare: bărbat sau femeie care practică vrăjitoria sau Wicca.

vrăjitorie: practică referitoare la comunicarea cu duhuri rele. (Adepții Wicca au o altă definiție, pentru că ei nu cred că au de-a face cu duhuri rele).

SURSE BIBLIOGRAFICE RECOMANDATE

1. **Anderson, Neil, T.**, *The Bondage Breaker (Cel care înfrânge sclavia)*, Eugene, OR: Harvest House, 1990.
2. **Anderson, Neil, T.**, *Spiritual Protection for Your Children (Protecție spirituală pentru copiii tăi)*, Ventura, CA: Regal Books, 1996.
3. **Campbell, Ron, G.**, *Free from Freemasonry (Eliberat din francmasonerie)*, Ventura, CA: Regal Books, 1996.
4. **Gasson, Raphael**, *The Challenging Counterfeit (Provocarea falsului)*, Gainesville, FL: Bridge-Logos Publishing, 1985.
5. **Gibson, Noel and Phyl.**, *Deliver Our Children from the Evil One (Eliberează-ne copiii de Cel Rău)*, Tonbridge, Kent, England: Sovereign World, 2000.
6. **Gibson, Noel and Phyl.**, *Evicting Demonic Intruders (Alungarea intrușilor demonici)*, Tonbridge, Kent, England: Sovereign World, 2000.
7. **Godwin, Rock**, *Witchcraft in the Church (Vrăjitoria în biserică)*, Lake Mary, Fl: Creation House, 1997.
8. **Hammond, Frank, Ida Mae**, *Pigs in the Parlour. A practical Guide to Deliverance (Porci de salon. Ghid practic de eliberare)*, England: New Wine Press, 1990.
9. **Horobin, Peter**, *Healing Through Deliverance (Vindecarea prin eliberare)*, Tonbridge, Kent, England: Sovereign World, 1994.
10. **Jacobs, Cindy**, *Possessing the Gates of the Enemy (Stăpânind porțile vrăjmașului)*, Grand Rapids, MI: Chosen Books, 1991.
11. **Koch, Kurt**, *Demonology, Past and Present (Demonologie, trecut și prezent)*, Grand Rapids, MI: Kregel Publications, 2000.
12. **Larson, Bob**, *Extreme Evil (Răul extrem)*, Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1999.
13. **Larson, Bob**, *In the Name of Satan (În Numele lui Satan)*, Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1996.
14. **Lindsay, Gordon**, *The Origin of Demons and Their Order (Originea demonilor și ordinea lor)*, Dallas, TX: Christ for the Nations Publishing.

15. **Michaelsen, Johanna**, *The Beautiful Side of Evil (Partea frumoasă a răului)*, Eugene, OR: Harvest House, 1982.
16. **Michaelsen, Johanna**, *Like Lambs to the Slaughter (Ca mieii la tăiere)*, Eugene, OR: Harvest House, 1989.
17. **Pierce, Chuck, Sytsema, Rebecca**, *Ridding Your Home of Spiritual Darkness (Curățirea casei tale de întuneric spiritual)*, Colorado Springs, CO:Wagner Publishing, 1999.
18. **Prince, Derek**, *Blessing or Curse (Binecuvântare sau blestem)*, Grand Rapids, MI: Chosen Books, 1990.
19. **Robeson, Carol, Robeson, Jerry**, *Strongman's His Name ... What's His Game? (Se numește omul cel tare... ce urmărește?)*, Wichita, KS: Shiloh Publishing House, 1987.
20. **Sandford, John, Sandford, Mark**, *Deliverance and Inner Healing (Eliberare și vindecare interioară)*, Grand Rapids, MI: Chosen Books, 1992.
21. **Schnoebelen, William**, *Satan's Little White Lie (Minciunica albă a lui Satan)*, Chino, CA:Chick Publications, 1990.
22. **Sherrer, Quin, Garlock, Ruthanne**, *A Woman's Guide to Spiritual Warfare (Ghidul unei femei în lupta spirituală)*, Ann Arbor, MI: Vine Books, 1991.
23. **Stokes, Burton, Lucas, Lynn**, *No Longer a Victim (Nu mai sunt o victimă)*, Shippensburg, PA: Destiny Image Publishers, 1995.
24. **Sumrall, Lester**, *Demons: The Answer Book (Demoni: Cartea cu răspunsuri)*, Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1979.
25. **Wagner, Doris M.**, *How to Cast Out Demons: A Guide to the Basics (Cum să scoți demoni: Ghid de bază)*, Ventura, CA: Regal Books, 2000.